

TIRSDAG DEN 2. SEPTEMBER 2008

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.05)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (meddelelse om indgivne beslutningsforslag): se protokollen

4. Den sociale velfærdspakke (første del) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Kommissionen og Rådet om den sociale velfærdspakke (første del).

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen, - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! For to måneder siden vedtog Kommissionen en ny social dagsorden. Den er beregnet på at hjælpe Unionen med at løse de sociale problemer, som Europa skal løse i det 21. århundrede. Den indeholder et ambitiøst og sammenhængende sæt af foranstaltninger på det socialpolitiske område og giver europæerne mulighed for at udnytte de muligheder, der ligger åbne for dem.

Som det allerede er blevet sagt, diskuterede ministrene for arbejdsmarkedsspørgsmål og sociale anliggender den nye sociale dagsorden ved et uformelt møde i Rådet (arbejds- og socialministrene), som blev afholdt først i juli i Chantilly.

Det glædede mig at modtage en rapport om den meget positive modtagelse, som den nye sociale dagsorden har fået af medlemsstaterne, og jeg afventer med interesse konklusionerne, som Rådet vil modtage ved udgangen af året. Jeg har allerede haft mulighed for at præsentere denne pakke for Formandskonferencen og Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender. Nu er tiden inde til en grundig debat her i Parlamentet. Jeg er overbevist om, at dagens forhandling vil give os mulighed for at nå til enighed om spørgsmålet om, hvilken slags socialt Europa, vi ønsker at opbygge for de europæiske borgere.

Jeg vil gerne skitsere den hidtidige udvikling. Denne komplekse pakke er resultatet af to års fælles indsats. Kommissionen har arbejdet med alle interessenter, herunder repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere, civilsamfundet, medlemsstaterne samt regionale og lokale instanser. Denne pakke udgør et samlet hele, idet man fremhæver forbindelserne til andre områder såsom uddannelse, sundhed, miljø, informationssamfundet og økonomien, og den viser klart, at økonomiske og sociale mål er to sider af samme sag og skal fungere i et tæt samarbejde til gavn for befolkningen. Det er en ambitiøs pakke, hvor man forsøger at tilbyde praktiske svar på befolkningens bekymringer og forbedre deres levevilkår. Det er også en meget omfattende pakke - den største, som Kommissionen nogensinde har vedtaget på en gang - hvor der præsenteres 18 initiativer sammen med beretningen. Desuden er yderligere 20 vedrørende en lang række forskellige emner også til drøftelse.

I dag kigger vi på to foranstaltninger: forslaget til direktiv om bekæmpelse af diskrimination og et revideret direktiv om oprettelse af europæiske samarbejdsudvalg. Først og fremmest vil jeg imidlertid gerne sige et par ord om grundprincipperne i denne pakke.

Den nye sociale dagsorden er baseret på tre hovedprincipper: muligheder, adgang og solidaritet. Vi europæere sætter pris på individets værdi og ønsker, at alle får lige muligheder for at udnytte deres potentiale. Dette betyder, at vi ønsker at fjerne de hindringer, som folk står over for, og skabe forudsætninger, hvor alle får mulighed for at udnytte de muligheder, der tilbydes, idet vi stadig respekterer den europæiske mangfoldighed og undgår uenighed.

Europæernes tro på lighed fører til en fælles tro på social solidaritet: solidaritet mellem generationer, mellem regioner, mellem dem i toppen og dem i bunden, mellem rige og mindre rige medlemsstater og ligeledes

med vores naboer og venner i andre dele af verden, eftersom solidaritet er en integrerende del af Det Europæiske Fællesskabs funktion og af vores relationer med andre lande rundt om i verden.

Mine damer og herrer, som De ved, er der i øjeblikket forskel på den juridiske beskyttelse mod forskelsbehandling i EU afhængigt af årsagerne til forskelsbehandlingen. Forskelsbehandling er imidlertid ikke begrænset til ét område. Derfor har vi som en del af pakken foreslået et horisontalt direktiv med forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, seksuel orientering, religiøs overbevisning og handicap uden for arbejdsmarkedet. Et horisontalt direktiv vil give medlemsstater, økonomiske enheder og borgerne med den største grad af klarhed og retssikkerhed.

Dette forslag er en reaktion på gentagne opfordringer fra Parlamentet og opfylder det politiske løfte, som Kommissionen afgav, da den tiltrådte. Det er et fleksibelt instrument baseret på principper, der allerede er indført i medlemsstaterne og indskrevet i de eksisterende forordninger.

Jeg vil gerne understrege, at en afhjælpning af alle årsager til forskelsbehandling på samme måde ikke betyder, at der skal gælde ensartede regler på alle områder. Inden for forsikring og bankvæsen vil det f.eks. være muligt at anvende forskellige fremgangsmåder på grundlag af alder eller handicap. Imidlertid skal sådanne forskelle begrundes på en overbevisende måde og med pålidelige statistiske data. Ældre mennesker vil stadig kunne få nedsat takst på offentlige transportmidler og til kulturbegivenheder, og det vil stadig være muligt at begrænse adgangen til visse varer for at beskytte befolkningens sundhed, f.eks. salg af alkohol til mindreårige.

Direktivet dækker levering af alle varer og tjenester og vedrører både erhvervslivet og private, men kun når der er tale om kommerciel levering af varer og tjenester.

Direktivet vil også være forholdsmæssigt med hensyn til den byrde, der pålægges i henhold til proportionalitetsprincippet, der både er indskrevet i de eksisterende direktiver om bekæmpelse af forskelsbehandling og FN's konvention om handicappedes rettigheder, som er underskrevet af medlemsstaterne og Det Europæiske Fællesskab.

I forslaget til direktiv forbydes forskelsbehandling, men samtidig respekterer man de øvrige grundlæggende rettigheder og friheder, herunder beskyttelse af privatliv og familieliv og handlinger, der foregår i denne sammenhæng, og ligeledes religionsfrihed og foreningsfrihed.

Et andet problem, som jeg gerne vil henlede opmærksomheden på, er forskelsbehandling af romaer, som Kommissionen gentagne gange har fordømt som værende uforenelig med EU's principper. Pakken indeholder en erklæring om vores fornyede forpligtelse til at sikre lige muligheder og bekæmpe forskelsbehandling og ligeledes et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om Fællesskabets instrumenter og politikker for integration af romaer.

Dette sker som reaktion på anmodningen fra Det Europæiske Råd i december 2007 om, at Kommissionen skal revidere eksisterende politikker og instrumenter og forelægge Rådet en rapport om de opnåede fremskridt.

Ifølge arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene er de nødvendige lovgivningsmæssige, økonomiske og koordineringsmæssige instrumenter på plads og i brug, men endnu ikke i tilstrækkelig grad. Den nye sociale dagsorden omfatter adskillige initiativer, der skal forbedre Unionens evne til at reagere mere effektivt på forandringer. Vi er overbeviste om, at den europæisk sociale dialog og de europæiske samarbejdsudvalg har en særlig rolle at spille i denne forbindelse. Direktivet om europæiske samarbejdsudvalg har trængt til en ajourføring i et stykke tid.

I øjeblikket findes der 820 europæiske samarbejdsudvalg i Unionen, hvor de repræsenterer 15 millioner arbejdstagere. Imidlertid viser de seneste sager, at de ikke gør deres arbejde godt nok, og at medarbejderne ofte ikke holdes velinformerede eller høres i forbindelse med omstrukturering af virksomheden. Formålet med initiativet er derfor at styrke den sociale dialogs rolle inden for virksomheder på overnationalt plan.

Det er et afbalanceret forslag, der bør sikre, at medarbejderrepræsentanter holdes tilstrækkeligt informeret og høres forud for beslutninger om forhold, der påvirker dem, og det bør også give virksomhederne mulighed for at tilpasse sig globaliseringen.

Kommissionen ville naturligvis foretrække at prioritere en løsning, der først var drøftet med repræsentanter for arbejdstagerne og arbejdsgiverne, men det lykkedes os rent faktisk ikke at overtale dem til at komme til forhandlingsbordet i juni, og det tvang Kommissionen til at fremlægge et forslag på eget initiativ.

Vi glæder os ikke desto mindre over det fælles brev, som repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere sendte til Rådet og Parlamentet i august. Vi sætter pris på den indsats, som begge sider har gjort for at nå

frem til en aftale om dette komplicerede emne, og det glæder mig også, at de besluttede at acceptere Kommissionens forslag som grundlag for det videre arbejde. Jeg håber virkelig, at Parlamentet vil tage hensyn til de praktiske forslag fra repræsentanterne for arbejdstagere og arbejdsgivere, når det kommer til førstebehandlingen. Jeg tror på, at vi når frem til en hurtig løsning. Kommissionen vil efter bedste evne forsøge at gøre jorden mest mulig.

Nu vil jeg sige et par ord om virkningerne af globaliseringen. Nogle gange er det nødvendigt at omstrukturere virksomheder, men virkningerne for medarbejderne og deres familier kan være meget smertelige. Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen skal hjælpe til i sådanne situationer. Hidtil har fonden hjulpet 7.250 arbejdstagere med at finde nyt arbejde. Det kan vi være glade for, men vi skal sikre, at fonden er tilgængelig for alle, der kan nyde godt af den.

I beretningen i pakken om den sociale dagsorden hedder det, at ud af de 500 millioner euro, der er til rådighed hvert år, blev kun 4 % brugt i 2007. Vi må derfor overveje, hvordan vi kan forbedre resultaterne af fondens aktiviteter.

Med hensyn til arbejdsstyrkens mobilitet vil jeg gerne sige, at direktivet fra 1996 om udstationering af arbejdstagere støtter den fri bevægelighed for tjenester og ligeledes yder beskyttelse mod misbrug af arbejdstagere samt garanterer overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i de medlemsstater, hvor de udstationeres. De seneste domme fra Domstolen om disse spørgsmål har givet anledning til en hel række spørgsmål. Reaktionerne på disse domme er helt legitime, og vi skal i fællesskab finde et svar på dem. Jeg indkalder et forum, der skal diskutere dette tema den 9. oktober, og her vil vi drøfte dette komplicerede problem med politiske instanser, repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere, repræsentanter for europæiske institutioner og eksperter inden for jura og økonomi.

Kommissionen vil naturligvis fortsat lytte til alle kommentarer, men vi ser endnu intet behov for at ændre direktivet. Under alle omstændigheder vil vi imidlertid sikre, at der ikke opstår konflikter mellem de grundlæggende friheder i henhold til traktaten og borgeres grundlæggende rettigheder.

Mine damer og herrer, denne nye sociale dagsorden er en bekræftelse på EU's løfte om at fremme en stærk og virkelig social dimension for Europa, et socialt Europa, som kan opfylde vores medborgeres forventninger. Dette er naturligvis kun muligt, hvis vi medtager en uddannelsesmæssig dimension, hvilket er meget vigtigt. I den forbindelse vil jeg gerne nævne følgende tre dokumenter:

1. Rådets henstilling om unge volontørers mobilitet i Europa
2. meddelelsen med titlen "Forbedrede kompetencer i det 21. århundrede: en dagsorden for europæisk samarbejde om skoler"
3. grønbogen: Migration og mobilitet: udfordringer og muligheder for uddannelsessystemerne i EU.

Vi ønsker at styrke og uddybe den sociale dimension i Europa. De 18 foranstaltninger i pakken udgør et første skridt i vores indsats i denne retning. Jeg ved, at jeg kan stole på, at De, der har til opgave at repræsentere befolkningens stemme, vil overveje disse forslag og politiske dokumenter grundigt og omhyggeligt. Det er af grundlæggende betydning for deres fremtid.

Xavier Bertrand, *formand for Rådet*. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi er her for at tale om det sociale Europa. Vi skal tale om det sociale Europa, og jeg er glad for at kunne gøre det i dag foran Europa-Parlamentet, som er en central aktør i Europas institutionelle struktur, en vigtig partner, som det franske formandskab har et stort ønske om at arbejde så tæt sammen med som mulig.

Jeg har sagt det før, og jeg siger det igen nu: 2008 skal være året, hvor det sociale Europa tilføres ny energi. Det tror jeg, at alle vores europæiske aktører ønsker at se. Juni-topmødet i Luxembourg og mødet i Chantilly i juli er milepæle på denne vej. Vi nærer et stærkt ønske om, at det franske formandskab skal løse opgaven med at revidere den europæiske sociale dagsorden, som kommissær Špidla talte om lige før. Det er et centralt spørgsmål, der kræver, at vi evner at definere en social vision for Europa og omsætte denne vision til konkret handling. Diskussionerne i Chantilly, som Parlamentet deltog i gennem Deres udvalgsformand hr. Andersson, gav os mulighed for på ny at bekræfte en række fælles værdier, som vi alle deler, og det er netop disse, der definerer Europas ambitioner for social- og arbejdsmarkedspolitikken. Disse værdier er social dialog, solidaritet mellem generationerne, indsatsen mod fattigdom og forskelsbehandling, ligestilling mellem kønnene, social beskyttelse, mobilitet på arbejdsmarkedet og betydningen af tjenester af almen interesse med henblik på at sikre social samhørighed og socialt ansvar inden for erhvervslivet. Set fra Beijing, Washington, Kapstaden, New Delhi eller selv fra Brisbane giver disse værdier den europæisk sociale model dens egenart.

Chantilly var en mulighed for at minde verden om, at disse værdier er centrale for Europas udviklingsstrategi inden for Lissabonstrategien. Med andre ord var Chantilly en påmindelse om, at denne sociale model, disse fælles værdier, udgør en europæisk styrke i vores globaliserede verden.

Hvorfor? Fordi den videnbaserede økonomi, innovationsøkonomien, kun kan skabes gennem et klart fokus på at udvikle menneskelig kapital og på livslang uddannelse. Fordi økonomien som helhed bliver taberen, når hele befolkningsgrupper lukkes uden for arbejdsmarkedet i længere perioder, ikke kan bidrage til at skabe rigdom og ikke har adgang til varer og tjenester. Fordi arbejdstagerne også er mere produktive, når de har gode beskæftigelsesvilkår og social beskyttelse, der beskytter dem mod de hårde slag, som livet giver dem.

Økonomisk fremgang betyder ikke, at man må ofre sociale fremskridt, langt fra. Jeg er ikke den eneste, der opfatter de to som uadskillelige. Uden sociale fremskridt vil den økonomiske fremgang før eller senere tabe pusten. Så Europa skal gøre fremskridt på begge fronter: økonomisk fremgang, ja, og ligeledes sociale fremskridt.

Sammen med denne overbevisning, som vi bekræftede på ny i fællesskab, tog vi også et andet forhold til efterretning: den europæiske sociale model skal ændres, tilpasses globaliseringen, klimaændringer, demografiske ændringer og den stigende forskellighed i de europæiske samfund. Så vi skal tilpasse vores arbejdsmarkeder og indføre flexicurity, dvs. nye former for sikkerhed og fleksibilitet for både arbejdstagere og arbejdsgivere.

Og tingene er i bevægelse. I begyndelsen blev folk skræmt og foruroliget over udtrykket "flexicurity". Men nu udgør dette princip et europæisk ideal, som alle aktører, inklusive arbejdsmarkedets parter stræber imod. Ordet er blevet almindeligt, et dagligdags udtryk, som beviser, at tingene virkelig ændrer sig, at tankegangen ændrer sig.

En anden ting, der skal tages op, hvis vi skal føre vores sociale model videre, er garantien for social samhørighed med foranstaltninger til bekæmpelse af nye former for fattigdom, navnlig når de påvirker børn. Tiden er inde til at gøre fælles sag for at forberede vores samfund bedre på denne demografiske ændring, styrke solidariteten mellem generationerne og sikre, at folk har adgang til samfundstjenester af almindelig interesse af høj kvalitet.

Denne tilpasningsproces har allerede været undervejs et par år. Takket være de initiativer, som Kommissionen, Ministerrådet, Europa-Parlamentet og arbejdsmarkedets parter har truffet, gør vi fremskridt med specifikke initiativer, der afhjælper de europæiske borgeres bekymringer. Hvordan kan vi på den ene side tillade den frie bevægelighed for arbejdstagere i Europa og samtidig sikre retten til arbejde for dem, som flytter? Hvordan forbedrer styringen af omstrukturingsaktiviteterne ved at inddrage arbejdstagerne i hele Europa? Hvordan sikrer vi, at folk kan arbejde og dermed deltage i samfundet, og hvad kan vi gøre for at bekæmpe forskelsbehandling mere effektivt?

Disse udfordringer vil også bestå under det franske formandskab. Især da det kommende valg - og det siger jeg helt ærligt - betyder, at anden halvdel af 2008 bliver vores sidste chance for at opnå resultater på en lang række områder i denne valgperiode. Snart vil vi alle stå til ansvar over for de europæiske vælgere ved stemmeurnerne.

Europas befolkninger forventer resultater. Det fremgår af reaktionerne på EF-Domstolens nylige afgørelser. Dette er et område, hvor Europa-Parlamentet kan hjælpe os, og det gælder også på mange andre områder, som jeg kort vil komme ind på.

For det første revisionen af direktivet om oprettelse af europæiske samarbejdsudvalg, som Vladimír Špidla talte om for lidt siden. Dette er et vigtigt skridt, som vil styrke den sociale dialog i Europa. Dette direktiv gælder for over 14 millioner arbejdstagere og 820 arbejdsgivere. Revisionen af direktivet vil øge antallet af personer, som direktivet omfatter.

I Chantilly samlede vi repræsentanter fra Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation og Business Europe for at høre deres synspunkter om den reviderede tekst, som Kommissionen har fremlagt. Det var tilfredse med forslaget som et arbejdsgrundlag og sagde, at de kunne forhandle sig frem til enighed om de punkter, de så forskelligt på. De er nu ved at lægge sidste hånd på en række fælles forslag, som de vil fremlægge inden længe.

Hvis det bliver til noget, hvis arbejdsmarkedets parter udarbejder et fælles forslag om revision af direktivet, vil det være noget, vi kan bruge i vores arbejde, i Parlamentets og Rådets arbejde. Så hvorfor ikke nå til enighed ved førstebehandling, dvs. så hurtigt som muligt? Hvorfor ikke inden årets udgang, hvis det er muligt?

Vedrørende vores andet arbejds punkt: Jeg må naturligvis nævne forslaget til direktiv om beskyttelse mod forskelsbehandling uden for arbejdspladsen, som Kommissionen også vedtog den 2. juli. Det var noget, som blev indgående drøftet i Chantilly, og formandskabet indledte forhandlinger om teksten i begyndelsen af juli. Parlamentet vil blive hørt om dette spørgsmål, men jeg vil gerne påpege, at Kommissionen i sit forslag, der dækker fire områder med forskelsbehandling, tog hensyn til Parlamentets beslutning om Elizabeth Lynnes betænkning, der blev vedtaget sidste forår.

Det tredje spørgsmål, som også har vakt stor opmærksomhed, var sociale tjenester af almindelig interesse. Det er noget, alle medlemsstater taler om. De taler alle om det samme, selv om jeg må indrømme, at de ikke alle siger helt det samme. Men vedtagelse af protokollen til Lissabontraktaten og evalueringen af Altmark-pakken giver os en lejlighed til at tænke på det bidrag, som disse tjenester yder til den sociale samhørighed i Europa, behovet for at sikre, at de er af høj kvalitet og vigtigheden af at give dem solide, lovgivningsmæssige rammer. Vi håber at kunne arbejde på en køreplan sammen med Kommissionen og med enhver, der ønsker at bidrage, for at identificere en række foreløbige mål, så vi kan opretholde fremskridtene på dette meget vigtige område.

Så er der naturligvis direktiverne om tidsbegrænset ansættelse og arbejdstid. For begges vedkommende ligger bolden på Europa-Parlamentets banehalvdel til andenbehandlingen. Vi skal forsøge at undgå forligsproceduren. Millioner af midlertidige arbejdstagere i Europa venter utålmodigt på, at direktivet om tidsbegrænset ansættelse træder i kraft, og der lægges pres på medlemsstaterne for at få løst spørgsmålet om vagtperioder. Så jeg kan kun tilskynde Parlamentet til at holde os orienteret om, hvad der sker, også her med skyldig hensyntagen til de modsatrettede faktorer, som jeg udmærket er klar over. Men også her har folk forventninger til os, og alles øjne hviler på os.

Med hensyn til mobilitet er jeg også opmærksom på behovet for at nå frem til en aftale om gennemførelsesforordningen om socialsikringsordninger.

Det franske formandskab har brug for Europa-Parlamentets støtte i disse forskellige sager for at opnå konkrete resultater. Disse resultater - De ved det godt, men jeg siger det igen - afventes med spænding af Europas befolkning, som forventer, at vi forfølger vores europæiske sociale vision til gavn for deres hverdag, at vi gør Europa til en naturlig del af hverdagen. Vi ved i dag, at vi ikke har brug for mindre, men for mere Europa. Vi er i dag udmærket klar over, at vi ikke har brug for mindre af det sociale Europa, men mere af det sociale Europa. Vi er udmærket klar over, mine damer og herrer, de udfordringer, vi skal have løst.

Joseph Daul, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. Barroso, kommissær Špidla, mine damer og herrer! Gruppen for Det Europæiske Folkeparti og De Europæiske Demokrater lægger stor vægt på social retfærdighed. Bevarelsen af de europæiske sociale modeller er en af vores prioriteringer i en stadig mere globaliseret verden. Og derfor hilser jeg som formand for PPE-Gruppen Kommissionens forslag om den sociale velfærdspakke velkommen. Denne tekst giver nogle svar på spørgsmål af grundlæggende betydning for vores samfund såsom demografiske ændringer, globalisering og bekæmpelse af fattigdom.

Min gruppe mener, at Kommissionen burde gå endnu videre og indføre mere specifikke foranstaltninger. Bekæmpelse af fattigdom, at få befolkningsgrupper, der er udelukket fra arbejdsmarkedet i beskæftigelse, fremme af arbejdstagernes mobilitet og forbedring af arbejdstageres almene og faglige uddannelse - disse ting kræver et specifikt program, konkrete foranstaltninger og et stærkt engagement hos EU og medlemsstaterne.

De demografiske ændringer er en stor udfordring for vores økonomier. Arbejdstagere over pensionsalderen, kvinder, unge og navnlig handicappede - generelt alle, der har været uden for arbejdsmarkedet i en længere periode - skal have en ny chance. Vi skal hjælpe disse mennesker med at finde arbejde eller komme tilbage i arbejde. I den forbindelse ønsker vi konkrete foranstaltninger for at fremme livslang uddannelse.

Folk, der er i arbejde, mødes fortsat af ulighed. Vi er meget bekymrede over den fortsatte lønforskel mellem mænd og kvinder. Dette burde ikke finde sted i Europa i 2008. Tilsvarende skal der stilles hensigtsmæssige pasningsfaciliteter til rådighed for at hjælpe folk med at kombinere arbejde og familieliv. Derfor opfordrer vi Kommissionen og Rådet til at indføre specifikke foranstaltninger her. Min gruppe er modstander af alle former for forskelsbehandling. Så vi anerkender Kommissionens erklærede hensigt om at lukke de huller, der fortsat findes i den relevante lovgivning. Navnlig indsatsen mod forskelsbehandling af handicappede skal intensiveres.

Mine damer og herrer, vi mener, at det mest effektive instrument, vi har til at bevare de sociale modeller i denne globaliserings tidsalder, er økonomisk vækst. Men vi er overbevist om, at for at nå målene i

Lissabonstrategien skal vi fremme erhvervslivets sag, fordi det er iværksætterevnen, der grundlæggende skaber arbejdspladser. Vi skal forbedre iværksætternes image i Europa og opfordre unge mennesker til at etablere deres egen virksomhed. Vi skal også tilskynde til et konkurrencebetonet miljø for vores virksomheder og yde særlig støtte til små og mellemstore virksomheder, der skaber de fleste arbejdspladser.

Med dette for øje opfordrer vi alle aktører på området til at arbejde for mere flexicurity i Europa. Dette princip har vist sit værd i de lande, der har indført det. Det giver virksomhederne den fleksibilitet, de behøver, til at være konkurrencedygtige internationalt, idet de samtidig beskytter arbejdstagerne. Jeg glæder mig over Kommissionens hensigt om at fremme den sociale dialog. For os er et partnerskab baseret på tillid inden for virksomhederne nøglen til deres succes på markedet.

Mine damer og herrer, i de nuværende traktater hører sociale anliggender stadig i alt væsentligt under medlemsstaterne. Det kan og skal ændres, men indtil dette sker, skal vi overholde subsidiaritetsprincippet. Vi har ikke noget valg. Det afholder ikke Kommissionen fra at gennemføre konsekvensvurderinger, fordømme ulighed og forsøge at vurdere de sociale følger af alle nye forslag til lovgivning. Det opfordrer jeg den faktisk til at gøre. De sociale og samfundsmæssige udfordringer, vi står over for, er betydelige: Vi skal reformere vores økonomier, tilpasse dem til at være mere konkurrencedygtige, så færre mennesker udsættes for udstødelse. Der kan ikke være nogen sociale fremskridt uden økonomisk vækst, men økonomien kan ikke være konkurrencedygtig uden sociale fremskridt. PPE-ED-Gruppen er i dag mere end nogensinde fast besluttet på at skabe resultater her.

Martin Schulz, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Når man lytter til indlæggene fra de hidtidige talere - kommissær Špidla, formanden for Rådet, hr. Bertrand, og Dem, hr. Daul - får man en fornemmelse af, at alt er godt. Tingene går pænt fremad, og 2008 vil blive husket som det år, hvor den europæiske sociale model blev relanceret.

Det lyder alt sammen meget fint, men virkeligheden er barskere. Ja, det sande billede ser helt anderledes ud. Det sande billede er, at der er stor social ulighed i EU. Profitterne bliver stadig større, mens lønniveauerne stagnerer. Indkomstforskellen er blevet en kløft, der bliver stadig bredere. Tabet af købekraft, der har ramt almindelige mennesker inden for EU, kombineret med de kraftigt stigende energipriser er et veritabelt fattigdomsprogram. Det er et problem, som vi er nødt til at tage op inden for den europæiske sociale model og med mere end blot smukke ord. Det, som De tager initiativ til, hr. Špidla, er udmærket, og vi hilser det velkommen.

Mine damer og herrer, vi vil gå i detaljer med vores synspunkter om de forskellige forslag. Derfor kan jeg fremføre nogle få generelle bemærkninger om, hvad vi forventer af en europæisk social model. For 15 år siden var det sådan, at hvis befolkningen i EU - uanset i hvilket land - havde en følelse af, at noget var ved at gå galt, at en veletableret national standard var truet, reagerede de ved at kigge mod Europa for at få rettet op på tingene; de følte et behov for at få rettet op på tingene inden for en europæisk sammenhæng, fordi folk dengang troede på, at europæiske regler i en europæisk ramme ville yde beskyttelse på tværs af landegrænserne.

I dag, 15 år senere, skal man bare forsøge at fortælle nogen, at vi vil rette op på tingene i Europa. Det vil så frygt blandt medarbejderne, fordi de tror, at det nuværende Europa ikke længere kan garantere dem social beskyttelse.

Hvis man tager sig tid til at analysere den irske folkeafstemning og de unges stemmeadfærd, kan man se, at disse mennesker siger, at Europa er en fantastisk idé. Men når de ser på, hvordan det er organiseret og sat sammen i dag, er de ikke imponerede af organisationen eller strukturen. Da vi er på vej ind i en valgkamp, er det kun ret og rimeligt at spørge, hvorfor der var en sådan optimisme for 15 år siden om social- og arbejdsmarkedspolitikken fremtid i Europa, og hvorfor der er en sådan pessimisme i dag. Vores svar som socialdemokrater er, at Europa styres af højrefløjen. De holdt en fantastisk socialdemokratisk tale, hr. minister; det, De sagde her, var fantastisk. Men hvilken linje anlagde Deres regering i Rådet om arbejdstidsdirektivet?

(Bifald)

Deres regeringsparti er medlem af Det Europæiske Folkeparti, hvis medlemmer udgør det store flertal blandt regeringscheferne i EU. I Kommissionen udgør de et absolut flertal blandt kommissærerne og har også leveret formanden for Kommissionen. Det Europæiske Folkeparti er den største politiske gruppe her i Parlamentet, men når man hører Dem tale, skulle man tro, at De slet ikke har noget som helst med den hæmmede sociale udvikling i Europa at gøre. Europa styres af højrefløjen og styres i den gale retning, og det skal der rettes op på ved valget til Europa-Parlamentet.

(Bifald)

De får en god mulighed for at bringe os tilbage på sporet, når tiden er inde til at gennemføre de foranstaltninger, De har skitseret. Den europæiske sociale model er en af vores prioriteringer, sagde De. For vores gruppe er det helt sikkert! Hvad føler folk sig alvorligt truet af inden for EU? Ukontrollerede finansmarkeder. Ukontrollerede hedge-fonde og private equity-selskaber, der køber en eller anden virksomhed, plukker de bedste af aktiverne ud og sætter medarbejderne på gaden - kun for at maksimere investorernes overskud.

Min kollega Poul Nyrup Rasmussen har udarbejdet en meget god betænkning. Vi har behov for en afstemning med kvalificeret flertal i dette spørgsmål, så Kommissionen kan iværksætte et initiativ til regulering af hedge-fonde og private equity-selskaber. Hvem er det, der nægter at støtte et sådant initiativ? De, Det Europæiske Folkeparti, hvis repræsentanter i Økonomi- og Valutaudvalget er imod det.

Derfor skal vi meget klart sige, at kampen for en europæisk social model også er kampen for en grundfilosofi. Hr. Bertrand tilskrev med rette EU's succes, at det er lykkedes at kombinere økonomiske fremskridt med sociale fremskridt. Det har altid været den underliggende filosofi i Europa - i øvrigt også for De Kristelige Demokrater. I årtier var dette to sider af samme sag, indtil den neoliberale hovedstrømning først i 1990'erne begyndte at fortælle os, at lavere lønninger, længere arbejdstid og mindre indflydelse på virksomhedernes ledelse var den grundlæggende opskrift på en hurtigere økonomisk vækst. I årtier har der naturligvis været mennesker - og de er stadig til stede i stort tal i dag, også inden for Kommissionen - der lægger større vægt på hestevæddeløb end på den europæiske sociale model, men som er ansvarlige for det indre marked, og som har fortalt os og stadig fortæller os - det fremmeste eksempel er hr. Trichet, som gør det ved hver eneste pressekonference - at lønningerne i Europa er for høje. Måske gælder dette for bestyrelsesmedlemmerne i Den Europæiske Centralbank, men ikke for de almindelige arbejdstagere i Europa.

Derfor skal vi sikre, at der foretages en overordnet politisk kursændring, en kursændring, der rent faktisk på ny placerer den europæiske sociale model der, hvor De ønsker den, hr. Bertrand, så ethvert økonomisk fremskridt i EU også vil få gavnlige virkninger for tilværelsen for alle borgere i EU.

De har naturligvis ret i, at EU kun kan konkurrere i verden, hvad enten det er i Beijing eller Brisbane, hvis vi udvikler det indre marked. Det ønsker vi at gøre; vi ønsker et ydedygtigt indre marked. Vi ønsker et effektivt og konkurrencedygtigt europæisk kontinent. Men vi ønsker det, fordi vi ønsker at skabe rigdom for alle, ikke kun for investorer i de store koncerner, de store aktieselskaber og de store banker.

Så længe vi har denne filosofi i Europa, hvor man tildeler europæiske priser til folk, der, når de fremlægger deres virksomheders resultater ved pressekonferencer, praler med at have tjent milliarder rundt omkring i Europa, som de ikke betaler skat af i Europa, fordi deres overskud er europæisk og ikke nationalt og derfor fritaget for national beskatning, og så længe vi fortsætter med at sende titusinder ud i arbejdsløshed for at videreføre denne situation og opretholde aktionærernes overskud - så længe dette er virkeligheden for den europæiske sociale model, kan vi tale, så meget vi vil her, men befolkningen vil aldrig identificere sig med dette Europa.

Vi ønsker imidlertid at konsolidere det europæiske ideal og fremme integrationens sag. Derfor vil jeg gerne minde Parlamentet om, at en europæisk social model bedømmes på dens resultater. Det samme gælder Dem, hr. Bertrand, i Rådet og Dem, hr. Daul, her i Parlamentet.

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Denne sociale pakke er et velkomment skridt fremad i opbygningen af et europæisk fællesskab, der tager sig af sine borgere.

Befolkningerne, der stemte imod den europæiske forfatning og Lissabontraktaten, sendte et klart budskab. Budskabet er, at de ikke vil give EU nye beføjelser, bare fordi vi ønsker at få dem. Vores befolkninger ønsker at vide, hvilken type Europæisk Union vi opbygger.

Denne pakke er omfattende og kontroversiel, og vi skal sikre, at folk ved, hvilke fordele den vil medføre for deres hverdag.

Der er så meget at rose, som kommissær Špidla siger, i direktivet om europæiske samarbejdsudvalg, og naturligvis i forslaget om patientrettigheder inden for grænseoverskridende sundhedspleje, som min gruppe har kæmpet så hårdt for.

Men i dag vil jeg gerne koncentrere mig om to specifikke foranstaltninger i denne pakke. For det første revisionen af Fonden for Tilpasning til Globaliseringen, som hjælper mennesker, der har mistet deres job, med at finde et nyt. I øjeblikket skal 1000 arbejdspladser være truet, inden en virksomhed kan ansøge.

Gruppen af Liberale og Demokrater glæder sig over forslaget om at sænke tærsklen og forenkle ansøgningsprocedurerne, ikke fordi EU skal planlægge arbejdet for Europa - den rolle udfyldes bedst af det indre marked - og ej heller i en tro på, at EU skal yde arbejdsløshedsunderstøttelse - det skal klares af medlemsstaterne. Men vi glæder os over dette forslag, fordi det er baseret på et sundt liberalt princip, nemlig at beskæftigelse er den bedste kilde til velfærd.

Mens væksten er ved at gå i stå og nogle medlemsstater allerede befinder sig i recession, vil denne politik bidrage til at forhindre en spiral med pludselige nedlæggelser af arbejdspladser, der vil føre til afhængighed af velfærden.

For det andet direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling: Min gruppe har kæmpet for dette lige fra begyndelsen af Kommissionens mandatperiode.

Definitionen af forskelsbehandling vil nu dække det væsentlige spektrum af mindretal - ældre, homoseksuelle, handicappede, mennesker af alle trosretninger og uden trosretninger - og vil gælde for både kunder og forbrugere og for arbejdstagere.

Dette er også en liberal foranstaltning, der vil medføre praktiske fordele, den type, der skyldes, at man kan udføre sit arbejde og leve sit liv uden fordommenes tyranni.

Udkastet til direktiv bør være mere vidtgående. Der er stadig smuthuller, stadig mulighed for, at forskelsbehandlingen kan stikke sit grimme hoved frem. Hvorfor, hr. kommissær, er det f.eks. rigtigt at forbyde forskelsbehandling på arbejdspladsen, men at tillade, at medlemsstaterne anvender diskriminerende skolebøger i klasseværelserne?

Alligevel nedbryder Europa forskelsbehandlingens barrierer stykke for stykke.

Min gruppe glæder sig over Kommissionens og Rådets engagement i at fremme denne proces, og vi insisterer ligeledes på, at Parlamentet inddrages fuldt ud i udformningen af de foranstaltninger, der fuldstændiggør processen.

I februar kom hr. Barroso med en stor pakke foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer. I dag viser Kommissionens forslag om socialpolitik for dem, der rakker det ned, at Europa bekymrer sig om samhørigheden i Fællesskabet, og at liberale økonomiske politikker ikke behøver at udgøre en trussel mod progressive politikker for et sundt miljø og et samfund baseret på solidaritet.

Hr. Schulz begræder, at centrum-højre-regeringerne dominerer i EU, men vi bor i et demokrati, og befolkningen vælger selv deres regeringer. De er meget lidt overbevist af det, socialdemokraterne kan tilbyde.

Jan Tadeusz Masiel, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Gruppen Union for Nationernes Europa hilser EU's nye sociale pakke velkommen. Den sociale dimension er det, der især adskiller Europa fra andre magter i verden som f.eks. USA eller Kina. I Vesten blev det 20. århundredes Europa i høj grad opbygget på sociale værdier. Det udgjorde en værdifuld social model for de nye medlemsstater efter deres tiltrædelse af EU i 2004 og 2007, for i mange af dem, efter genindførelsen af politisk og økonomisk uafhængighed sidst i 1980'erne, forsøgte kapitalismen at slå sig op i sin værste form med overtrædelser af arbejdstagernes rettigheder og uden respekt for menneskelig værdighed.

I det 21. århundrede skal vi alle kæmpe med globaliseringen, der kan være en mulighed, men også en trussel mod menneskeheden. Bruxelles skal derfor sende klare signaler til medlemsstaterne og tilskynde dem til at bevare og videreudvikle de sociale fordele, der er til gavn for alle borgere i EU.

Jean Lambert, for Verts/ALE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig meget over det, ministeren har sagt her til formiddag, og jeg håber, at Rådet vil tage meget af det til sig, selv om de hidtidige resultater ikke kan give os megen tillid til, at det gør det.

Mange af os ser stadig spørgsmålstegn hænge over vores beskyttelse af det sociale aspekt over for markedsdominansen. I denne pakke opfordres vi til at overveje virkningerne af EF-Domstolens seneste domme. Mange af os har allerede overvejet dem og anser dem for særdeles bekymrende, når vi konstant bliver bedt om at retfærdiggøre foranstaltninger ud fra, at de ikke forstyrrer markederne, og ikke, at de leverer tjenesteydelser og arbejdstagerrettigheder osv. af høj kvalitet. Dette kommer til udtryk i den sociale pakke, hvor vi nu må erkende, at vi har fattigdom blandt mennesker, der rent faktisk er i arbejde, og at vi stadig ser en stadig større kløft mellem rig og fattig. Selv om vi glæder os over holdningerne til bekæmpelse i Kommissionens pakke, er det, vi virkelig er ude efter, konkrete handlinger.

Vi glæder os naturligvis over det horisontale direktiv om ligestilling. Det er noget, vi har været fortalere for gennem hele denne valgperiode. Det er vigtigt af alle mulige grunde, ikke mindst fordi det nu rent faktisk giver mulighed for at deltage fuldt ud i samfundet.

Vi glæder os ligeledes over de mange forslag om romaerne. Vi glæder os over Kommissionens engagement, og vi ønsker at se alle medlemsstater reagere positivt i stedet for at forskanse sig bag fordomme og bigotteri. Uddannelse i lige muligheder er en vigtig del af kvalifikationsdagsordenen, navnlig for dem, der står for politikken i de berørte områder.

Vi glæder os over, at der i det mindste findes et forslag om europæiske samarbejdsudvalg, selv om vi har en række kritikpunkter over for indholdet. Med hensyn til mobilitetsaspektet af pakken er vi nu også nødt til at kigge på virkningerne af mobiliteten i social henseende: Hvad der sker med mennesker, navnlig de økonomisk inaktive, der flytter og konstaterer, at de er udelukket fra medlemsstaternes sundhedssystemer; hvad sker der med mennesker, når de bliver ældre, når de er flyttet til andre medlemsstater, og hvad vil deres fremtid bringe?

Vi glæder os også over forslaget om "nye færdigheder til nye job", og vi har tillid til, at dette virkelig vil blive kombineret med klimaændringsdagsordenen, hvor man også skal se på nye kvalifikationer i gamle job, fordi størstedelen af arbejdsstyrken nu er forbi fasen med formel uddannelse, hvilket gør livslang uddannelse til noget centralt. Vi må spørge, hvordan vi kan levere de kvalifikationer, vi rent faktisk behøver for at gøre vores klimaændringsmål praktisk gennemførlige.

Gabriele Zimmer, for GUE/NGL-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Tre punkter fra den igangværende diskussion sidder fast i hovedet på mig. Det første er det ønske, som indenrigsministeren, hr. Bertrand, udtrykte om at gøre 2008 til det år, hvor den europæiske sociale model bliver relanceret. Så er der ordene fra kommissær Spidla, som sagde, at den sociale pakke imødekommer befolkningens forventninger inden for EU, og endelig er der Deres udtalelse, hr. Schulz, om, at Europa styres af højrefløjen.

Jeg mener, at alle disse tre udtalelser kræver en kritisk analyse. For det første, hvordan kan repræsentanten for det franske formandskab erklære målsætningen om at gøre 2008 til året for den sociale models genindførelse, når den franske regering afviste overhovedet at henvise til social- og arbejdsmarkedspolitik som en prioritering for sit formandskab? Efter min mening opfylder socialpakken langt fra befolkningens forventninger, fordi den ganske enkelt slet intet gør for at slå bro over de sociale kløfter i Europa og ikke engang indeholder foranstaltninger, der skal forhindre, at disse kløfter bliver dybere, så man fastfryse situationen, som den er lige nu. Denne proces ser ud til at fortsætte til trods for socialpakken.

Endelig, hr. Schulz, vil jeg med glæde give Dem en smagsprøve på Deres egen medicin. Det var tilbage i 1990'erne, hvor de socialdemokratiske regeringer havde regeringsmagten, at denne udvikling slog rod. Vi skulle have forventet, at De sagde, at i kølvandet på Lissabon vil der komme en ny konstruktion i 2010, en ny strategi, hvor man fokuserer skarpt på beskyttelsen af den europæiske sociale model, og hvor vi endnu en gang vil omarrangere vores prioriteringer.

Selve socialpakken lever ikke op til forventningerne. Det er på høje tid, at vi bryder ud af den situation, hvor et fald i den egentlige beskæftigelse ledsages af et voksende antal arbejdspladser, hvor folk ikke kan tjene til livets ophold. Vi må nu endelig høre op med kun at bruge antallet af arbejdspladser som vores kriterium i EU og i stedet fokusere på job, der giver en ordentlig løn.

Denne socialpakke indeholder ingen meddelelser om, at man, hvor det er nødvendigt, vil medtage en klausul om sociale fremskridt i alle europæiske traktater. Der er heller ikke noget svar på spørgsmålet om, hvorvidt de, der spiller en vigtig rolle i forsvaret for sociale rettigheder inden for EU, skal have flere instrumenter og flere beføjelser i direktivet om europæiske samarbejdsudvalg. I forslaget forslag taler man kun om *status quo* og fastholder den nuværende linje uden tilføjelser.

Vi afviser denne pakke som en overdrevet abstrakt og misvisende fremgangsmåde. I deres efterfølgende bidrag til denne diskussion vil medlemmer af min gruppe kommentere de enkelte dele af forslaget.

Derek Roland Clark, for IND/DEM-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Lissabontraktaten blev forkastet ved den legitime folkeafstemning i Irland, så naturligvis har man behov for et stort program for at aflede opmærksomheden. Derfor denne nye pakke. Tja, det er ikke noget nyt. Det er et opkog af et tidligere forslag. Men det er stort. Det indeholder EU-lovgivning, social dialog, samarbejde, finansiering, partnerskab, dialog, kommunikation... og det er kun én side.

Jeg vil gerne fokusere på finansiering. En fremgangsrig økonomi vil levere midlerne, men De ligger, som De har rettet med euroen, hvor ECB's rentesats forsøger at dække så forskellige økonomier. Én størrelse, der passer alle, siger nogen. Rent faktisk er det én størrelse, som ingen kan passe.

I Det Forenede Kongerige kan Bank of England ikke klare tingene for alle vores regioner. I weekendaviserne kunne man læse, at den økonomiske kløft mellem nord og syd i Det Forenede Kongerige nu er større end nogensinde før.

EU er protektionistisk. De er bange for globaliseringen. Lad være med at kæmpe imod. Lad være med at bekæmpe det. Gå med. Gå med på verdensmarkedet med en stadig større befolkning. Giv iværksætterne tilskyndelser ved at bekæmpe bureaukratiet. Stop den uendelige strøm af direktiver og forordninger, som kun hæmmer erhvervslivet. Acceptér resten af verden på lige vilkår, og den europæiske økonomi vil blive forbedret og sørge for den bedst mulige socialpakke: flere og bedre job.

Sammenfattende bemærker man, at det er op til det franske formandskab at kickstarte dette projekt, men vil de det? Ifølge *EurActiv* af 3. juli har både Kommissionen og det franske formandskab erklæret, at social- og arbejdsmarkedspolitik er en prioritering i 2008. Men hvis vi læser *Deutsche Welle* fra 2. juli, gjorde den franske præsident Nicolas Sarkozy det klart, at social- og arbejdsmarkedspolitik ikke bliver en topprioritering. Spørgsmål som immigration, klimaændringer og energi bliver de væsentlige.

Så hvilken erklæring skal man tro på? For min egen del tror jeg, at franskmændene vil gøre, som de plejer, og sørge for sig selv. Det vil jeg lykønske dem med. Jeg ville ønske, at min regering gjorde det samme.

Carl Lang (NI). - (FR) Hr. formand, hr. minister, mine damer og herrer! Det er normalt, at vi her i Parlamentet kværner løs om social- og arbejdsmarkedspolitik. Desværre er den europæiske sociale model nu blot en myte, fordi den sociale realitet i vores land Frankrig og navnlig min egen region, Nord-Pas-de-Calais, er, at vi har en situation med social tilbagegang, elendighed, usikkerhed på arbejdsmarkedet og - noget andet, der er virkelig alarmerende og vigtigt - et faldende fødselstal.

Vores tankegang er stadig baseret på den sociale model fra 1960'erne, dvs. en model, hvor man forudsætter fuld beskæftigelse og en stor arbejdsstyrke. Men i de seneste 30 år har vi haft massearbejdsløshed og et kraftigt faldende fødselstal, hvor vi er gået fra baby-boom til ældre-boom og kørt finansieringen af vores pensioner ud i en krise.

Vi må holde op med at tro, at vi skal forsvare den europæiske sociale model for enhver pris og i stedet gøre os klar til at omorganisere den. Vores økonomiske og historiske analyse viser, at dette kan gøres på to måder: For det første har vi brug for en familiepolitik, der kan få fødselstallet op, ellers vil vi ikke kunne finansiere vores pensionsordninger i de kommende årtier, og for det andet har vi brug for en politik, der kan give det indre marked ny energi og få folk tilbage i arbejde.

For at give EU's indre marked ny energi må vi genindustrialisere og desværre, hvis vi fremturer med vores nærmest religiøse tro på frihandel og ukontrolleret liberalisme, vil vi ikke kunne gøre, hvad der skal til, for at gøre vores erhvervsliv konkurrencedygtigt på vores eget hjemmemarked.

Derfor skal vores fremtidige indsats og vores mål om at forbedre de sociale betingelser være baseret på dette princip om national præference og fællesskabspræference og om national beskyttelse og fællesskabsbeskyttelse.

Thomas Mann (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse har bidraget til at skabe flere og bedre job - en succes, der anfægtes af dem, der har svært ved at acceptere dette Europa med forandring, outsourcing, rationalisering og virksomhedsovertagelser. Ingen, som konstant får en følelse af at kunne undværes på det personlige plan, kan begynde at forholde sig til den kraftigt stigende eksport inden for den europæiske økonomi. Som en af modforanstaltningerne over for denne følelse af usikkerhed har vi brug for en sammenhængende ny social strategi. Pakken på bordet er imidlertid så omfattende, at den umuligt kan gennemføres i 2009. Dette mindsker troværdigheden af noget, der i bund og grund er en rosværdig fremgangsmåde.

Kommissær Špidla, vores mål må ikke være handling for handlingens skyld. Dette drejer sig om bæredygtighed. Vi må heller ikke have som mål konstant at føre utilsløret valgkamp, som hr. Schulz svælgede i, men jeg kan se, at han allerede har forladt salen. Vi bærer en del af ansvaret for at sikre, at mennesker ikke marginaliseres, og at de ikke trækker sig tilbage i parallelsamfund eller en illusionens verden. Indsatsen starter i skolerne, hvor et alarmerende stort antal forlader skolen for tidligt, og dette antal skal bringes kraftigt ned for at forhindre endnu større forskelle mellem de mennesker, der besidder kvalifikationer, og dem, der ikke gør. Derfor har vi behov for motiverende timer. Talenter og færdigheder skal plejes fra en tidlig alder - en rentabel

investering under alle omstændigheder. Vores strategi for livslang uddannelse vil så skabe den europæiske merværdi, den udbredte generering af rigdom, som hr. Schulz mente, at vi mangler. Det samme gælder vores uddannelsesprogrammer - Socrates, Leonardo og Erasmus - som hurtigst mulig skal tilpasses arbejdets verden. Derfor skal vi kunne arbejde sammen med SMV'erne. Små og mellemstore virksomheder skaffer de fleste arbejdspladser, og de kan tilbyde uddannelsespladser. Der skal imidlertid også arbejde hårdt for at sikre, at de ikke holder op med at investere i løbende almen og faglig uddannelse, da vores innovationskilde ellers vil løbe tør.

Der er en ressource, som fortsat forsømmes i nærmest kriminel grad, nemlig ældre medarbejdere. Det er på høje tid, at deres rigdom af erfaring, kreativitet og vedholdenhed blev stillet til rådighed for vores økonomi. De ligger stadig og roder i bunden af demografiske beskæftigelsestabel.

Endelig skal sammenhængskraften i vores samfund styrkes. I direktivet om europæiske samarbejdsudvalg har vi f.eks. behov for et holdbart kompromis mellem arbejdsgivere og arbejdstagere. I Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender vil vi gøre, hvad vi kan, for at bidrage til gennemførelsen af dette mål. Vi har også brug for en interregional balance, og det er grunden til, at vi har Den Europæiske Socialfond, Regionalfonden og Globaliseringsfonden. Der er imidlertid et problem, som vi stadig anser for meget kritisk, nemlig bekæmpelse af forskelsbehandling. I PPE-Gruppen afviser vi det horisontale direktiv. Det vil forværre den juridiske usikkerhed, der allerede hersker, og yderligere begrænse mulighederne for kreative foranstaltninger på nationalt plan. Hvis den sociale dagsorden i sin helhed skal gennemføres med held, skal det primære ansvar fortsat ligge i hændende på medlemsstaterne. Det er mere effektivt at koordinere og kommunikere nationalt, regionalt og lokalt, og det er på tide, at vi begynder at indføre bedste praksis i stedet for blot at iagttage eller analysere den. Så ville der være gode muligheder for at opnå den sociale og økonomiske forandring, vi ønsker og behøver, og for at puste liv i den europæiske sociale model.

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS

Næstformand

Harlem Désir (PSE). - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Denne nye sociale dagsorden kommer sent og er et svagt svar på den usikre situation, uligheden og virkningerne af recessionen, som i øjeblikket plager arbejdsstyrken og mange af vores medborgere i Europa.

Med mere end 70 millioner mennesker under fattigdomsgrænsen, selv hvor arbejdsløshedstallene er i bedring, med usikre leveforhold og arbejdsbetingelser og fremvæksten af atypiske beskæftigelsesformer er vi virkelig nødt til at have et solidt socialt grundlag, et Europa, der beskytter os. Dette er et af fokuspunkterne for det franske EU-formandskab. Og som De sagde, hr. minister, skulle 2008 være et år med relancering, det år, hvor det sociale Europa blev tilført ny energi. Desværre har Deres regering ikke gjort den sociale dimension til en af de fire prioriteringer for sit formandskab. Vi nærmer os afslutningen på Kommissionens mandatperiode, og vi har forslag, hvoraf man må sige, at nogle endelig afspejler de ting, som Europa-Parlamentet og navnlig vores gruppe har bedt om: et virkeligt direktiv imod forskelsbehandling på alle områder, ikke bare handicap; at vi endelig tager os sammen til at styrke og revidere direktivet om europæiske samarbejdsudvalg, og foranstaltninger til at sikre, at vores eksisterende principper og love om lige løn for mænd og kvinder håndhæves korrekt i medlemsstaterne.

Men kig en gang på manglerne, hullerne i denne nye sociale dagsorden! Jeg vil især fremhæve to af dem. Den ene er reaktionen på de seneste domme ved EF-Domstolen i Laval-, Rüffert- og Viking-sagerne, som svækker vores modstand mod social dumping i EU. Vi mener, at den forsikring, der ligger i Kommissionens meddelelse om, at Kommissionen vil skabe juridisk klarhed og indføre fortolkningsretningslinjer for dette direktiv, ikke er tilstrækkelig. Der skal tages skyldigt hensyn til - og vi har afholdt høringer i Parlamentet på initiativ af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender - at direktivet er født med fejl og mangler, og at Unionens lovgivning gennem en revision af direktivet om udstationering af arbejdstagere skal gøre det klart, at Unionens økonomiske friheder, den fri etableringsret, ikke må stå i vejen for de grundlæggende arbejdstagerrettigheder, retten til kollektive overenskomstforhandlinger, retten til løn, retten til om nødvendigt at strejke for at forsvare sine interesser.

Så vi ønsker, at en revision af dette direktiv sættes på dagsordenen, og vi ønsker en social sikkerhedsklausul, der garanterer, at der fremover ikke kan indføres noget direktiv, nogen politik fra Unionens side, intet traktatprincip, der skader arbejdstagernes rettigheder; så når et land har højere standarder for arbejdstagerrettigheder end et andet, kan den højere standard aldrig mere blive sænket under påberåbelse af oprindelseslandsprincippet, som vi så det med den første udgave af tjenesteydelsesdirektivet - Bolkestein-direktivet.

For det andet fortæller hr. Bertrand os, at sociale tjenester af almindelig interesse, operationer af almindelig interesse, bør fremmes for at sikre, at vores sociale model fungerer. Men vi har ikke fået et forslag til et direktiv om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Vi kan ikke beskytte de sociale tjenester af almindelig interesse og gennemføre artikel 14 i Lissabontraktaten, der udgør retsgrundlaget for bestilling og finansiering af sådanne tjenester, medmindre Rådet fremsender en anmodning til Kommissionen, og medmindre Kommissionen anvender sin initiativret, så vi endelig kan tale om en juridisk ramme, der vil beskytte offentlige tjenesteydelsesoperationer, garantere de lokale myndigheders uafhængighed i de lokale tjenester, de tilbyder, og sikre os, at fremtidige kendelser fra Domstolen ikke vil true dette grundlæggende træk ved den europæiske sociale model, så befolkningen føler, ikke som hr. Schulz sagde, at Europa modarbejder deres sociale model, men tværtimod at Kommissionen og de øvrige europæiske institutioner arbejder for at sikre den.

Bernard Lehideux (ALDE). - (FR) Hr. formand! Kommissionen har muligvis gennemført en smart pr-øvelse med fremlæggelsen af sin "pakke" af tekster, som er af meget forskellig art og kvalitet, men i sidste ende har den udøvet sin initiativret i spørgsmål af stor betydning. Den bevæger sig i den rigtige retning, og det skal vi bifalde.

Så bolden er tilbage på vores banehalvdel, måske især på Rådets. Alle ved, at Parlamentet vil være ret barsk og vil forsøge at frembringe innovative tekster, der afspejler de europæiske borgeres behov. Vil det samme gælde for Rådet? Det er måske tvivlsomt, som vi ved. Jeg håber, at de vil lytte til Dem, hr. minister.

Bombastisk tale, der kun fører til tvetydige og ikkebindende tekster, undergraver i alvorlig grad troværdigheden af det arbejde, vi udfører. Lad os tage tre eksempler ud af mange.

Jeg har længe hørt til fortalernes for et overordnet direktiv imod alle former for forskelsbehandling. Som grundlag kunne vi bruge Lynne-betænkningen fra maj 2008, som er langt mere ambitiøs end Kommissionens forslag.

Andet eksempel: samarbejdsudvalg. Vi skal sikre, at teksten indeholder en præcision af deres internationale beføjelser og ansvar. Høring af arbejdsmarkedets parter er stadig vigtigere ved omstrukturingsoperationer inden for koncerner, der opererer i mere end ét EU-land. Vi skal sørge for, at arbejdsstyrken høres forud for enhver omstrukturering, og at samarbejdsudvalgene får mulighed for at give deres synspunkter til kende i sager, der ofte er meget tekniske.

Tredje eksempel: sociale tjenester af almindelig interesse. Vi har spildt nok tid her. Aktørerne på dette område er forvirrede. Der hersker kolossal juridisk usikkerhed, hvilket skader kvaliteten af tjenesteydelser, der er væsentlige for sammenhængskraften i vores samfund. Og her står vi så, i færd med at spilde endnu et år. Det er uansvarligt.

For mig beviser dette, at Kommissionens arbejde, der tilsyneladende dækker et bredt spektrum af aktivitetsområder, ikke er godt nok, fordi man bevidst ser bort fra visse centrale punkter.

Jeg vil slutte med at insistere på, at socialpakken kun skal være et skridt på vejen. Jeg er overbevist om, at den åbne koordineringsmetode er nået så langt, som den kan, på visse områder. Vi skal beslutte at gå efter mere samarbejde, men også harmonisering, når det er muligt.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Hr. formand! Rådets repræsentant opfordrede til et mere socialt Europa. Jeg vil svare ministeren med en opfordring til mere sund fornuft. Det ville være bedre. EU kan naturligvis foreslå en hel masse, men det skal understreges, at social- og arbejdsmarkedspolitik er et område, hvor medlemsstaterne har de suveræne beslutningsbeføjelser. Det, der er behov for, er kort sagt mindre retorik og flere konkrete handlinger.

EU foreslår hele 19 interessante initiativer, hvoraf kun tre er forslag til lovgivning. Det måske vigtigste forslag, det om grænseoverskridende sundhedspleje, skal vi ikke diskutere i dag. Dette er meget beklageligt, og det er en skam, at diskussionen skal vente, indtil den franske sundhedsminister dukker op på vores møde. Sammenfattende må man konkludere, at EU's medlemsstater afsætter hele 27 % af deres BNP til social- og arbejdsmarkedspolitikken sammenlignet med 15 % i USA. Spørgsmålet er, hvorvidt pengene er givet godt ud.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. minister, mine damer og herrer! Det lader til, at det krævede et "nej" i Irland, sejren for modstanderne for et fælles Europa, at ruske Kommissionen ud af dens apati. Faktum er, at Kommissionen længe har distanceret sig fra Unionens borgeres interesser ved at forfølge sin neoliberale politik. Kravet om et mere socialt ansvarligt Europa har længe været på dagsordenen.

Det er direkte skammeligt at se udeladelserne fra de seneste år endelig blive lagt på bordet her ved afslutningen af mandatperioden. Jeg finder det også modigt at præsentere det hele for os under den fantasifulde titel "en ny social dagsorden". De spørgsmål, der blev drøftet i juli, skulle have været løst for længe siden. Når vi undersøger deres substans, ser det ikke ud til, at Kommissionen overhovedet har lært noget af dette. Bortset fra to undtagelser indeholder dagens forslag ikke noget som helst om solidaritet, lige muligheder, social balance eller offentlig deltagelse. Tværtimod er de blot endnu et produkt af en grundlæggende neoliberal indstilling.

Kommissionen opfordrer til større mobilitet for arbejdskraften. Samtidig søger den at opnå domme ved Domstolen, som vil mindske beskyttelsen af udstationerede arbejdstagere. Som en eftertanke siger man, at vi skal løse problemet i et forum. Arbejdstagerne har imidlertid brug for beskyttelse, ikke et forum. Tror De virkelig, at det vil hjælpe folk, der fratages deres lønninger hver dag, at man beder dem vente, indtil vi har diskuteret deres problemer i et eller andet forum? Desuden, hr. kommissær, er det ændrede direktiv om samarbejdsudvalg, som er ni år forsinket, ikke nogen opfyldelse af Deres løfter. Parlamentet er nødt til at foretage talrige forbedringer af dette forslag. F.eks. er der slet ingen bestemmelser om sanktionsmekanismer.

Lad os gå videre med spørgsmålet om solidaritet. I sundhedsdirektivet ignorerer man kritikken ved at åbne døren for mere markedsstyrede sundhedstjenester og derved undergrave solidaritetsprincippet i medlemsstaternes velfærdssystemer. Det skader solidariteten i stedet for at styrke den. Der er få ting i denne pakke, der virkelig afspejler befolkningens ønske om en progressiv europæisk social- og arbejdsmarkedspolitik. En af de ting, jeg gerne vil fremhæve, er det nye direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling uden for arbejdspladsen. Dette instrument blev imidlertid annonceret første gang i 2004, og pres fra Parlamentet er den eneste grund til, at Kommissionen endelig har fremlagt det. Det er klart, at et flertal i Parlamentet også vil støtte dette direktiv. Det kræver imidlertid også forbedring på mange punkter, navnlig vedrørende handicappedes rettigheder.

Som helhed er navnet "social velfærdspakke" ganske enkelt misvisende. Efter min mening er Kommissionens resultater inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken et sørgeligt syn.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). - (EN) Hr. formand, hr. formand for Rådet! I de senere år med Deres politik har fundamentalismen på markedet forstærket uligheden og udhulet velfærdsstaten i foruroligende grad.

Den pakke, De har fremlagt her med fine ord, er intet andet end tomme ord. Ud af de 19 forslag er kun de tre af lovgivningsmæssig art, og et af dem, forslaget om grænseoverskridende sundhedstjenester, indfører Bolkestein-direktivet ad bagvejen, eftersom det indtager et neoliberalt standpunkt.

Mens De fremfører disse smukke, men tomme ord, spiller Sarkozy-regeringen en nøglerolle i Rådet med vedtagelsen af et begrædeligt direktiv om arbejdstid. Det er et alvorligt tilbageskridt på arbejdsmarkedet.

I stedet for at forsøge at gøre et godt indtryk med Deres fine ord og holde øje med valget til Europa-Parlamentet, som virker lidt akavet siden det irske nej, ville det være bedre at foreslå specifikke foranstaltninger og bevilge indtægter fra Fællesskabets budget.

Også et ord til hr. Schulz, hvis han lytter til mig. Det er korrekt, at de højreorienterede regeringer har bidraget kraftigt til ødelæggelsen af den europæiske sociale model. I mange lande, hr. Schulz, som i Deres eget land Tyskland eller i Nederlandene eller Østrig er de gået sammen med socialdemokraterne om at ødelægge den europæiske sociale model.

Hanne Dahl (IND/DEM). - Hr. formand! Jeg vil gerne bruge min taletid i dag til at fokusere på den sundhedspolitiske dagsorden. Det foreliggende forslag til direktiv om patienters rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsrettigheder er forbedret væsentligt i forhold til det oprindelige forslag. Men desværre er der ikke ændret ved den grundlæggende præmis for alt, hvad der hører hjemme under det indre marked. Hensynet til det frie marked vinder altid over hensynet til mennesket.

Vi ønsker alle - det siger sig selv - at kunne få den bedst mulige behandling hurtigst muligt, hvis vi bliver alvorligt syge. Desværre sikrer direktivet ikke på nogen måde dette. Det sikrer, at de bedst stillede patienter fra de bedst stillede lande i EU får den bedst mulige behandling. Det indebærer en stor risiko for en opdeling af patienter i en A- og en B-gruppe. De ressourcestærke patienter vil have mulighed for at søge den optimale behandling i andre lande, hvorimod dem uden midler og kræfter ikke vil have denne mulighed.

Direktivet sikrer retten til behandling i et andet land til den pris, behandlingen ville have kostet i ens hjemland. Hermed indbygges der også en risiko for A- og B-lande. Prisen på den samme behandling vil naturligvis

varierte fra land til land. Det foreliggende direktiv lader markedets betingelser gælde, men risikoen er stor. Når markedet regerer, bliver taberne altid dem, der ikke kan klare sig på markedets betingelser.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Hr. formand! Efter min mening har vi længe savnet et europæisk svar på den konstante bølge af prisstigninger og den voksende fattigdom, og det er opløftende, at den nye EU-dækkende socialpakke er et første skridt i den rigtige retning. Hensigten er at lette adgangen til f.eks. sundhedspleje i andre europæiske lande, og det hilser vi velkommen. I praksis bliver ferierende f.eks. alt for ofte udnyttet skamløst i dag, hvor de får stukket lægeregninger ud, som de kun delvis og måske slet ikke får godtgjort, når de vender hjem. Omvendt skylder de enkelte medlemsstater hinanden millioner af euro - hensigtserklæringer alene er ikke tilstrækkelige i sådanne tilfælde.

Det er heller ikke tilstrækkelig at slå på tromme for sager som en bedre balance mellem familie- og arbejdsliv. For at flere mennesker kan få råd til at få børn, er det vigtigt at gribe ind over for løndumping og social dumping - en opgave, som desværre i høj grad forsømmes. Det er en ren parodi, at EU-bestemmelserne på den ene side om, at offentlige kontrakter skal i offentligt udbud, og at klausulen om, at de bydende, der får kontrakten, skal betale mindst den lovbestemte mindsteløn, senere ophæves af EF-Domstolen med den begrundelse, at den er uforenelig med direktiverne om tjenesteydelser i det indre marked og om udstationering af arbejdstagere. Her har EU bekendt kulør som et udelukkende økonomisk fællesskab, der spiser de socialt underprivilegerede af med småskillinger og tomme ord.

Tomme slagord kan ikke længere pacificere EU's borgere, og de kan heller ikke afbøde virkningerne af et faldende fødselstal og stigende fattigdom. Måske kan man sige, hvad man vil, på papir, men befolkningen utvivlsomt trætt af tomme løfter.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke Martin Schulz for at minde alle om, at centrum-højre er den største gruppe her i Parlamentet, at centrum-højre har det største antal kommissærer, og at centrum-højre rent faktisk har det største antal regeringer i EU's medlemsstater. Jeg vil så gerne minde ham om, at der er en grund til dette: Grunden er, at det er, hvad befolkningen har besluttet. Befolkningen har besluttet dette, fordi de har erkendt den stadig større kløft mellem venstrefløjens retorik og virkeligheden og har afvist den. Jeg vil gerne minde ham om, at han som god demokrat skal huske på, at befolkningen naturligvis altid har ret.

Videre til socialpakken i almindelighed, hvor vi på vores side glæder os over kommissærens tankevækkende bemærkninger og hans initiativ vedrørende den reviderede sociale dagsorden, navnlig det emne, der minder os alle om, at EU drejer sig om mennesker, om at give mennesker flere og bedre muligheder og navnlig give dem redskaber og beføjelser til, at de kan klare udfordringerne ved forandringer.

Jeg vil gerne ganske kort tage tre ting op fra det fremragende bidrag fra min kollega, Joseph Daul. Det ene er medlemsstaternes meget vigtige rolle her, subsidiaritet. Mange medlemsstater har forskellige metoder, men de bør alle være opmuntrede af de temaer og den retning, han skitserede.

Det andet punkt drejer sig om beskæftigelsens betydning. Harlem Désir talte meget passende om arbejdstagernes rettigheder. Vi respekterer betydningen af arbejdstagernes rettigheder, men min politiske gruppe vil også gerne fremhæve rettighederne for ikkearbejdstagere - de mennesker, der ikke har et arbejde i øjeblikket, som er blevet frosset ude af arbejdsmarkedet af den ene eller anden grund, og som gerne vil have et arbejde. De spiller en stadig større rolle, især i disse svære tider med den globale kreditkrise, hvor arbejdsløsheden sandsynligvis vil blive værre, før den bliver bedre. Så vi skal sørge for, at alt, hvad vi gør, bidrager til at skabe arbejdspladser og hjælpe flere personer i arbejde.

Det tredje punkt vedrører små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som han også nævner. Jeg bemærkede i gårsdagens Financial Times, at der var en henvisning til aftalen i Det Forenede Kongerige om tidsbestemte ansættelsesforhold, og SMV'erne sagde, at de ikke engang var blevet hørt om dette. Jeg vil gerne fremhæve, at det ikke kun vedrører Det Forenede Kongerige, men at der er et virkeligt problem - og dette siger jeg rettet til kommissæren - med at inddrage SMV'erne i høringsprocessen, fordi SMV'erne ikke blot er den største gruppe af arbejdsgivere, men de har også de største antal medarbejdere. Vi kender problemet fra folkeafstemningerne - om f.eks. Lissabontraktaten - hvor vi kan se, at hvis man forsøger at påtvinge noget ovenfra, virker det ikke: Man skal skabe kontakt med befolkningen og få flere mennesker i arbejde i SMV'erne.

Endelig vedrørende de europæiske samarbejdsudvalg - som både kommissæren og rådsformanden nævnte, og som jeg er ordfører for - vil min politiske gruppe helt sikkert erkende det faktum, at der har været tale om en velkommen accept hos arbejdsmarkedets parter. Personligt bryder jeg mig ikke stærkt om aftalen, men jeg glæder mig absolut over, at der foreligger en aftale, og jeg mener, at vi i Parlamentet skal forsøge at bygge

videre på dette, ligesom vi vil forsøge at bygge videre på aftalen om arbejdstid og tidsbestemte ansættelsesforhold; vi ønsker at handle hurtigt, fordi vi ønsker at levere ægte sociale fremskridt frem for at holde smukke politiske taler, mens vi skeler mod næste valg.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Tak, hr. formand! Kommissionens foreløbige annoncering af socialpakken fyldte de socialdemokratiske partier og borgere, der føler et ansvar for at løse sociale problemer, med håb. Den akkumulerede gæld og rækken af spørgsmål, der netop er blevet stillet har givet et næsten overraskende billede af, hvor få fremskridt, vi har gjort, på trods af vores anstrengelser og de mange uløste problemer, der findes. Det er et faktum, at den økonomiske vækst i de seneste 15 år ikke har lukket hullet mellem rig og fattig, men faktisk har gjort det større. Men rivaliseringen blandt de fattige har antaget en ny dimension. Ethvert land har sine fattige, og omfanget og arten af fattigdommen er forskellig i de enkelte medlemsstater, men vi ved, at det gør ondt på samme måde. Mange af de omkring 18 dokumenter i den sociale køreplan er udarbejdet, og de europæiske borgere kan kun identificere sig mere med Unionen ud fra det, der er specifikt og indlysende og giver mulighed for fælles fremskridt i stedet for gensidige spændinger mellem rivaliserende fattige.

Det glæder mig, at Kommissionen efter mange opfordringer fra Rådet og Europa-Parlamentet har foretaget en vurdering af romaernes situation og af praksis vedrørende denne befolkningsgruppe. Desværre skitserer man dog ikke rammerne for en langsigtet politik for romaer. Et andet spørgsmål er, hvorvidt man med dette dokument gør tilstrækkeligt for at tilskynde til konkret handling, hvorvidt man giver udsigt til en nøjagtig vurdering eller af medlemsstater, der undlader at indføre foranstaltninger og afviger fra den ønskede praksis. Jeg mener ikke, at den rette beslutsomhed er til stede.

Vi glæder os ligeledes over direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling. Parlamentet og Kommissionen stod splittet om behovet for at regulere forbuddet mod forskelsbehandling i et omfattende direktiv, og i overensstemmelse med det social-liberale synspunkt mislykkedes det i sidste ende at klassificere de grupper, der er udsat for diskrimination. Vi kan forvente, at direktivet giver mulighed for en omfattende beskyttelse af mennesker og grupper, der trues på mange måder. Der findes et meget stort behov for dette, fordi folk, der spredt had, racister og dem, der kun ønsker at give til dem, der har fortjent det, også kan finde støtter blandt de rivaliserende fattige. Vælgerne har altid ret, men de kan blive vildledt af populisme. Tak.

Gérard Deprez (ALDE). - (FR) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som medlem af og formand for Udvalget om Borgernes Rettigheder vil jeg begrænse mig til forslaget til direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling.

Først og fremmest lykønsker vi Dem alle, hr. kommissær, med, at De endelig har fået Kommissionen til at vedtage et forslag til direktiv, hvor man forsøger at bekæmpe forskelsbehandling på grund af religion, tro, handicap, alder og seksuel orientering. Indtil for nylig var vi bange for - som De ved, var vi bange, og vi fortalte, at vi var bange - at De måske nøjedes med et mini-direktiv udelukkende om forskelsbehandling på grund af alder og handicap.

De vil ikke være overrasket over at høre, at jeg finder det uheldigt, at Europa-Parlamentet i et så grundlæggende spørgsmål som dette kun skal "høres", men det er mit klare indtryk, at formandskabet er modtageligt over for alle forslag fra Europa-Parlamentets side. Så vi skal i gang med arbejdet med det samme, hr. kommissær, og jeg kan selv se tre aspekter af teksten, som vi skal forsøge at forbedre.

For det første skal vi være mere præcise vedrørende en række begreber eller afgrænsningen mellem nogle af dem. Jeg tænker på området med "objektivt begrundet" forskelsbehandling. Jeg har naturligvis ingen problemer med disse, men disse former for objektivt begrundet forskelsbehandling må ikke få lov til direkte eller indirekte at forandre sig til forskelsbehandling. Dette kan ske meget hurtigt.

For det andet må direktivet ikke få fjernet sit indhold, fordi man forhastet medtager begreber som offentlig sikkerhed eller den offentlige orden, fordi dette efter min mening sker i et stort land i den sydlige del af EU, som jeg ikke vil sætte navn på.

For det tredje skal vi forsøge at gøre det bedre med hensyn til sanktioner. Når De skriver i artikel 14, at "medlemsstaterne skal indføre regler for de gældende sanktioner i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv", hr. kommissær, bringer det os ikke særlig langt.

Kort sagt har jeg tillid til, at dette direktiv, der skal opfylde så store forventninger, ikke ender som et stort mini-direktiv, stort med hensyn til principper, men lille med hensyn til detaljerne.

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Hr. formand! Økonomisk vækst bør tjene til at forbedre den materielle situation i vores samfund. Men ved at sætte komforten og sikkerheden i forsædet glemmer vi ofte, at økonomiens sociale model i praksis betyder større bureaukrati. Hvis vi også glemmer, at det sikreste fundament for social- og arbejdsmarkedspolitikken er økonomisk vækst, fortaber vi os måske i flotte slogans, der er ude af trit med virkeligheden, og som måske, ligesom bestemmelserne om bekæmpelse af forskelsbehandling er en overtrædelse af principperne om subsidiaritet og sund fornuft.

Hvordan kan vi bryde den onde cirkel? Den nye sociale dagsorden er kun til dels et svar på denne udfordring. Man taler for meget om rettigheder og privilegier og for lidt om, at de ikke kan garanteres uden en veltilrettelagt indsats og et ansvar for de økonomiske virkninger på de enkelte trin. Yde efter evne og nyde efter behov. Dette er en utopi, der nødvendigvis må føre til knaphed på varer og tjenester af tilstrækkelig høj kvalitet.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand! Efter mine kolleger vil jeg gerne tale om kampen mod forskelsbehandling. Først og fremmest vil jeg gerne takke Kommissionen for at have haft modet til at anvende en horisontal metode i forslaget til direktiv om ligebehandling uden for arbejdspladsen. Vi skal tage højde for, at nogle medlemsstater fortsat blokerer for vedtagelsen af dette nødvendige dokument.

Ikke desto mindre er der plads til, at Europa-Parlamentet foretager forbedringer. Jeg forstår ikke, hvorfor der findes en undtagelse for privatpersoner med hensyn til levering af varer og tjenester. Det eksisterende racedirektiv indeholder ikke en sådan mulighed for at stå udenfor. Desværre behandler man ikke spørgsmålet om forskelsbehandling af flere grunde i dette forslag, så jeg håber, at vi alle kan arbejde videre med dette direktiv.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - (FR) Hr. formand! Efter 51 års levetid opdager EU-institutionerne først nu den sociale dimension. Opdagelsen er kun relativ, fordi de sociale anliggender glimrer i mistænkelig grad ved deres fravær i det franske formandskabs prioriteringer; det er foruroligende for institutioner så tæt på erhvervslivet, som blander den almindelige interesse for Unionens befolkninger sammen med pengemarkedernes private interesser, og det er en opdagelse, som nødvendigvis må skyldes "nej"-resultaterne ved folkeafstemningerne i Irland, Nederlandene og Frankrig og de mange arbejdsmarkedsbevægelser, der støtter lønkravene i Unionen.

Jo, Kommissionen og det meste af Parlamentet er nødt til at erkende, at Unionen ikke kun er befolket af aktionærer og forbrugere, men også af arbejdsstyrken, hvis arbejde skaber Europas velstand.

Resultatet er, at Kommissionen føler sig forpligtet til at grave direktivet om europæiske samarbejdsudvalg frem og støve det af: Det var et værdigt initiativ, men indholdet er ringe. De europæiske samarbejdsudvalg skal gøres til et virkeligt forum for socialt demokrati, hvor medarbejderne selv får de beføjelser, de behøver, til at påvirke deres arbejdsgivers strategiske valg.

Jo, Europa har hårdt brug for et virkeligt socialt demokrati for at forhindre dårlige initiativer som f.eks. at hæve arbejdstiden til næsten 70 timer om ugen.

Så for arbejdstagernes skyld: Lad os bevæge og hurtigere, langt hurtigere.

Nils Lundgren (IND/DEM). - (SV) Hr. formand! På dette møde skal vi diskutere den nye sociale dagsorden, millenniummålene og meget andet. Om et par timer skal vi stemme om kulturprogrammer, mærkning af økologiske produkter og kravene til skatteharmonisering, alt sammen spørgsmål, som Unionen slet ikke burde beskæftige sig med.

Denne koncentration af politisk magt betyder, at afstanden mellem dem, der bestemmer, og dem, der bestemmes over, bliver større. Indignationen hos borgerne bliver større og større. Det europæiske establishment tvinges til at indføre stadig skrapere foranstaltninger for at træde befolkningens vilje under fode. Det ville være langt bedre at udarbejde en betænkning om, hvad vi forstår ved udtrykket subsidiaritet og få en grundig debat om det. Det bør vi gøre, inden vi forsøger at regulere centralt, hvordan arbejdsmarkedets parter bør opføre sig i 27 forskellige lande.

I mit eget land hersker der stor vrede over, at EU og EU's dommere kan fjerne friheden til at styre funktionen af et arbejdsmarkedssystem i retning af noget andet end det, der er vokset frem gennem en betydelig grad af national enighed gennem de seneste 70 år.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Det foreslåede direktiv om gennemførelsen af princippet om ligebehandling, hvori man forbyder enhver form for forskelsbehandling uden for arbejdspladsen, er en overflødig lovgivning, som vi slet ikke burde diskutere. Jeg vil gerne understrege, at

forskelsbehandling allerede er forbudt ved tre EU-direktiver, FN's charter om grundlæggende rettigheder og friheder, EU's charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om handicappedes rettigheder. Ligebehandling er også omfattet af Amsterdamtraktaten og Lissabonstrategien.

Jeg vil også gerne påpege, at direktivet kræver to meget farlige ting. Det kræver positiv særbehandling, og det kræver, at bevisbyrden overflyttes fra anklageren til den sigtede. Dette strider mod de europæiske retstraditioner og kan give anledning til uretfærdighed og nye former for uret.

Mine damer og herrer, jeg er overbevist om, at EU stadig er et demokratisk og civiliseret område, hvor mennesker med virkelige evner får anerkendelse, og et område, der giver de svage en hjælpende hånd. Imidlertid er menneskelige evner, enten medfødte eller udviklet gennem uddannelse, individuelle og forskellige hos den enkelte og dermed logisk set ulige. Hvis vi forsøger at afskaffe uligheder af denne art gennem lovgivning, overser vi arrogant den kulturelle mangfoldighed og griber ind i samfundets naturlige udvikling, og værst af alt sætter vi lighed over valgfriheden. Direktivet om ligebehandling bør derfor slet ikke udarbejdes.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Denne sociale velfærdspakke vil kun kunne bære frugt og være effektiv, hvis vi kan blive enige om indholdet af de centrale initiativer. Det er indlysende, at arbejdsløsheden er den største af alle de onder i samfundet, som vi skal bekæmpe. Det er det mest destabiliserende for et samfund og er roden til andre og mindre onder. Derfor er den bedste social- og arbejdsmarkedspolitik en, der bidrager til jobskabelse.

Vi skal bevæge os væk fra det falske dilemma mellem solidaritet og konkurrenceevne, fordi de er ikke uforenelige. For at skabe en sund, og effektiv social- og arbejdsmarkedspolitik og udrydde fattigdommen har vi imidlertid brug for vækst og stabilitet. Derfor skal vores sociale model bringes i overensstemmelse med den nye virkelighed. Globaliseringen skaber også muligheder: De, der tilpasser sig, kommer ud som vindere, de, der ikke gør, bliver taberne.

Europa står hverken over for en klassisk vækstkrise eller cykliske problemer, men grundlæggende ændringer; de kommende generationers velfærd afhænger af vores evne til at træffe kloge beslutninger i dag. Befolkningens aldring og den demografiske tilbagegang har allerede nået Europa; det er ikke en trussel, men en realitet: Det hjælper overhovedet ikke at lukke øjnene over for dem.

Hvilke svar kan vi give i dag på de mange konsekvenser af denne tendens? Meget få. F.eks. har vi ikke værktøjer eller incitamenter til at skabe mulighed for en fleksibel, planlagt pensionering, som vil give vores befolkning mulighed for at arbejde senere end den gennemsnitlige alder, hvor folk forlader arbejdsmarkedet. Det er vigtigt at indføre et ensartet niveau for beskyttelsen mod forskelsbehandling og udstødelse, men størstedelen af den europæiske lovgivning garanterer ikke, at forskelsbehandlingen er blevet udryddet; derfor skal arbejdet med at udrydde disse former for dårlig social praksis starte i skolerne.

At børn forlader skolen for tidligt eller ikke får deres eksamen er en tragedie i vores tidsalder og kan meget vel også være det fremover. Der står meget på spil på dette område; det er det, vi skal fokusere på, fokusere på den merværdi, som Unionen kan bidrage med, for at bringe denne situation til ophør.

Kort sagt, mine damer og herrer, behøver vi ikke opgive vores sociale model, men forny den, give den større fleksibilitet, større mobilitet og større sikkerhed, så de mest sårbare ikke efterlades i vejkanterne.

Stephen Hughes (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissær Špidla for, at vi overhovedet har en social pakke, for, som jeg har sagt mange gange tidligere, kan han ikke have nogen let opgave i Barroso-Kommissionen.

Pakken i sig selv illustrerer spændingerne inden for Barroso-Kommissionen, mellem dem, der på den ene side ønsker at holde fast i den neoliberale dagsorden, koste hvad det vil, og dem på den anden side, der ser et tvingende behov for at give Europa betydning for borgerne.

Vores befolkning skal forsikres om, at Europa er en del af løsningen og ikke en del af problemet, når det drejer sig om at løse de problemer, der skyldes globalisering, demografiske ændringer, klimaændringer og andre globale udfordringer.

Hvis det er, hvad der kræves, må jeg desværre sige, at denne pakke ganske enkelt ikke er god nok. Det er en småtskåret pakke med for lidt, for sent. Selv de gode elementer ødelægges af vores viden om, hvor modvilligt de egentlig kom med. Det horisontale direktiv til bekæmpelse af forskelsbehandling er et godt eksempel. Det er med i pakken, men vi ved alle, præcis hvor bittet hr. Barroso kæmpede imod, at det kom med, frem til 11. time.

Forslaget til direktivet om samarbejdsudvalg er et andet eksempel. Indholdet er utroligt svagt, når man sammenligner med den tidligere meddelelse fra Kommissionen til arbejdsmarkedets parter. Jeg tror, at de neoliberale kræfter inden for Kommissionen og deres allierede skal vågne op og anerkende den virkelighed, vi står i. Mange millioner af vores borgere lever i frygt, fattigdom og udstødelse, og de er blevet flere og flere i Barroso-årene.

Alt i alt opfatter jeg dette som et forsinket forsøg fra hr. Barroso på at overbevise venstrefløjen om, at han har en social samvittighed, og at han fortjener støtte til endnu en mandatperiode som formand for Kommissionen.

Det narrer ikke mig og heller ikke mange af mine kolleger. Som sagt er det for lidt og alt for sent - alt for sent til at garantere en sikker indførelse af de få værdifulde aspekter inden valget til næste år.

Hr. Barroso fornærmer intelligensen ikke bare hos venstrefløjen her i Parlamentet, men også hos de millioner af borgere derude, der fortjener bedre.

Ona Juknevičienė (ALDE). - (EN) Hr. formand! I Kommissionens rapport for det første år med den europæiske globaliseringsfond hedder det, at over 13.000 afskedigede arbejdstagere i otte medlemsstater får hjælp. 3,7 % af de tilgængelige midler er blevet fordelt. Det går helt tydeligt meget langsomt.

Kommissionens forslag går ud på at forenkle procedurerne, fremme programmet over en bred kam, udbrede de bedste erfaringer og forlænge bistandens varighed, og jeg hilser disse foranstaltninger velkommen. Fonden blev etableret for at udvise solidaritet med afskedigede medarbejdere i virksomheder, der kom i problemer på grund af globaliseringen. Derfor er det vigtigste, at disse midler når ud til virkelige mennesker, der har brug for hjælp. De skal ikke fordeles blandt mellemænd, undervisere eller brochureudgivere. Om et år finder vi ud af, hvordan de egentlige resultater ser ud. Det drejer sig ikke kun om, hvor mange penge der er blevet fordelt, men hvor mange afskedigede medarbejdere, der har fundet nye job.

Jeg opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre korrekte kriterier og benchmarks for at evaluere de opnåede resultater. Vi må sikre en effektiv udnyttelse af det europæiske budget.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Det glæder mig at se, at den nye sociale dagsorden omfatter en revision af direktivet om europæiske samarbejdsudvalg i pakken med fremtidige aktiviteter.

Vi diskuterede for nylig problemerne, der skyldes den manglende præcision i bestemmelserne i dette direktiv, der har til formål at sikre medarbejdernes ret til information og høring. Direktivet om deltidsarbejde og bekæmpelse af fattigdom blandt arbejdstagere i fuldtidsbeskæftigelse er også fantastisk vigtigt. Jeg er fortrøstningsfuld på grund af fokuseringen på de unges situation, deres adgang til uddannelse og sundhedspleje og forebyggelsen af udstødelse. De fremtidige arbejdstageres faglige mobilitet er deres chance i livet, men også en chance for økonomien. Fokuseringen på beskyttelse af patientrettigheder er et grundlæggende krav i beskyttelsen af de offentlige sundhedsydelser. Imidlertid bliver grønbogen om medarbejderne i sundhedssektoren, som vi stadig venter på, af stor betydning for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand! Denne såkaldte socialpakke skaber blot illusioner om alvoren af de sociale uligheder, der påvirker de omkring 80 millioner mennesker, der lever i fattigdom, herunder de stadig flere millioner af dårligt betalte arbejdstagere i usikre ansættelsesforhold og de millioner af arbejdsløse, mens finanskoncernerne stadig tjener skandaløse profitter, og de multinationales udflytninger fortsætter.

De virkelige årsager til denne situation er blevet overset - videreførelsen af de neoliberale politikker, som forslaget til direktiv om sundhedstjenester ville intensivere, jobfleksibiliteten, som forslaget om arbejdstid ville forværre, og angrebet på offentlige tjenester og produktionssektorer, som er af strategisk betydning for udviklingen.

Derfor opfordrer vi til en ægte social pakke, hvor man afviser det nye forslag til arbejdstidsdirektiv, fremmer en nedsættelse af arbejdstiden uden lønnedgang, tilbagekalder stabilitetspagten og den liberale Lissabonstrategi, ændrer Den Europæiske Centralbanks kriterier og falske uafhængighed, opretter en pagt for beskæftigelse og sociale fremskridt som et alternativ, fremmer investeringer i og støtte til mikrovirksomheder og små virksomheder samt offentlige tjenester og respekterer den arbejdende befolknings værdighed.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - Hr. formand, hr. kommissær, hr. rådsformand! "Det er befolkningen, der bestemmer tingenes værdi": Sådan sagde de gamle grækere. Så hvis befolkningen tager ansvaret for gennemførelsen af denne pakke, som vi præsenteres for i dag, hvis de kan harmonisere de gamle

foranstaltninger og forslag med de nye, så vil disse mennesker rent faktisk ikke blive brugt som ressourcer, men vil være aktive aktører som arbejdsgivere, arbejdstagere, arbejdsløse, beskæftigede i små og store virksomheder, mænd og kvinder, unge og gamle. Der vil ikke være nogen forskelsbehandling i EU med hensyn til demokrati og subsidiaritet, ingen chauvinistisk ordsqualder om, hvem der har magten eller om tilhørsforhold til højre eller venstre, som vi har hørt det her. Ved siden af mig sidder min kollega hr. Óry, som fortæller mig, at i hans land kæmper den socialistiske regering mod sociale goder.

Derfor kan vi ikke skyde skylden på den globale krise; vi er nødt til at anskue tingene positivt. Vi skal løse vores egen demografiske krise på den bedst mulige måde. Lad os huske de gamle forpligtelser, Barcelonabeslutningerne om kombination af familie- og arbejdsliv, den europæisk familiealliance, den europæiske ungdomspagt, den fælles immigrationspolitik og forbedringen af mobiliteten på uddannelsesområdet og oplæring i jobmobilitet. Vi skal udvise respekt for mangfoldigheden, traditionerne og sproget hos indvandrede arbejdstagere. Social forskelsbehandling skal modarbejdes, og de svages og ugunstigt stilledes og børnenes rettigheder skal hævdes, fordi vi i EU er gået forrest ved indførelsen af disse rettigheder. Fattigdommen skal bekæmpes, så vi skal vie 2010 til denne kamp. Vi skal styrke vores regioners sociale og geografiske samhørighed gennem dialog, goodwill og åbenhed ved brugen af finansieringsmekanismerne.

Alejandro Cercas (PSE). - (ES) Hr. formand, hr. kommissær, hr. minister! Jeg tilslutter mig dem af mine kolleger, der ser denne dagsorden som et fremskridt om end et meget beskedent et, som helt klart ligger meget langt fra de krav, vi står over for i dagens Europa. Derfor, hr. kommissær, må jeg med beklagelse sige, at De tog fejl, da De for lidt siden sagde, at denne dagsorden bortvejrer befolkningens bekymring. Befolkningen er bekymret og med særdeles god ret, når den står over for en Europæisk Union, der ikke løser de grundlæggende problemer, som den er bekymret over hver eneste dag.

Dagsordenen har en meget fornem titel, dagsorden for det 21. århundrede. Desværre har den et træk, som allerede er blevet fordømt: Den er et internt engagement i modsigelserne inden for Europa, med dem af os, der ønsker mere Europa, og dem, der ønsker mindre Europa; derfor er det en urskov af tom retorik og en ørken af specifikt indhold. Den europæiske venstrefløj sammenfatter kun tre direktiver og det i temmelig kritiske vendinger.

Er dette Europas ambitioner for det 21. århundrede? Nej, hr. kommissær. Det er ikke vores eneste ambition at diskutere sociale problemer. EU, ikke bare Europa, har brug for svar, og det er meget vanskeligt at få disse svar, hvis de, som det hedder i dagsordenen, skal findes på nationalt plan. Der findes nogle svar på nationalt plan, og der bør findes andre svar i EU; opbygningen af det indre marked bør gå hånd i hånd med regler, der giver det et menneskeligt ansigt, der forhindrer social dumping, og som gennemfører hver og en af de beføjelser, der er knæsat i traktaterne.

Det er udmærket at diskutere problemerne, men det ville være bedre at løse dem og ikke skabe nye problemer med foranstaltninger som f.eks. arbejdstidsdirektivet.

Hr. kommissær, Europa har brug for stærkere initiativer; Europa har brug for en mere dynamisk dagsorden for at komme tæt på befolkningen, og jeg håber, at de europæere, der leder efter andre politikker, ved det næste valg, og dette er ikke kun retorik, vil give de europæiske politikere et nyt og mere socialt ansigt.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over det længe ventede forslag om færdiggørelsen af pakken om bekæmpelse af forskelsbehandling, som betyder, at vi nu endelig kan sætte en stopper for hierarkiet af rettigheder. En Europæisk Union, hvor nogle europæere er mere lige end andre, er en misforståelse.

Jeg er helt enig i Gérard Deprez' vise ord: Direktivet skal forbedres betydeligt. Det indeholder alt for mange nødudgange, hvor man risikerer at kodificere diskriminerende former for praksis i stedet for at bringe dem til ophør. Familielovgivning og den offentlige orden er og forbliver en national kompetence, men i praksis bruges - eller misbruges - de som påskud for forskelsbehandling, især over for homoseksuelle. Det er en skam, at Kommissionen tilsyneladende blåstempler dette.

Religionsfrihed er en grundlæggende rettighed, som jeg vil forsvare med næb og klør, men det er en individuel rettighed: Det er ikke en kollektiv rettighed for bestemte grupper, der giver dem ret til at diskriminere og undlade at anvende lovgivningen.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at denne pakke ironisk nok tilsyneladende giver en højere grad af beskyttelse mod forskelsbehandling af alle andre grunde end forskelsbehandling på grund af personens køn. Hullet mellem direktivet om forskelsbehandling på grund af køn og dette direktiv skal lukkes.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EN) Hr. formand! Debatten om socialpakken kræver, at vi er kritiske, for ud over tidspunktet, som vækker mistanke om en skjult dagsorden, er vi også grundlæggende uenige i indholdet.

Pakken er ankommet på et tidspunkt med stadig flere reaktioner og folkelig utilfredshed med Europas sociale ansigt. Det er ikke os, der siger dette; det er ingen andre end EU's egne informationer, der maler et dystert billede af fremtiden: Dette er den fremherskende stemning blandt de europæiske borgere, navnlig de unge, og det bliver værre og værre hele tiden.

Måske er formålet med denne pakke at genoprette borgeres tillid inden valget til Europa-Parlamentet.

På venstrefløjen kan vi ikke acceptere pakkens indhold, fordi de lovgivningsmæssige regler styrker liberaliseringen af markedet, hvilket er tilfældet for forslaget til direktiv om grænseoverskridende sundhedspleje, der er baseret på det tidligere Bolkestein-forslag.

Samtidig fører Kommissionens forslag om grænseoverskridende sundhedspleje til en klassebaseret sundhedskløft: De rige og veluddannede får mulighed for at shoppe rundt efter sundhedspleje der, hvor det er i deres egen bedste interesse.

Et mere socialt Europa har brug for en bredere filosofi, ikke meddelelser om foranstaltninger, der bare kradser i overfladen af problemerne og fortsat ligger inden for de snævre begrænsninger af EU's nuværende karakter.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Europa er mere end et fælles marked. Ud over at være en økonomisk enhed er Europa et fællesskab baseret på fælles værdier. Jeg opfatter EU som en reaktion på globalisering. I en globaliseret verden yder en vis social ramme på europæisk plan væsentlig beskyttelse. Dette er tanken bag den europæiske sociale model, og det er en tankegang, som jeg støtter.

På den anden side skal vi imidlertid også have succes i den internationale konkurrence. I Lissabonstrategien understreger vi vores mål om at udvikle Unionen til verdens mest konkurrencedygtige videnbaserede økonomiske ramme. For at opnå dette skal vi fokusere det meste af vores opmærksomhed på de små og mellemstore virksomheder, for de er selve grundlaget for den økonomiske udvikling.

Vi må også acceptere, at det er legitimt at spørge, hvordan vores regler påvirker disse virksomheder. Politikken for bekæmpelse af forskelsbehandling er et godt eksempel. Det siger sig selv, at jeg er modstander af forskelsbehandling, men efter min mening, og det samme gælder 261 andre medlemmer af Europa-Parlamentet, er et omfattende rammedirektiv ikke den rette vej frem; det er navnlig ikke den rette måde at beskytte ofrene på. Vi vil opnå præcis det modsatte, og vi vil efter al sandsynlighed marginalisere disse mennesker. Der er skabt en hel del juridisk usikkerhed for medlemsstaterne og de europæiske borgere. I øjeblikket verserer der talrige traktatbrudsprocedurer mod 14 medlemsstater for manglende gennemførelse af de fire eksisterende direktiver. Det første, vi skal gøre, er at gennemføre den eksisterende lovgivning, før vi indfører nye regler. Det nye direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling vil ganske enkelt ikke give os den klarhed, som kommissær Špidla lovede.

De nye regler giver anledning til mange spørgsmål. Hvem kan f.eks. påberåbe sig retten til frihed fra forskelsbehandling på grund af religiøs eller ideologisk overbevisning? Gælder denne ret scientologer eller medlemmer grupper på den yderste højrefløj? Skal alle restauranter, uanset hvor små de er, nu have en kørestolsrampe for at sikre uhindret adgang? Forslaget til direktiv kan give mulighed for undtagelse fra uforholdsmæssige foranstaltninger, men hvordan skal sådanne foranstaltninger defineres - ved national lovgivning eller ved en dom? Upræcise, ustrukturerede instrumenter som rammedirektiver er upraktiske, og vigtigst af alt vil de ikke hjælpe ofrene. Det er ikke tanken med den europæiske sociale model. Det vil ikke kunne fungere på den måde.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Hr. formand, hr. kommissær, hr. minister! Jeg var i sin tid ordfører for den sociale handlingsplan, som fru Diamantopoulou præsenterede os for, og som blev afsluttet under det foregående franske formandskab under fru Aubry. Det, der bekymrer mig, mine damer og herrer, er, hvordan Europas sociale ambitioner systematisk er smuldret væk. Efter min mening er der klare politiske årsager til dette. Det er bemærkelsesværdigt, hvordan Kommissionen altid understreger, at social- og arbejdsmarkedspolitik skal forblive et nationalt anliggende. Hr. kommissær, socialpakken indeholder meget interessante arbejdsdokumenter og erklæringer, men kun fire lovgivningsmæssige initiativer. Uanset hvor

velkomne de er, er det virkelig et meget magert resultat! Som om beskyttelsen af sociale rettigheder, indførelsen af lige vilkår på det sociale område, ikke længere er et europæisk ansvar i EU-27.

Sammen med PPE og de sociale organisationer forventer vi ud over denne socialpakke i det mindste stærkere lovgivning vedrørende udstationering, som beskytter de sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder, bedre lovgivning for at eliminere lønforskellen mellem mænd og kvinder, en rammelovgivning til at beskytte sociale tjenester og bindende engagementer i kampen mod fattigdom. Det, vi har behov for, er en decideret social pagt med en sammenhængende vision og et seriøst engagement i et socialt Europa, så vi i det mindste viser vores borgere, at Europa er mere end blot et marked. Jeg håber, hr. Bertrand, at vi nu kan regne med det franske formandskabs støtte i denne kamp.

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Hr. formand! I årevis har jeg sammen med andre kæmpet for en omfattende lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling for at forbyde forskelsbehandling ved adgang til varer og tjenester for handicappede og ældre mennesker. Jeg ved, at beskæftigelsen allerede er dækket på alle måder, men i årevis er vi blevet lovet handling, og intet er sket.

I dag kan vi sige, at vi står lige foran at kunne opnå denne lovgivning, som ikke bare dækker alder og handicap, men også seksuel orientering og religion, som jeg opfordrede til i min betænkning. Jeg vil gerne takke Kommissionen for at have fremlagt dette og navnlig kommissær Špidla for hans vedholdenhed. Vi ved, at den foreslåede lovgivning ikke er perfekt, og vi ønsker at se ændringer. Det ville også have været bedre, hvis det havde været genstand for fælles beslutningstagning. Men når det er sagt, glæder det mig at kunne stå her og sige, at vi nu endelig er på vej til, at alle EU-borgere behandles lige.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EN) Hr. formand! Den såkaldte "sociale velfærdspakke", som Kommissionen har fremlagt, er et forfejlet forsøg på at tage brodden af den indignation, som Kommissionens upopulære politik har skabt blandt arbejdstagerne. Den dæmper ikke op for den stadig større tvivl om den selv og EU's struktur, hvilket også kom til udtryk ved det rungende irske nej.

Arbejderklassen og de fattige befinder sig i skudlinjen på grund af et langvarigt, barskt og ufolkeligt angreb fra EU, der har til formål at øge rentabiliteten af dens egne karteller.

Arbejderklassen og de fattige skal udholde deregulering og privatisering af offentlige instanser og tjenester af strategisk betydning, det fuldstændige sammenbrud i kollektive forhandlinger på arbejdsmarkedet, undermineringen af kollektive ansættelseskontrakter, den udbredte anvendelse af flexicurity, midlertidige og fleksible ansættelsesforhold og udvidelsen af Bolkestein-direktivet til sundhedssektoren.

Rådet har besluttet at opdele arbejdstiden i aktive og inaktive segmenter. Derved forpligtes arbejdstagerne til at arbejde mellem 65 og 77 timer om ugen. Indførelsen af tungt og usundt arbejde gør hundredtusinder af græske arbejdstagere ubrugelige.

Ifølge de officielle statistiske data fra Det Europæiske Agentur for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen - hr. formand, hav tålmodighed med mig i nogle minutter, for de oplysninger, jeg kommer med nu, er meget vigtige. Jeg vil gerne påpege følgende: Ifølge de formelle data kommer en arbejdstager hvert 4½ sekunder ud for en ulykke, og hvert 3½ minut mister en arbejdstager livet. Der forekommer 7 millioner ulykker om året...

(Formanden afbrød taleren)

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. minister, mine damer og herrer! Jeg vil starte med to punkter fra forhandlingen. For det første styres Europa ikke af højrefløjen, men af det liberale centrum-højre. Jeg må påpege, at vi havde en socialdemokratisk regering i mit eget land, og 5 millioner mennesker var arbejdsløse, da den gik af. I dag har vi 3 millioner arbejdsløse, hvilket betyder, at to millioner mennesker i dag er tilbage i arbejde. Det er rigtig social- og arbejdsmarkedspolitik; det er socialt fremskridt.

For det andet føler jeg mig som medlem af Parlamentet en personlig vrede, når vi selv taler nedsættende om vores europæiske ideal. Europa er i dag et socialt projekt. Når jeg tænker på, at det indre marked skaber millioner af arbejdspladser og giver befolkningen fremgang og gode fremtidsudsigter, og at vores samhørighedspolitik, vores Europæiske Socialfond, giver os milliarder til at udøve solidaritet i europæisk målestok, at være en model for europæisk solidaritet, må jeg tilskynde enhver til, på trods af alle vores problemer, at afstå fra at rakke ned på vores eget projekt.

Jeg vil gerne lægge særlig vægt på spørgsmålet om forskelsbehandling, fordi det beskæftiger vi os med i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Alle afviser forskelsbehandling. Den

forpester vores samfund, og Europa skal foregå med et godt i eksempel i kampen mod forskelsbehandling. Alle her i Parlamentet vil forhåbentlig støtte dette synspunkt.

Ikke desto mindre må vi stille spørgsmål. For det første: Udgør direktivet en hensigtsmæssig foranstaltning? Spørgsmålet om byrden på små virksomheder har allerede været nævnt.

For det andet: Hvad med gennemførelsen af de nuværende juridiske bestemmelser? Der er allerede blevet foretaget en evaluering på papir, men hvad er holdningen i praksis med hensyn til anvendelsen af de eksisterende direktiver? Det spørgsmål skal stilles, før man udfærdiger nye direktiver.

For det tredje: Er der virkelig huller i den europæiske lovgivning? Har Europa et eneansvar for social- og arbejdsmarkedspolitikken? Alle EU's medlemsstater er demokratier, og de har alle strukturer baseret på retsstatsprincippet. Derfor må vi spørge, om der findes et tvingende behov for, at Europa skal være sødere, rarere og mere overbevisende inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken. Kan vi ikke for en gangs skyld tro på, at subsidiariteten fungerer, og at det lykkes medlemsstaterne at løse deres egne opgaver på disse grundlæggende aktivitetsområder?

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Hr. formand! Det sociale Europa er et fremragende mål, og der er allerede sket meget for at gennemføre det. Ikke desto mindre skaber de eksisterende uligheder og nye udfordringer, som verden står over for, risiko for permanente sociale kløfter på mange niveauer af vores samfund: mellem børn af rige og fattige familier, mellem veluddannede og mindre veluddannede, mellem mænd og kvinder, mellem indvandrere og dem, der har været europæere i generationer, mellem personer med forskellig seksuel orientering, forskellig alder eller med forskellig sundhedstilstand. Jeg kunne komme med mange andre eksempler. Kampen mod ulighed på og uden for arbejdspladsen er en grundlæggende opgave for os. EU og medlemsstaterne skal reagere på de reelle behov, skabe reelle muligheder og nye håb i alle Europas borgeres interesse.

Vi har ventet længe på den nye pakke med Kommissionens initiativer inden for den europæiske sociale model, men den er et ufuldstændigt supplement til de aktiviteter, der gennemføres på nationalt plan i kampen for at forbedre levestandarden for de europæiske borgere, styrke deres rettigheder og bekæmpe forskelsbehandling. Jeg håber på, at det nye direktiv om ligebehandling, som Den Socialdemokratiske Gruppe længe har bedt om, vil give os mulighed for at sige, at vi virkelig bekæmper alle former for forskelsbehandling. Revisionen af direktivet om europæiske samarbejdsudvalg, som i øjeblikket opfylder sin rolle som et instrument for den sociale dialog, er et positivt element i socialpakken. Vi skal stadig nøjes med en ufuldstændig beskyttelse af arbejdstagerne i de drastiske omstrukturingsprocesser, som globaliseringen medfører. Lovgivning om social- og arbejdsmarkedspolitikken har også kolossal betydning for Europas og europæernes politiske opvågning og genoprettelsen af tilliden til et fælles projekt, navnlig i lyset af den institutionelle krise og de forestående valg til Europa-Parlamentet.

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Hr. formand, hr. minister, hr. kommissær! Jeg kan stadig den dag i dag høre de lange og livlige forhandlinger, vi har haft om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Vores kollega fru Bachelot, som jeg samarbejdede om denne fond med sammen med hr. Cottigny, overtalte os til at træffe nogle fantastisk vigtige beslutninger, og hvad ser vi i dag? Kun 4 % af den støtte, der var budgetteret til denne europæiske fond blev uddelt i 2007.

Hr. Kommissær, De har allerede både mundtligt og skriftligt givet udtryk for, at De planlægger at revidere kriterierne. Er denne revision af kriterierne tilstrækkelig til at klare problemerne? Nej, det er den ikke! Når 96 % af støtten ikke udnyttes, er vi virkelig nødt til at stille det grundlæggende spørgsmål: Er vores målsætning om at vedtage denne beslutning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen hensigtsmæssig? Vi står over for demografiske udfordringer, som De sagde, og vi står over for mange økonomiske udfordringer på grund af globaliseringens og teknologiens realiteter.

Jeg opfordrer Dem, hr. kommissær, til i forbindelse med denne globaliseringsfond ikke bare at revidere kriterierne, men også kigge på selve formålet med det, vi foretager os her.

Peter Liese (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg kan ikke skjule min skuffelse over erklæringerne fra Rådet og Kommissionen. Der blev sagt mange ord om den europæiske sociale model, og nogle af Kommissionens forslag var efter min mening skudt over målet - kollegerne fra min gruppe har

fremført adskillige bemærkninger vedrørende direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling. Når det drejer sig om det konkrete indhold af lovgivningen, der har til formål at beskytte arbejdstagere, trækker Rådet og Kommissionen sig imidlertid.

Rådsformanden henviste imidlertid til det kompromis, der blev vedtaget i juni om vikarer og andre former for midlertidige ansættelsesforhold, men på den ene eller anden måde - jeg tror, at det skyldtes skam - lykkedes det Rådet og Kommissionen at vedtage arbejdstidsdirektivet. Det, Rådet vedtog i juni, var på ingen måde et prisværdigt kapitel i historien om Europas sociale model. Før jeg kom ind i Parlamentet, var jeg hospitalslæge, og jeg ved, at mange fastansatte læger og mange andre arbejdstagere oprindeligt var glade for EF-Domstolens dom om, at vagtperioder også udgør arbejdstid. Jeg ved imidlertid også, at der er problemer med at gennemføre denne dom, og at vagtperioder nogle gange skal vægtes ud fra omkostningerne og hyppigheden af tilkaldene. Det, Rådet har gjort ved praktisk taget at vende Domstolens dom på hovedet og endda ignorere de forbedringer, som Kommissionens forslag betød for nogle aspekter af den tidligere retlige situation, er imidlertid uacceptabelt.

Vi har brug for et kompromis, og Parlamentet udstak kursen ved førstebehandlingen med forslag som f.eks. anvendelse af en kvotient. Men hvis en læge f.eks. har vagt på et hospital, og en patient med en livstruende sygdom kan ankomme hvert øjeblik, kan det ikke betragtes som hviletid, hvilket ville være muligt under Rådets kompromis. Dette er endnu et område, hvor der er behov for yderligere forbedringer, ellers vil hele diskussionen om den europæiske sociale model være uden mening.

Evangelia Tzampazi (PSE). - (EN) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Den nuværende økonomiske og sociale situation kræver et styrket socialt Europa. Når 16 % af den europæiske befolkning i dag står i madkøen, er forskelsbehandlingen stadig markant og meget udbredt.

Økonomiske politikker, der skaber øget arbejdsløshed, og usikkerhed forværrer borgernes tillidskrise over for Europa og udsigterne for Europa. I denne forbindelse udgør den nye sociale dagsorden et fremskridt inden for social- og arbejdsmarkedslovgivningen efter en lang periode med stilstand.

Alligevel er kun tre af de mange forslag juridisk bindende, mens resten blot er henstillinger og ikkelovgivningsmæssige meddelelser. Derfor når vi til den konklusion, at den nye socialpakke vil have begrænset virkning på de europæiske borgers hverdag.

Hensigterne er gode, hvilket fremgår af det nye forslag til direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling. Dette er en vigtig succes for Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, eftersom den støttede forslaget om et horisontalt direktiv for at slippe ud af det hierarkiske system for Fællesskabets beskyttelse mod forskelsbehandling. Ikke desto mindre savner den nye sociale dagsorden tilsyneladende ambitiøse mål og klarhed og har alvorlige mangler.

Derfor er der behov for klare politiske foranstaltninger, at den hastige stigning i ulighederne bremses, og at leve- og arbejdsvilkårene forbedres.

Viktória Mohácsi (ALDE). - (HU) Hr. formand! Kommissæren opsummerede sine forventninger på smukkeste vis i sin tale, men det kan vi ikke genfinde i de dokumenter, vi har til rådighed. Der er et lillebitte semantisk problem: Forskelsbehandling må ikke kaldes udvidelse af muligheder. Jeg har kun talt om isolationen af romabørn i fire år. Desuden klassificeres halvdelen af vores børn, adskillige millioner romabørn, som handicappede. Hvad er det, hvis ikke forskelsbehandling? At man undgik temaet om adskillelse, da man udarbejdede det horisontale direktiv, er en utilgivelig forbrydelse. Kommissær Barrot burde også involveres i arbejdet, og Parlamentets krav må heller ikke udelades! Vi ønsker i mindst fire beslutningsforslag en integrationspakke for romaer med lovgivning og et budget og en gruppe, der skal koordinere udvalgene for at sikre en effektiv gennemførelse af de fremtidige programmer. Kommissær Špidla kan ikke løse dette problem alene. Tak.

Iva Zanicchi (PPE-DE). - (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Dokumentet om socialpakken, som netop er blevet fremlagt, udgør en stor udfordring for den europæiske udvikling i forbindelse med Lissabonstrategien, som de europæiske beslutningstagere vedtog som retningslinjer for en værdifuld og ustopkelig proces, der sigter mod at integrere, modernisere og udvikle vores fælles hjem.

Pakken indeholder foranstaltninger inden for områderne beskæftigelse, sociale anliggender, uddannelse, ungdom, sundhed, informationssamfundet og økonomiske anliggender, alle grundlæggende aspekter, der har en direkte indflydelse på vores allesammens hverdag som europæiske borgere, og som derfor skal være genstand for grundige, koordinerede og frem for alt gennemsigtige undersøgelser.

Som medlem af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender vil jeg gerne understrege betydningen af og behovet for dette forslag, som på de netop nævnte områder udgør et omfattende forsøg på at forstå, undersøge og løse spørgsmål som demografiske ændringer, globalisering og den menneskelige faktors betydning.

Det glæder mig, at Kommissionen har til hensigt at revidere direktiv 92/85 og 96/39 om barselsorlov, fordi dette går i retning af at forbedre kvaliteten af familielivet for alle de kvinder, der dagligt står i arbejdslivet, samtidig med at de skal passe deres familie.

Jeg vil gerne have Kommissionen til at svare på et par spørgsmål i forbindelse med kampen mod fattigdom - og her taler jeg ikke om fattigdom i den tredje verden, men om fattigdom inden for Fællesskabets grænser - et problem, der bliver stadig større år for år, og som påvirker hvert eneste medlem af Det Europæiske Fællesskab. I den forbindelse vil jeg gerne spørge: Hvilken specifik metodologi vil Kommissionen anvende for at løse et problem, der som sagt år efter år systematisk rammer de europæiske økonomier og dermed har en direkte indflydelse på levestandarden for millioner af europæiske borgere?

For det andet vil jeg gerne vide - og som kvinde føler jeg min direkte berørt af denne sag - hvad Kommissionen har til hensigt at gøre ved den forskelsbehandling over for kvinder, der stadig findes i samfundet, selv i 2008, og navnlig på beskæftigelsesområdet og især med hensyn til lønnen? Hvilke specifikke foranstaltninger kan man indføre for at sætte en stopper for denne skævhed?

Sammenfattende vil jeg gerne takke kommissær Špidla for hans arbejde med dette dokument. Jeg vil gerne takke Rådets repræsentanter og endnu en gang understrege betydningen af denne socialpakke i forbindelse med den reviderede sociale dagsorden.

Jan Cremers (PSE). - (NL) Hr. formand, mine damer og herrer, hr. minister, hr. kommissær! Sammen med velkomne forslag inden for bekæmpelse af forskelsbehandling og grænseoverskridende sundhedspleje indeholder Kommissionens sociale dagsorden det længe ventede forslag om europæiske samarbejdsudvalg. Kommissionen modsætter sig også en revision af direktivet om udstationering, et direktiv, der er kommet under beskyldning efter nogle meget kontroversielle domme fra EF-Domstolen. Jeg vil gerne kort berøre begge disse emner.

Først og fremmest de europæiske arbejdstageres ret til at blive informeret og hørt. Vi ved alle, hvad problemet er her. For ringe overholdelse (kun en af de tre berørte virksomheder har et europæisk samarbejdsudvalg), informations- og rådgivningsrettighederne er ikke tilstrækkeligt regulerede, og der er mangel på faciliteter. Jeg beklager i høj grad, at Kommissionen ikke har foreslået en politik for sanktioner ved manglende overholdelse. Efter min mening er de subsidiære bestemmelser heller ikke tilstrækkelige i forhold til det, der er blevet aftalt i form af gode modeller, nemlig flere regelmæssige møder hvert år, hvilket nemt kan arrangeres med den nødvendige uddannelse og støtte. Et møde om året er intet andet end symbolpolitik, og høringsprocesserne på virksomheden er alt for vigtige til det.

For det andet udstationeringsdirektivet. I den første begrænsning fra EF-Domstolen af de gældende arbejdsbetingelser i en medlemsstat så det stadig ud til at være en politisk ændring af den europæiske lovgivning, som blev iværksat af Domstolen, uden støtte fra den europæiske lovgiver. Efter sagen i Luxembourg er det klart, at også Kommissionen bevidst forsøger at afvikle de principper, der er indeholdt i direktivet. Det, der en gang var tænkt som et direktiv til at beskytte arbejdstagerne mod udnyttelse og urimelig konkurrence ved grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, er dermed takket være Domstolen og Kommissionen blevet en trussel mod de gældende bestemmelser i en medlemsstat med hensyn til de arbejdsbetingelser, der skal overholdes. Kommissionen skal påtage sig sit lovgivningsmæssige ansvar på dette område og sikre, at medlemsstaterne fremover vil være i stand til at anvende deres generelle bestemmelser vedrørende beskæftigelseslovgivning og kollektive aftaler.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg har blot en liste med spørgsmål. Hvorfor så lidt så sent? Hvorfor erklærede vi i september sidste år, at 2008 skulle være det sociale Europas år, men ikke at anse social velfærd for en af prioriteringerne for Rådets formandskab? Hvorfor førte højrefløjen en så langvarig kamp mod sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder i tjenesteydelsesdirektivet, når de i dag skildrer sig selv som de sande fortalere for social retfærdighed? Hvorfor stemte mit udvalg i juli imod Hamon-betænkningen og for Handzlik-betænkningen, præcis det modsatte af, hvad der er blevet sagt her i dag? Hvorfor skete disse ting?

Vær ærlige, og fortæl, hvad De i virkeligheden gør, i stedet for at sende det modsatte budskab til befolkningen. Det beder jeg Dem om at gøre; det er virkelig vigtigt. Men hvorfor forfølger De sådanne politikker? Ganske

enkelt, fordi De på højrefløjen går ind for den forkerte filosofi. De går ud fra, at befolkningen er til for at tjene økonomien. Vi socialdemokrater anlægger det modsatte synspunkt, nemlig, at økonomien er til for at tjene befolkningen, og vi skal udforme vores politikker i henhold til dette.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Hr. formand! Jeg håbede, at disse forslag ville stimulere en reduktion af de sociale kløfter mellem de europæiske borgere. Desværre giver denne pakke os blot endnu en kløft, mellem de gode hensigter og de nødvendige instrumenter til at gennemføre dem.

Dette sker også, når der findes en europæisk forordning, der kræver handling fra medlemsstaternes side.

Et eksempel er forskelsbehandlingen på lønområdet over for kvinder på arbejdsmarkedet. Der findes lovgivning på området, gentagne forpligtelser, men ingen forbedringer i de seneste otte år. Selv hvis man formoder, at arbejdsgiverne har forstået de økonomiske fordele ved korrekt aflønning og deres juridiske forpligtelser, er problemerne uoverstigelige. Der mangler et system med ikkediskriminerende vurderinger af arbejdet, der skal udgøre det fælles kriterium for sammenligning af forskellige aktiviteter. Uden dette vil princippet om lige løn for lige arbejde forblive en illusion, og det samme gælder en mindselse af erhvervskløften.

Jobklassificeringssystemerne er fejlbehæftede, hvis de overhovedet findes. Vi har allerede domstolsafgørelser, hvori det hedder, at ved at bruge fysisk arbejde som grundlag ser man bort fra de forskellige færdigheder, der er nødvendige for arbejdet, og det giver anledning til forskelsbehandling.

Den åbne koordineringsmetode har prisværdige sociale mål, men selv indikatorer til måling af nogle af disse mål mangler på listen over fælles indikatorer.

Konklusionen er trist: Den manglende interesse for kønsspørgsmål modsvares kun af manglen på politisk vilje til at indføre effektive fælles bestemmelser på arbejdsmarkedet.

Donata Gottardi (PSE). - (IT) Hr. formand, hr. minister, hr. kommissær, mine damer og herrer! Trods alle analyserne og undersøgelserne, herunder af den korrekte omsætning af direktiverne om bekæmpelse af forskelsbehandling, er nøgleelementerne stadig effektivitet og innovation.

Hvordan er det muligt at udarbejde et forslag til det nye såkaldte "horisontale direktiv", som i øjeblikket ikke er andet end en udvidelse af beskyttelsen til en række områder uden for arbejdspladsen, når spørgsmålet om positive foranstaltninger stadig betragtes som sikring af ikkeforbudte foranstaltninger i stedet for at søge at indføre nye foranstaltninger?

Der er små - men alt for beskedne - tegn på fremskridt i opfordringen til en ny generel forpligtelse på dette område, der afsluttes med opfordringen til en bedre anvendelse af instrumenterne vedrørende romaerne, som om man anvender noget, det ikke er lykkedes os at opnå. Skriver vi kun retoriske dokumenter? I denne forbindelse er jeg bange for, at vi gør! Det virker f.eks. meningsløst på nuværende tidspunkt at stille spørgsmål til Kommissionen og fremhæve tilfælde af forskelsbehandling eller mangler i den nationale eller subnationale lovgivning.

For ofte, faktisk nærmest altid, henviser man i svaret kun til eksistensen af en europæisk beskyttelseslovgivning: rent vand, ingen fremskridt, stilhed! Ikke desto mindre diskuterer vi det centrale princip om ligebehandling, og jeg henviser til arbejdstagere, der er udstationeret i andre lande.

Måske er den nye sociale dagsorden en god øvelse, men pakken af foreslåede emner minder mere om et puslespil med brikker, der endnu ikke er lagt ved afslutningen af en valgperiode, hvor vi har færdiggjort en række foranstaltninger, der sigter mod et virkelig nyskabende projekt. Når vi nu taler om forskelsbehandling og stereotyper, hr. minister, må De endelig takke Deres præsident for slipset.

Richard Falbr (PSE). - (CS) Hr. formand! I lyset af, at ordene "for lidt for sent" allerede er blevet sagt mange gange ved vurderingen af socialpakken, vil jeg gerne komme med min vurdering: Bjerget har født en mus. Mit spørgsmål er: "Hvad har De gjort i fire år?" De har fremsat socialt uacceptable forslag, der kulminerede med arbejdstidsdirektivet, som Rådet og Kommissionen priser i høje toner. Resultatet er, at der ikke er andre muligheder end at betragte den foreslåede socialpakke, trods nogle af dens positive aspekter, som propaganda, der har til formål at klistre mærkatet "social" på Kommissionens brevhoved. Størstedelen af forslaget behøver vi slet ikke diskutere, for det er intet andet end en smuk indpakning. Det er let at hævde, at det fælles marked er til for befolkningen og ikke omvendt, og at, hvis der indføres bindende regler for virksomhedernes adfærd på markedet, er det nødvendigt at indføre minimumsregler for EU-medarbejdernes situation, en mindsteløn fastsat som en procentdel af gennemsnitslønnen i alle medlemsstaterne, samme behandling og samme løn for arbejdstagere, der arbejder i andre lande end deres eget. Det er nok at erklære, at Unionen overholder

Den Internationale Arbejdsorganisations konventioner om maksimal arbejdstid, fagforeningsfrihed og kollektive overenskomster.

Konkurrencen mellem medlemsstaterne om, hvem der har de laveste skatter og lønninger og mindst åbenhed vedrørende fagforeningernes stilling vil gå fornøjet videre, og den åbne koordineringsmetode er blot endnu en ineffektiv måde at tage sig af ting, som ingen ønsker at røre ved. Til dem, der kritiserer det franske formandskab, vil jeg gerne sige: "Bare vent til det tjekkiske formandskab. Så skal De bare se løjer." For nogle få uger siden nedlagde præsidenten veto mod en lov om forbud mod forskelsbehandling og sagde, at den var overflødig.

Karin Jöns (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg er nødt til at sige, at jeg er fuldstændig kold over for denne sociale dagsorden. Man har ikke fattet om en eneste nælde ved roden. Dette kan da ikke være et seriøst forsøg på at reformere de europæiske samarbejdsudvalg, for der er ingen bestemmelser om flere møder eller sanktionsmekanismer i tilfælde af overtrædelser. Den manglende vilje til at reformere direktivet om udstationering af arbejdstagere er ligeledes uacceptabel.

Hr. kommissær, den manglende klare stillingtagen til arbejdstid på en social dagsorden er endnu et bevis på, at Kommissionen heller ikke lader chancen for at indføre en 65-timers arbejdsuge gå fra sig. Dette har ikke længere noget med den europæiske sociale model at gøre, som min gruppe ønsker, og som vi socialdemokrater forsøger at indføre.

Jeg vil også gerne sige til Rådet, at det er utåleligt, at De sætter pres på ledelsen og arbejdstagerorganisationerne - for at sige det pænt - vedrørende de europæiske samarbejdsudvalg.

Min gruppe ønsker ikke at tage del i dette spil for galleriet. Hvis Europas arbejdsstyrke ikke skal vende ryggen fuldstændig til EU, skal vi tilbyde den bedre beskyttelse mod globaliseringens virkninger og ikke spille tiden med at bane vej for grænseoverskridende kollektive lønftaler.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne tage nogle af idéerne vedrørende den lovgivningsmæssige pakke i den europæiske sociale dagsorden op.

Jeg sætter stor pris på Kommissionens initiativer på dette område samt initiativerne i dens meddelelse ved navn "Forbedrede kompetencer i det 21. århundrede - en dagsorden for europæisk samarbejde om skoler."

Ud over disse initiativer vil jeg gerne foreslå, at Kommissionen iværksætter et pilotprojekt for indførelsen af et europæisk stipendium for børn fra økonomisk og geografisk ugunstigt stillede regioner.

På europæisk plan lever 19 millioner børn og unge i fattigdom, og 6 millioner forlader gymnasiet hvert år. I Rumænien viser en Eurobarometer-undersøgelse f.eks., at unge i landdistrikterne og i bjergområder eller isolerede områder har 5 % chance for at få en videregående uddannelse. Denne procentdel ligger meget langt fra EU's mål om, at 85 % af de unge skal have adgang til en videregående universitetsuddannelse.

Medlemsstaterne mangler de nødvendige økonomiske midler til selv at rette op på denne bekymrende situation. Derfor bør EU med alle midler, såsom lovgivning, økonomiske midler, europæiske politikker, kæmpe for at fremme alle unges muligheder for og adgang til uddannelse.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Hr. formand! Lederen af ALDE-Gruppen, hr. Watson, siger, at et arbejde er den bedste form for social ydelse. Desværre findes der mange millioner mennesker i Europa, der arbejder for mindre end det, de kunne få, hvis de hævdede sociale ydelser. De fattige og lavtlønnede dør yngre, lider oftere af fysiske og mentale sygdomme, indlægges oftere på hospitaler, kommer oftere i fængsel, udelukkes fra at deltage fuldt ud i samfundet, nægtes fuldstændige kulturelle, borgerlige, sociale og sikre liv, og deres børn er i høj grad dømt til den samme onde cirkel med afsavn, dvs. medmindre vi som politikere gennemfører sociale og økonomiske politikker, der er integrerede og sammenhængende. Folk skal behandles som borgere, ikke som økonomiske enheder.

Opnår vi det med denne dagsorden? Desværre nej. Det er ikke for at afvise de positive elementer - f.eks. det horisontale direktiv om forskelsbehandling. Jeg vil heller ikke benægte, at kommissær Špidla har kæmpet hårdt i et fjendtligt miljø for at få denne pakke godkendt. Vi vil samarbejde med ham for at gøre den bedre. Kommissionen og Rådet har ni måneder til at bevise deres gode tro med hensyn til det sociale Europa. Så afsiger befolkningen deres dom.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Hr. formand, hr. kommissær! I dag diskuterer vi meget vigtige spørgsmål om beskæftigelse, sociale rettigheder og sundhedsbeskyttelse. Alt dette har en dimension i forhold

til familien, den grundlæggende enhed i samfundet. Det drejer sig også om handicappede og pensionister samt det meget smertelige problem med arbejdsløshed. Det er ikke en god gerning at indføre et korrekt forhold mellem løn og arbejde sammen med en værdig social sikring. Det er en pligt, som vi pålægges gennem vores omsorg for Europas fremtid. De midler, som medlemsstaterne afsætter til social- og arbejdsmarkedspolitikken, skal målrettes bedre, og det samme gælder Den Europæiske Socialfond.

Vores kontinent bliver meget hurtigt ældre. Men ser vi manglerne ved den europæiske familierpolitik? Hvad har vi at sige om familiernes indkomster? Hvor er vores solidaritet med de fattige? Jeg bruger ordet solidaritet bevidst på et tidspunkt, hvor vi fejrer 28-årsdagen for oprettelsen af bevægelsen og fagforeningen Solidaritet, som bidrog til de store forandringer, der har fundet sted i Europa.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Jeg er glad for, at vi i dag drøfter genlanceringen af socialpakken.

Europa har brug for sociale fremskridt, Europa i almindelighed med de gamle og nye medlemmer. Det forenede Europa står over for de samme udfordringer: befolkningens aldring, tab af arbejdspladser på grund af globaliseringen, fattigdom blandt børn.

Kommissær Špidla, jeg glæder mig over Deres tilgang til spørgsmålet om solidaritet mellem generationerne. Vi har brug for en ny stimulus i denne sag, men jeg glæder mig ligeledes over, at man viderefører tanken om solidaritet mellem regionerne, fordi det er her, at vi mest nøjagtigt kan måle, om den sociale samhørighed er til stede eller ej.

Jan Andersson (PSE). - (SV) Hr. formand! Jeg undskylder, at jeg kom så sent. Jeg havde et møde i Sverige sent i aften og er først lige ankommet. Jeg ved ikke, hvad der allerede er blevet drøftet, men jeg vil gerne starte med at sige, at vi naturligvis hilser socialpakken velkommen. Vi mener, at den kommer lidt sent, og at den kunne have været lanceret tidligere i mandatperioden, men i det mindste har vi den nu. Det er klart, at Europa-Parlamentets ambitioner er noget større end dem, der ligger i pakken, men jeg vil ikke desto mindre gerne fremhæve tre positive elementer, som vi kan arbejde med.

Personligt arbejder jeg meget med dommene fra EF-Domstolen og deres konsekvenser. Jeg hilser den mere åbne holdning, som vi nu ser hos Kommissionen, velkommen, f.eks. i form af det forum, der skal afholdes. Jeg håber, at det bliver en succes.

En anden positiv ting er ILO-konventionen, som også hænger sammen med dommene fra EF-Domstolen, idet medlemsstaterne opfordres til at underskrive ILO-konventionen.

For det tredje det sociale integrationsprogram, der vil blive fremlagt til oktober og kampen mod fattigdom, udstødelse osv. Jeg håber, at vi får mulighed for et vellykket samarbejde om disse temaer. De er utroligt vigtige.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Hr. formand! Hvis man har et marked på europæisk plan - hvilket vi har med det indre marked i Europa - har man naturligvis behov for fælles regler for dette fælles marked, så det fungerer retfærdigt og effektivt, ikke mindst på det sociale område. Derfor fastsætter vi beskæftigelsesstandards og beskæftigelseslove og -regler for at beskytte arbejdstagernes rettigheder - arbejdstidsdirektivet, sundheds- og sikkerhedslovgivning, direktivet om barselsorlov, information og høring af arbejdstagerne.

Alligevel ønsker det britiske Konservative parti - og jeg kan se, at der ikke er et eneste medlem af dette parti til stede i salen for at debattere i øjeblikket - at Det Forenede Kongerige holder sig helt uden for traktatens sociale kapitel, hvis de nogensinde skulle komme tilbage i regering i Det Forenede Kongerige. Tror de et øjeblik, at resten af EU ville acceptere, at en enkelt medlemsstat vælger at stå uden for de forpligtelser, som vi i fællesskab har udviklet på europæisk plan for at styre vores marked? Tror de virkelig, at den slags ubillig konkurrence, hvor man sænker sundheds- og sikkerhedsstandards og svækker arbejdstagernes rettigheder, vil være acceptabel? Naturligvis vil det ikke det! Det britiske Konservative parti er den sikre vej til katastrofen for Storbritannien og for Europa.

Xavier Bertrand, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! En passioneret debat, men en debat om det sociale Europa og det forhold, at vi har denne debat, er bevis for sammenfaldende meninger. Vores forhandling har vist, hvor vanskeligt det i dag er at adskille behandlingen af sociale spørgsmål på fællesskabsplan fra de politiske debatter på nationalt plan. Det viser på en måde også, at vi gør fremskridt med den europæiske integration.

Nogle har rettet beskyldninger mod formandskabet. Jeg vil ikke gå i detaljer med disse beskyldninger. Jeg er her ikke for at skændes - ligesom De, er jeg her for at fremme det sociale Europa.

Er det sociale Europa en prioritering for det franske formandskab? Det spørgsmål er blevet stillet. Det klare svar er ja, og som De udmærket ved, vil vi alle blive vurderet ikke ud fra vores oprindelige målsætninger og ambitioner, men udelukkende ud fra, hvad vi har opnået. Vi ved nu, at der er større sandsynlighed for at nå disse resultater, positive resultater, positive for det sociale Europa. Jeg er en stor tilhænger af pragmatisme.

Med hensyn til de forskellige temaer, som præsident Sarkozy sagde i sin tale til Parlamentet - samarbejdsudvalg, tidsbegrænsede ansættelsesforhold - lægger vi vægt på at få det første gjort færdig, mens det andet som sagt tidligere er i Parlamentets hænder. Og jeg siger det igen, at vi alle om kort tid skal rejse os og tælles. Jeg vil ikke dvæle ved spørgsmålet om, hvorvidt den ene konservative regering er mere "social" end den anden. Jeg vil blot sige, at jeg selv er minister for arbejdsmarkedsrelationer og solidaritet i Frankrig. For hvis man ønsker at dele velstand, skal man først skabe den. Og hvordan skaber man den? Gennem arbejde. Sådan skaber man velstand. Jeg ønsker heller ikke at nævne, at tilbage i 1993, da det famøse arbejdstidsdirektiv blev foreslået, var det en fransk socialistisk regering og en socialistisk minister - fru Aubry - der forsvarede direktivet og undtagelserne. Og hvad gør vi i dag med dette famøse direktiv? Lad os se realistisk på det: Udgør det en forbedring af den nuværende situation eller ej, hvor vi står i et veritabelt ingenmandsland efter 48 timer? Det ved alle, hvis de skal være helt ærlige. Det er blot vigtigt sige, at selv om dette direktiv måske ikke nødvendigvis omfatter de oprindelige tanker fra 1993, som var at slippe for undtagelserne, tilbyder det nu en ramme og supplerende garantier for dagens og ikke gårsdagens situation. Kan vi sige det? Det kan vi bestemt, fordi jeg tror på, at en offentlig debat og en politisk debat bør være instruktiv. Enten fortsætter undtagelserne og reguleres på behørig vis, fordi vi nu ved fra retspraksis, at vagtperioder er et centralt spørgsmål. Eller vi kan være pragmatiske, anlægge det synspunkt, at det udgør fremskridt, og acceptere en revision, der vil løse nogle spørgsmål og forbedre situationen, selv om dagens resultat ikke nødvendigvis vil behage alle, og det erkender jeg fuldt ud.

Så er der spørgsmålet om Domstolens domme. Der er ikke tale om at bedømme en dom, langt fra. Men vi er nødt til at anskue den nuværende situation i lyset af Domstolens domme. Hvad er den nye lovgivningsmæssige situation? Og vi skal høre, hvad de primært berørte stater mener. Jeg har drøftet dette med parlamentsmedlemmerne. Arbejdsmarkedets parter skal også udtale sig om dette tema og ikke nødvendigvis hver for sig. Det vil være langt bedre, hvis de gør det i fællesskab, så vi kan udlede vores konklusioner i henhold til dette. Hvad dette angår, vil formandskabet ikke gå ind i diskussionen med forudfattede meninger. Bør direktivet revideres? Det spørgsmål har jeg hørt gentagne gange og ikke kun her i Parlamentet. Svaret på det bør efter min mening komme efter diskussionen og ikke nødvendigvis ved begyndelsen af debatten. Ellers betyder det, at man har forudfattede meninger, og det har jeg ikke.

Med hensyn til sociale tjenester af almindelig interesse lader det til, at alle medlemsstater er ivrige efter at bevare strukturen af de områder for tjenester af almindelig interesse, der er specifikke for de enkelte lande. Men vi må se i øjnene, at der hersker uenighed om, hvad der skal gøres på fællesskabsplan. Nogle mener, at subsidiariteten er det eneste svar, mens andre mener, at der bør findes en juridisk ramme på fællesskabsplan. Dette vil helt klart ikke blive besluttet uden videre. Vores forslag til en køreplan med Kommissionen er et forsøg på at sikre, at disse spørgsmål behandles korrekt i overensstemmelse med Unionens tidsplan.

Der er blevet taget mange andre spændende ting op. Med hensyn til indsatsen over for forskelsbehandling har formandskabet lovet at fremme det nye direktiv. At gøre det færdigt kræver, som De ved, enstemmighed blandt, medlemsstaterne.

Ved en række lejligheder har jeg hørt ordet tilgængelighed nævnt. Det er meget passende, fordi effektivitet kræver tilgængelighed. Vi er nødt til at gøre os dette klart. Kan det sociale Europa gøre fremskridt eller ej? For mig er svaret et rungende ja, og vi skal føre det sociale Europa videre. Er vi ikke et godt stykke inde i 2008? Det er vi, det indrømmer jeg. Er det for sent? Bestemt ikke! Det er aldrig for sent. Har vi et ønske om at komme videre? Naturligvis har vi det. Men spørgsmålet er: Vil vi fremme det sociale Europa sammen? Det er her, mine damer og herrer, at vi alle skal rejse os og lade os tælle!

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg mener, at dybden af og passionen i denne forhandling klart har vist, at det sociale Europa marcherer igen. Diskussionen har berørt en hel række detaljerede problemer, og jeg mener ikke, at det er nødvendigt at reagere på dem enkeltvis, eftersom der ved kommende diskussioner bliver mulighed for at videreføre argumenterne og finde den rette balance. Ikke desto mindre vil jeg gerne give et mere generelt svar på visse ting.

Først og fremmest betragter man i denne dagsorden, fordi den er så vidtgående, den sociale dagsorden og social- og arbejdsmarkedspolitikken som et udtryk for en kompliceret politisk fremgangsmåde og som en konsekvens af en kompliceret fremgangsmåde inden for en hel række politikker. Det er helt klart et princip, der befinder sig i centrum af politikkerne, idet social- og arbejdsmarkedspolitikken på ingen måde skubbes

til side, med en række særdeles interessante og tekniske aspekter, som dog ikke desto mindre helt klart er marginaliserede.

Denne dagsorden har placeret social- og arbejdsmarkedspolitikken i centrum af de europæiske politikker. Naturligvis opstår spørgsmålet om, hvorvidt denne dagsorden, og jeg mener, at dette helt ærligt bør afvises, ikke blot er af politisk og teknisk interesse. Det er den ikke, fordi fremgangsmåden blev formuleret for flere år siden. Den omfattede også hele rækken af dokumenter fra Kommissionen, der også er blevet drøftet i Parlamentet. Den er ikke knyttet til nogen betydningsfuld begivenhed, som den irske folkeafstemning f.eks. var.

Denne dagsorden viser bl.a., at Kommissionen har spillet en afgørende rolle ved udformningen af dagsordenen som en procedure, hvor man forsøger at anvende alle de instrumenter, som Kommissionen har til rådighed på europæisk plan, lovgivning, den åbne koordineringsmetode og alle andre metoder. Den indeholder derfor ikke kun lovgivningsmæssige forslag, men naturligvis også forslag til meddelelser og forslag til andre dokumenter.

Jeg vil gerne understrege, at denne dagsorden er realistisk inden for de muligheder, der kan påvirkes af Kommissionen. De forskellige forslag vil utvivlsomt blive diskuteret i Parlamentet, og de vil helt sikkert blive ændret ved flere lejligheder, men de er ikke desto mindre konkrete forslag, der kan diskuteres. Under forhandlingen nævnte man også den tanke, dog kun delvis, og jeg mener, at jeg bør reagere på den, at forslagene vedrørende sundhedspleje er en slags bagdør til Bolkestein-direktivet om sundhedspleje. Det er de ikke. Disse forslag er ikke beregnet på at sikre gratis levering af tjenesteydelser, men vil lette europæernes adgang til sundhedspleje. Disse forslag omfatter utvivlsomt en hel række meget følsomme aspekter, og det er klart, at de vil blive drøftet alvorligt og i dybden, men ikke desto mindre vil de grundlæggende tendenser og følger være en forbedring af sundhedsplejen for de europæiske borgere.

En anden tanke, som jeg gerne vil fremhæve, er tanken om at bekæmpe fattigdom. Denne tanke om at bekæmpe fattigdom er klart formuleret, og forhandlingen gav anledning til spørgsmålet: "med hvilke metoder?" I dagsordenen forudsættes det ikke, at der kun findes én effektiv metode til at bekæmpe fattigdom, men man sigter mod at angribe fattigdommen fra forskellige vinkler. Forsøget på at forhindre, at unge forlader skolen for tidligt, er også en del af fattigdomsbekæmpelsen. Forsøget på at åbne for adgang til livslang læring bekæmper også fattigdom. Den klart formulerede hensigtserklæring om, at pensionssystemerne skal fremhæve lighed og social effektivitet, bekæmper også fattigdom. Spørgsmålet om forskelsbehandling og direktiverne vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling er også metoder til bekæmpelse af fattigdom, eftersom adgangen for handicappede, hindring af forskelsbehandling mod personer, der er blevet gamle, osv. også bekæmper fattigdommen.

Man berørte også spørgsmålet om lige muligheder for mænd og kvinder. Jeg vil gerne sige, at andre direktiver dækker lige muligheder for mænd og kvinder, og derfor var det ikke vigtigt eksplicit at medtage ligestilling mellem mænd og kvinder i forslaget til direktiv.

Man diskuterede også ILO-konventionerne. Jeg vil gerne helt klart understrege, at denne dagsorden uden tvivl viser Kommissionens og Europas store engagement i princippet om ordentlige arbejdsforhold på globalt plan. Ligesom det direktiv, der skal gennemføre aftalen mellem arbejdstagere og arbejdsgivere på søfartsområdet, er det en tydelig indikation af, hvordan Europa opfatter de forskellige ILO-konventioner. I alle dokumenterne opfordres de europæiske lande til at ratificere hele samlingen hurtigst mulig.

Mine damer og herrer, forhandlingen var grundig og til tider barsk. Jeg mener, at det er en forhandling, der viser betydningen af den europæiske social- og arbejdsmarkedspolitik.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted ved næste plenarmøde et eller andet sted i Europa.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Petru Filip (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Ifølge de traditionelle erklæringer om, at 2008 skal være året for relanceringen af det sociale Europa, udgør den såkaldte sociale velfærdspakke et sæt lovgivningsmæssige initiativer, hvis konvergens i øjeblikket udelukkende er hensigter. Måske er tiden inde til, at vi med større fasthed og iver går i gang med en række spørgsmål, hvis direkte indvirkning på borgerne er større end nogensinde.

Under disse omstændigheder er vi nødt til at gå i gang med opgaven med at sikre ikkediskriminerende leve- og arbejdsforhold for alle Fællesskabets borgere. Først og fremmest virker det ikke bare opportunt, men også nødvendigt at genoptage diskussionerne om en mindsteløn på fællesskabsplan. For det andet gælder det samme skabelsen af ensartede forhold i alle EU-lande med hensyn til Fællesskabets arbejdsmarked. Det er ikke i orden, at holdningen hos forskellige EU-regeringer over for de europæiske borgere i dag er forskellig afhængig af deres oprindelsesland.

I samme forbindelse virker Kommissionens initiativ om at forbedre synligheden og arbejdsmetoderne under EU-strategien for social integration og beskyttelse og konsolidere dens samspil med andre politikker til at være vigtigt. Jeg glæder mig over Kommissionens forslag til et horisontalt direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling på andre områder end beskæftigelsesområdet.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. - (HU) Et af de vigtigste resultater af Kommissionens nye social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden må være genindførelsen af hensigtsmæssige rettigheder for de europæiske romaer som europæiske borgere for at bremse deres sociale udstødelse. Det glæder mig, at man støtter dette her i dokumentet.

På de områder, som nævnes i dagsordenen, befinder romaerne sig i en betydeligt værre situation end de fleste andre grupper med hensyn til uddannelse, beskæftigelse, levevilkår, forskelsbehandling og sundhed.

Programmer for livslang uddannelse, der giver romaerne egnede færdigheder til beskæftigelse og til at være selvstændige, kunne være et nyttigt redskab til bekæmpelse af arbejdsløshed.

Redskaber til bekæmpelse af forskelsbehandling skal omsættes til nationale rettigheder, så de, der udsættes for forskelsbehandling, kan henvende sig til domstolene, og så de nationale myndigheder og instanser for lige muligheder kan genkende og indføre sanktioner i tilfælde af overtrædelser.

Strukturfondene kan anvendes langt mere effektivt til at mindske den sociale udstødelse af romaerne, men for at opnå dette, skal ngo'er for romaer i det mindste har ret til at udvælge, planlægge, gennemføre og evaluere projekter, der finansieres af fondene, og det er nødvendigt at starte programmer, så ngo'er for romaer kan forberede sig på en vellykket deltagelse.

Vi håber, at den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden vil kunne give passende svar på disse spørgsmål. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi kan diskutere disse spørgsmål på en omfattende romakonference, der afholdes den 16. september, og jeg håber, at spørgsmålet om romaernes sociale integration bliver sat på dagsordenen i Det Europæiske Råd både særskilt og som led i den sociale dagsorden.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), skriftlig. - (FI) Kommissionens socialpakke er en længe ventet reform af opbygningen af Unionens sociale dimension. Som mange af parlamentsmedlemmerne ville jeg imidlertid gerne have set Kommissionen indtage en lidt dristigere og mere ambitiøs tilgang til sine forslag og reformer. Efter min mening var pakken særligt påkrævet med hensyn til at sikre de grundlæggende offentlige tjenester.

Pakken indeholder imidlertid mange gode forslag. Jeg vil især gerne takke Kommissionen for efter lange forhandlinger at have besluttet at udarbejde et horisontalt direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling, der dækker alle årsager til forskelsbehandling. Borgere, der udsættes for forskelsbehandling i forskellige former og af forskellige årsager, må ikke behandles forskelligt. Den horisontale fremgangsmåde er den eneste virkelige metode til at sikre ligebehandling for alle. Desuden er forslaget om at styrke de europæiske samarbejdsudvalgs rolle meget velkomment.

Forslaget til et direktiv om patientrettigheder inden for grænseoverskridende sundhedspleje, som ikke har været så meget fremme, vil få konkret betydning for mange europæeres dagligliv. Mens de europæiske grænser åbnes, og der kommer øgede muligheder inden for sundhedssektoren, er det især vigtigt at præcisere, hvem der har ansvaret for en patients sundhed, og hvor langt dette ansvar rækker. Kommissionens forslag til et direktiv er en kærkommen præcisering af paneuropæiske regler.

På trods af manglerne er pakken helt klart et skridt i den rigtige retning, og jeg håber, at Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at forbedre de følelser, som europæiske borgere har over for den sociale sikring i de kommende år. I den forbindelse vil jeg gerne opfordre Kommissionen til at komme videre med planerne om at forlænge barselsorloven fra 14 til 18 uger. Jeg håber, at direktivet bliver fremtidig praksis snarest mulig. Jeg kunne imidlertid ønske mig, at Kommissionens var fokuseret på at forlænge barselsorloven og dermed forbedre begge forældrenes ret til og muligheder for at blive hjemme, når de har fået deres barn.

Katrin Saks (PSE), skriftlig. - (ET) Martin Schultz har utvivlsomt ret i, at socialpakken kunne have været stærkere. Kommissionen burde have fremlagt pakken tidligere, så vi kunne have behandlet denne vigtige sag, ikke her op til valget, men tidligere, da der var tid til at afveje alle nuancerne i denne vigtige pakke grundigt, og det er utvivlsomt vigtigt.

Jeg vil bl.a. andet nævne Kommissionens meddelelse om Den Europæisk Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Selv om den har ydet bistand til adskillige tusinder mennesker i f.eks. Tyskland, Frankrig, Portugal og Finland, viser undersøgelsen for 2007, at en temmelig stor del af fondens midler ikke blev anvendt.

Tekstilarbejderne i Litauen modtog compensation fra globaliseringsfonden i august. Det er et godt tegn, at også de nye medlemsstater kan søge bistand til hjælp ved de ændringer, som globaliseringen kræver.

Kommissionen vil snart undersøge kriterierne, som anvendes til at træffe beslutninger om tildeling af bistand. Jeg vil gerne understrege, at i små lande som Estland har mange virksomheder måttet afskedige hundreder af ansatte på grund af globaliseringen. En forenkling af ansøgningsproceduren om bistand fra globaliseringsfonden vil utvivlsomt gøre det muligt at forenkle støtten til disse mennesker.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. - (RO) I Lissabontraktaten erkender man, at Unionen skal være baseret på en social markedsøkonomi, der sikrer borgerne adgang til ordentlige leve- og arbejdsvilkår, uddannelse, sundhed og sociale beskyttelsestjenester.

Unionens befolkning bliver ældre. Mens borgere over 65 i 2007 udgjorde 17 % af Unionens befolkning, vil denne procentdel i 2030 nå op på 24,6 %.

De seneste statistikker fra Eurostat viser, at i 2015 vil antallet af dødsfald overstige antallet af fødsler, således at antallet af europæiske borgere vil falde fra 521 millioner i 2015 til 506 millioner i 2060.

Under disse omstændigheder synes indvandringen fortsat at være den væsentligste faktor for befolkningstilvækst i Unionen. Alligevel påvirker indvandringsstrømmene medlemsstaterne forskelligt. Mens Irland mellem 1985 og 2007 registrerede en befolkningstilvækst på 21,8 %, faldt befolkningstallet i Bulgarien med 14,4 % i samme periode.

Hvilke løsninger indeholder socialpakken på disse udfordringer? Unionens borgere venter på håndfaste foranstaltninger, der fører til skabelse af vellønnede job, garanti for adgang til kvalitetsuddannelse, sundhed og socialsikringstjenester.

Socialpakken er en forsikringspolice for Unionens fremtid, og den er vigtig for dens langsigtede udvikling.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. - (EN) Der er ingen tvivl om, at den europæiske sociale model skal reformeres. Navnlig det forældede bistandssystem, der stadig dominerer i mange af de store medlemsstater. Enhver tale om en europæisk social model virker som et skridt i den gale retning.

Ingen dokumenter om den sociale dagsorden eller social- og arbejdsmarkedspolitikken fra Kommissionen vil kunne fremme konkret økonomisk vækst eller jobskabelse. Mens den økonomiske krise fra USA er begyndt at dukke op her på vores kontinent, burde vores regeringer reagere for at sørge for, at vores borgere udsættes for så få negative følger af recessionen som mulig. EU-bureaukratiet kan ikke stoppe en økonomisk krise eller en recession. Medlemsstaterne bør fokusere på at liberalisere deres økonomier, sænke skatterne og renterne og reducere bureaukratiet for de mindre virksomheder.

Centraliserede indgreb i økonomien er altid slået fejl. De hierarkiske foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, vil ikke bare give vores borgere færre muligheder for at afværge arbejdsløsheden, men kan rent faktisk udgøre en hindring for beskæftigelse og økonomisk vækst.

(Mødet udsat kl. 11.45 og genoptaget kl. 12.00)

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Hr. formand! Jeg vil gerne informere Parlamentet om en overtrædelse af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, idet jeg den 30. juli blev arresteret og slået af politiet, og jeg blev også truet med at få halsen skåret over.

Det er skammeligt, at Parlamentet endnu ikke har udtalt sig om denne forbrydelse, der blev begået imod mig, og jeg vil gerne spørge parlamentsmedlemmerne, der er samlet her i salen: "Hvad venter De på, mine damer og herrer, at jeg får halsen skåret over i virkeligheden? At truslerne bliver gennemført, og de dræber mig?" Det blev begået en grov uretfærdighed mod et medlem af Europa-Parlamentet, og De forholder Dem tavse. Tak.

Formanden. - Tak for Deres oplysninger, hr. Stoyanov. Vi vil videregive dem til den relevante instans inden for institutionen.

5. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

5.1. Programmet "Aktive unge" (2007-2013) (A6-0274/2008, Katerina Batzeli) (afstemning)

Før afstemningen

Katerina Batzeli, ordfører. - (EL) Hr. formand! I forbindelse med de fire betænkninger, der skal sættes under afstemning, vil jeg på vegne af Kultur- og Uddannelsesudvalget påpege, at de flerårige programmer inden for kultur, uddannelse, ungdom og aktivt medborgerskab er nogle af EU's og navnlig Europa-Parlamentets vigtigste aktiviteter.

Derfor bør beslutninger om valget og finansieringen af de forskellige aktiviteter, som disse programmer omfatter, være baseret på klare og objektive kriterier. Der bør anvendes forenklede procedurer for at undgå unødvendige forsinkelser for de europæiske borgere.

De fire komitologibetænkninger, som Europa-Parlamentet bliver anmodet om at vedtage i dag på plenarmødet, tager sigte på at sikre gennemsigtige, hurtige og effektive procedurer. Det vil samtidig styrke Europa-Parlamentets rolle på dette procedureområde.

Det er særligt tilfredsstillende, at Kommissionen og Rådet har accepteret disse forslag fra Parlamentet, og det giver håb om en fremtidig interinstitutionel aftale.

Til sidst vil jeg takke Kommissionen, Rådet under det slovenske formandskab og det nuværende franske formandskab for et godt samarbejde og for den måde, hvorpå de har behandlet disse fire fællesskabsprogrammer.

5.2. Kulturprogrammet (2007-2013) (A6-0273/2008, Katerina Batzeli) (afstemning)

5.3. Programmet "Europa for Borgerne" (2007-2013) (A6-0275/2008, Katerina Batzeli) (afstemning)

5.4. Handlingsprogram for livslang læring (A6-0276/2008, Katerina Batzeli) (afstemning)

5.5. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Usbekistan (A6-0306/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (afstemning)

5.6. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Kirgisistan (A6-0307/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (afstemning)

5.7. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen EF/Tadsjikistan (A6-0320/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (afstemning)

5.8. Montenegros ansvar for langfristede lån ydet til Serbien-Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien) (A6-0281/2008, Helmuth Markov) (afstemning)

5.9. Økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter (A6-0311/2008, Neil Parish) (afstemning)

5.10. Fiskeriaftale for det sydlige Indiske Ocean (A6-0315/2008, Philippe Morillon) (afstemning)

5.11. Forslag til ændringsbudget nr. 5/2008 (A6-0328/2008, Kyösti Virrankoski) (afstemning)

5.12. Det europæiske retlige netværk (A6-0292/2008, Sylvia-Yvonne Kaufmann) (afstemning)

5.13. Gensidig anerkendelse af afgørelser (A6-0285/2008, Armando França) (afstemning)

Før afstemningen

Armando França, ordfører. - (PT) Hr. formand! Denne betænkning er et godt eksempel på forståelse og samarbejde i Parlamentet og på samarbejde mellem Parlamentet og Rådet. Derfor takker jeg medlemmerne af Parlamentet, repræsentanterne for Rådet, det tekniske personale og alle andre, der har været involverede i denne komplekse og vanskelige betænkning.

Rammeafgørelsen bliver meget vigtig for strafferetten i EU. Den fremmer princippet om gensidig anerkendelse, sikrer, at retten til forsvar og den anklagedes garantier styrkes, gør fuldbyrdelsen af afgørelser in absentia hurtigere og mere effektiv og bidrager til at bekæmpe kriminalitet i Europa. Den fremtidige rammeafgørelse vil også bidrage til at styrke rettens forrang og retsstatsprincippet og fremme europæisk integration. Den store enighed, der blev opnået i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, var afgørende og bør gentages her og nu.

5.14. Fiskeri og akvakultur (A6-0286/2008, Ioannis Gklavakis) (afstemning)

Før afstemningen

Ioannis Gklavakis, ordfører. - (EL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil kort tale om integreret kystzoneplanlægning, som frem for alt har til formål at beskytte fiskeri og fiskeopdræt. Debatten om betænkningen er blevet aflyst på grund af debatten om situationen i Georgien, som er en presserende og vigtig sag. Det er grunden til, at jeg har taget ordet i dag.

Min betænkning drejer sig hovedsageligt om miljøbeskyttelse, og derfor anmoder jeg Dem om at støtte den med Deres stemme. Jeg kan tilføje, at Fiskeriudvalget vedtog den enstemmigt.

Betænkningen indeholder forskellige forslag, hvoraf fire er særligt vigtige. For det første fuldførelsen af havundersøgellesplanen, for det andet den langsigtede plan, men også vedvarende drøftelser, hvor repræsentanter for alle erhverv, navnlig fiskerne, deltager. For det tredje er der den mulige etablering af et centralt forbindelsesorgan, da der i tidligere år ikke har været tilstrækkelig samordning mellem organerne. For det fjerde bør der fastsættes en tidsplan, for efter 2002, hvor der var tilsvarende forhandlinger, er der indledt nogle tiltag uden nogen fast tidsplan.

Jeg mener, at det, vi beslutter, bør finde sted i overensstemmelse med en tidsplan. Da jeg mener, at vi alle sammen ønsker, at havene beskyttes, anmoder jeg Dem om at stemme for betænkningen.

5.15. Anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for Schengen-grænsekodeksen (A6-0208/2008, Mihael Brejc) (afstemning)

5.16. Styrkelse af Eurojust (A6-0293/2008, Renate Weber) (afstemning)

Før afstemningen om ændringsforslag 19

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Hr. formand! Som jeg sagde før afstemningen, foreligger der et mundtligt kompromisændringsforslag, som jeg drøftede med fru Weber og hr. Demetriou - et kompromis mellem ændringsforslag 37 og 39. Kompromisændringsforslaget lyder som følger:

(EN) "andre former for lovovertrædelser, hvor der er konkrete indicier for, at en kriminel organisation eller alvorlig kriminalitet er involveret."

(DE) Sådan bør kompromisets ordlyd være. Så vil både ændringsforslag 37 og 19 være omfattet.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.17. Evaluering af Dublin-systemet (A6-0287/2008, Jean Lambert) (afstemning)

5.18. Motorkøretøjsforsikring (A6-0249/2008, Nickolay Mladenov) (afstemning)

5.19. Bekæmpelse af skattesvig (A6-0312/2008, Sharon Bowles) (afstemning)

Formanden. - Afstemningen er afsluttet.

6. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Betænkning af Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg kunne ikke give min forklaring på grund af støjen, så det vil jeg gøre nu. Jeg stemte for Kaufmann-betænkningen, fordi det skal påpeges, at det europæiske retlige netværk er en nødvendighed, eftersom det har fungeret effektivt i løbet af de sidste 10 år sammen med systemet med retshjælp. Nu er det et spørgsmål om at skelne klart imellem netværket og Eurojust. Begge institutioner er berettigede. Målet er, at Eurojust og det europæiske retlige netværk supplerer hinanden eller evt. samarbejder og dermed garanterer medlemsstaternes sikkerhed.

Betænkning af Armando França (A6-0285/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Fuldbgyrdelse af afgørelser in absentia er nyttesløs for os i EU, hvis vi har et glimrende politisamarbejde, men retsforfølgelsessystemet ikke fungerer godt nok.

Her mener jeg, at vores beslutning har lukket et hul. De offentlige anklageres gensidige anerkendelse af domme vil betyde, at domme i straffesager, herunder domme afsagt in absentia, kan fuldbyrdes i andre lande. Det er et vigtigt skridt til at give retsmyndighederne mulighed for at bistå politimyndighederne i deres arbejde.

Betænkning af Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Formålet med Brejc-betænkningen er at give os midler til at sikre, at visuminformationssystemet omsider bliver anvendt og kontrolleret, når tredjelandstatsborgere rejser ind i Schengenområdet. Vi ved, at mange mennesker opholder sig ulovligt i EU, fordi deres visum er udløbet eller er annulleret. Gennem dette samarbejde mellem Schengensystemet og visuminformationssystemet skaber vi betingelser for, at vi kan bringe visummisbruget i EU til ophør og sikre, at personer, der rejser ind i eller ud af EU, juridisk set er berettigede til det.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Jeg har naturligvis ligesom de fleste andre, formoder jeg, ikke noget imod, at Schengenlandenes visuminformationssystem bliver forbedret, men det, der står i denne betænkning, er for absurd til, at det kan udtrykkes i ord. Visumsystemet skulle faktisk gøres mere fleksibelt på grund af ventetider ved grænserne! Alle, der nogensinde har rejst, ved, at der er nødt til at være ventelister, og at de af og til er nødvendige. Jeg spekulerer på, hvilken vurdering der skal til, for at grænsevagter beslutter,

hvornår der er fare på færde, og hvornår der ikke er det. Hvem ved, hvor terrorister og andre risici kommer fra?

Jeg har heller ikke noget problem med, at vi bliver endnu mere gammeldags på dette område. Europæiseringen af vores grænsekontroller er gennemført tankeløst, uden forberedelser og under pres fra ideologiske ekstremister, som mener, at borgernes sikkerhed er mindre betydningsfuld end det store ideal i form af den nye europæiske sovjetunion.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Hr. formand! Jeg tager ordet - som altid ved disse lejligheder - for at påpege, at harmoniseringen af den europæiske politik inden for retlige og indre anliggender bygger på et meget spinkelt retsgrundlag. Meget af det, der står i de betænkninger, som vi netop har stemt om - Kaufmann-, França-, Brejc-, Weber- og Lambert-betænkningen - har til formål at styrke politiske områder, initiativer og, for Eurojusts vedkommende, en hel institution, som ikke har noget egentligt retligt mandat. Det er rigtigt, at den europæiske forfatning eller Lissabontraktaten ville have givet et sådant mandat, men det er også rigtigt - hvilket synes at være nødvendigt at minde Parlamentet om med jævne mellemrum - at forfatningen blev forkastet tre gange, nemlig af 55 % af de franske vælgere, af 62 % af de nederlandske vælgere og af 54 % af de irske vælgere.

Evnen til at have monopol på strafferetlig tvang gennem et strafferetligt system er måske den vigtigste statsattribut. Vi kan definere en stat som et territorium med vedtagne regler, der håndhæves af en fælles myndighed. Hvis EU ønsker at give sig selv den vigtigste statsattribut, bør det anstændigvis først anmode om befolkningernes tilladelse ved folkeafstemninger. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Betænkning af Renate Weber (A6-0293/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Denne betænkning drejer sig om styrkelse af Eurojust. Det er endnu en række instrumenter, som har til formål at intensivere og effektivisere politisamarbejdet. Det er blevet tydeligt, at rigtig mange institutioner er involverede i retligt samarbejde i et givet land. Vores forslag om at oprette et koordineringssystem i og mellem medlemsstaterne er derfor meget fornuftigt, ganske enkelt fordi det garanterer effektivt samarbejde, navnlig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og andre former for organiseret kriminalitet.

En særligt opmuntrende foranstaltning, som jeg vil fremhæve, er, at der skal indføres retsmedsænd, der fungerer som forbindelsespersoner, i lande uden for EU svarende til det, vi allerede har inden for politiet, så samarbejdet med de pågældende lande kan forbedres tilsvarende. Kort sagt vil dette system give os mulighed for at opbygge endnu en sikkerhedszone for at beskytte EU.

Betænkninger af Jean Lambert (A6-0287/2008) og Sharon Bowles (A6-0312/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil allerførst sige, at det er mig en stor glæde at se Dem føre forsedet her i Bruxelles i en hel mødeperiode. Et lille skridt for hr. McMillan-Scott, men muligvis et stort skridt for Europa-Parlamentet. Hvem ved? Lad være med at holde vejret.

Jeg har taget ordet for at tale om Lambert-betænkningen - og også om Bowles-betænkningen, hvis De tillader det. Lambert-betænkningen er efter min opfattelse vanskelig at støtte. Den indeholder henvisninger til idéen om at fordele ulovlige indvandrere blandt langt størstedelen af EU's medlemsstater, hvilket efter min mening er fuldstændig uigennemførligt. For Det Forenede Kongerige er det vigtigere, at vi befinder os også i den enestående eller næsten enestående situation (for Cypern er i samme situation), at vi er en ø. Derfor mener jeg, at det er vigtigt for Det Forenede Kongerige at bibeholde kontrollen med sine egne grænser, så de kontrolleres af Det Forenede Kongeriges myndigheder og ikke af EU, som har lange og utætte grænser. Derfor mener jeg, at Lambert-betænkningen er uacceptabel på det grundlag.

Bowles-betænkningen er uacceptabel, fordi det, til trods for visse gode hensigter, antydes, at skattely er årsagen til den høje beskatning, som mange af os udsættes for. Men grunden til, at vi udsættes for høj beskatning i Det Forenede Kongerige, er, at vi har en Labourregering, der er opsat på at øge skatteindtægterne på den britiske befolknings og de britiske skatteyderes bekostning.

Kernen i høj beskatning er og bliver et nationalt anliggende, og de nationale regeringer må tage ansvaret for den. Den skal ikke være EU's ansvar.

Betænkning af Jean Lambert (A6-0287/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Ordføreren, fru Lambert, har ret i, at Dublinmålene for asylshopping aldrig er nået, tværtimod. Det er rigtigt. Det er også rigtigt, at systemet uvægerligt lægger en urimeligt tung byrde på medlemsstaterne ved EU's grænser. Derfor skal opfordringen til at støtte disse stater bifaldes.

På den anden side mener jeg, at der mangler en række vigtige ting i betænkningen, og jeg er overhovedet ikke enig i de fleste af ordførerens antagelser og mål, tværtimod. F.eks. fremgik det allerede af Kommissionens vurdering, at titusindvis af asylansøgere skjuler sig på grund af Dublinsystemet, og alligevel argumenterer ordføreren imod tilbageholdelse. Det kan ikke blive mere alvorligt. EU's medlemsstaters tætte samarbejde om asyl kan muligvis betale sig, men så er det nødvendigt at droppe en lang række politisk korrekte idéer, som denne betænkning er fuld af.

Philip Claeys (NI). - (NL) Hr. formand! Det er umuligt at sammenfatte alle problemerne med Lambert-betænkningen på et minut, så jeg vil begrænse mig til et par ting. Hvad angår beskyttelse af børn, står der i betænkningen, at tvivlen i tilfælde af usikkerhed ved bedømmelse af alder bør komme barnet til gode. Det lyder godt, men i virkeligheden er det en direkte invitation til endnu mere udbredt svig med identitetspapirer.

Der står også i betænkningen, at definitionen af et familiemedlem er for snæver, hvilket igen er en åben invitation til yderligere misbrug. I f.eks. Afrika er næsten alle i familie med alle, og hvis vi skal tage hensyn til det, kan vi lige så godt lukke alle ind med det samme.

I betænkningen gives der også udtryk for modstand imod, at medlemsstaternes politi og retshåndhævende myndigheder får adgang til Eurodacdatabasen, fordi, og jeg citerer, "dette også vil øge risikoen for, at asylansøgere stigmatiseres". Det er en absurd idé, især fordi Eurodac kan indeholde en masse oplysninger, der kan bidrage til bekæmpelse af ulovlig indvandring, international kriminalitet og terrorisme.

Betænkning af Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Christoph Konrad (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Bowles-betænkningen indeholder en undersøgelse af problemet med momssvig - og med god grund, for den beløber sig til 20 milliarder euro om året. Jeg støtter forslagene om dette. Det er imidlertid vigtigt at påpege, at vi må have en systemændring - en strukturreform - på dette område. Det, vi har hørt fra Kommissionen i denne forbindelse, har aldrig været andet end en hensigtserklæring om at intensivere det mellemstatslige samarbejde på dette område og at iværksætte evaluering, forskning osv.

I betragtning af svigets omfang er det på høje tid, at Kommissionen opgiver sin passive holdning og støtter de reformvenlige medlemsstater, der faktisk ønsker at indføre denne "reverse-charge"-procedure. Dette er også en opfordring til hr. Kovács til langt om længe at tage dette problem op til fornyet overvejelse. Jeg håber, at vi modtager et fornuftigt forslag, før denne valgperiode er slut, og at den østrigske og den tyske regerings forslag støttes.

Ivo Strejček (PPE-DE). - Hr. formand! Jeg stemte imod Bowles-betænkningen.

Jeg vil understrege tre ting. For det første opfordres der til bedre samarbejde på skatteområdet. Jeg mener, at det er skadeligt for skattekonkurrencen, og skattekonkurrence er sund og frugtbar. For det andet kan skattesvig ikke bringes til ophør med mindre konkurrence, men med fuldstændig afskaffelse af skattefritagelser. For det tredje bør momssvig bringes til ophør ved, at momssatserne harmoniseres, hvilket hurtigt vil medføre en begrænsning i antallet af fritagelser og huller.

I Bowles-betænkningen anvises der andre midler. Det er grunden til, at jeg stemte imod den.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Hr. formand! Som jeg sagde i går, er jeg imod alle former for skattesvig, og jeg anmodede Kommissionen og Rådet om omgående at skride ind for at afhjælpe de katastrofale virkninger af momsunddragelse. Tabene er vurderet til 20 milliarder euro årligt, dvs. næsten en femtedel af EU's budget.

Jeg nævnte en model, som RTvat har udviklet og forelagt for Parlamentet, der ville reducere momsunddragelsen med ca. 275 millioner euro pr. dag og ville mindske den administrative byrde, navnlig for SMV'er. Jeg mener, at Kommissionen bør undersøge disse forslag, for modellerne findes. Der skal selvfølgelig være politisk vilje til at indføre dem.

Jeg kunne alligevel ikke stemme for betænkningen, fordi min gruppes ændringsforslag - bl.a. ændringsforslaget om, at sund skattekonkurrence vil bidrage til at fastholde og øge medlemsstaternes skatteindtægter, og ændringsforslaget om ikke at udvide rentebeskatningsdirektivets anvendelsesområde - ikke blev vedtaget. Vi er imidlertid stærke modstandere af, at rentebeskatningsdirektivets anvendelsesområde udvides til at omfatte alle retlige enheder og alle indtægtsskabende kilder.

I denne forbindelse må vi ikke glemme, at for meget skat fører til mindre skat, og at de medlemsstater, der går ind for den type foranstaltninger, bør være årvågne, for folk i Macao, Singapore og Hongkong gnider sig allerede i hænderne ved tanken om, at vi går i den retning. Det er grunden til, at jeg ikke stemte for betænkningen, for jeg ønsker, at dette skal være klart og tydeligt.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til Bowles-betænkningen om det nødvendige i, at der udvikles en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig. Når man læser det, synes man, at det må være meget vanskeligt at være imod betænkningen eller endog dele af den.

Sandheden er, at selv om jeg fuldt ud støtter en samordnet tilgang til bekæmpelse af skattesvig - og der kræves seriøse undersøgelser og samordning på dette område - er ethvert forslag om tilnærmelse af skattesatser og/eller mindre skattekonkurrence over hele EU-27 som en del af løsningen i forbindelse med bekæmpelse af skattesvig helt uacceptabelt.

Jeg er ikke sikker på, om Europa - eller Kommissionen - forstår den skade, det forvolder i medlemsstaterne, at der hele tiden henvises til centralisering, kontrol og begrænsning af medlemsstaternes beføjelser på skatteområdet på alle mulige måder. Det var et enormt vigtigt emne - omend et irrelevant emne for Lissabontraktaten - under debatten i forbindelse med folkeafstemningen i Irland den 12. juni. Gid, vi havde kunnet, men vi kunne ikke overbevise dem, der frygtede Europa - eller de europæiske institutioners ønske om at kontrollere skatten centralt i forskellig grad af forskellige grunde - om, at Lissabontraktaten ikke støttede det begreb. Sørg nu for ikke at forkludre noget på netop dette område.

Betænkning af Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Hr. formand! Jeg stemte ikke imod Kaufmann-betænkningen, selv om jeg slet ikke er overbevist om, at europæiseringen af vores retssystemer eller oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed nødvendigvis er den rigtige metode til at forbedre politiets og retsvæsenets funktion eller retsforfølgelsen af grænseoverskridende kriminalitet. Tværtimod.

Jeg opfordrer imidlertid til et vidtrækkende og tættere samarbejde mellem alle suveræne europæiske sikkerhedstjenester, og i den henseende kan jeg i det store og hele støtte en række henstillinger, forbedringer i Kaufmann-betænkningen, forbedringer af det europæiske retlige netværk. Alt dette må imidlertid ikke føre til et overbetalt og arrogant europæisk retssystem, der, som vi har set det i de seneste måneder, er afskåret fra den virkelige verden og blander sig på en måde, der går langt ud over det nødvendige samarbejde mellem suveræne medlemsstater. Derfor undlod jeg at stemme ved den endelige afstemning om Kaufmann-betænkningen.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning af Katerina Batzeli (A6-0274/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for den lovgivningsmæssige beslutning på grundlag af betænkningen af det græske parlamentsmedlem Katerina Batzeli, hvor forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1719/2006/EF om oprettelse af programmet "Aktive unge" for perioden 2007-2013 godkendes under førstebehandlingen ved den fælles beslutningsprocedure. Jeg bifalder og støtter de ændringsforslag, der har udskiftet rådgivningsproceduren med et krav om, at Kommissionen ufortøvet informerer Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre afgørelsen uden bistand fra et udvalg, så afgørelser om udvælgelse kan gennemføres hurtigere og mere effektivt.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Jeg stemte for fru Batzelis betænkning, og jeg bifalder stærkt den betydelige forhøjelse af de relevante midler. Programmet "Aktive unge" har i de senere år været et vigtigt instrument til inddragelse af EU's nye generation i det store europæiske projekt. Programmet bidrager derfor væsentligt til at bringe den nye generation tættere på Europa og give dem mulighed for at deltage i flere virkelig interessante politiske og kulturelle initiativer. Kommissionen gør ret i at følge denne kurs. Som ung

repræsentant i Parlamentet og med mit kendskab til hr. Figel's engagement og mål er jeg ikke i tvivl om, at det nye program for perioden 2007-2013 bliver en succes.

Slavi Binev (NI), *skriftlig*. - (BG) Programmet "Aktive unge" er et redskab, der hjælper os med at engagere vores børn i konstruktive aktiviteter, hvorigennem de kan udvikle en ånd af lederskab, solidaritet og tolerance. Samtidig er det den bedste måde, hvorpå vi kan vise de unge, at vi ønsker, at deres problemer bliver løst, og kan vænne dem til tanken om et fælles europæisk hjem! Derfor har en høj grad af effektivitet i forbindelse med forvaltningen af de midler, der er afsat til Europas ungdom, stor betydning for EU's fremtid.

Tilskyndelse til initiativ, begrænsning af den administrative byrde og en højere grad af gennemsigtighed er nogle af Parlamentets vigtigste prioriteringer. Fru Batzeli foreslår løsninger, der mindsker den tid, det tager, før udvalgte projekter modtager finansiering, og det er et godt tegn for unge. Samtidig fastholder ændringsforslagene Europa-Parlamentets beføjelse til at kontrollere anvendelsen af fællesskabsmidler. Det er grunden til, at jeg stemte for betænkningen om ændringer af programmet "Aktive unge".

Jeg lykønsker ordføreren med det fremragende arbejde.

Neena Gill (PSE), *skriftlig*. - (EN) Jeg stemte med glæde for denne betænkning, fordi jeg mener, at programmet "Aktive unge" er et glimrende initiativ. Ordninger som disse bliver afgørende for, at der kan tilskyndes til et stigende engagement mellem unge og Europa.

Dette engagement er stærkt tiltrængt. Gang på gang hører jeg mine vælgere sige, at EU ikke gør noget for dem. Uden midler til civilsamfundsprogrammer får de, der tror på betydningen af det europæiske projekt, vanskeligt ved at tilbagevise kritik om demokratiske underskud og institutioner, der ikke er lydhøre.

Denne negative holdning er særligt fremherskende blandt de unge. Hver gang jeg besøger skoler i min valgkreds, slår deres kyniske holdning til EU's rolle mig. Derfor repræsenterer en betænkning som denne et rettidigt svar på et presserende - og stigende - problem.

Betænkningen har imidlertid mødt modstand fra panikmagere, der hævder, at den vil styrke Kommissionen. Det, der står klart, er, at alle oplysninger skal være objektive, hvis det skal være effektivt. Men jeg vil gerne spørge medlemmerne, hvordan styrkelse af civilsamfundet og af de unges rolle på nogen måde kan give Kommissionen mere magt.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. - (SV) Kultur drejer sig om grundlæggende langsigtede spørgsmål, der berører lande og civilisationer. Netop derfor mener Junilisten, at kulturpolitikken skal føres af politikere, som står borgerne nær, og derfor hovedsageligt bør føres på nationalt plan. Vi mener, at kulturprogrammer har modtaget alt for store bevillinger i EU's budget til noget, der i alt væsentligt bør påhvile medlemsstaterne. Vi går generelt ind for flere midler til kultur, men vi er imod, at EU-institutionerne, som er langt væk fra borgerne, tildeler flere midler.

Ved afstemningen om de fire betænkninger af fru Batzeli i dag skulle vi bare tage stilling til ændringsforslag af mere teknisk karakter om strukturen for gennemførelsen af programmerne. Vi valgte imidlertid at stemme imod disse betænkninger for at markere, at vi er modstandere af, at så store kulturelle investeringer foretages på EU-plan.

David Martin (PSE), *skriftlig*. - (EN) Jeg bifalder Katerina Batzelis betænkning om programmet "Aktive unge". Tilskud, der ydes gennem programmet, giver unge europæere mulighed for fuldt ud at udnytte de muligheder, som EU tilbyder. Betænkningen tager sigte på at reducere bureaukratiet og forenkle beslutningstagningen i forbindelse med afgørelser om tildeling af støtte. Derfor støtter jeg henstillingerne i den.

Betænkning af Katerina Batzeli (A6-0273/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *skriftlig*. - (FR) Jeg stemte for den lovgivningsmæssige beslutning på grundlag af betænkningen af det græske parlamentsmedlem Katerina Batzeli, hvor forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1855/2006/EF om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013) godkendes under førstebehandlingen ved den fælles beslutningsprocedure. Jeg bifalder og støtter de ændringsforslag, der har udskiftet rådgivningsproceduren med et krav om, at Kommissionen ufortøvet informerer Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre afgørelsen uden bistand fra et udvalg, så afgørelser om udvælgelse kan gennemføres hurtigere og mere effektivt.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg stemte for denne betænkning, fordi den tager sigte på at begrænse den tid, det tager at træffe afgørelser om tildeling af europæisk støtte gennem kulturprogrammet for perioden 2007-2013.

Erfaringerne fra de senere år har vist, at proceduren for tildeling af støtte gennem denne mekanisme er temmelig langvarig, og de europæiske kulturelle aktører kan have økonomiske problemer af denne grund.

I betragtning af at de kulturinstitutioner og kunstnere, der søger disse midler, ofte befinder sig i en vanskelig økonomisk situation, bifalder jeg ethvert tiltag, der kan lette adgangen til europæiske midler.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Katerina Batzeli's betænkning om kulturprogrammet for perioden 2007-2013 strømliner den proces, hvorved der træffes afgørelse om tildeling af økonomisk støtte gennem programmet. En effektivisering af processen vil være til fordel for programmer som Europæiske Kulturhovedstæder. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. - (PL) De betænkninger af Katerina Batzeli, der er sat under afstemning, og som vedrører programmet "Aktive unge" (2007-2013), kulturprogrammet (2007-2013), programmet "Europa for Borgerne" (2007-2013) og handlingsprogrammet for livslang læring, viser, at de procedurer, der følges i forbindelse med vedtagelse af flerårige programmer inden for kultur, ungdomsuddannelse og aktivt medborgerskab tydeligvis vanskeliggør forberedelsen og gennemførelsen af disse programmer. Spørgsmålet er, om det skyldes Kommissionens bureaukratiske fremgangsmåde eller manglende forståelse af, hvor vigtigt aktivt medborgerskab er.

Kultur og uddannelse kan ikke underkastes bureaukrati. Derfor har Kultur- og Uddannelsesudvalget gentagne gange opfordret til "en hurtig, effektiv og gennemsigtig beslutningsprocedure, der vil sikre både indsigelsesretten og retten til information". Uden hurtige beslutninger vil de ønskede virkninger ikke kunne mærkes. Disse forhold berettiger fuldt ud til, at betænkningerne støttes, navnlig eftersom kultur i videste forstand er nationernes rigdom og garantien for deres udvikling og beståen.

Betænkning af Katerina Batzeli (A6-0275/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for den lovgivningsmæssige beslutning på grundlag af betænkningen af det græske parlamentsmedlem Katerina Batzeli, hvor forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1904/2006/EF om programmet "Europa for Borgerne" til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013) godkendes under førstebehandlingen ved den fælles beslutningsprocedure. Jeg bifalder og støtter de ændringsforslag, der har udskiftet rådgivningsproceduren med et krav om, at Kommissionen ufortøvet informerer Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre afgørelsen uden bistand fra et udvalg, så afgørelser om udvælgelse kan gennemføres hurtigere og mere effektivt.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. - (IT) Som det gælder for de foregående betænkninger, er jeg overbevist om denne. Jeg støtter fru Batzeli's arbejde og stemmer for betænkningen.

Programmet "Europa for Borgerne" har i de senere år været vigtigt for at løse den vanskelige opgave med at bringe Europa tættere på borgerne. Tidligere er EU alt for ofte blevet betragtet som en fjern og bureaukratisk enhed uden indsigt i borgernes hverdag.

I dag har vi, fordi plenarmødet undtagelsesvist holdes i Bruxelles, mulighed for at sende et signal, som de europæiske borgere vil bifalde stærkt: Lad os begynde at tale om kun at have et hjemsted for Europa-Parlamentet i Bruxelles. Borgerne bliver mere og mere forvirrede over denne månedlige "flytning", som kræver stadig større organisatoriske krumspring og økonomiske udgifter. Lad os begynde at diskutere dette spørgsmål uden tabuer.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg bifalder forslagene om at begrænse bureaukratiet i beslutningsproceduren for programmet "Europa for Borgerne". En mere effektiv beslutningsprocedure i forbindelse med tildeling af støtte til venskabsbyer og til civilsamfundet vil forbedre EU's mulighed for at tilskynde borgerne til at engagere sig i Europa. Med tanke på det stemte jeg for Katerina Batzeli's betænkning om programmet "Europa for Borgerne" til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013).

Betænkning af Katerina Batzeli (A6-0276/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for den lovgivningsmæssige beslutning på grundlag af betænkningen af det græske parlamentsmedlem Katerina Batzeli, hvor forslaget til Europa-Parlamentets

og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring godkendes under førstebehandlingen ved den fælles beslutningsprocedure. Jeg bifalder og støtter de ændringsforslag, der har udskiftet rådgivningsproceduren med et krav om, at Kommissionen ufortøvet informerer Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre afgørelsen uden bistand fra et udvalg, så afgørelser om udvælgelse kan gennemføres hurtigere og mere effektivt.

David Martin (PSE), skriftlig. - (EN) Programmet for livslang læring bidrager til at finansiere uddannelsesordninger som Erasmus. Det er gennem den slags ordninger, at folk over hele Europa ikke bare oplever Europas kulturelle rigdom, men også de utallige uddannelsesmuligheder, som Europa tilbyder. Derfor stemte jeg for Katerina Batzelis betænkning om et handlingsprogram for livslang læring.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. - (DE) Det virker mod hensigten, at vi på den ene side tilskynder vores egen befolkning til at lære og på den anden side har planer om et blåt kort, da stigningen i atypisk beskæftigelse og det stærkere konkurrencepres allerede har betydet, at god basisuddannelse og videregående uddannelse ikke længere beskytter mod arbejdsløshed.

Der er rigeligt med velkvalificerede mennesker, som får afslag fra virksomheder, ganske enkelt fordi disse er ude på at ansætte de billigste indehavere af ph.d.- eller mastergrader i McJob eller ikke længere ønsker at tilbyde noget andet end atypiske ansættelseskontrakter.

Der er et grundlæggende behov for at iværksætte uddannelsesoffensiver for at bringe den mangel på uddannet arbejdskraft, som udnyttes til at begrunde den aktuelle situation, til ophør. Hvis det viser sig at være umuligt, bør en model med sæsonmigranter prioriteres. Det vil forhindre flere bølger af masseindvandring.

Dumitru Oprea (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg stemte for fru Batzelis betænkning af flere grunde.

Det er velkendt, at EU prioriterer uddannelse og erhvervsuddannelse højt for at nå Lissabonmålene. Målet med programmet for livslang læring bør være at opretholde et fleksibelt og selvstændigt videnbaseret samfund med en kraftig økonomisk og kulturel udvikling af høj kvalitet, alt sammen i en ånd af stærk(ere) social samhørighed. Derfor bør livslang læring omfatte alle sociale faktorer.

Som alle andre programmer i den størrelsesorden bør dette program naturligvis være klart, sammenhængende, regelmæssigt overvåget og vurderet efter hver gennemførelsesfase for at give mulighed for tilpasninger, navnlig hvad angår rækkefølgen i gennemførelsen af foranstaltningerne.

Ikke desto mindre bør programmerne for livslang læring også fokusere på modne mennesker. For det meste lægges der vægt på uddannelse i den første del af livet, og senere hen bliver den enkeltes viden begrænset. Derfor bør alle borgere tilskyndes og motiveres til at deltage i en form for livslang læring, som kan sikre mulig beskæftigelse på arbejdsmarkedet uanset alder.

Det er endnu vigtigere set i lyset af statistikkerne om den aldrende arbejdsstyrke og faldet i den erhvervsaktive befolkning.

Mihaela Popa (PPE-DE), skriftlig. - (RO) I dag står hele Europa over for en række væsentlige og dramatiske ændringer for borgere i alle aldre.

Betydningen af uddannelse og erhvervsuddannelse for Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse anerkendes, og Det Europæiske Råd har gentagne gange fremhævet, hvor vigtig uddannelse og erhvervsuddannelse er for EU's langsigtede konkurrenceevne.

I dag kan vi ikke længere regne med, at folk hele livet igennem forbliver i den samme erhvervssektor eller på det samme sted. Deres faglige udvikling vil være uforudsigelig, og de får brug for en lang række almindelige færdigheder for at kunne tilpasse sig.

For at forberede dem på livet og samfundet bør skolerne motivere dem til livslang læring, et omfattende EU-program med udgangspunkt i, at folk i alle aldre kan lære noget og dermed kan forblive livlige og aktive samfundsborgere.

Det er grunden til, at jeg uden tøven stemte for denne betænkning, for det er nødvendigt at udvikle programmer til disse formål, og her tænker jeg især på de nye EU-medlemsstater.

Betænkning af Jacek Saryusz-Wolski (A6-0306/2008)

Marian Złotea (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Usbekistan på den anden side trådte i kraft den 1. juli 1999 før Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU. Protokollen til partnerskabs- og samarbejdsaftalen skulle udarbejdes for at give de nye medlemsstater (Rumænien og Bulgarien) mulighed for at tiltræde denne aftale.

Jeg mener, at Parlamentet bør tage flere initiativer af denne art i betragtning af de partnerskabsaftaler, der er indgået med andre lande i området. Situationen i området i år kræver, at der etableres et partnerskab mellem EU og Aserbajdsjan, så Europa kan fortsætte sine energiprojekter.

EU bør være særligt opmærksomt på Aserbajdsjan, også i betragtning af landets meget afbalancerede politik og mulighed for at bidrage til, at EU kan gennemføre sine energiprojekter.

Betænkning af Helmuth Markov (A6-0281/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Efter folkeafstemningen i Montenegro den 21. maj 2006 om landets uafhængighed, hvor flertallet (55,4 %) stemte for et uafhængigt Montenegro, udråbte det montenegrinske parlament den 3. juni 2006 Montenegro til en selvstændig stat i henhold til folkeretten. Serbien anerkendte Montenegros uafhængighed den 5. juni 2006, og det serbiske parlament vedtog en beslutning, hvor Serbien blev efterfølgeren for Statsunionen Serbien og Montenegro, som var det nye navn på Forbundsrepublikken Jugoslavien i henhold til forfatningschartret af 4. februar 2003. Det er på den baggrund, at jeg stemte for Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning, hvor forslaget til Rådets afgørelse om Montenegros særskilte hæftelse og om forholdsmæssig nedsættelse af Serbiens hæftelse med hensyn til de langfristede lån, som Fællesskabet har ydet Statsunionen Serbien og Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien) godkendes efter høringsproceduren.

Brian Simpson (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg stemmer for Helmuth Markovs betænkning. Jeg mener, at det er helt afgørende for stabiliteten og sikkerheden i Europa, at vi gør alt for at hjælpe både Serbien og Montenegro med at komme sig over de økonomiske og sociale omvæltninger, der fandt sted i forbindelse med opdelingen af Jugoslavien og de efterfølgende katastrofale krige.

Jeg håber især, at infrastruktur og transport får en fremtrædende plads. Hvis vi skal være realistiske i vores ønsker for de to lande, er denne aftale afgørende, og den bør støttes stærkt. Det er mit håb, at både Serbien og Montenegro engang i fremtiden kan tiltræde EU.

Denne aftale er det første skridt til, at disse forhåbninger kan indfries.

Betænkning af Neil Parish (A6-0311/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) På grundlag af betænkningen af min gode britiske kollega Neil Parish stemte jeg for den lovgivningsmæssige beslutning, hvor forslaget til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning fra juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter godkendes efter høringsproceduren. Rådets forordning af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter træder efter planen i kraft som et obligatorisk krav fra den 1. januar 2009. Formålet med forslaget er at udskyde den obligatoriske anvendelse af EU-logoet, indtil et nyt logo kan udformes, for at forhindre, at forbrugerne vildledes af, at EF-logoer udskiftes efter kort tid, og at der skabes yderligere finansielle byrder for de erhvervsdrivende, der skal ændre deres emballager og trykte materialer med meget kort varsel. Derfor foreslås det at udskyde den obligatoriske anvendelse af EU-logoet til den 30. juni 2010.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg støtter betænkningen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter. Jeg er ikke helt overbevist om, at det altid er det bedste med al magt at maksimere økologisk produktion og forbrug. Jeg mener, at videnskaben har forbedret fødevareproduktionen og fødevaresikkerheden på nogle vigtige områder. Mit eget forbrug afspejler denne overbevisning. Alligevel har de, der har mere fundamentalistiske synspunkter, ret til at være forvissede om, at "økologisk" virkelig er økologisk og ikke bare er en etiket, der bruges til at snyde godtroende og dårligt oplyste forbrugere til at betale overpris for varen.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Efterspørgslen efter økologisk producerede fødevarer og andre varer er stor og stigende, og for at denne efterspørgsel kan dækkes, skal forbrugerne

naturligvis kunne identificere disse produkter på markedet. Der kræves altså mærkning, hvis markedet skal fungere på dette område.

Vi har imidlertid tidligere stemt imod EU-mærkning af økologiske produkter, fordi det er vores overbevisning, at markedskræfterne med bevidste europæiske forbrugere i spidsen selv kan klare denne opgave. Hvis der kræves politisk regulering i forbindelse med mærkning af økologiske produkter, bør den foregå på nationalt plan.

Under afstemningen om denne betænkning blev vi dog kun stillet over for spørgsmålet om at udskyde den obligatoriske anvendelse af EU-logoet på økologiske produkter. Vi stemte for dette forslag.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for Parish-betænkningen om godkendelse af Kommissionens forslag om at udskyde den obligatoriske brug af EF-logoet for økologiske produkter. Det skal imidlertid bemærkes, at frivillig brug af et sådant logo ikke er forbudt, og der bør tilskyndes til alle skridt af den art, som er til gavn for forbrugerne.

Betænkning af Philippe Morillon (A6-0315/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. - (SV) Vi stemte for betænkningen, fordi de ændringer, som Parlamentet foreslår, vil betyde, at Europa-Parlamentet skal godkende aftalers indgåelse. Vi går ind for en gennemgribende revision af EU's fiskeriaftaler og ser dette som et positivt første skridt, der giver os større muligheder for at få indflydelse.

Vi tager de videnskabelige rapporter, der viser, at havene bliver tømt for fisk, meget alvorligt. Derfor mener vi heller ikke, at EU's fiskeriaftaler på lang sigt er et fornuftigt middel til at bekæmpe fattigdom og støtte udvikling. Vi vil ændre EU's fiskeripolitik, så den fører til genopbygning af fiskebestandene. Gennem ændringer af EU's handels- og bistandspolitik og forskellige former for partnerskab vil vi også støtte bæredygtig udvikling i de lande, hvor fiskeriaftalerne med EU i dag er en vigtig indtægtskilde.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Jeg støttede Morillon-betænkningen om fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean. Jeg mener, at fiskerinationer bør kontrollere deres eget fiskeri og samarbejde internationalt gennem regionale fiskerioorganisationer.

EU har en kystmæssig interesse i Det Indiske Ocean og skal derfor opfylde forpligtelserne i henhold til FN's havretskonvention. Jeg glæder mig imidlertid til den dag, hvor Frankrig og andre EU-medlemsstater har direkte kontrol over deres egne fiskeriinteresser.

Margie Sudre (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Europa-Parlamentet har netop godkendt fiskeriaftalen for det sydlige Indiske Ocean, som Det Europæiske Fællesskab undertegnede i 2006. Da Fællesskabet har fiskeriinteresser i området på grund af øen Réunion, var det i medfør af FN's havretskonvention forpligtet til at samarbejde med andre berørte parter om forvaltning og bevarelse af regionens ressourcer.

Denne nye regionale fiskerioorganisation etablerer en specifik institutionel ramme, hvor hjørnestenen er den stående videnskabelige komité, som har til hovedopgave at foretage en videnskabelig vurdering af fiskeriressourcerne og fiskeriets påvirkning af havmiljøet under hensyntagen til områdets miljømæssige forhold. Aftalen støtter også samarbejde om videnskabelig forskning.

På baggrund af disse videnskabelige henstillinger vil parterne være godt rustet til at udarbejde de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er bedst egnede til at løse problemerne i området. Aftalen markerer et reelt skridt til fremme af fiskeriressourcer og bæredygtig udvikling.

Betænkning af Kyösti Virrankoski (A6-0328/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning på grundlag af betænkningen af min kollega Kyösti Virrankoski om forslag til EUs ændringsbudget nr. 5/2008 (FF/EB 5/2008), som dækker revisionen af overslaget over traditionelle egne indtægter (dvs. told, landbrugsafgifter og sukkerafgifter) og moms- og BNI-grundlaget samt opførelsen på budgettet og finansieringen af budgetkompensationen til Det Forenede Kongerige, som ændrer den måde, hvorpå bidragene til de egne indtægter på EU's budget fordeles på medlemsstaterne.

Betænkning af Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for den lovgivningsmæssige beslutning på grundlag af betænkningen af det tyske medlem Sylvia-Yvonne Kaufmann, hvor en række medlemsstaters initiativ til at styrke det europæiske retlige netværk godkendes under høringsproceduren. I beslutningen opfordres både Rådet og Kommissionen allerførst til at prioritere fremtidige forslag om ændring af initiativets indhold efter proceduren om uopsættelighed i overensstemmelse med Lissabontraktaten, når den er trådt i kraft. Jeg går ind for, at "databeskyttelseselementet" styrkes, og at det europæiske retlige netværks kontaktpunkter skal give Eurojusts nationale medlemmer visse oplysninger. Jeg er især tilfreds med henvisningen til den fremtidige rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.

Koenraad Dillen, Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. - (FR) For en gangs skyld vil Bruxelles tage det ind ad vinduet, som franskmændene, nederlænderne og irerne smed ud ad døren ved folkeafstemningerne i 2005 og 2008: oprettelsen af en fælles europæisk anklagemyndighed.

Fristelsen er for stor for vores proeuropæiske troldmands lærling. Enhver indsigelse, forkastelse og lovlig modstand fra Europas befolknings side skal med vold og magt overvindes og ignoreres for at gøre alle retlige og sikkerhedsmæssige spørgsmål samt spørgsmål om indvandring til fællesskabsanliggender.

Europa tager alvorligt fejl. Det påkrævede retlige samarbejde, politisamarbejde og endog samarbejde i kriminalsager mellem medlemsstaterne må ikke føre til, at de underkastes en overnational retsorden, som er blevet etableret til trods for alle de forskelle, der er mellem medlemsstaternes retssystemer og retstraditioner.

Vi afviser denne overnational retsorden, der ville være i strid med netop de principper og værdier, vi sætter højt.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. - (IT) Jeg stemmer for fru Kaufmanns betænkning om det europæiske retlige netværk. Jeg er enig i dens indhold og mål, som er at styrke de eksisterende strukturer og koordinere deres indsats. De seneste års store ændringer i forbindelse med det retlige samarbejde i straffesager har gjort det nødvendigt at indføre og styrke strukturer, der kan yde bistand og fremme koordinering på europæisk plan.

Til trods for at man er begyndt at følge princippet om gensidig anerkendelse, er der stadig mange praktiske vanskeligheder og flere og flere meget komplicerede grænseoverskridende sager, som i stigende grad kræver, at de kompetente nationale myndigheder får bistand og støtte.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) Jeg er modstander af, at religion, seksuel orientering, politisk tilhørsforhold osv. betragtes som relevante oplysninger, der skal udveksles mellem myndighederne, men i denne betænkning nævnes dette kun i forbindelse med yderligere sikkerhedsgarantier og som et forsøg på at stramme den gældende lovgivning. Derfor stemmer jeg for.

Betænkning af Armando França (A6-0285/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for denne lovgivningsmæssige beslutning på grundlag af betænkningen af det portugisiske medlem Armando França om støtte til initiativet fra en række medlemsstater (Republikken Slovenien, Den Franske Republik, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Sverige, Den Slovakiske Republik, Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland) til at ændre en række rammeafgørelser (2002/584/RIA om den europæiske arrestordre, 2005/214/RIA om gensidig anerkendelse på bødestrafte, 2006/783/RIA om princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation og 2008/.../RIA om princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager) for at åbne mulighed for fuldbyrdelse af afgørelser in absentia. Jeg støtter forslaget om en række retssikkerhedsgarantier, der kan styrke rettighederne for personer, som er dømt in absentia, og bestræbelserne på at fjerne forskellige fremgangsmåder med hensyn til grunde til at nægte anerkendelse af den type afgørelser.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. - (PT) Jeg stemte for hr. Franças betænkning om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager, fordi jeg mener, at det er vigtigt at fastsætte ensartede regler om gensidig anerkendelse af afgørelser afsagt in absentia.

Jeg lykønsker ordføreren med de forslag, der er stillet i betænkningen, som efter min opfattelse er afgørende for harmoniseringen af retssikkerhedsgarantierne i samtlige medlemsstater og for styrkelsen af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, f.eks. retten til forsvar og retten til at få sin sag behandlet ved en domstol.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg støtter denne betænkning om gensidig anerkendelse af domme i straffesager. Jeg mener, at personer, der er dømt for forbrydelser, ikke må kunne gemme sig i EU's sprækker. Enhver, der er dømt i en medlemsstat, skal betragtes som skyldig over hele EU. Hvis vi tvivler på domstolenes uafhængighed og integritet i en EU-medlemsstat, bør dens medlemskab suspenderes. Ligesom vi ikke ser forskelligt på kriminelle i Manchester og London, skal vi heller ikke gøre det i Madrid og Lissabon.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Jeg stemte imod França-betænkningen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager, fordi den tager sigte på at harmonisere strafferetten på EU-plan.

Jeg mener, at strafferetten henhører under medlemsstaternes og ikke EU's kompetenceområde. Derfor bør den ikke harmoniseres.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. - (NL) Jeg stemte imod hr. Francas betænkning om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager, fordi den tager sigte på at harmonisere strafferetten på EU-plan. Jeg mener, at strafferetten henhører under medlemsstaternes og ikke EU's kompetenceområde. Jeg går naturligvis ind for, at tiltalte skal repræsenteres ordentligt, men der er ingen grund til harmonisering.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Gensidig anerkendelse er hjørnestenen i det retlige samarbejde på europæisk plan, og enhver præcisering af instrumenterne til håndhævelse af dette princip skal bifaldes.

Den beslutning, der blev vedtaget i dag, er betimelig. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom på et andet problem, nemlig den måde, hvorpå nogle medlemsstater gennemfører vigtige instrumenter, f.eks. den europæiske arrestordre.

I januar 2007 udstedte de rumænske myndigheder en europæisk arrestordre på den tjekkiske borger František Příplata, som var idømt otte års fængsel for tilskyndelse til alvorlig kriminalitet i sagen om mordet på en rumænsk fagforeningsleder i 2000. Men Tjekkiet, på hvis territorium morderen opholder sig, håndhæver kun udleveringsproceduren for forbrydelser begået fra og med den 1. november 2004.

Som følge heraf er den dømte ikke blevet udleveret otte år efter, at forbrydelsen blev begået, og fuldbyrdelsen af dommen er endnu ikke påbegyndt.

Jeg mener, at medlemsstater, der opfatter håndhævelsen af de retlige samarbejdsinstrumenter på denne måde, alvorligt bør overveje muligheden for at fastholde den type forbehold.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg stemte for Armando Francas betænkning om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation og rammeafgørelse 2008/.../RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i EU.

Der er stadig flere tilfælde af, at farlige kriminelle udnytter den frie bevægelighed og afskaffelsen af grænserne i EU til at undgå fuldbyrdelsen af en dom.

Jeg støtter denne betænkning uforbeholdent, fordi den sikrer en ensartet regulering af afgørelser in absentia, og det er overordentligt vigtigt for at forhindre, at personer, der opholder sig i en anden EU-medlemsstat for at undgå fuldbyrdelsen af en dom, blokerer retssystemet.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) Parlamentets ændringsforslag vedrører øget beskyttelse af den enkelte og tager dermed sigte på at forbedre de eksisterende retlige rammer. Derfor stemmer jeg for den.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) Jeg støtter fuldt ud initiativet til at ændre bestemmelserne om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser.

Alt skal sættes ind på at effektivisere det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne mest muligt. Samtidig skal vi forsøge at sikre, at alle borgerrettigheder, herunder de grundlæggende rettigheder til forsvar i straffesager, respekteres fuldt ud.

Efter min opfattelse vil de foreslåede ændringsforslag ikke blot lette samarbejdet mellem domstolene betydeligt, de vil frem for alt bidrage til at håndhæve borgernes rettigheder på retsplejeområdet over hele EU, navnlig retten til forsvar og retten til at få en sag genoptaget.

Betænkning af Ioannis Gklavakis (A6-0286/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. - (SV) I denne initiativbetænkning fremhæves fiskeri og akvakultur i forbindelse med integreret kystzoneplanlægning i Europa.

Økologisk bæredygtig forvaltning af vand- og fiskeressourcerne er naturligvis vigtig for at beskytte det miljø, vi lever i. Desværre udelades de problemer, som fiskerisektoren i EU medfører, af betænkningen. Derfor har vi valgt at undlade at stemme. Overkapaciteten i EU's fiskerflåde fører til alt for store fangster. Det truer det marine økosystem og bestandene af spisefisk.

Vi ønsker en kraftig reduktion i antallet af fiskerfartøjer og fiskekvoter, som fastsættes på biologisk sikre og videnskabelige grundlag. De arbejdstagere, der bliver ramt af omstruktureringen, skal naturligvis tilbydes arbejdsmarkedsuddannelse og rimelig økonomisk støtte for at kunne tage arbejde i andre dele af økonomien, som har brug for arbejdskraft.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), skriftlig. - (PT) Jeg stemte for hr. Gklavakis' betænkning om fiskeri og akvakultur i forbindelse med integreret kystzoneplanlægning (ICZM) i Europa, og jeg lykønsker ham med kvaliteten af betænkningen. Det gør jeg, fordi den økonomiske og sociale betydning af disse aktiviteter for kystområder understreges, og fordi der opfordres til, at de modtager støtte inden for ICZM's rammer. Af samme grund er det afgørende for de nationale og regionale regeringer i regionerne i den yderste periferi at udforme strategier for integreret kystzoneplanlægning med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling af kystområderne.

Jeg støtter også stærkt ordførerens forslag om at anvende Den Europæiske Fiskerifond til langsigtet støtte til foranstaltninger inden for ICZM's rammer, eftersom den støtter handlinger, der bidrager til bæredygtig udvikling af fiskeriområder i en tværgående tilgang til alle maritime aktiviteter, der foregår i disse områder.

Endelig er det vigtigt at understrege, at regional planlægning indtil videre har været fokuseret på landområder og ikke har taget højde for betydningen af den kystmæssige udvikling for andre aktiviteter på havet. Dette har resulteret i nedbrydning af marine habitater, og det er grunden til, at en ny tilgang er afgørende.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) I Gklavakis-betænkningen fremhæves fiskeriets betydning for kystsamfundene og bevarelsen af kulturelle traditioner med rette. Alt for ofte overses dette meget menneskelige aspekt ved fiskeindustrien under gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. I betænkningen bemærkes det med rette, at det er nødvendigt, at organerne på europæisk, nationalt og regionalt plan samarbejder om kystforvaltning, og jeg mener, at kystområderne og -nationerne i den forbindelse skal føre an med EU som mægler.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), skriftlig. - (IT) Fiskeri og akvakultur er to af de hovedaktiviteter, der ligger til grund for den økonomiske og sociale udvikling af kystområderne i EU. Derfor er det nødvendigt at forvalte dem med henblik på at sikre bæredygtig udnyttelse af fiskeriet og samtidig dække den stigende efterspørgsel efter fiskerivarer.

Som følge heraf må EU's medlemsstater gennemføre en række foranstaltninger, der tager sigte på at beskytte kystområderne og fremme et rent havmiljø. Mange kystprocessers grænseoverskridende natur nødvendiggør samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem dem og tilgrænsende tredjelande.

En af disse foranstaltninger vedrører planlægning af indkvarteringsområder til turistformål. For mange regioner yder turistindustrien et væsentligt bidrag til det lokale BNP. Jeg mener imidlertid, at vi bør støtte miljørigtig turisme, dvs. en form for turisme, der er velegnet til området og i overensstemmelse med miljøbeskyttelsespolitikkerne.

Der er også behov for at koordinere de industrielle aktiviteter. Bare tænk på, hvor vigtig en effektiv fælles politik for spildevandshåndtering er for at sikre, at en vigtig økonomisk aktivitet kan forenes med behovet for og pligten til at bevare havmiljøet.

Kystfiskeri af mindre omfang er en meget vigtig indtægtskilde for tusindvis af familier og holder liv i en flere hundrede år gammel tradition, som Europa efter min opfattelse bør støtte og bevare.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. - (IT) Jeg stemmer for Gklavakis-betænkningen, som understreger behovet for en europæisk kystzonestrategi af hensyn til bæredygtig udvikling.

En integreret kystzoneforvaltningsstrategi kan faktisk skabe en passende ramme for bæredygtig udnyttelse af disse områder og de aktiviteter, der foregår i dem. Jeg støtter fuldt ud udføreren i, at der er behov for langsigtet planlægning, som inddrager alle de berørte sektorer.

Det synspunkt bifalder jeg, og jeg vil også understrege, at dette bare skal være indledningen til et større fokus på sektoren. Jeg opfordrer Kommissionen til at føre en fornuftig politik på dette område.

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. - (EN) Jeg undlod at stemme om denne betænkning, fordi jeg går ind for bæredygtigt fiskeri overalt, og jeg støtter Irlands kystsamfund og fiskere. Den fælles fiskeripolitik har, selv om den fokuserer på begge disse mål, ført til det modsatte, nemlig ødelæggelse af havmiljøet, nedgang i fiskebestandene og forværring af havmiljøet.

Betænkning af Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) På baggrund af betænkningen af min gode slovenske kollega Mihael Brejc stemte jeg for den lovgivningsmæssige beslutning, hvor forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengengrænsekodeksen godkendes under førstebehandlingen ved den fælles beslutningsprocedure. I betragtning af de europæiske borgeres forventninger til indre sikkerhed støtter jeg fuldt ud de ændringer af Schengengrænsekodeksen, der kræves for at garantere effektiv anvendelse af visuminformationssystemet ved vores ydre grænser. Målet med dette forslag til forordning er at fastsætte fælles regler for tvungen anvendelse af visuminformationssystemet (dvs. en systematisk søgning ved hjælp af visummærkatens nummer kombineret med verifikation af fingeraftryk) ved de ydre grænser og dermed fortsat udvikle et integreret grænseforvaltningssystem i EU.

Koenraad Dillen, Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. - (FR) Selv om Europa gerne ville kunne prale med det modsatte, har det ikke gjort nogen fremskridt på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Tværtimod har ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser efter gennemførelsen af den beklagelige Schengenaftale ført til en eksplosion i den organiserede kriminalitet og alle former for smugleri.

EU, som er en ægte troldmandens lærling, hvad angår sikkerhed, med metoder, der alt for ofte udgør en trussel mod staternes og deres befolkningers sikkerhed, har påtvunget os dette område med usikkerhed og begrænset frihed og retfærdighed.

Schengengrænsekodeksen vil ikke hjælpe, for det er selve grundlaget for Schengenaftalen, der er mangelfuldt og uaceptabelt.

Fælles sikkerhed vil kun fungere, hvis alle EU's medlemsstater igen får fuld suverænitæt til at forvalte deres egne grænser og deres egen indvandringspolitik. Topmålet af absurditet er nået, når der nu overføres endnu flere beføjelser til et EU, som allerede er lammet.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. - (DE) Jeg stemte for Mihael Brejcs betænkning om anvendelse af visuminformationssystemet inden for rammerne af Schengengrænsekodeksen.

De fælles regler for Schengenområdet ydre grænser skal ændres, og anvendelsen af visuminformationssystemet skal gøres mere effektiv og ensartet. Disse ting skal gøres meget velovervejet og omhyggeligt, eftersom beskyttelse af personoplysninger og menneskerettigheder altid er af største vigtighed og skal respekteres.

Almindelig kontrol af fingeraftryk ved grænserne ved hjælp af visuminformationssystemet vil føre til urimeligt lange køer og store forsinkelser ved grænseovergangene, selv for personer, der ikke behøver visum.

Nu foreslås der i betænkningen kun søgning i informationssystemet ved stikprøver. Grænsevagterne vil vedblive med at kontrollere, om de rejsende opfylder alle krav til indrejse i EU, men de kan også selv beslutte, om de tillige vil foretage en søgning i VIS. Denne tilgang vil stadig garantere et meget højt sikkerhedsniveau, men vil betyde, at folk ikke skal vente ved grænseovergangene længere end højest nødvendigt.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. - (DE) Med styrkelsen af visuminformationssystemet vil vi helt sikkert fremover blive i stand til lettere at bekæmpe svig, og derfor skal dette hilses velkommen - på den betingelse, at databeskyttelsen er sikret. Når det fremover bliver nødvendigt at gemme fingeraftryk og ansigtsfotos ved tildeling af Schengenvisa, vil det medføre omfattende ændringer på ambassaderne. Man taler i Tyskland om, at visse ambassader ikke har den personalemæssige og pladsmæssige kapacitet til dette. Den overdragelse af

datalagring til eksterne firmaer, der diskuteres som en mulig løsning, er dog højst betænkelig. Det ville åbne et nyt potentiale for kommende visumskandaler.

Visuminformationssystemet har positive aspekter, men er som helhed endnu ikke tilstrækkeligt gennemtænkt, hvorfor jeg heller ikke kan stemme for betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. - (IT) Jeg stemmer for Brejc-betænkningen. Jeg støtter forslaget og målet med det. I visse perioder er vores grænser fyldt med mennesker, der ønsker at rejse ind i Schengenområdet.

Med forslaget indføres der en lempelse af det normale kontrolsystem, men det har også til formål at beskytte rejsende og spare dem for lange ventetider ved grænserne på grund af disse kontroller. Undtagelsen bør imidlertid vedblive med at være en undtagelse og må ikke blive reglen, og jeg er enig i, at undtagelsens varighed og hyppighed bør begrænses mest muligt. Alt i alt bifalder jeg i den forbindelse indførelsen af specifikke betingelser for anvendelse af undtagelsen.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) Jeg går ind for at ændre forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengenræsekodeksen.

Jeg mener, at det er unødvendigt og for tidskrævende at gennemføre kontroller af tredjelandsstatsborgere, der har visum, hver gang de krydser grænsen. Det fører til alt for lange ventetider ved grænseovergangene.

En begrænsning af antallet af grænsekontroller vil efter min opfattelse ikke påvirke sikkerhedsniveauet i EU. Derfor mener jeg, at en begrænsning af de kontroller, som den ansvarshavende grænsevagt udfører, til stikprøvekontroller i VIS er den rigtige løsning.

Marian Złotea (PPE-DE), skriftlig. - (RO) I dag stemte jeg for Brejc-betænkningen, fordi anvendelsen af visuminformationssystemet (VIS) er afgørende for effektiviteten af kontrollen ved de ydre grænser. Grænsevagterne bør systematisk søge i visuminformationssystemet, når det drejer sig om personer, der har visum, for at garantere grænsesikkerheden.

Udvidelsen af Schengenområdet har ophævet grænserne i EU. Tredjelandsstatsborgere kontrolleres stadig kun en enkelt gang ved indreisen. 50 % af de ulovlige indvandrere rejser lovligt ind i EU, men overskrider opholdsperioden, fordi der ikke findes noget visumkontrolsystem.

Vi ønsker, at Europa skal være sikrere, og samtidig ønsker vi at byde turister og forretningsrejsende velkommen. Det ændringsforslag, som Europa-Parlamentet vedtog i dag, er til fordel for EU's borgere og tredjelandsstatsborgere, som ikke behøver visum, for på denne måde vil køerne ved grænseovergangene blive betydeligt kortere.

Betænkning af Renate Weber (A6-0293/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) På baggrund af betænkningen af det rumænske parlamentsmedlem Renate Weber stemte jeg for Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning, hvor initiativet fra en række medlemsstater (Belgien, Tjekkiet, Estland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet og Sverige) til styrkelse af Eurojust støttes. Jeg går ind for, at forslaget "databeskyttelselement" styrkes, og at Europa-Parlamentet skal have flere oplysninger, så det bedre kan overvåge de opgaver og pligter, der påhviler Eurojust, som blev oprettet i 2002 som et EU-organ med status som juridisk person, der skal fremme og forbedre koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente judicielle myndigheder. Af Eurojusts erfaringer fremgår det klart, at dets operationelle effektivitet skal forbedres ved at sikre, at de nationale medlemmer har samme status. Jeg støtter også krisekoordineringscellen, de nationale koordineringssystemer, partnerskabet med de øvrige sikkerheds- og beskyttelsesinstrumenter i Fællesskabet (Europol, Frontex, OLAF) og Europols mulighed for at udstationere forbindelsesanklagere/-dommere i tredjelande.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg bifalder vedtagelsen af fru Lamberts betænkning om evaluering af Dublinsystemet. I betænkningen nævnes det med rette, at målene for Dublinsystemet i vid udstrækning er blevet opfyldt, men at det på grund af mangel på nøjagtige data ikke har været muligt at vurdere omkostningerne i forbindelse med systemet. Der er stadig visse problemer med både den praktiske anvendelse af systemet og dets effektivitet.

Betænkningen indleder debatten om den fremtidige europæiske asylpolitik, som blev lanceret i juni 2007 med offentliggørelsen af en grønbog.

I betænkningen påpeges det, at følgende aspekter af systemet bør tydeliggøres eller ændres: Overholdelsen af det grundlæggende non refoulement-princip. Ansøgerne skal modtage alle relevante oplysninger om Dublinsystemet på et sprog, som de forstår, og de skal have adgang til juridisk bistand under hele forløbet. De skal endvidere have ret til at indgive en opsættende appel af enhver beslutning om overførsel. Kriterierne for afgørelse af mindreåriges alder skal harmoniseres. Der bør udvikles mekanismer, så overførsler til lande, som tydeligvis ikke respekterer ansøgernes rettigheder, sættes i bero.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. - (FR) Under påskud af at styrke Eurojusts operationelle kapacitet i kampen mod forskellige former for kriminalitet er det hovedmålet med dette forslag at lefle for tankepolitiets fortaleres besættelse af politisk korrekthed.

Den slet skjulte hensigt er at overvåge alle ytringer under trussel om straf, uanset om de fremsættes skriftligt eller mundtligt på møder. Flere talere i Parlamentet har allerede opfordret til, at der vedtages et rammedirektiv om, at påståede racistiske og fremmedhadske handlinger skal fordømmes som strafbare handlinger og, med henblik på at sikre hurtig omsættelse af et sådant direktiv til national ret, om at oprette en fælles europæisk anklagemyndighed - EU's nye Torquemada for "politisk korrekthed".

Desværre er det sådan, at jo flere beslutningsbeføjelser Europa-Parlamentet, en institution, der udråber sig selv til demokratiets tempel, får, desto flere grundlæggende frihedsrettigheder - navnlig forsknings-, menings- og ytringsfriheden - bliver trådt under fode. I virkeligheden er dette totalitære Europa langt farligere end de "monstre", som det hævder at bekæmpe. Hovedmålet for fortalerne for den euroglobalistiske og immigrationistiske ideologi er at slippe af med besværlige modstandere ved at vedtage undertrykkende europæisk straffelovgivning.

Det vil vi ikke acceptere.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Rådets forslag og den dermed forbundne betænkning om ændring af Eurojustafgørelsen giver endnu større magt til denne undertrykkende EU-mekanisme.

Eurojusts kompetence udvides til næsten alle strafferetlige områder og dets beføjelser til at skride ind over for nationale retslige myndigheder er blevet styrket. Overførsel af information og personoplysninger (herunder dna-oplysninger) fra en medlemsstat til Eurojust bliver obligatorisk, og der oprettes et netværk af nationale Eurojustsammenslutninger. Eurojust får tættere forbindelser med tredjelands og EU's øvrige undertrykkende mekanismer (det europæiske retlige netværk, Frontex). Styrkelsen af Eurojust afstiver Europol og forøger generelt antallet af registrerede oplysninger om EU's ansatte og udlændinge. Det understøttes af ajourføringen af Schengen- og VIS-overvågningssystemerne og af, at Prümftalen indarbejdes i fællesskabsretten. Bag påskuddene om terrorisme og organiseret kriminalitet ligger der er forsøg på at væbne kapitalisterne mod den intensiverede folkelige reaktion, der er fremkaldt af EU's politik og medlemsstaternes regeringer. Den voldsomme vækst i undertrykkelsesmekanismer på nationalt plan og EU-plan udstiller EU's reaktionære karakter yderligere og ansporer mere end nogensinde befolkningen til at gøre modstand og omstyrte denne imperialistiske struktur.

Betænkning af Jean Lambert (A6-0287/2008)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. - (EN) De maltesiske øer udgør EU's sydlige grænse. Da de ligger midt i Middelhavet, modtager de uforholdsmæssigt mange ulovlige indvandrere. Størstedelen ansøger om asylstatus.

Frontex - som regeringsrepræsentanter hyldede som en løsning, der kunne indskrænke antallet af ulovlige indvandrere - har været en total fiasko.

Vi har anmodet om deling af byrden, men har næsten ikke fået nogen reaktion. Nu, hvor denne valgperiode går ind i sit sidste år, foreslår vi mekanismer til deling af byrden. Endelig anerkender vi behovet for at "bidrage til at lette den uforholdsmæssigt tunge byrde, der vil kunne påhvile visse medlemsstater, navnlig medlemsstater med ydre grænser".

Det er meget positivt, at vi har erkendt nødvendigheden af "at indføre mekanismer i Dublinforordningen med henblik på at rette op på de negative følger af dens anvendelse for de små medlemsstater med ydre grænser, indtil der er blevet indført europæiske mekanismer til deling af byrderne", for det drejer sig om Malta, selv om det ikke udtrykkes eksplicit.

EU har ikke levet op til sin solidaritetsånd i denne sag. Det er på tide, at vi dropper retorikken og tager fat på det væsentlige.

EU må erkende, at dets mindste stat ikke kan vedblive med at absorbere de mange indvandrere, der søger tilflugt og asyl.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for betænkningen af det britiske medlem Jean Lambert om Dublinsystemet, og jeg bifalder min ven Patrick Gauberts arbejde. Han var ordfører for PPE-DE-Gruppen. Formålet med Dublinsystemet er at fastsætte, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en af EU's medlemsstater, Norge eller Island. Selv om målene med Dublinsystemet, navnlig oprettelsen af en klar og levedygtig mekanisme til at fastsætte, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, i det store og hele er nået, er der stadig problemer med systemets effektivitet og dets anvendelse i praksis samt omkostningerne, som ikke er blevet vurderet. Alt dette viser, at der er et påtrængende behov for en europæisk indvandrings- og asylpolitik, og jeg bifalder det arbejde, der er udført af den nuværende rådsformand med ansvar for dette område, min ven Brice Hortefeux, som er fransk minister for indvandring, integration, national identitet og solidarisk udvikling, og som netop har været vært for den europæiske ministerkonference om asylret den 8.-9. september 2008 i Paris.

Jan Březina (PPE-DE), skriftlig. - (CS) Jeg stemte imod betænkningen om evaluering af Dublinsystemet, fordi jeg mener, at den ikke vil forbedre systemet, men tværtimod vil skabe hindringer for dets effektive funktion.

Jeg mener især, at det er vigtigt at advare imod indførelsen af en automatisk ret til at indgive en appel med opsættende virkning i forbindelse med en beslutning om at overføre en asylansøger til en anden medlemsstat. Desuden vil den meget kvalificerede holdning om anvendelse af interneringscentre til overførsel af asylansøgere til den stat, der er ansvarlig for at behandle asylansøgningen, bestemt ikke bidrage til at forbedre systemets effektivitet, men tværtimod drage det i tvivl og gøre det uklart.

Således har betænkningen faktisk tendens til at fjerne eller i det mindste svække de redskaber, hvormed medlemsstaterne kan sikre, at deres afgørelser kan håndhæves inden for rammerne af Dublinsystemet, og det er uacceptabelt. Det er forkert, fordi det udefinerede menneskelige aspekt ved behandling af asylansøgninger ikke må føre til, at medlemsstaternes afgørelser bare forbliver på papiret, hvis ansøgerne ikke samarbejder.

Jeg forstår ikke opfordringen til, at der indføres europæiske mekanismer til deling af byrden, for jeg mener, at de eksisterende mekanismer til økonomisk kompensation af de stater, der får flest asylansøgninger, er tilstrækkelige, og der er ingen grund til at gribe ind i medlemsstaternes suverænitet på asylområdet gennem yderligere lovgivning.

Koenraad Dillen, Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. - (FR) Det er med en vis ironi, at vi konstaterer, at den massive tilstrømning af indvandrere til en EU-medlemsstat for første gang betegnes som en "byrde" i en betænkning fra Europa-Parlamentet.

Skulle indvandring ikke snarere være en mulighed, der er til fordel for alle Europas borgere?

Der må ikke herske tvivl om, at der ikke sættes spørgsmålstegn ved det absurde ved forpligtelsen til at modtage asylansøgere og den strenge overholdelse af princippet om non-refoulement. I betænkningen sættes der kun fokus på Dublinsystemets svagheder, hvad angår afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Det er selvindlysende i betragtning af de stadig større migrationsstrømme til lande, der for størstedelens vedkommende befinder sig i EU's sydlige periferi.

Endnu en gang foreslås der i betænkningen en uholdbar løsning på de tekniske og menneskelige problemer forbundet med migrationsbølger. Oprettelsen af et fælles asylsystem, som er dømt til at være ineffektivt i et EU under konstant udvidelse og med porøse grænser, er ikke det, der er behov for. Tværtimod skal medlemsstaterne have ret til at træffe deres egne afgørelser om indvandring og forvaltning af deres grænser.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Dublinsystemet har i praksis vist sig at være en mekanisme, der fremmer EU's overordnede flygtningefjendtlige politik. De forskellige uretfærdigheder ved dets anvendelse, der er redegjort for i betænkningen, bekræfter dets reaktionære karakter.

EU, som har en stor del af ansvaret for, at der er hundredtusindvis af flygtninge, fordi det har støttet folkefjendske regimer og fremmanet interne stridigheder, krige og imperialistiske interventioner i stedet for at sørge for asylofrene og respektere deres rettigheder, har i de senere år gradvist strammet sin holdning til dem.

Et aspekt ved dette er den uacceptable skubben frem og tilbage med asylansøgere mellem EU's medlemsstater. Det er godkendt i Dublinforordningen og blev gennemført gennem oprettelsen af Frontex til afvisning af flygtninge ved EU's grænser, gennem det nye direktiv om, at de kan tilbageholdes i op til 18 måneder, gennem godkendelsen af, at Eurodac nu også kan bruges til andre formål, f.eks. til at registrere dem, og gennem den umenneskelige behandling i almindelighed.

Derfor står det klart, at vi må kæmpe hårdt for at få ophævet denne forordning og EU's flygtningefjendtlige politik i almindelighed. Vi skal respektere asylansøgers ret til at flygte til det land, de finder mest egnet, og vi skal sørge for, at medlemsstaterne overholder Genèvekonventionen fra 1951.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Vi mener, at betænkningen indeholder positive elementer i vurderingen af Dublinsystemet i forbindelse med asylansøgninger i signatarstaterne.

Vi støtter bl.a. den kritiske holdning til overførsel af asylansøgere til medlemsstater, der ikke kan garantere en fuldstændig og retfærdig behandling, og til den restriktive definition af familiemedlemmer samt påpegningen af, at en udvidelse af adgangen til Eurodacdatabasen medfører en risiko for, at oplysninger kan blive videregivet til tredjelande.

Vi støtter også de forslag, der sikrer, at asylansøgerne har ret til at indgive en appel med opsættende virkning i forbindelse med en beslutning om at overdrage ansvaret til en anden medlemsstat, værner om princippet om non-refoulement og princippet om, at en ansøgning aldrig bør lukkes af proceduremæssige årsager, og beskytter familiesammenføring og princippet om barnets tarv (bedømmelse af alder, ikketilbageholdelse, definition af familiemedlemmer osv.).

Vi er imidlertid uenige i klassificeringen og accepten af gældende instrumenter på EU-plan og støtten til, at asylopolitikken skal gøres til et fællesskabsanliggende. Det er en føderalistisk tilgang, som efter vores opfattelse er årsagen til de tilbageskridt, der for øjeblikket rammer asylansøgere på EU-plan. Derfor undlod vi at stemme.

Anna Hedh (PSE), skriftlig. - (SV) Jeg stemte for Jean Lamberts initiativbetænkning (A6-0287/2008) om Dublinsystemet, selv om den indeholder holdninger, som jeg ikke deler. Grunden til, at jeg stemte for, er, at jeg er enig i den stærke kritik i betænkningen af, hvordan de nuværende EU-bestemmelser underminerer asylansøgernes rettigheder, f.eks. ved at overføre asylansøgere til medlemsstater, der ikke kan garantere en fuldstændig og retfærdig behandling. Jeg er imidlertid modstander af fuldstændig harmonisering af EU's asylopolitik.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Jeg stemte for fru Lamberts betænkning om evaluering af Dublinsystemet. Jeg vil især fremhæve de afsnit, hvor det understreges, at barnets tarv altid er det vigtigste i beslutninger vedrørende børn.

I Skotland har vi en kedelig situation på interneringscentret Dungavel, hvor asylansøgers børn på det nærmeste sidder fængslet. En sådan praksis kan aldrig betegnes som værende barnets tarv, og jeg støtter den skotske regerings bestræbelser på at lukke den pågældende institution og bringe ansvaret for indvandring tilbage under skotsk kontrol.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. - (DE) Det er vigtigt, at nogle bestemmelser om asylproceduren præciseres, også bestemmelser om, hvem der har ansvar for at sætte en stopper for, at der indgives asylansøgninger i flere medlemsstater. Mens Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender opfordrer til øget beskyttelse af børn i asylprocedurer, dukker flere og flere uledsagede børn op ved EU's ydre grænser i et forsøg på at udnytte den særlige beskyttelse, de får mod udvisning og refoulement. Gang på gang sætter de livet på spil i jagten på nye flugtveje.

Hvis de bestemmelser, som vi har indført som beskyttelsesforanstaltninger, nu udvikler sig til incitamenter til stadig flere nye former for risikofyldt adfærd, må vi overveje nye strategier.

Den aktuelle betænkning indeholder nogle byggesten, men som helhed mener jeg ikke, at den er vidtgående nok, og derfor kunne jeg ikke støtte den.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. - (EL) Jeg stemte for Lambert-betænkningen om evaluering af Dublinsystemet. I betænkningen udtrykkes der bekymring over systemets mangler, og Kommissionen opfordres til at træffe foranstaltninger over for stater, der ikke garanterer en fuldstændig og retfærdig behandling af de asylansøgninger, de modtager.

Efter det uacceptable forslag til direktiv om non-refoulement, der blev vedtaget i juni, understreger Europa-Parlamentet i dag, at asylansøgere har rettigheder i henhold til den europæiske lovgivning, og at medlemsstaterne har forpligtelser.

Grækenland krænker systematisk asylansøgere grundlæggende rettigheder. Det har uacceptable forhold på modtagelsescentrene og er et af de lande, der godkender færrest ansøgninger. Visse medlemsstater har allerede nægtet at gennemføre Dublinforordningen, når Grækenland har ansvaret, og flere overvejer at gøre det samme. Vi opfordrer Kommissionen til at foreslå omfattende og effektive foranstaltninger til at sikre, at de græske myndigheder behandler asylansøgninger korrekt.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. - (RO) Asyllovgivning og praksis varierer stadig fra medlemsstat til medlemsstat, og asylansøgerne behandles forskelligt fra det ene land til det andet.

Dublinsystemet vil altid medføre utilfredsstillende resultater ud fra såvel et teknisk som et menneskeligt synspunkt, og asylansøgere vil fortsat have gyldige grunde til at ønske at indgive deres ansøgning i en bestemt medlemsstat for at kunne drage fordel af den mest fordelagtige nationale beslutningstagning, medmindre man når frem til et tilfredsstillende og konsekvent beskyttelsesniveau i hele EU.

De mange tilfælde af flere ansøgninger på en gang og de få overførsler, der finder sted, viser, at der er mangler ved Dublinsystemet, og at det er nødvendigt at skabe et fælles europæisk asylsystem.

Gennemførelsen af Dublinforordningen kan føre til ulige ansvarsfordeling i tilfælde, hvor mennesker anmoder om beskyttelse, til skade for nogle medlemsstater, der udelukkende på grund af deres geografiske beliggenhed er særligt udsatte for migrationsstrømme.

Af Kommissionens evaluering fremgår det, at de 13 medlemsstater ved EU's ydre grænser i 2005 skulle håndtere de voksende udfordringer i forbindelse med Dublinsystemet, og derfor bragte Dublinsystemets kriterium om det første indrejseland medlemsstaterne med ydre grænser i en meget vanskelig situation.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) I denne initiativbetænkning sættes der fokus på muligheden for at forbedre og øge beskyttelsen af asylansøgere, men jeg tager afstand fra påstanden om, at et fælles asylsystem vil løse problemet.

Alligevel stemmer jeg for betænkningen, for størstedelen af den er positiv for asylansøgerne, og det er dem, den drejer sig om.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. - (SV) I dag har Europa-Parlamentet vedtaget en betænkning, hvor svaghederne ved det nuværende Dublinsystem påpeges tydeligt og kritisk. Der hersker ingen tvivl om, at vi må have en fælles migrations- og asylopolitik på EU-plan i et stadig mere grænseløst Europa. Spørgsmålet er bare, hvordan det skal ske.

Folkepartiet er enig i en stor del af kritikken og mener, at det er på sin plads at sende et tydeligt signal om, at der skal ske en ændring i mere menneskelig retning. Derfor stemte jeg for med visse forbehold.

I ændringsforslag 5 kritiseres visse lande for systematisk at tilbageholde asylansøgere. Jeg mente, at denne kritik skulle fastholdes, ikke mindst fordi Sverige er et af de lande, der historisk set har gjort sig skyldig i netop dette. Jeg er derimod ikke enig i Den Europæiske Venstrefløj's Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstres forslag om helt at forbyde anvendelse af tilbageholdelse, selv om jeg mener, at det kun er noget, der bør anvendes som en sidste udvej. Jeg undlod at stemme i forbindelse med ændringsforslag 6 om at indføre "en proaktiv pligt til at finde frem til familiemedlemmer for organisationer som Røde Kors og Røde Halvmåne". En sådan pligt kan kun pålægges en myndighed og bør ikke pålægges en civil organisation. Da der hverken i den oprindelige tekst eller i ændringsforslaget var nogen anden mulighed, undlod jeg at stemme.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. - (DA) Selv om Jean Lamberts betænkning om evaluering af Dublinsystemet (A6-0287/2008) indeholder synspunkter og forslag, som jeg ikke deler, valgte jeg at stemme for betænkningen ved den endelige afstemning. Det gjorde jeg først og fremmest for at udtrykke min tilslutning til betænkningens klare kritik af den måde, som de eksisterende EU-regler undergraver asylansøgere rettigheder på, f.eks. ved at tilskynde til overførsel af asylansøgere til medlemsstater, der ikke kan garantere en fuldstændig og retfærdig behandling af deres ansøgninger.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. - (NL) Aftalerne om Dublin II er baserede på en politisk forestilling om, at de 27 medlemsstater har tillid til hinanden, hvad angår behandling af asylansøgninger, og at samtlige medlemsstater påtager sig deres ansvar på samme principfaste måde.

Jeg undersøgte selv modtagelsen af tjetjenske flygtninge i Polen, fordi en række tjetjenske flygtninge blev sendt tilbage til Polen fra Belgien på grundlag af Dublin. Der var stærke protester. Derfor foretog jeg selv en undersøgelse. De kan se billederne på min hjemmeside.

Så længe der ikke er et tilstrækkeligt og konsekvent beskyttelsesniveau i samtlige 27 medlemsstater, er Dublin II efter min mening ikke meget andet end en politisk forestilling, der skaber stor uretfærdighed. Jeg så selv i Polen, at Dublinbestemmelsernes grundlæggende principper ikke bliver overholdt. Kvaliteten af modtagelsen, modtagelsen af børn og de manglende uddannelsesmuligheder, de uhygiejniske forhold, som flygtningene må leve under, den manglende sundhedspleje: Det varierer alt sammen meget fra den ene medlemsstat til den anden.

I Lambert-betænkningen kortlægges disse problemer med udgangspunkt i en korrekt vurdering, og der foreslås løsninger på en række områder. Den fortjener vores fulde støtte.

Betænkning af Nickolay Mladenov (A6-0249/2008)

Malgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. - (PL) En af følgerne af den frie bevægelighed for personer i EU er væksten i den grænseoverskridende biltrafik. Det skaber behov for, at der fastsættes bestemmelser på europæisk plan om motorkøretøjsforsikring for at beskytte ofre for trafikuheld effektivt.

Effektiviteten af ordningen med skadebehandlingsrepræsentanter, som er etableret af forsikringsselskabet i ofrets bopælsland, er specielt vigtig for, at dette mål kan nås. Det er skadebehandlingsrepræsentantens pligt at informere ofret om, hvordan han kan gøre sit krav gældende over for en udenlandsk statsborger, og det vil øge forbrugernes tillid, hvis de oplysninger, der står til rådighed forud for indgåelsen af forsikringsaftalen, omfatter udførlige informationer om, hvordan ordningen med en skadebehandlingsrepræsentant virker, hvordan den anvendes, og hvilke fordele den indebærer for ofret.

Et andet vigtigt spørgsmål, som ordføreren rejser, er, om retshjælpsforsikring skal være obligatorisk i samtlige medlemsstater. Jeg støtter ham i, at det eksisterende frivillige system bør bibeholdes. Forbrugernes øgede tillid som følge af et obligatorisk system ville blive opvejet af større omkostninger ved selve forsikringen og forsinkelser som følge af sagsbehandlingen ved domstolene. Det er ikke desto mindre afgørende, at der omgående træffes foranstaltninger vedrørende adgangen til retshjælpsforsikring, navnlig i de nye medlemsstater.

Ian Hughton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) I Mladenov-betænkningen tildeles forbrugerorganisationer med rette en fremtrædende plads i forbindelse med evaluering af motorkøretøjsforsikring. Forbrugerorganisationer spiller bestemt en vigtig rolle på dette område sammen med EU's institutioner, medlemsstaterne og forsikringsbranchen selv.

Arlene McCarthy (PSE), skriftlig. - (EN) Jeg takker hr. Mladenov, som er ordfører for vores udvalg.

Denne betænkning om visse spørgsmål vedrørende motorkøretøjsforsikring er et godt eksempel på, hvordan Europa skaber praktiske og pragmatiske fordele ved EU-medlemskab for borgerne.

Med 1,2 millioner trafikuheld i Europa hvert år bliver nogle borgere desværre ofre for et sådant uheld som førere, passagerer eller fodgængere.

Mange mennesker er imidlertid ikke klar over, at der findes EU-lovgivning, som kan bidrage til at få anerkendt forsikringskrav, uden at det er nødvendigt at kommunikere med et udenlandsk forsikringsselskab på et fremmedsprog.

Denne EU-lovgivning findes for at give borgerne mulighed for at tage hjem og få kravet afviklet hurtigt og nemt på deres eget sprog.

Det fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv sikrer også bistand til ofre for trafikuheld med bestemmelserne om oprettelse af informationscentre i samtlige medlemsstater.

Da lovgivningen ikke på nuværende tidspunkt indeholder bestemmelser om obligatorisk dækning af sagsomkostninger, bør borgerne overveje, om de vil tegne en retshjælpsforsikring.

Som Parlamentets ordfører om mægling håber jeg naturligvis, at parterne vil anvende alternative tvistbilæggelsesordninger, så de undgår omkostninger og forsinkelserne ved retssager.

Det er med konkrete og praktiske foranstaltninger som denne, at vi kan vise Europas værdi for borgerne.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. - (PL) I 2003-2005 blev ca. 17.000 borgere fra tredjelande sendt til en anden EU-medlemsstat for at få deres asylansøgning behandlet der. 12 % af disse ansøgninger kom fra personer, der allerede havde ansøgt om asyl.

For øjeblikket varierer mulighederne for at få asyl betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden. Det fremgår tydeligt af eksemplet med irakerne. I Tyskland har de 75 % chance for asyl, mens de i Grækenland har knap 2 %.

Det ville være til fordel for EU at bringe fænomenerne "flygtninge i kredsløb", dobbelt migration og samtidig indgivelse af asylansøgninger i flere forskellige lande til ophør ved at indføre et system, hvor en medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

Betænkning af Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. - (SV) Skattesvig forårsager store økonomiske tab for medlemsstaterne og mindsker mulighederne for at opretholde og udvikle kvaliteten af de tjenesteydelser, som vi finansierer over skatten.

Vi undlod dog at stemme ved den endelige afstemning på grund af flere ændringsforslag, hvor skattekonkurrence mellem medlemsstaterne ses som noget positivt, og hvor holdningen til skattelys skadelige virkninger på medlemsstaternes økonomier nedtones.

Vi valgte også at stemme imod formuleringen i andet afsnit af punkt 3, som giver et lidt for positivt indtryk af tilnærmelse af medlemsstaternes satser.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om initiativbetænkningen om en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig udarbejdet af det britiske medlem Sharon Bowles som svar på en meddelelse fra Kommissionen om emnet. I 2004 tegnede skatteindtægterne, dvs. skatter, afgifter og lovbestemte bidrag til sociale sikringsordninger, sig for 39,3 % af EU's BNP svarende til 4.100 milliarder euro. Der foreligger kun få overslag over de skatter, der ikke oppebæres som følge af skattesvig. De skønnes at udgøre ca. 2-2,5 % af BNP. Selv om beskatning er et nationalt ansvar, er skattesvig en hindring for det indre markedes effektive funktion, fordi det forvrider konkurrencen mellem skatteyderne. Der hersker ingen tvivl om, at bekæmpelse af skattesvig har en europæisk dimension på grund af den internationale globalisering af økonomien.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Vi stemte imod den endelige beslutning, fordi flertallet i Europa-Parlamentet overser de virkelige årsager til størstedelen af skattesvig - eksistensen af skattely - selv om der er nogle positive forslag, som vi stemte for.

Selv om udvalgets betænkning indeholder nogle positive forslag, navnlig udtrykkelige henvisninger til skattely og deres større ansvar for skattesvig og udhuling af beskatningsgrundlaget, som mindsker de offentlige indtægter og nedsætter staternes evne til at iværksætte sociale støttepolitikker, blev flere af disse holdninger forkastet eller udvandet under afstemningen på plenarmødet.

Europa-Parlamentets politiske flertal ønsker egentlig ikke at lukke de skattely, der skjuler store formuer og enorme aktieindtægter fra forskellige mere eller mindre lyssky handler. De ønsker at give næring til et af centrene for kapitalismens skandaløse profiler, selv om det er ensbetydende med lavere indtægter for staterne og færre muligheder for at føre offentlige politikker til gavn for arbejderne og befolkningen.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. - (FR) Fru Bowles' betænkning er typisk for Europa-Parlamentet: Der foreslås løsninger på problemer, som ikke ville eksistere uden Bruxelles' Europa, løsninger, der desuden bare ville forværre disse problemer eller skabe nye.

I dette tilfælde omfatter de løsninger, der foreslås for at forbedre bekæmpelsen af skattesvig, udskrivning af skat i oprindelseslandet og etablering af et clearinginstitut, der ville gøre den enkelte medlemsstats skatteindtægter afhængige af overførsler foretaget af andre medlemsstater. Andre løsninger går ud på at opkræve moms til den importerende medlemsstats sats (i stedet for det eksisterende fritagelsessystem) eller at anvende "reverse-charge"-mekanismen. Begge forslag vil, hvis de bliver vedtaget, ende med at påføre virksomhederne uoverstigelige administrative og fiskale byrder. Desuden ville alle skatteforvaltninger få direkte adgang til elektronisk lagrede data om skatteydere i andre medlemsstater. Beskatningen af opsparing og strafferetten om svig ville blive standardiseret. En række reducerede momssatser ville blive afskaffet.

Alt dette viser tydeligt, at det virkelige mål ikke så meget er at bekæmpe svig, der er et reelt og alvorligt problem, men snarere er at bringe medlemsstaternes fiskale suverænitet til ophør.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Bekæmpelse af skattesvig skal naturligvis støttes fuldt ud. Derfor har vi stemt for beslutningsforslaget som helhed, selv om det indeholder mange elementer, der ikke er gennemtænkte og er uden hjemmel. I punkt 3 står der, at "hvis et moms-system baseret på princippet om oprindelsesbeskatning skal kunne fungere, er der behov for en vis tilnærmelse af medlemsstaternes satser for at undgå skattekonkurrence". Vi vil ikke støtte den formulering.

En tilnærmelse af medlemsstaternes moms- og skattesystemer er et meget farligt skridt væk fra national selvbestemmelse på et af de mest grundlæggende politiske områder. Europa-Parlamentet må ikke fremkomme med den slags bombastiske udtalelser om sådan et vigtigt anliggende.

Skattekonkurrence er også fordelagtig ved, at lande kan klø på og udvikle mere effektive skatter og andre muligheder for finansiering af de offentlige udgifter, forudsat at de ikke er underlagt uigennemtænkt EU-lovgivning.

Marian Harkin (ALDE), skriftlig. - (EN) Jeg støtter fuldt ud bekæmpelse af skattesvig, og jeg erkender, at det kræver et tæt samarbejde mellem de administrative myndigheder i den enkelte medlemsstat og Kommissionen.

Jeg støtter imidlertid ikke slutningen i begrundelsen om, at indførelsen af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag på nogen måde er nødvendig for at bekæmpe skattesvig. På nuværende tidspunkt er det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag kun et teknisk forslag, der er ikke foreslået nogen meddelelse, og derfor er det for tidligt at antage, at det kan bidrage til bekæmpelse af skattesvig.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. - (PL) Jeg stemmer for betænkningen om en samordnet strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig (2008/2033(INI)).

Sharon Bowles påpeger med rette, at afgiftssvig har alvorlige konsekvenser for de nationale budgetter. Det fører til overtrædelse af princippet om retfærdig beskatning og vil sandsynligvis medføre konkurrenceforvriddninger.

Skævheder forårsaget af momssvig påvirker den generelle balance i resourcesystemet. Ifølge flere kilder strækker momstab sig fra 60 til 100 milliarder euro årligt i hele EU, hvilket medfører et øget behov for at anvende medlemsstaternes egne ressourcer på baggrund af bruttonationalindkomsten (BNI).

Jeg støtter Sharon Bowles' initiativ. De problemer, som momssvig forårsager, skal løses. For at sikre at Fællesskabet fungerer efter hensigten, må vi sørge for, at resourcesystemet er retfærdigt og gennemskueligt.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. - (DE) Efter i 10 år at have snakket udenom kan vi stadig ikke blive enige om effektive metoder til at sætte en stopper for momssvig - som dog udgør skatteunddragelser svarende til 2-2,5 % af Europas BNP.

"Reverse-charge"-systemet ser ganske godt ud på papiret, men synes stadig at være for uudviklet, og det er grunden til, at de fleste opfordringer, vi har hørt, stadig drejer sig om bedre samarbejde mellem medlemsstaterne.

Navnlig hvad angår svig, findes der nogle medlemsstater med en påfaldende tilbøjelighed til svig og med slappe kontroller, samtidig med at der er en uacceptabel laissez faire-holdning til inddrivelse. Jeg mener ikke, at Parlamentets betænkning indeholder noget bestemt budskab eller nogen nye løsninger, og derfor undlod jeg at stemme.

John Purvis (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Den britiske konservative delegation beklager, at den ikke kan støtte fru Bowles' betænkning. Vi erkender, at skattesvig er et alvorligt problem, som skal løses omgående, og navnlig at der skal findes en løsning på såkaldt karruselsvig ved moms-beregning.

Alligevel får den manglende støtte til skattekonkurrence og suverænitet på skatteområdet, den urealistiske tilgang til skattely og den manglende anerkendelse af den direkte forbindelse mellem høj beskatning og skatteunddragelse i betænkningen os til at anmode om, at EU tænker sig meget grundigt om, før det foreslår skatteforanstaltninger, der muligvis bare skaber kapitalflugt, modvirker udefra kommende investeringer eller endog tilskynder til yderligere skattesvig.

Eoin Ryan (UEN), skriftlig. - (GA) Jeg støtter med glæde denne betænkning, hvor det erkendes, at det er helt påkrævet at udvikle en strategi for bekæmpelse af skattesvig. Selv om gennemførelsen af effektive politikker

mest er op til medlemsstaterne, kræves der samarbejde på europæisk plan. Der må ikke lægges en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde på virksomhederne, navnlig de små og mellemstore virksomheder, og som følge af forholdene omkring Kommissionens politik skal bureaukratiet begrænses.

Jeg støttede ordførerens ændringsforslag, hvor betydningen af fair skattekonkurrence for EU's økonomi understreges. Jeg er skuffet over, at den selskabsordfører henviste til det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (CCCTB) i begrundelsen. CCCTB er endnu ikke undersøgt tilstrækkeligt til at garantere, at et sådant beskatningssystem vil have en positiv indvirkning, og meget tyder på, at det modsatte vil være tilfældet. Dette udsagn er baseret på det rene gætteri, og da det kun forekommer i begrundelsen, kan vi ikke stemme om det. Derfor vil jeg benytte lejligheden til at give udtryk for min skuffelse og mine forbehold.

7. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.50 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

8. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

9. Forelæggelse ved Rådet af forslaget til det almindelige budget - Budgetproceduren 2009 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forelæggelse ved Rådet af forslaget til det almindelige budget - Budgetproceduren 2009. Jeg byder derfor Éric Woerth, minister for budget- og finansudvalget og statsforvaltningen, som repræsentant for formandskabet for Rådet.

Éric Woerth, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er både en ære og en fornøjelse for mig at tale i Parlamentet i dag af to årsager. For det første fordi Europa-Parlamentet repræsenterer hjertet af europæisk demokrati. Det franske formandskab nærer enorm respekt og beundring for det arbejde, som De har gjort til støtte for europæisk integration, og den franske præsident gav det bedste bevis på vores vilje til at hjælpe Europa med at gøre fremskridt i fællesskab i den tale, han holdt i Strasbourg i juli. Det er den samme ånd, som jeg er ledet af, og som mine kolleger i den franske regering deler. For det andet fordi forslaget til budgettet for 2009, som jeg forelægger for Dem i dag, blev vedtaget enstemmigt af Rådet den 17. juli. Denne enighed viser, at dette budgetforslag er afbalanceret, og at alle EU's regeringer kan godtage det.

Vores indledende drøftelser har skabt et solidt grundlag for fortsættelsen af budgetproceduren. Trilog- og samrådsmøderne har fundet sted i en konstruktiv atmosfære. Vi er allerede blevet enige om seks erklæringer, og jeg er sikker på, at vi kan blive enige om mange andre spørgsmål af fælles interesse.

Jeg kan forsikre Dem for, at Rådet er rede til at fortsætte denne frugtbare dialog med henblik på at opnå en aftale om budgettet for 2009, der er tilfredsstillende for alle.

Denne aftale bør overholde tre principper. Det første er at sikre finansieringen af EU's politiske prioriteringer - og vi har fastsat en finansiell ramme for perioden 2007-2013, som vi skal gennemføre for at nå vores mål for konkurrenceevne, samhørighed og vækst. Det andet er at overholde de regler om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning, der er fastsat i den interinstitutionelle aftale. Udgifterne skal holdes inden for de grænser, der er fastsat i denne aftale, og der skal være tilstrækkelige margener under lofterne for de forskellige udgiftsområder. Det tredje princip kræver, at bevillingerne tilpasses til de aktuelle behov. Vi bør især tage ved lære af tidligere budgetgennemførelser for at kunne bestemme vores reelle evne til at gennemføre sektorpolitikker. Siden indførelsen af de finansielle overslag i 1988 har fællesskabsbudgettet desuden altid være genstand for underudnyttelse af betalingsbevillingerne. Budgetgennemførelsen bliver bedre som følge af kommissær Grybauskaitės indsats, men der er stadig stor usikkerhed forbundet med regnskabsåret 2009, og der er på nuværende tidspunkt intet, der tyder på, at 2009 bliver anderledes end de foregående år.

Det er også vigtigt at varetage de europæiske skatteyderes interesser - det gælder i endnu højere grad i den aktuelle økonomiske situation - og derfor skal vi så vidt muligt undgå at opføre bevillinger på budgettet, der ikke kan udnyttes. Målet om et realistisk og afbalanceret budget har hele tiden været det styrende princip i Rådets arbejde.

Før jeg forelægger resultatet af arbejdet, vil jeg gerne sige et par ord om faciliteten med henblik på hurtig reaktion på de kraftigt stigende fødevarepriser i udviklingslandene. Vores drøftelser i løbet af de kommende uger vil dreje sig om dette spørgsmål. Den 19.-20. juni gav Det Europæiske Råd en stærk politisk tilskyndelse ved at hilse det velkommen, at Kommissionen agter at fremlægge et forslag om en ny fond til støtte for landbruget i udviklingslandene. Men Det Europæiske Råds mandat er temmelig klart på dette punkt: Løsningen skal findes i nøje overensstemmelse med de nuværende finansielle overslag.

Jeg er klar over, at Europa-Parlamentet ikke deler dette synspunkt på nuværende tidspunkt. Alligevel vil Rådet vurdere det forslag, som Kommissionen vedtog den 18. juli set i dette perspektiv.

Endelig vil jeg minde om, at Det Europæiske Råd så sent som i går bekræftede, at det er rede til at yde bistand til genopbygningen i Georgien, herunder også i de sydøstlige og abkhasiske områder, ud over de 6 millioner euro i nødhjælp, som allerede er udbetalt. EU vil derfor tage initiativ til hurtigt at indkalde til en international konference med henblik på at hjælpe med genopbygningen af Georgien. I går anmodede Det Europæiske Råd Rådet og Kommissionen om at træffe forberedelser til konferencen.

Jeg vil nu redegøre for hovedelementerne i budgetforslaget for 2009 vedtaget af Rådet.

Vi foreslår et budget på 134 milliarder euro i forpligtelsesbevillinger, hvilket er 469 millioner euro mindre end i det foreløbige budgetforslag. Dermed er der en stigning i betalingsbevillingerne på 2,8 % i forhold til 2008, og det betyder, at EU's samlede bevillingskapacitet fastholdes.

For betalingsbevillingernes vedkommende har Rådet foretaget en justering på blot 1,7 milliarder euro i forhold til det foreløbige budgetforslag. Som De har anmodet om i de foregående år, har Rådet ikke foretaget vilkårlige lineære nedskæringer af alle udgiftsområder. Denne nedskæring er derimod baseret på en grundig analyse af budgetgennemførelsen i 2007 og 2008 og på en realistisk vurdering af, hvilke fællesskabsprogrammer der kan gennemføres og fuldføres. Budgetforslaget beløber sig derfor til 115 milliarder euro i betalingsbevillinger.

Nedskæringen i betalingsbevillingerne i 2009 kommer ikke som nogen overraskelse. Det vil jeg gerne understrege. Den blev taget for givet, da de finansielle overslag for 2007-2013 blev vedtaget. Hvis loftet for betalingsbevillingerne i 2009 er meget lavere end i 2008 og 2010, kan det især forklares med udviklingen i bevillingerne til samhørighedspolitikken, som i 2009 vil blive påvirket af afslutningen på programmeringsperioden 2000-2006 og af en gradvis stigning i løbet af programmeringsperioden 2007-2013. Vi har heller ikke set nogen tegn på, at det har været muligt at iværksætte nye programmer hurtigere. Tværtimod viser mekanismerne til overvågning af vedtagelse af forvaltnings- og kontrolsystemer og af større projekter, at de iværksættes langsomt. Derfor er det kun to ud af 433 programmer, i Ungarn, som har modtaget mellemliggende betalinger.

Betalingsbevillingernes niveau i vores budgetforslag er således realistisk og tilpasset til EU's behov.

Jeg har nogle få bemærkninger til de enkelte udgiftsområder.

I forbindelse med udgiftsområdet "Styrkelse af konkurrenceevnen med henblik på vækst og beskæftigelse" lægger Rådet stor vægt på gennemførelsen af Lissabonstrategien. Det har derfor sikret, at der er tilstrækkelig finansiering til især programmer for forskning og teknologisk udvikling, transeuropæiske net og forbedring af kvaliteten af uddannelse og livslang læring. Rådet har som sagt begrænset stigningen i forpligtelsesbevillingerne på grundlag af en analyse af, hvilke programmer det er muligt at gennemføre.

Jeg vil imidlertid i denne forbindelse understrege, at stigningen i forpligtelsesbevillingerne er betydelig for prioriterede programmer. F.eks. vil rammeprogrammet for forskning få en stigning på 10 % i forhold til 2008, programmet for konkurrenceevne og innovation en stigning på 16 %, og programmet for livslang læring, som er vigtigt for de europæiske borgere, vil få en stigning på 6 %.

Disse eksempler er et klart udtryk for den målrettede strategi, som Rådet har vedtaget. Desuden har Rådet reduceret betalingsbevillingerne (med 471 millioner euro) ved at foretage nedskæringer under flere målrettede budgetposter for at tage hensyn til, hvordan bevillingerne er blevet udnyttet.

Hvad angår underudgiftsområde 1b, "Styrkelse af samhørigheden med henblik på vækst og beskæftigelse", har Rådet accepteret de forpligtelsesbevillinger, som Kommissionen foreslog i det foreløbige budgetforslag. For betalingsbevillingernes vedkommende valgte vi en afbalanceret tilgang ved at indføre på den ene side en forhøjelse på 50 millioner euro til konvergenslande og -regioner og på den anden side en nedskæring med 300 millioner euro på området for regional konkurrenceevne.

Det resulterer i en fornuftig nedskæring af betalingsbevillingerne med i alt 250 millioner euro, og det glæder mig, at vi kunne blive enige om en fælles erklæring om struktur- og samhørighedsfondsprogrammerne og programmerne for landdistriktudvikling.

Hvad angår udgiftsområdet "Beskyttelse og forvaltning af naturressourcerne", har Rådet vedtaget en begrænset nedskæring med 382 millioner euro i forpligtelsesbevillinger og 497 millioner euro i betalingsbevillinger. Det drejer sig hovedsageligt om budgetposter forbundet med markedsintervention og regnskabsafslutning og til en vis grad udvikling af landdistrikter.

Jeg vil også påpege, at budgetposterne vedrørende fødevarerprogrammer, gratis uddeling af frugt og grøntsager, skolemælk og forbrugsfremmende foranstaltninger er bibeholdt. Vi har også fastholdt de beløb, som Kommissionen har foreslået for miljøpolitikker.

Hvad angår udgiftsområde 3, "Unionsborgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed", har Rådet foretaget en let forhøjelse af de disponible margener under lofterne for at nå op på i alt 76 millioner euro ved at foretage målrettede nedskæringer med 20 millioner euro i forpligtelsesbevillingerne. Jeg vil i den forbindelse gerne understrege den betydning, som det franske formandskab tillægger indvandringspolitik. Derfor er det beløb til Frontex, der er opført i budgetforslaget, medtaget.

Hvad angår udgiftsområde 4, "EU som global partner", har vi forsøgt at forudse behovene forbundet med Palæstina og Kosovo uden at vente på Kommissionens ændringsskrivelse, som forventes vedtaget i næste uge. Vi har derfor afsat yderligere midler i forhold til det foreløbige budgetforslag på 100 millioner euro til Palæstina og 60 millioner euro til Kosovo.

Hvad angår FUSP, har Rådet som en beskyttelsesforanstaltning accepteret de forpligtelses- og betalingsbevillinger, som var opført i det foreløbige budgetforslag, og som er i overensstemmelse med de beløb, der er fastlagt i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006. For betalingsbevillingernes vedkommende beløber nedskæringen sig til 393 millioner euro, men halvdelen af denne nedskæring vedrører reserven til nødhjælp, og som bekendt mener Rådet, at det måske er muligt at finansiere denne reserve ved at omfordele betalingsbevillinger, som det er sket i de senere år.

Hvad til sidst angår udgiftsområde 5, "Administration", har Rådet vedtaget en kontrolleret forhøjelse på 3,8 % i administrative bevillinger, som efter Rådets mening er nødvendig for, at institutionerne kan fungere hensigtsmæssigt. Den disponible margen under udgiftsområde 5 beløber sig derfor til 224 millioner euro. Rådet har naturligvis accepteret de 250 stillinger forbundet med udvidelsen i 2007. Vi har også foretaget målrettede nedskæringer på grundlag af tidligere gennemførelser i stedet for at foretage lineære nedskæringer, hvilket der næsten er blevet tradition for.

Endelig har vi i forbindelse med de decentrale organer taget deres livscyklus i betragtning. Vi kan ikke behandle organer i fuld drift på samme måde som organer, der stadig udvikler deres ekspertise - organer under udvidelse - og vi har taget hensyn til det overskud, som nogle organer har genereret i de foregående regnskabsår. Det gælder Frontex og Eurojust, to organer, som vi prioriterer højt.

Kort sagt mener jeg derfor, at budgetforslaget for 2009 repræsenterer en balance mellem de ambitioner, som vi naturligvis alle sammen har for EU, og forsvarlig budgettering, som vi skylder borgerne. Dette er helt afgørende, hvis borgerne også skal have tiltro til den europæiske idé.

Parlamentets synspunkt vil nok være anderledes, men dette er kun begyndelsen på budgetproceduren, og vi har stadig masser af tid til at afstemme vores synspunkter om strukturen på budgettet for 2009 og til at løse de problemer, vi står over for som følge af Kommissionens nye forslag. Jeg er overbevist om, at de tre institutioner derfor vil gøre sig de største bestræbelser, så vi mellem nu og samrådet i november - om et par måneder - kan nå frem til en samlet aftale om alle disse spørgsmål, og jeg håber, at denne aftale bliver det bedst mulige kompromis for både institutionerne og de europæiske borgere. De kan naturligvis regne med mit fulde engagement i den henseende.

Formanden. - Mange tak, hr. minister. De fortjener et større fremmøde, men kvaliteten af vores medlemmer tæller meget. I dag har vi en indledende drøftelse, og en tidligere minister, som på et tidspunkt sad på Deres post, er også til stede.

Jutta Haug, ordfører. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet! De sagde lige, at dette er begyndelsen på budgetproceduren, hr. rådsformand. Det gælder ikke for Europa-Parlamentet. Vi indledte budgetproceduren og drøftelserne om proceduren og om vores budget for 2009 ved årets begyndelse. Derfor er vi allerede nået langt. Desuden er vi i Parlamentet enige om, at hverken Kommissionens foreløbige

budgetforslag eller Rådets forslag - hvor der som bekendt er skåret ned på både de forpligtelsesbevillinger og de betalingsbevillinger, der indgår i Kommissionens overslag - er særlig inspirerende. Vi betragter det bestemt ikke som et ambitiøst budget, der tilfredsstiller vores behov som borgere i EU på alle politiske områder.

Parlamentet har især altid problemer med at forstå, at selv om der hele tiden bliver talt om, at der skal gøres noget ved klimaændringerne, er denne hensigt ikke afspejlet tilstrækkeligt i budgettet. Parlamentet ønsker - hvilket fremgår af den overvældende støtte, som det gav forhandlingsgruppen fra Budgetudvalget under afstemningen i juli - at sikre, at bekæmpelsen af klimaændringerne kan intensiveres i mange dele af budgettet, og at det kan ske med europæiske midler. Vi mener ikke, at den dybe kløft på 15 % mellem forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne, som Kommissionen har foreslået, og som Rådet efterfølgende har udvidet yderligere, kan vedblive med at eksistere.

Vi må i stedet sørge for, at vi får et budget, der er mere i overensstemmelse med principperne om et realistisk og klart budget. Vi får selvfølgelig den til tider ophedede debat her i efteråret. Jeg håber imidlertid, at vi opnår et tilfredsstillende resultat, når først vi har fået visse ting på plads.

Janusz Lewandowski, ordfører. - (PL) Hr. formand! Her i efteråret indleder vi som sædvanlig budgetprocedurens afgørende fase, denne gang for 2009. Det er vores opgave at bemærke og tage hensyn til alle de ændringer, der er sket, siden det foreløbige budgetforslag blev forelagt.

Det største problem for mig som ordfører for Europa-Parlamentets og de øvrige europæiske institutioners budget er usikkerheden omkring Lissabontraktatens skæbne. Budgetforslaget for 2009 var baseret på det mest sandsynlige resultat, nemlig ikrafttrædelsen af en traktat, der grundlæggende udvider Europa-Parlamentets medbestemmelsesbeføjelser. Eftersom traktatens fremtid på nuværende tidspunkt svæver i det uvisse, vil det i forbindelse med budgettet være normalt at reagere ved at adskille de udgifter, der er direkte forbundet med Lissabontraktaten, fra de foreløbige udgifter for det kommende år, og det anmodede vi alle de europæiske institutioner om. Vi har Europa-Parlamentets svar, som for øjeblikket er under behandling. Det er endnu ikke et officielt dokument fra Parlamentets Præsidium, men det lever op til kravet om at udskille udgifter forbundet med Lissabontraktaten, som kan tages i betragtning senere, hvis situationen ændrer sig.

Den usikkerhed omkring Lissabontraktatens skæbne, der påvirker budgettet for 2009, hindrer os naturligvis ikke i at overholde de øvrige principper for fastlæggelse af budgettet for 2009. Vi må tage hensyn til de nye regler om aflønning af Europa-Parlamentets medlemmer og aflønning og ansættelse af assistenter. Vi skal dække omkostningerne forbundet med valget til Europa-Parlamentet og tage højde for udsvingene i priserne på de forskellige energikilder i 2008. Frem for alt er 2009 et valgår, hvor vi må stræbe efter tilbageholdenhed og finansiell disciplin. En udvidelse af det europæiske bureaukrati - dvs. den europæiske administration - er ikke det bedste budskab at sende til de borgere, som vi anmoder om at forlænge parlamentsmedlemmernes mandat.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på endnu en ting, som bekymrer mig, ikke som Europa-Parlamentets ordfører, men som medlem af et samfund af demokratiske nationer, der kæmper for menneskerettighederne og alle europæiske nationers suverænitet. Vi bør, også på budgetplan, reagere på det, der er sket i Georgien. Jeg mener, at Europa-Parlamentet bør tage stilling til dette spørgsmål under førstebehandlingen, eftersom det bliver vanskeligt at overtale de europæiske skatteydere til fortsat at yde betingelsesløs bistand til Rusland, når det bruger penge på krige uden for sine grænser.

Kyösti Virrankoski, næstformand i Budgetudvalget. - (FI) Hr. formand, hr. minister, fru kommissær! Jeg vil indlede med at sige, at jeg er meget tilfreds med, at budgetforslaget for 2009 nu er til behandling i Parlamentet. Samtidig vil jeg sige, at jeg er ked af, at Budgetudvalgets formand, Reimer Böge, ikke kan være til stede under debatten, fordi han samtidig har vigtige forpligtelser i Tyskland. Derfor taler jeg for ham på vegne af Budgetudvalget.

Jeg takker Rådet og dets formandskab for deres konstruktive samarbejde, for på samrådsmødet om budgettet i juli vedtog vi vigtige fælles erklæringer om bl.a. gennemførelsen af struktur- og samhørighedsfondsprogrammer, EU's Solidaritetsfond, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen og personaleudgifter. Det varsler også godt for en positiv atmosfære på samrådsmødet i november. Desværre har Rådet ikke været helt så samarbejdsvilligt, hvad angår finansieringen af de mange nye stillinger, som blev drøftet og medtaget i beslutningerne på Det Europæiske Råd i juni.

Kommissionens foreløbige budgetforslag var allerede meget stramt. Forpligtelsesbevillingerne var på 1 34,4 milliarder euro, hvilket er 2,6 milliarder euro under de finansielle overslag, og betalingsbevillingerne var på

kun 116,7 milliarder euro. Det betyder, at betalingerne kun udgør 0,9 % af EU's BNP, hvilket er langt under de allerede meget stramme finansielle rammer, hvor gennemsnittet er 1 %. Rådet har nedskåret budgettet yderligere med i alt 500 millioner euro i forpligtelsesbevillinger og 1,8 milliarder euro i betalingsbevillinger.

Efter min mening afspejler dette stærkt beskærede budget hverken EU's eller Parlamentets prioriteringer. Det er meget farligt at have foretaget nedskæringer under udgiftsområde 1, som er afgørende for bæredygtig vækst og beskæftigelse. Knapheden på betalingsbevillinger er især en trussel mod strukturpolitikken, som er en af Parlamentets vigtigste prioriteringer. Gennemførelsen af den er allerede stærkt forsinket.

Der hersker ingen tvivl om, at det er nødvendigt at sætte særligt fokus på udgiftsområde 1, men det samme gælder udgiftsområde 4, som hvert eneste år synes at være underfinansieret. Lige nu er der problemer med Kosovo og Palæstina.

Til sidst vil jeg rejse to spørgsmål. Det første vedrører fødevarefaciliteten. Kommissionen foreslår, at der bevilges ca. 1 milliard euro til fødevarehjælp og -produktion i udviklingslande. Det støtter Parlamentet, men det beklager, at Kommissionen ikke har foreslået nogen hensigtsmæssige instrumenter. Den interinstitutionelle aftale er en god anledning til dette, og Budgetudvalget er rede til også at støtte Kommissionen i dette spørgsmål.

Europa-Parlamentet er også rede til at støtte genopbygningen i Georgien. Det giver budgetproceduren også mulighed for. Vi håber, at de tilsagn, som Kommissionen giver på EU's vegne på den næste donorkonference, forinden er blevet drøftet med budgetmyndighederne.

Dalia Grybauskaitė, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne minde om den meget gode atmosfære under de forhandlinger, som vi indledte i foråret og afsluttede inden sommerferien. Jeg håber, at vi kan fortsætte på samme måde under hele proceduren.

Jeg vil gøre opmærksom på, at vi har fire vigtige problemgrupper i forbindelse med forhandlingerne. Den første drejer sig om niveauet for betalingsbevillingerne, som Rådet har skåret ned med 1,8 milliarder euro. Ved vurderingen af Kommissionens forslag mener Parlamentet, at det er for beskedent, mens Rådet mener, at det er for ambitiøst, så jeg håber, at vi i den sidste fase af forhandlingerne kan opnå et kompromis og et hensigtsmæssigt budget for Europa.

Den anden problemgruppe findes i udgiftsområde 4, og her vil jeg nævne tre ting, nemlig yderligere midler til Kosovo og Palæstina, reserven til nødhjælp - navnlig fordi der vil være behov, som kræver hurtig reaktion i år og til næste år - og naturligvis den forestående donorkonference med henblik på at hjælpe Georgien, og på dette punkt har vi - i hvert fald i dag - endnu ikke truffet nogen beslutning.

Den tredje gruppe, som Kommissionen betragter som et problem, vedrører de administrative udgifter, hvor Rådet som sædvanlig godkender stillinger, men skærer ned på de finansielle midler. Det betyder, at det ikke vil være muligt for Kommissionen i denne fase og med disse forslag at ansætte yderligere personale, selv om der er godkendt 250 stillinger forbundet med udvidelsen.

Den fjerde gruppe vedrører fødevarefaciliteten. På Rådets foranledning stillede vi et forslag, som Parlamentet endnu ikke har godkendt som et instrument. Dette er den fjerde gruppe i vores forhandlinger, som efter min opfattelse er problematisk.

Overordnet set er det altså kun disse fire punkter, der kan give anledning til vanskeligheder. Alt det øvrige er meget velforberedt og velberegnet, og jeg mener, at vi for størstedelens vedkommende meget hurtigt kan nå til enighed. Hvis vi fastholder den samarbejdsånd, som vi har i dag, kan vi forhåbentlig løse alle vores problemer.

Éric Woerth, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand! Jeg vil allerførst takke for denne debat. Jeg vil sige til fru Haug, at dette budget helt klart er ambitiøst, selv om niveauerne ikke er helt de samme for de forskellige udgiftsområder. Men vi har selvfølgelig det samme mål, og vi skal naturligvis forlige vores meningsforskelle. Det har vi to måneder til.

Jeg vil for det andet sige til Dem, hr. Lewandowski, i forbindelse med Deres bemærkninger om følgerne af Lissabontraktaten, at vi deler Deres ønske, som faktisk er at tage hensyn til, at ratifikationsprocessen endnu ikke er afsluttet, og at det derfor er klogt ikke at opføre disse udgifter på budgettet. Jeg mener, at vi har den samme holdning til den sag. De nævnte Georgien. Den europæiske kommissær har betegnet dette som et af de store problemer, vi skal løse, og Rådet har givet udtryk for sin holdning til spørgsmålet. Nu må vi bestræbe os på at udbygge de politiske områder, der blev kortlagt i går eftermiddag.

Hr. Virrankoski! I forbindelse med det foreløbige budgetforslag sagde De, at det allerede er meget stramt, og at vi strammer det endnu mere. Det er korrekt. Men først må vi skelne mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger. Forpligtelsesbevillingerne er steget med knap 3 % i forhold til 2008. Det viser, hvor ambitiøse vi er. Det er rigtigt, at der er planer om en nedskæring af betalingsbevillingerne i samme størrelsesorden. Jeg forsøgte at forklare, at vi foretog en meget grundig analyse, og at dette ikke er resultatet af en vilkårlig og ukritisk metode til nedskæring af betalingsbevillingerne. Det er ganske enkelt resultatet af en analyse af de forskellige politikkers grad af udnyttelse af bevillingerne. Det forsøgte jeg at forklare udgiftsområde for udgiftsområde. Jeg vil kort nævne, at der ganske vist er en nedskæring under udgiftsområde 1, men samtidig er der inden for den nedskæring planlagt en forhøjelse på 50 millioner euro til konvergenslande og -regioner. Det skal siges. Under udgiftsområde 4 - det nævnte kommissæren også - er der en forhøjelse af bevillingerne til Palæstina og Kosovo, og halvdelen af de nedskæringer i bevillingerne, der er opført i budgetforslaget, vedrører den reserve til nødhjælp, der kan finansieres gennem omfordeling af ressourcer, som det er sket hidtil. Vi har naturligvis tiden frem til november til at gå i detaljer med spørgsmål, der er specifikke, klart definerede og genstand for visse parametre, og vi vil bestræbe os på at opnå det bedst mulige kompromis, som naturligvis vil give os mulighed for at gøre fremskridt.

Formanden. - Det var en vigtig foreløbig debat om budgettet. De var alle sammen meget hurtige til at nævne krisen og krigen i Georgien. Som bekendt fremkom jeg med en erklæring om det spørgsmål på Det Europæiske Råd i går, og jeg kan fornemme, at alle i de europæiske institutioner deler den holdning, som jeg gav udtryk for i går.

10. Elektroniske kommunikationsnet og tjenester - Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation - Digitaliseringsdividenden i Europa - Elektroniske kommunikationsnet og tjenester, beskyttelse af privatlivets fred og forbrugerbeskyttelse (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Catherine Trautmann for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (KOM(2007)0697 - C6-0427/2007 - 2007/0247(COD)) (A6-0321/2008),

- betænkning af Pilar del Castillo Vera for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (KOM(2007)0699 - C6-0428/2007 - 2007/0249(COD)) (A6-0316/2008),

- betænkning af Patrizia Toia for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om at drage fuld nytte af digitaliseringsdividenden i Europa: en fælles strategi for anvendelsen af det frekvensområde, der frigives ved overgangen til digitalt tv (2008/2099(INI)) (A6-0305/2008) og

- betænkning af Malcolm Harbour for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde (KOM(2007)0698 - C6-0420/2007 - 2007/0248(COD)) (A6-0318/2008).

Luc Chatel, formand for Rådet. - (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! De behøver blot at kaste et blik på nogle tal for at opdage den strategiske betydning af telekommunikation og nye informationsteknologier i Europa. Telekommunikationsteknologierne alene tegner sig for en fjerdedel af den europæiske vækst og for 40 % af vores produktivetsfremgang. Hvis De kigger på en række af de undersøgelser, der er blevet foretaget, vil De se, at 50 % af de seneste 12 års vækstforskelle mellem USA og Europa er forbundet med den uens udvikling af vores informations- og telekommunikationsteknologier. Europa er derfor nødt til at investere langsigtet i denne sektor, og en hurtig revision af EU's rammebestemmelser om elektronisk kommunikation er således afgørende for at fremme konkurrencen og væksten i den europæiske økonomi.

Som jeg nævnte under høringen i Udvalget om Industri, Forskning og Energi, er målet for det franske formandskab at nå frem til en politisk aftale på mødet i Rådet (telekommunikation) den 27. november, hvis indhold naturligvis lægger sig tættest muligt op ad de holdninger, som Parlamentet har vedtaget. For at nå dette mål har Rådet planlagt at afholde ca. 15 arbejds møder i løbet af andet halvår 2008. Jeg vil derfor gerne kort oplyse Dem om den almindelige holdning i Rådet til de vigtigste emner i betænkningerne af fru Trautmann, fru del Castillo Vera og hr. Harbour. Min kollega hr. Besson vil tale om fru Toias betænkning om digitaliseringsdividenden.

Jeg vil gerne rose det ganske store stykke arbejde, som de tre ordførere har udført på de områder, som jeg om lidt vil tale om. Efter min opfattelse er deres arbejde med til at klarlægge situationen og giver et nyt grundlag for forhandlinger med Rådet, og jeg vil gerne understrege, at der er bred enighed mellem vores to institutioner, Parlamentet og Rådet.

Først vil jeg gerne takke fru Trautmann for hendes arbejde som ordfører for direktivet om ændring af rammedirektiverne om "adgang" og "tilladelser". Jeg vil gerne rose hende for at ville sikre hensynet til de udfordringer, der er forbundet med udbredelsen af næste generation af net, et hensyn, som alle interessenterne i sektoren og medlemsstaterne også ønsker at sikre.

Fru Trautmann! I Deres betænkning fremhæves behovet for fortsat at fremme konkurrencen, især infrastrukturbaseret konkurrence. Det er også Rådets holdning. I Deres betænkning foreslås det at gøre større brug af geografisk segmentering af markedet og fjerne forhåndsregulerende forpligtelser de steder, hvor konkurrencen er effektiv. Dette punkt drøftes i øjeblikket i Rådet.

Jeg vil nu gå over til reguleringen af markederne og navnlig den foreslåede udvidelse af Kommissionens ret til at nedlægge veto mod afhjælpende foranstaltninger fra tilsynsmyndighedernes side. Fru Trautmann understreger i sin betænkning, at Kommissionen i højere grad bør optræde som mægler end som dommer. Hun foreslår derfor at indføre en samreguleringsmekanisme, hvor en sag kan henvises til det nye tilsynsorgan, når f.eks. Kommissionen anfægter en afhjælpende foranstaltning, som en tilsynsmyndighed har foreslået. Parlamentets ordfører forsøger således at finde et kompromis mellem status quo og den veto, som Kommissionen oprindeligt har foreslået, og som bekendt har mødt en vis modstand fra medlemsstaternes side. Forslaget er et egentligt fremskridt i forhold til den oprindelige teksts behandling af dette spørgsmål, som er yderst følsomt for Rådet, der på nuværende tidspunkt ikke synes at være helt parat til at overdrage så store beføjelser til Kommissionen.

Et andet spørgsmål, som har været genstand for ophedet debat, er funktionel adskillelse. I fru Trautmanns betænkning foreslås det at bevare funktionel adskillelse som en ekstraordinær foranstaltning, som de nationale tilsynsmyndigheder kan ty til. Muligheden for at anvende denne ekstraordinære foranstaltning vil blive mere begrænset, eftersom det vil kræve både en forhåndsgodkendelse fra Kommissionen og en positiv udtalelse fra det nye tilsynsorgan BERT (Body of European Regulators in Telecommunications). Ordførerens tilgang synes generelt at være i tråd med det kompromis, der er undervejs i Rådet på dette område, dvs. en fastholdelse af denne afhjælpende foranstaltning, uden at brugen heraf dog får lov til at blive almindeligt udbredt.

Et andet vigtigt punkt i disse forhandlinger er forvaltningen af radiofrekvenser. Deres ordfører er ligesom Rådet tilhænger af en trinvis strategi for ændringer i frekvensforvaltningen, der sikrer en balance mellem de neutralitetsprincipper, som Kommissionen har foreslået, og kompleksiteten af forvaltningen af denne knappe ressource. I den endelige betænkning, som Industriudvalget vedtog, foreslås et nyt element, nemlig nedsættelsen af et frekvensudvalg med ansvar for at rådgive Parlamentet, Rådet og Kommissionen om frekvenspolitiske spørgsmål. Udvalget vil få til opgave at udforme et strategisk lovgivningsprogram om brug af radiofrekvenser. Med hensyn til dette punkt mener jeg, at Rådet har taget højde for Parlamentets rimelige anmodning om at få større indflydelse på udformningen af overordnede retningslinjer for frekvensforvaltningen, men som bekendt vil Rådet også gerne undgå en situation, hvor for mange instanser får ansvar for denne ressource, og bevare den reaktionsevne, som kræves af disse markeder og af denne ressource, som er strategisk vigtig for innovationen.

Jeg vil gerne rose kvaliteten af fru del Castillo Veras betænkning om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation. Jeg vil påpege, at betænkningen berører et yderst følsomt emne, et emne, der ligeledes er bred enighed om i Parlamentet og Rådet. I betænkningen drages den konklusion, at den europæiske myndighed i den oprindeligt foreslåede form ikke er den rette løsning i forhold til at styrke samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne og fremme en harmonisering af praksis. Dette er også Rådets holdning. De er imod oprettelsen af en europæisk overmyndighed og foreslår, at der oprettes et organ - BERT - som vil være tættere på tilsynsmyndighederne, være mere uafhængig af Kommissionen og have en langt enklere struktur og styreform end oprindeligt foreslået. Rådet kender alle disse argumenter, men som bekendt

er flertallet af medlemsstaterne stadig noget tilbageholdende over for idéen om at oprette et fællesskabsorgan. I løbet af de kommende uger må Rådet derfor forsøge at finde en balance mellem de to muligheder: institutionalisering af et privatretligt organ bestående af europæiske tilsynsmyndigheder eller oprettelsen af et fællesskabsorgan, hvis uafhængighed skal garanteres.

Mine sidste bemærkninger vedrører betænkningen af hr. Harbour, og jeg vil gerne rose den høje kvalitet af hans arbejde. Jeg glæder mig især over, at betænkningen tager højde for grundlæggende forbrugerrettigheder. Parlamentet støtter ligesom Rådet Kommissionens foreslåede foranstaltninger til styrkelse af forbrugerbeskyttelsen, et hensyn, som i nyere tid er kommet i fokus på grund af kommunikationstjenesternes øgede indflydelse på borgernes hverdag.

I hr. Harbours betænkning foreslås det bl.a. at præcisere, hvilke oplysninger der skal være indeholdt i en kontrakt, at styrke medlemsstaternes foranstaltninger i forhold til handicappede brugere samt sikre en hurtigere behandling af anmodninger om nummerportering af hensyn til konkurrencen. Rådet kan i store træk godkende alle disse tiltag.

Jeg mener også, at spørgsmålet om beskyttelse af privatlivets fred, som efter den udvidede samarbejdsprocedure blev behandlet sammen med hr. Alvaro fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, er vigtigt og bør tages i betragtning. Det glæder mig bl.a., at der er sat ind over for uønsket kommunikation via SMS.

Vedrørende det specifikke spørgsmål om ophavsret foreslås det i hr. Harbours betænkning at fastholde pligten for udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at forsyne abonnenter med alle nyttige oplysninger om ulovlig anvendelse af net og tjenester. Det foreslås også at tilskynde til samarbejde mellem alle interessenter for at fremme udbredelsen af lovlige tilbud. Dette forekommer at være afbalancerede foranstaltninger, men vi må være opmærksomme på, at dette er et yderst følsomt spørgsmål både for Parlamentet og Rådet.

Afslutningsvis og inden jeg giver ordet til min kollega hr. Besson, som vil tale om digitaliseringsdividenden, vil jeg med hensyn til de områder, som jeg er ansvarlig for, gerne sige, at vi føler, at Parlamentet og Rådet er meget enige, om end der rigtigt nok er en lidt forskellig holdning til direktivets detaljeringsgrad. Vi vil naturligvis gøre vores yderste for at fortsætte det tætte samarbejde med Parlamentet og Kommissionen, så der hurtigst muligt kan opnås kompromiser mellem de tre institutioner.

Formanden. - Tak, hr. Chatel! Luc Chatel er erhvervs- og forbrugerminister.

Der sker i dag noget banebrydende, idet vi skal høre endnu en repræsentant for Rådet, nemlig statssekretær hr. Besson.

Éric Besson, *formand for Rådet*. - (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Som min kollega hr. Chatel netop sagde, påligger det mig at tale om det meget vigtige spørgsmål om digitaliseringsdividenden.

Den 12. juni 2008 vedtog Rådet konklusioner om Kommissionens meddelelse med titlen "At drage fuld nytte af digitaliseringsdividenden i Europa: en fælles strategi for anvendelsen af det frekvensområde, der frigives ved overgangen til digitalt tv". Afviklingen af analoge tv-tjenester vil frigøre frekvenser i UHF-båndet, som er særligt interessant i forhold til frekvensspredning. Overgangen til digitale tv-tjenester giver os således en enestående mulighed, som vi skal udnytte fuldt ud. Det er formålet med fru Toias betænkning, som De skal afgive udtalelse om, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at rose kvaliteten af hendes arbejde.

Som fru Toia har vist i sin betænkning, beløber den samlede værdi af markedet for elektroniske kommunikationstjenester, som er afhængige af radiofrekvensspektret, sig i EU til over 250 milliarder euro eller ca. 2,2 % af EU's årlige bruttonationalprodukt. En fornuftig frekvensforvaltning kan i høj grad bidrage til opnåelsen af Lissabonmålene for konkurrenceevne og økonomisk vækst og opfylde en lang række af de europæiske borgers sociale, kulturelle og økonomiske behov. Det betyder i praksis, at en fornuftig og velovervejet udnyttelse af digitaliseringsdividenden vil være med til at reducere den digitale kløft, især i dårligt stillede eller afsidesliggende områder eller i landdistrikter. Som ordføreren med rette påpeger, skal de frekvensressourcer, der frigøres ved overgangen til digitale tjenester, omfordeles hurtigst muligt.

Jeg kan fortælle Dem, at Rådet i bund og grund deler ordførerens synspunkt om, at en koordineret tilgang til frekvensudnyttelse på europæisk plan vil sikre det optimale udbytte af digitaliseringsdividenden. Fastlæggelsen af et harmoniseret underbånd for nye elektroniske kommunikationstjenester vil give operatørerne og producenterne af udstyr mulighed for at drage fordel af et tilstrækkeligt stort marked. Dette er et strategisk spørgsmål med betydning for Europas erhvervsmæssige og politiske udvikling.

Hvis det lykkes Europa at koordinere indsatsen vedrørende digitaliseringsdividenden ligesom med GSM, vil der opstå en historisk mulighed for i løbet af de kommende 20 år at relancere en vigtig politik til fordel for erhvervslivet og forbrugerne. Som ministrene i Rådet imidlertid understregede i juni, skal vi respektere princippet om en fleksibel udnyttelse af digitaliseringsdividenden med forbehold for de begrænsninger, der er nødvendige for at undgå skadelig interferens eller for at fremme almennyttige målsætninger såsom udbredt adgang til tjenester eller mediepluralisme og kulturel og sproglig mangfoldighed. De nationale forhandlinger om frekvenstildeling skal afsluttes hurtigst muligt, men hvis fællesskabstilgangen skal lykkes, må den være i overensstemmelse med de nationale beslutninger, der i øjeblikket træffes vedrørende genanvendelse af frekvenser.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at Rådet således opfordrer Kommissionen - og jeg ved, at den allerede har taget skridt til det - at iværksætte de nødvendige undersøgelser og høringer med henblik på at fastlægge et sammenhængende grundlag for den koordinerede udnyttelse af frekvensressourcerne. Kommissionen opfordres også til at støtte og bistå medlemsstaterne i den henseende. Rådet ser således med stor interesse frem til Kommissionens rapport, som vil blive forelagt i december 2008 og vedrøre resultaterne af denne proces og eventuelle yderligere nødvendige tiltag.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne, fru Trautmann, fru del Castillo Vera, fru Toia og hr. Harbour, for dette meget vanskelige arbejde og deres meget konstruktive forslag. Jeg vil gerne takke Parlamentet som helhed, fordi arbejdet har været meget hårdt, og jeg ved, at det har involveret en meget grundig og omfattende forberedelse - høringer af interessenter og behandling af bogstaveligt talt hundredvis af ændringsforslag - og jeg ved, at det tillige har været et kapløb med tiden, men det er ofte under sådanne omstændigheder, at de bedste resultater opnås, og det er bestemt tilfældet her.

Uanset hvor relevante de eksisterende rammebestemmelser i mange henseender er, er alle enige om, at der er et reelt behov for at forbedre dem. Hvorfor? Fordi vi er nødt til at styrke forbrugerbeskyttelsen og sikre, at forbrugerne kan træffe et kvalificeret valg mellem forskellige konkurrerende produkter og tjenester. Vi skal sørge for, at medlemsstaterne i forvaltningen af deres nationale frekvensressourcer - der, som det allerede er blevet sagt, er en meget knap ressource - opnår sociale og økonomiske fordele takket været en effektiv, gennemsigtig og fleksibel forvaltning og takket være en bedre koordinering på EU-plan. Vi skal sørge for, at vores regulering fremmer og ikke hindrer investeringer i næste generation af net, så Europa bevarer sin konkurrencedygtighed i det 21. århundrede.

Endelig - og dette ligger til grund for alle vores bestræbelser - skal vi styrke det indre marked. Der er ikke tale om tomme ord, men om at udstyre EU med et indre marked med effektiv konkurrence, der skaber stordriftsfordele, som ikke kun er til gavn for den elektroniske kommunikationssektor, men også er til gavn for borgerne og økonomien generelt. Det er økonomien som helhed, der opnår fordele og skal styrkes. Lad os drage fordel af vores europæiske kontinent, lad os få afskaffet de barrierer, der medfører fragmentering og en ringere økonomisk og social effektivitet.

Disse fire grundlæggende områder - forbrugerbeskyttelse, frekvensressourcer, investeringer og det indre marked - er alle meget vigtige, og det har Parlamentet forstået. Jeg må rose Parlamentet for at have fundet frem til de underliggende problemer, stillet den rette diagnose og foreslået konkrete løsninger.

Jeg vil nu gå over til det indre markedes funktion. Det er her, der er mest på spil, og hvor den kommende forhandling med Rådet fortsat ser ud til at blive meget vanskelig. Jeg siger dette, selv om ministrene ved udløbet af det slovenske formandskab selv erkendte, at vi er nødt til at forbedre sammenhængen i reguleringen af det indre marked for elektronisk kommunikation.

Erkendelse er meget fint, men hvad er løsningerne? Parlamentet har korrekt set, at der kun er én forhandling - ikke to - i forbindelse med tilsynsorganet og de procedurer, der skal sikre et mere velfungerende indre marked, især procedurerne i artikel 7 vedrørende anmeldelse af nationale markedsanalyser. Det er to sider af samme sag i forhold til det indre marked - de hører sammen.

Vi ved alle, at de eksisterende samarbejdsordninger for de nationale tilsynsmyndigheder inden for fællesskabsrammen - dvs. De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe (ERG) - skal forbedres, hvis de skal være nyttige. Derfor bifalder Kommissionen de ændringsforslag, der bygger på Kommissionens forslag om en mere gennemsigtig, ansvarlig og effektiv form for samarbejde.

Kommissionen glæder sig frem for alt over Parlamentets forslag om at oprette et fællesskabsorgan. Et sådant fællesskabsorgan med alt, hvad det indebærer, skal være egnet til formålet. Det skal således fungere på en

måde, der er effektiv, rimelig og troværdig og samtidig være hævet over mistanken om, at det muligvis er tættere knyttet til nogle tilsynsmyndigheder end andre. Hvis vi skal være konsekvente, er vi også nødt til at være det i forhold til finansieringen. National finansiering vil uanset omfanget kunne give anledning til, at organets troværdighed drages i tvivl, og skabe administrativ og retlig usikkerhed.

Vi ved af erfaring, at hybrid finansiering medfører problemer, så vi skal undgå at skabe sådanne problemer. I den henseende vil jeg gerne advare Parlamentet om, at det skal være på vagt over for, hvad jeg kalder den belgiske fodboldklubstrategi, og som jeg gerne vil uddybe. De ved, at ERG blev oprettet af Kommissionen som et rådgivende organ for Kommissionen. For nylig oprettede de nationale tilsynsmyndigheder et privatretligt organ under belgisk ret, der skal fungere som sekretariat for IRG (International Regulators Group). IRG opererer uden for fællesskabsrammen - det har medlemmer ud over de 27 EU-medlemsstater - og i praksis ved ingen, hvor IRG begynder, og hvor ERG slutter. Kommissionen ønskede at fjerne denne forvirring ved at oprette en myndighed med et klart mandat og et klart ansvar. Vi ønsker bestemt ikke, at et privat organ under belgisk ret, som er uforeneligt med fællesskabstilgangen og dens garantier, skal involveres i den europæiske beslutningsgang.

Derfor er der stadig behov for yderligere overvejelser af en række retlige og institutionelle spørgsmål vedrørende oprettelsen af dette organ, især med hensyn til dets ledelsesstruktur. Vi skal finde de rette midler til at beskytte de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed på en måde, der garanterer en fællesskabsbaseret tilgang.

Jeg må imidlertid kraftigt understrege, at organet er et middel til at nå et mål og ikke et mål i sig selv. Organet er intet andet end et instrument, der skal sikre en mere ensartet lovgivning. Det er derfor, at den anden side af sagen om det indre marked er så vigtig, og det er derfor, Parlamentet absolut gør ret i at styrke artikel 7-proceduren for anmeldelse af nationale markedsanalyser, en procedure, som organet i øvrigt inddrages i.

Parlamentets nye mæglingsprocedure i artikel 7a viser, at Kommissionen og Parlamentet står sammen omkring behovet for at sikre funktionsdygtige overensstemmelsesprocedurer, der kan gøre en reel forskel.

Parlamentets løsning er at give Kommissionen mulighed for at gribe ind og kræve, at en national tilsynsmyndighed ændrer sin regulering, hvis der efter organets peerevaluering konstateres et problem. Vi er nødt til at se nærmere på detaljerne i Parlamentets forslag for at sikre overholdelsen af den institutionelle balance i traktaten, men jeg kan fuldt ud tilslutte mig logikken i forslaget, som er at finde en balance mellem hensynet til nærhedsprincippet og hensynet til det indre marked og derefter skabe konkrete løsninger, der kan fungere i praksis.

Takket være en peerevaluering, som foretages via organet, bliver det muligt at drage fordel af de nationale tilsynsmyndigheders samlede erfaringer og deres fornemmelse af, hvad der er legitime lokale forskelle. Det giver bestemt god mening, at der bør være konsekvenser, hvis organet meddeler, at der er et problem i forhold til det indre marked, samtidig med at Kommissionen som traktatens vogter har udtrykt bekymring.

Af hensyn til det indre marked og retssikkerheden (og dermed også virksomhedernes sikkerhed) skal Kommissionen have beføjelse til at kunne kræve, at den anmeldende nationale tilsynsmyndighed ændrer sin tilgang i sådanne tilfælde, for vi kan ikke acceptere, at den anmeldende nationale tilsynsmyndighed, efter vi har været igennem den meget langvarige artikel 7-procedure, kan sige: "Mange tak for Deres synspunkt, men vi foretrækker vores egen tilgang", og ganske enkelt lade som om, intet var hendt.

Derfor takker jeg Parlamentet, som rigtigt anfører, at hele proceduren ikke blot må ende i en klynken. Erhvervslivet, forbrugerne og skatteyderne ville ikke sætte pris på, at vi opbyggede avancerede og tidskrævende reguleringssystemer, der ikke er i stand til at gøre en forskel. Derfor er det nødvendigt, at systemet har en stopklods, dvs. at Kommissionen i sidste ende kan træffe en bindende afgørelse.

Jeg nævnte tidligere betydningen af at indføre investeringsfremmende rammebestemmelser. Det er årsagen til, at Kommissionen i sit forslag ikke blot fastholdt, men styrkede den konkurrencebaserede tilgang til regulering, eftersom konkurrenceprægede markeder fører til nye investeringer. Det er også årsagen til, at Kommissionen er taknemmelig for, at Udvalget om Industri, Forskning og Energi har forsøgt at gøre bestemmelserne på telekommunikationsområdet mere investeringsvenlige, især med hensyn til de store investeringer, der er nødvendige for at modernisere de gamle kobberkabler og erstatte dem med hurtige optiske fibernet.

Disse forældede abonnentledninger - og vi må huske på, at langt størsteparten af de europæiske husholdninger og små virksomheder er afhængige af at være tilsluttet internettet - belaster højhastighedsinternettet, dvs.

sænker hastigheden på informationsmotorvejen til sneglefart, og derfor roser jeg Parlamentets indsats for at fremme infrastrukturkonkurrence på næste generation af adgangsnet ved aktivt at tilskynde til delt brug af de kabelkanaler, som huser de nye fiberkabler, og til risikodeling i forbindelse med nye faciliteter. Denne indsats hilses velkommen og er i tråd med de anbefalinger, som jeg i øjeblikket er ved at udarbejde som vejledning for de nationale tilsynsmyndigheder i disse spørgsmål.

Afhjælpingen af belastningen af højhastighedsinternettet må imidlertid ikke blive en ny og varig flaskehals for konkurrencen i fremtiden, og vi har masser af eksempler på, at overgangen til fibernet vil gøre det langt vanskeligere for alternative investorer at skabe et forretningsgrundlag, fordi det i øjeblikket hverken teknisk eller økonomisk er muligt at indføre ejerskabsmæssig adskillelse, hvilket betyder, at alternative operatører er nødt til at investere i deres egne fibernet eller benytte en bitstreamtjeneste fra den etablerede operatør.

Vi må se kendsgerningerne i øjnene: I mange geografiske områder, hvor der viser sig ikke at være mulighed for infrastrukturkonkurrence, vil en passende regulering fortsat være den eneste måde at holde konkurrencen i live på. Konkurrence sikrer lavere priser, bedre kvalitet af tjenesterne og større udvalg, så forbrugerne er de virkelige vindere.

Men jeg narrer ikke mig selv, og jeg kan se, at Parlamentet deler mine bekymringer. Der skal være et reelt valg. Forbrugerne skal have mulighed for at få det bedste ud af konkurrencen, og med det mener jeg, at de skal informeres. Det er derfor, det er så vigtigt at forbedre mulighederne for at skifte leverandør. Jeg glæder mig over, at Parlamentet støtter behovet for at sikre, at nummerportering gennemføres på en dag. Hvis det kan lade sig gøre på to timer i Australien, så bør en dag være fuldt tilstrækkeligt i Europa.

Jeg glæder mig også over den klarhed, som Parlamentet har tilført med ændringerne vedrørende bedre forbrugeroplysning, således at forbrugerne reelt ved, hvilken service de modtager fra deres udbydere, og kan drage nyttige sammenligninger. Denne forbedrede gennemsigtighed er også med til at støtte internettets åbne struktur, som vi fremhæver, som vi ønsker, og som vi forsvarer. Hvis der er begrænsninger i adgangen til internettet, er det helt afgørende, at forbrugerne tydeligt informeres om, hvilke begrænsninger det drejer sig om, og det glæder mig at se, at både Kommissionen og Parlamentet er enige på disse punkter.

Jeg har imidlertid vanskeligere ved at forstå, hvorfor Parlamentet har ændret teksten på en sådan måde, at abonnenterne ikke gives de samme muligheder og informationer i forbindelse med beskyttelsen af deres personoplysninger. Jeg ved, at Parlamentet tager forbrugerbeskyttelsen og borgernes grundlæggende rettigheder meget alvorligt, og derfor er jeg så overrasket over, at kravene til anmeldelse af sikkerhedsbrud i Kommissionens forslag udvandes af de ændringer, der nu er på bordet.

Udgangspunktet bør være, at abonnenterne underrettes om brud på sikkerheden, der berører deres personoplysninger, så de kan tage deres forholdsregler, og det kan ikke overlades til tjenesteyderen at afgøre, hvorvidt et sådant sikkerhedsbrud vil kunne skade en abonnent - det er abonnenten og vedkommendes personlige oplysninger, der skal beskyttes. Hvordan kan en udbyder f.eks. vide, hvor følsomme oplysningerne er i det enkelte tilfælde? Jeg vil derfor kraftigt opfordre Parlamentet til at genoverveje sin holdning til dette spørgsmål.

Til sidst er der frekvensressourcerne. Det var ikke nødvendigt at overbevise Parlamentet om betydningen af dette spørgsmål. Kommissionen glæder sig således over politiseringen af debatten omkring frekvensspørgsmålet. Denne debat rækker langt ud over det tekniske aspekt. Selv om meget stadig vil afhænge af Frekvensudvalgets hårde arbejde og løsninger, er der opnået meget gennem frekvenspolitikbeslutningen. Det bør vi værne om. Parlamentet har imidlertid ret: Yderligere fremskridt afhænger af, at der indføres et politisk lag i denne proces, så vi kan sikre en behørig drøftelse af det, der står på spil. En mere effektiv - dvs. en mere koordineret - tilgang blandt medlemsstaterne giver udsigt til en vind-vind-situation, hvor opfyldelsen af sociale og kulturelle mål styrkes, samtidig med at den europæiske økonomi opnår store fordele.

Der kan kun sikres vigtige fremskridt i forhold til maksimeringen af digitaliseringsdividenden og hermed forbundne spørgsmål gennem strategien og vigtige politiske beslutninger, som bakkes op af både Parlamentet og Rådet. Kommissionen støtter derfor Parlamentets legitime ønske om i højere grad at blive inddraget i frekvenspolitikken og accepterer principielt de ændringer, som Parlamentet foreslår.

Rådet vil naturligvis også have noget at skulle have sagt. Jeg vil gerne sende det signal, at Kommissionen står bag Parlamentet i denne forhandling og vil hjælpe Rådet med at nå til enighed med Parlamentet.

FORSÆDE: Martine Roure*Næstformand*

Catherine Trautmann, ordfører. - (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! For at sikre en forsvarlig reform af de rammebestemmelser, som vi er i gang med at drøfte, skal reformen sikre håndgribelige forbedringer både for forbrugerne med hensyn til priser, adgang og forbindelseshastighed og for virksomhederne med hensyn til udsigten til fair konkurrence, nye investeringer og konkurrenceevne.

Mange af de involverede interessenter mener, at der er divergerende og endog modstridende interesser på spil. Personligt sørgede jeg fra et meget tidligt tidspunkt for at lytte til alle parter synspunkter og også sende et rettidigt og troværdigt budskab til virksomheder og forbrugere for at opbygge eller genopbygge deres tillid.

Elektronisk kommunikation udgør en reel mulighed for europæisk vækst. Sektoren tegner sig for 3 % af det europæiske BNP. Vi drager endnu ikke fuld nytte af dette potentiale i EU i forhold til investeringer og udvikling af tjenester. Det kræver konkurrence, men ikke kun konkurrence. Der skal tages skridt til at skabe betingelser for en ansvarlig og bæredygtig udvikling - med andre ord til at opbygge et økosystem for den type videnøkonomi, vi ønsker.

Vi må i dag betragte informations- og kommunikationsteknologi som en ressource. Det er således et område, der har betydning for både den offentlige og den private sektor, og som kræver fleksible bestemmelser, og at alle interessenter bærer et ansvar, hvilket kan sikres gennem et samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og Kommissionen, på samme måde som operatører og kunder samarbejder på grundlag af en kontraktlig aftale.

Der er fire hovedområder, som, jeg gerne så, blev styrket. Det første er kundeservice både i forhold til adgang - gennem en større territorial udbredelse af net - rimelige priser og kvalitet. Det andet er fastholdelse af erhvervsmæssige aktiviteter med henblik på fremme af beskæftigelse og innovation, eftersom teknologiske fremskridt også kan sikre lavere priser. Det tredje er små og store virksomheders konkurrenceevne, som skal garantere en bæredygtig konkurrence i EU-medlemsstaterne og de fornødne investeringer, navnlig i optiske fibre, som vil gøre os i stand til at klare os bedre i konkurrencen på det internationale marked. Det sidste område er retssikkerhed - behovet for at sikre systemets pålidelighed ved at overdrage ansvar til de implicerede parter og tilskynde til gensidigt samarbejde, særligt blandt tilsynsmyndighederne, men også mellem tilsynsmyndighederne og Kommissionen.

Det glædede mig i den forbindelse, at Udvalget om Industri, Forskning og Energi godkendte mine kompromisforslag - de fleste med et stort flertal - og jeg vil gerne takke mine kolleger for uden videre at stille sig til rådighed trods frister, der indimellem var ret stramme, men som har gjort os i stand til at holde tidsplanen og opfylde målet om at få ændret disse bestemmelser inden udgangen af indeværende valgperiode. Der er tale om resultatet af en fælles indsats.

Jeg føler personligt, at sektoren generelt har reageret positivt på disse retningslinjer, og jeg håber, at vores partnere i Rådet vil gøre det samme. Jeg har lyttet nøje til hr. Chatel og hr. Besson og deres synspunkter og til kommissær Reding, og jeg vil gerne takke dem for deres kyndige og generelt positive holdninger.

For at vende tilbage til de punkter, som stadig er under forhandling, vil jeg nu gå over til spørgsmålet om afhjælpende foranstaltninger.

Der er opnået enighed om behovet for en mere ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger på EU-plan uden at gribe ind i de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser. Kommissionens forslag om, at den skulle have ret til at nedlægge veto mod afhjælpende foranstaltninger, blev imidlertid enstemmigt - eller næsten enstemmigt - forkastet. I henhold til den procedure, der foreslås i min betænkning, får den enkelte instans den rette indflydelse. Kommissionen kan rejse tvivl om en afhjælpende foranstaltning, men kan ikke direkte afvise den, medmindre BERT afgiver en negativ udtalelse. Omvendt kan funktionel adskillelse kun indføres som en afhjælpende foranstaltning, hvis både Kommissionen og BERT godkender det. Med en restriktion af denne karakter forbliver funktionel adskillelse en konkret trussel, men en, der ikke uden videre kan gøres alvor af.

Med hensyn til radiofrekvenser sigter vores forslag efter en mere fleksibel forvaltning af denne knappe ressource, men på en moderat og rimelig måde, samtidig med at der indføres foranstaltninger, der har til formål at optimere frekvensforvaltningen. Vi mener, at den første byggesten er en egentlig europæisk

frekvenspolitik, som efter pakkens vedtagelse kunne præsenteres på en stor konference, der afholdes i starten af næste valgperiode.

Vedrørende nye net så manglede dette punkt helt i Kommissionens forslag eller var kun sparsomt omtalt, på trods af at Europa allerede er i gang med denne tekniske revolution. Vi følte, at det var afgørende straks at forsyne medlemsstaterne og tilsynsmyndighederne med de retningslinjer og værktøjer, som de har behov for med henblik på at tilskynde investeringer og om nødvendigt styre udbredelsen af disse net, og lige inden sommerferien blev vores forslag godkendt af et panel af anerkendte eksperter.

Et sidste aspekt, som er dukket op forholdsvist sent, er beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det er uheldigt, at dette spørgsmål er kommet ind i debatten på dette tidspunkt i revisionen af telekommunikationspakken. Jeg mener ikke, det hører hjemme at diskutere mekanismer til sikring af fuld overholdelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i denne forbindelse.

Jeg vil blot sige, at jeg håber, det vil lykkes os at gennemføre revisionen af pakken uden unødigt pres fra og uden at blive forstyrret af dette om end vigtige spørgsmål, eftersom kreativt indhold er omhandlet i en meddelelse fra Kommissionen. Jeg vil tale om de resterende punkter under de to minutters taletid, som jeg har ved afslutningen af forhandlingen.

Pilar del Castillo Vera, ordfører. - (ES) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at understrege det, som hr. Chatel sagde, nemlig at den elektroniske kommunikationssektor står for 25 % af den europæiske vækst og for 40 % af produktiviteten. Kort sagt bekræfter disse tal Lissabontraktatens erklæring om behovet for at udvikle en europæisk økonomi, der bygger på viden, og hvor en vigtig drivkraft for udvikling rent faktisk er elektronisk kommunikation.

Kommissionen har vist indsigt og forståelse ved at foreslå en række foranstaltninger, der ændrer de rammebestemmelser, som blev vedtaget i 2002. Flere markeder er blevet dereguleret, og flere vigtige tiltag, som skal sikre fuld tillid til konkurrencen på det indre marked, er undervejs.

Jeg vil dog naturligvis fokusere på Parlamentets holdning. En holdning, der har en fællesnævner, som efter min mening gør Parlamentets holdning særdeles konsistent, sammenhængende og slagkraftig. Og fællesnævneren i de betænkninger, som Parlamentet har udarbejdet, og som er blevet godkendt af de relevante udvalg, er ganske enkelt medansvarsbegrebet.

Betænkningen af fru Trautmann bygger på medansvar. Forslaget om at oprette et organ bestående af nationale tilsynsmyndigheder bygger på medansvar. Vi har i begge tilfælde hørt, at medansvar er det værktøj, der i dag fortsat er behov for på markedet for elektronisk telekommunikation i Europa, og alle forslagene tager udgangspunkt i medansvarsbegrebet, uanset om det drejer sig om samspillet mellem Kommissionen og BERT (Body of European Regulators in Telecommunications) i den fælles regulering eller om tilrettelæggelsen og finansieringen af BERT.

Da tiden er knap, og forhandlingerne allerede har været i gang længe og vil fortsætte endnu, vil jeg alene tale om BERT nu. Det er et forslag, der er i tråd med medansvarsbegrebet og med udviklingen af et grundlæggende velfungerende marked, som stadig kræver nogle få afstivere for at være fuldt tilpasset konkurrencereglerne - et organ, der bygger på et samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne via disses tilsynsmyndigheder. På det grundlag og i lyset af den aktuelle situation præciseres organets pligter, og det samme gælder dets struktur, ansvar, pligter og finansiering.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at det er afgørende at fastholde sammenhængen og konsistensen. Den medfinansiering, som jeg har foreslået og er fortalende for vedrørende organet, er forenelig med medansvarsbegrebet, som er rygraden i alle Parlamentets forslag, både i fru Trautmanns betænkning og i min egen.

Hvad, der derimod ikke ville være konsistent og sammenhængende, ville være at indføre en finansieringsordning ad bagvejen, der alene bygger på fællesskabsmidler. Det ville være i uoverensstemmelse med resten af forslaget og slet ikke fungere i forhold til konceptet og rationalet bag den reform, som Parlamentet foreslår.

Jeg er overbevist om, at både Parlamentet og Kommissionen og også Rådet ønsker at nå de samme mål - det har vi bevist - og jeg opfordrer til, at den balance og gode forståelse, som vi har oplevet indtil videre, vil fortsætte, så vi kan nå disse mål. Den sektor, som det hele handler om, er det værd.

Patrizia Toia, ordfører. - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! I telekommunikationsverdenen er ethvert medie, der gør det muligt at overføre lyd, data og billeder, en værdifuld ressource. Derfor er udsigten til, at der om nogle få år vil være betydelige for ikke at sige enorme frekvensressourcer til rådighed, dvs. nye frekvenser til nye anvendelsesformål, en kæmpe social og kulturel mulighed og samtidig en økonomisk og kommerciel mulighed. Der er sågar en, der allerede har beregnet den kommercielle værdi af digitaliseringsdividenden.

Vi har derfor behov for en passende europæisk politik, der gør os i stand til at udnytte denne ressource optimalt og gøre Europa til en drivkraft og ikke blot en kopi af nationale politikker. Som bekendt udnyttes denne ressource allerede effektivt i andre dele af verden, bl.a. i Japan og USA, og giver dermed virksomhederne i disse regioner et konkurrencemæssigt forspring.

Vi har derfor noget at indhente, og selv om den digitale overgang er fuldført i 2012 - en dato, som absolut bør overholdes over hele linjen - er vi nu nødt til øjeblikkeligt at fokusere på en reform af frekvensfordelingen og på digitaliseringsdividenden.

Frekvensressourcerne er en naturlig og dermed offentlig ressource. Værdien af den skal uden tvivl anvendes til økonomiske formål, men den har også en social værdi, som skal udnyttes til gavn for den brede offentlighed, eksempelvis ved at garantere bred adgang for alle borgere, herunder i ugunstigt stillede regioner, ved at sikre bredbåndstjenester i de mest afsidesliggende dele af landene og dermed fjerne den digitale kløft, som stadig er kendetegnende for store dele af Europa, og jeg tænker ikke kun på landområder, men også på by- og industriområder.

Jeg sagde, at tiden var knap med hensyn til digitaliseringsdividenden, og jeg tror, at vi, både medlemsstaterne og EU, er nødt til at bruge den sidste del af valgperioden til sammen at skabe fremskridt. Til Kommissionen og Rådet vil jeg sige, at de sammen skal gå videre i retning af en mere positiv løsning på harmoniseringsbehovet, der som sagt vil gøre os i stand til at sikre en optimal og mere effektiv udnyttelse af digitaliseringsdividenden. Vi håber på et stærkt samarbejde på europæisk plan og på, at vi er i stand til at tale med én stemme under de internationale forhandlinger, der, så vidt jeg ved, er blevet indledt i Genève.

Vores betænkning indeholder mange punkter, og jeg vil nøjes med at fokusere på et par stykker: behovet for en vind-vind-strategi, som kommissæren sagde, med andre ord en tildeling af ressourcer, som de audiovisuelle operatører og de medieoperatører, der allerede findes på området, kan være tilfredse med, og som kan sikre kulturel pluralisme og forsvare kulturelle identiteter og samtidig opfylde pladsbehovene i telekommunikationssektorerne, som er nødt til at udvikle nye tjenester og en lang række teknologier for at opfylde den moderne forbrugers nye krav. Det betyder, at medie- og telekommunikationssektorerne kan operere sammen som kolleger og under ens konkurrencevilkår.

Der er imidlertid en tredje part, som jeg også gerne så som vinder i lighed med de andre, nemlig den gruppe brugere, selv dem uden licens, der udgøres af velgørende organisationer, lokale aktører, små lokalnet og almenyttige foreninger. Til sidst vil jeg gerne fremhæve et punkt, hvor meningene, som Rådets repræsentanter nævnte, er delte i Parlamentet og i de forskellige medlemsstater, og det drejer sig om graden af samarbejde mellem de forskellige myndigheder på området.

Jeg mener på den ene side - og her er Parlamentet enig - at vi må respektere medlemsstaternes ansvar i forhold til tildeling af frekvenser, men vi må på den anden side også sammen vurdere det afgørende behov for harmonisering, for vi bør alle indse, at hvis vi ikke formår at harmonisere, hvis vi ikke formår at koordinere, og hvis vi ikke formår at træffe fælles beslutninger, vil den økonomiske og sociale værdi af frekvensressourcerne blive reduceret. Jeg tænker personligt på det vellykkede og glædelige resultat på GSM-området.

På grundlag af de cost-benefit-analyser, der er foretaget i forskellige lande som led i nationale projekter omkring den dividende, der eftertrages i vores betænkning, og på grundlag af den bredest mulige debat i medlemsstaterne, hvor både operatører og den almindelige offentlighed inddrages, mener jeg, at vi må vise politisk vilje på europæisk plan og alle erkende fordelene ved en fælleseuropæisk forvaltning af denne ressource, som, jeg mener, vil sikre Europa muligheder både socialt og økonomisk.

Malcolm Harbour, ordfører. - (EN) Fru formand! Det er et privilegium for mig at være tilbage her som ordfører for anden gang, for jeg var også ordfører for direktivet i 2001. Det har også været et privilegium at arbejde sammen med parlamentsmedlemmerne, fru Trautmann og fru Castillo Vera, for der har været tale om en holdindsats. Dette er en pakke.

Som kommissæren sagde, har det været en stor succes. Vi ønsker således at ændre og forbedre forbrugernes rettigheder for at sikre, at de bliver godt oplyst og kan drage fordel af de tilgængelige tilbud og tilskynde til innovation.

Vi har behov for en struktur, der naturligvis vil fungere, og jeg vil gerne minde kommissæren om, at det var Parlamentet, der var fortaler for Kommissionens rolle i artikel 7. Vi bakkede op om denne rolle i modsætning til Rådet. Ingen er mere opmærksom på vigtigheden af at finde den rette balance end Parlamentet, men ser vi på holdindsatsen, ville jeg næsten sige, at det er på tide, at tilsynsmyndighederne ikke blot påtager sig et ansvar på nationalt plan for at gennemføre bestemmelserne på ensartet vis, men også påtager sig en del af planlægningsarbejdet på fællesskabsplan. Uanset hvad løsningen i sidste ende bliver, vil den efter min mening kun fungere, hvis de har interesse i denne instans - og jeg vil lade det være op til Dem at afgøre, hvad jeg mener med det!

Jeg vil gerne takke alle de medlemmer, som har arbejdet sammen med mig for at forbedre dette direktiv. Jeg takker også både ministeren og kommissæren for de venlige bemærkninger til de forbedringer, som vi har foreslået. Arbejdet vedrører dels forbrugerrettigheder, dels direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation.

I Parlamentet ligger ansvaret for databeskyttelse og den resterende ekspertise hos Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Efter min opfattelse var det en fejl at slå de to sammen, men jeg synes, at vi har håndteret det på vellykket vis. Min kollega hr. Alvaro vil kommentere disse aspekter, og kommissæren bør takke ham for rent faktisk at have fastlagt detaljerne for, hvordan anmeldelser af brud på datasikkerheden skal fungere. Det var aldeles uacceptabelt af Kommissionen at sende os et forslag, hvor alle detaljerne vedrørende gennemførelse var henlagt til et udvalg. Der er tale om store politiske beslutninger. Jeg er enig med Dem i, at vi stadig har en del arbejde foran os, men De bør bestemt først og fremmest takke hr. Alvaro for at have gjort noget af Deres arbejde.

Jeg er for min del skuffet over, at hele spørgsmålet om forsyningspligt først kommer senere. Vi gør arbejdet i to bidder. Vi afventer Deres rapport, som kommer inden længe. Jeg har fået mest muligt ud af aspekterne omkring brugerrettigheder, men arbejdet er endnu ikke færdigt. Med det mener jeg, at vi ønsker, at disse styrkede og velinformerede forbrugere foretager deres valg på grundlag af flest mulige præcise oplysninger om pris, servicevilkår, eventuelle begrænsninger og om, hvorvidt håndsettet er inkluderet, hvis der vælges en kontrakt af længere varighed. Vi ønsker at gøre det let for dem at foretage deres køb og blive i stand til hurtigt at få flyttet deres nummer, og jeg glæder mig over Deres opbakning til os på det punkt. Vi ønsker også, at de bliver i stand til at undersøge kontraktens løbetid og sikre, at dens varighed ikke anvendes som en restriktion, hvis de ønsker at flytte deres nummer.

Vi vil også gerne se på, hvad forbrugerne kan gøre krav på. De har krav på databeskyttelse. De har krav på sikre og tilgængelige net. De har krav på net, hvor operatørerne ikke blokerer for bestemt indhold eller en bestemt tjeneste til skade for konkurrencen. Vi bakker op om Deres idé med at indføre nye krav til tjenesternes kvalitet, og jeg mener, at vi har forbedret denne idé. Det er et meget vigtigt krav. Forbrugerne har krav på god kvalitetsmæssig adgang til alarmtjenester og lokaliseringstjenester. Navnlig handicappede brugere har krav på disse tjenester og også bedre tjenester.

Jeg mener imidlertid, at forbrugerne også har krav på at blive informeret om nogle af de problemer, som de risikerer at støde på, f.eks. risikoen for overtrædelse af ophavsrettigheder, risikoen for uautoriseret anvendelse eller risikoen for at købe sundhedsskadelige varer såsom forfalskede lægemidler. Hvorfor ikke pålægge udbyderne af elektroniske tjenester at formidle offentlige servicemeddelelser på samme måde som tv-kanalerne i øjeblikket gør? Det er det, vi taler om. Vi taler ikke om dette som en mekanisme til håndhævelse af ophavsretten, hvilket er de nationale regerings ansvar, men vi taler om at gøre tingene lettere og bedre for forbrugerne.

Vi har et stort arbejde foran os, men jeg kan glædeligt fortælle, at jeg har opbakning til en lang række kompromiser, og jeg har tiltro til, at de vil blive vedtaget. Jeg ser frem til at arbejde sammen med det franske formandskab og holde den ambitiøse tidsplan, for det er vigtigt for Europa, at vi holder denne tidsplan.

Jutta Haug, *ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget*. - (DE) Fru formand! Budgetudvalgets interesse i lovgivningen om elektronisk kommunikation, den såkaldte telekommunikationspakke, drejer sig naturligvis primært om den del, der vedrører udgifter, som dækkes via fællesskabsbudgettet. Vi er med andre ord interesseret i agenturet - Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation, som Kommissionen har foreslået, og som vores kolleger i fagudvalget har omdøbt til BERT (Body of European Regulators in Telecommunications).

For at sige det lige ud, så har vi, som tingene står, ikke nok penge under underudgiftsområde 1a til at finansiere dette agentur i hverken den ene eller den anden form. Derfor glæder det os meget, at hovedudvalget har taget vores ændringsforslag med i sin betænkning og foreslår en struktur, der i mindre grad belaster budgettet. Vi må imidlertid alle arbejde sammen for at sikre, at BERT bliver et EU-organ, og at vi i Parlamentet bevarer kontrol over det. Jeg må også minde Parlamentet om, at Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 47 i den interinstitutionelle aftale skal nå til enighed om finansieringen af BERT.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget. - (DE)* Fru formand! Som ordfører for udtalelsen om den første del - bedre lovgivning - i Økonomi- og Valutaudvalget gør jeg Parlamentet opmærksom på min skriftlige udtalelse, men der er tre punkter, som jeg lægger særlig vægt på. Det første er fremme og udvikling af fiberoptiske net, også kaldet anden generation af net. For at fremme udbredelsen af disse net må vi overveje risikodeling i forbindelse med finansieringen af nye faciliteter og kabeldeling. Ud over telekommunikationsselskaberne skal andre offentlige virksomheder også inddrages i kabeldelingen.

Mit andet punkt - og det er allerede blevet berørt - er, at Kommissionens centraliseringskampagne, som føres gennem myndigheden, vetoretten og udvalgsproceduren, på det kraftigste må afvises. Det tredje punkt er, at den endelige fordeling af frekvenser ikke bør fastlægges, før de mange præjudicielle spørgsmål er blevet afgjort. Ligger ansvaret hos EU? På hvilke områder har EU kompetence? Hvor stor er digitaliseringsdividenden reelt? Og hvad er konsekvenserne af de enkelte fordelingsmodeller?

Afledte tjenester såsom trådløse mikrofonssystemer må ikke bringes i fare, for sådanne systemer anvendes i forbindelse med store transmissioner af begivenheder som De Olympiske Lege. Derfor skal resultaterne af de igangværende undersøgelser, som forestås af fagorganer, tages i betragtning i den politiske beslutningsproces om fordelingen af frekvensressourcerne.

Jeg håber, at vi derefter i fællesskab vil sikre alle interessenter fordele på europæisk plan.

Gunnar Hökmark, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget. - (EN)* Fru formand! Europas evne til at blive førende på området telekommunikation og mobilt internet afhænger af vores evne til at åbne op for innovation og nye tjenester.

Ud fra det perspektiv ville det være farligt at forsøge at forsvare gamle strukturer og eksisterende aktører. Vi er nødt til at åbne op, og derfor er det så vigtigt at udnytte digitaliseringsdividenden på en måde, der frigør hele frekvensspektret til nye tjenester og nye muligheder, mens vi samtidig forsvare eksisterende tv-selskaber og deres nuværende tjenester.

Der skal åbnes op for muligheden for at udvikle forskellige tjenester i alle dele af frekvensspektret. De steder, hvor der ikke allerede er infrastrukturkonkurrence, skal vi sørge for, at der skabes egentlig konkurrence via funktionel adskillelse.

Robert Goebbels, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget. - (DE)* Fru formand! Lad mig på 60 sekunder fremsætte nogle korte bemærkninger på vegne af min kollega hr. Rapkay. Især for os socialdemokrater har gennemførelsen af et velfungerende indre marked for telekommunikationstjenester meget høj prioritet. Vi glæder os over Kommissionens aktive rolle på området. Navnlig forbrugernes skal beskyttes mod de store operatørers åbenlyse magtmisbrug. Der er tydeligvis stadig rig mulighed for at nedsætte taksterne. Kommissionens initiativer vedrørende roaming viser, at det også i en markedsøkonomi er nødvendigt at gribe ind i prisfastsættelsen. Vi foretrækker at se Kommissionens synlige hånd end at føle markedets usynlige hånd, som ofte er lommetyvens hånd, der befinder sig i forbrugernes tegnebog.

ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget. - (FR) Fru formand! Jeg vil afslutningsvis takke alle ordførerne og især fru Trautmann, som har gjort et fantastisk stykke arbejde, der giver os forventninger om en meget stor tilslutning i morgen.

Sophia in 't Veld, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget. - (NL)* Fru formand! Selve pakken indeholder fornuftige forslag til beskyttelse af forbrugernes rettigheder og privatlivets fred, men desværre mangler der sammenhæng, og derfor skaber pakken retlig usikkerhed både i forhold til virksomheder og forbrugere, fordi anvendelsesområdet er fuldstændig uklart.

Jeg har en fornemmelse af, at Kommissionen i større grad har ladet sig styre af de interne institutionelle strukturer og retsgrundlaget end af de faktiske omstændigheder, fordi hvad er det egentlig vi taler om? Er det om telefonsystemer? Det er bestemt en helt forældet snak. Eller er det om mobiltelefoner? Hvad er Skype så? Hvad er betalingstjenester via telefonen? Betragtes de også som telekommunikation? Hvad med RFID?

Det fremgår ikke. Hvorfor er der regler for anmeldelse af sikkerhedsbrud for telekommunikations- og internetudbydere, men ikke f.eks. banker, forsikringsselskaber og socialforvaltningen, som ofte anvender de samme oplysninger? Hvad hvis de personoplysninger, som indsamles af en virksomhed, anvendes af andre, f.eks. ministerier, politiet eller retsmyndighederne, som fastlagt i databeskyttelsesdirektivet? Hvem er så ansvarlig for disse oplysninger? Hvad nytte har borgeren af det? Hvor kan jeg som borger gå hen?

Til sidst vil jeg sige, at jeg mener, at vi er nødt til sammen med USA straks at begynde at se på transatlantiske og internationale standarder på dette område.

Reino Paasilinna, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi*. - (FI) Fru formand, hr. ministre, fru kommissær, fru Trautmann! Nu er tiden inde til at tænke i konkrete menneskerettigheder i det informationssamfund, som vi er ved at forbedre, med demokrati og god forretningspraksis som de primære mål. Forbedringer er altså nødvendige, og vi forbedrer også beskyttelsen af privatlivets fred og sikkerheden som i tilfældet med junk mail. Vi insisterer på, at princippet om ret til adgang kommer til at spille en rolle, og vi lovgiver om adgang til tjenesteydelser, som ikke er et ubetydeligt område. Lave takster og bredbånd til alle er eksempelvis en borgerret. Vi har nu styrket især de ældres og de handicappedes stilling, og jeg mener, at det er et human og anstændigt mål.

Desuden skal nettene være i konkurrence, og vi skal forhindre, at operatører stiller sig i vejen for konkurrencen. Konkurrencen skal tværtimod have et løft, og det bør ikke være tilladt at fremstille dataterminaludstyr, som kun giver adgang til én operatør. Det ville være lige så vanvittigt som at have en radio, der kun kunne tage én station.

Tv-selskaberne bør nu og for altid garanteres deres egne frekvenser, fordi de aldrig har penge nok til at deltage i auktioner. Det er rent faktisk et solidt grundlag for informationssamfundet, og det må vi altid beskytte. Vi har ikke desto mindre behov for plads til 3G, og det er der ved at blive taget hånd om. Vi er også nødt til at sikre plads til nye teknologier og innovation.

Jeg har endnu en ting at sige. Jo mere retfærdigt og teknisk avanceret EU er, desto bedre vil vi klare os både som en demokratisk kraft i informationssamfundet og som et fællesskab, der opfylder Lissabonmålene, hvilket der i øjeblikket synes at være lang udsigt til. Det er op til os. Denne lovgivningspakke er et skridt i den rigtige retning.

Marian Zlotea, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse*. - (RO) Fru formand, mine damer og herrer, fru kommissær, hr. ministre! Jeg vil gerne takke de ordførere, der har været involveret i arbejdet med telekommunikationspakken.

Jeg synes, at fru Trautmanns betænkning er udtryk for en afbalanceret holdning, og jeg støtter de fremsatte kompromisændringsforslag. Jeg glæder mig desuden over, at bestemte ændringsforslag blev vedtaget, især dem, der vedrører harmonisering af frekvensspektret samt visse foranstaltninger med forbindelse til de globale telekommunikationstjenester.

Den europæiske vækst og forbrugervelfærden er afhængig af en dynamisk og konkurrencepræget telekommunikationssektor. På et marked med konkurrence er der adgang til bredbånd, og nye aktører på markedet sørger for højere hastighed og nyskabende tjenester.

Rammedirektivet i telekommunikationspakken bør fokusere på øget investering. Vi er også nødt til at tage højde for næste generation af net, og forbrugernes muligheder skal være mere varierede og føre til lavere omkostninger og bedre tjenester til deres fordel.

Til sidst vil jeg gerne give udtryk for min tillid til de ændringer, som vi agter at foretage i forhold til telekommunikationspakken, der skal være til fordel for forbrugerne og sikre dem et bredt udvalg, lavere omkostninger og mere varierede tjenester.

Edit Herczog, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse*. - (HU) Fru formand! Vi kan roligt sige, at Unionen inden for de seneste 10 år har kunnet tilskrives succeser inden for sektoren for elektronisk kommunikation. Derudover er der stadig nogle grænseoverskridende problemer og uligheder med hensyn til bredbåndsadgang og udbredelse af det digitale samfund og digitale tjenester. Hvis vi virkelig ønsker et "fælles" marked, må vi skabe betingelserne for det.

Som et resultat af de seneste måneders forhandlinger stemte vi for oprettelsen af BERT, som vil forenkle samarbejdet med de nationale tilsynsmyndigheder og garantere deres reelle deltagelse. Vi mener stadig, at BERT bør være ansvarlig og åben over for de europæiske institutioner. En betingelse for det er imidlertid

fællesskabsfinansiering. Medlemsstaternes medfinansiering ville tilsyneladende sikre større uafhængighed og effektivitet, men det er ikke tilfældet, for det ville betyde, at EU og Parlamentet ikke får kontrol med organisationen. Det kan vi ikke støtte. Vi må blive ved med at kæmpe for at beskytte forbrugernes interesser sammen med Kommissionen, så de kun skal bære eventuelle omkostninger til den fortsatte udvikling af nye teknologier, og så forbrugerne ligesom med roaming desuden ikke kan udsættes for svindel i forbindelse med fakturering.

Manolis Mavrommatis, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget*. - (EL) Fru formand! Som ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget vil jeg gerne påpege, at det er yderst vigtigt, at de intellektuelle ophavsrettigheder behandles på lige fod med andre grundlæggende rettigheder.

Vi bør alle, navnlig lovgiverne, huske på, at hvis den intellektuelle kreativitet ikke beskyttes, og hvis kunstnernes juridiske rettigheder krænkes af hensyn til beskyttelsen af personlige oplysninger, vil det kunstneriske indhold, der gøres tilgængeligt for brugerne, blive begrænset.

Piratkopiering og ulovlig distribution af musik og film på internettet er en kendsgerning. Ulempen ved teknologien er imidlertid, at den krænkede part er kunstnerne. Uanset om vi vil det eller ej, er de kilden til det udbudte materiale.

På vegne af Kulturudvalget vil jeg således gerne opfordre alle medlemmer i alle udvalg og alle de politiske grupper til at beskytte europæisk kreativitet og dermed beskytte det kunstneriske indhold, der gøres tilgængeligt via nye medier.

Cornelis Visser, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget*. - (NL) Fru formand! Kommissær Reding har endnu en gang vist sin beslutsomhed med hensyn til telekommunikationspakken. Vedrørende Kommissionens forslag om digitaliseringsdividenden har jeg på vegne af Kultur- og Uddannelsesudvalget haft et meget konstruktivt samarbejde med fru Toia. På vegne af Kultur- og Uddannelsesudvalget vil jeg også gerne takke formanden for Udvalget om Industri, Forskning og Energi, fru Niebler, for det fantastiske samarbejde.

Kultur- og Uddannelsesudvalget betragter radio og tv som et helt afgørende medie til formidling af kultur og sprog. Med overgangen fra analogt til digitalt tv er der i øjeblikket uudnyttede frekvensressourcer. Udbyderne af mobilt internet og bredbåndsinternet er meget interesserede i disse frekvenser. Kultur- og Uddannelsesudvalget er ikke imod teknologisk innovation, men det ønsker at beskytte de nuværende offentligesom kommercielle brugeres rettigheder. Tv-selskabernes kulturelle og sproglige mangfoldighed skal fortsat garanteres fuldt ud, og forbrugernes interesser og deres investeringer i tv-udstyr skal beskyttes.

Gyula Hegyi, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget*. - (EN) Fru formand! Det er vigtigt at understrege, at udviklingen på telekommunikationsområdet ikke kun er en teknologisk og økonomisk proces, men også en social og kulturel begivenhed. Vi bør fastholde og acceptere EU's ledende rolle i denne proces.

Der er to aspekter, som bør tages i betragtning. Dels den almindelige og demokratiske adgang til elektroniske kommunikationstjenester, hvilket betyder, at alle bør have ret til adgang til sådanne tjenester, dels princippet om, at kultur- og uddannelsesarven bør videregives og respekteres. Kulturudvalget har forsøgt at finde en balance mellem disse interesser.

Som Kultur- og Uddannelsesudvalgets ordfører for BERT (Body of European Regulators in Telecom) fokuserede jeg udelukkende på de aspekter, der falder ind under Kulturudvalgets kompetencer. BERT bør være åben for kontakt med ikke kun erhvervslivet og forbrugergrupper, men også med kulturelle interessegrupper, da de kan sikre nyttige og pålidelige oplysninger om kulturelle aspekter.

Jeg tror, at hvis vi udnytter udviklingen inden for telekommunikation på den rette måde, kan hele processen være med til at gøre Europa til verdens førende videnssamfund - hvilket er vores primære mål.

Ignasi Guardans Cambó, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget*. - (FR) Fru formand! Jeg vil først gerne takke ordførerne for deres arbejde.

Kultur- og Uddannelsesudvalget har fra starten taget hele dette spørgsmål meget alvorligt, fordi vi ikke længere kan lovgive om de elektroniske net eller om frekvensressourcerne uden at tage hensyn til den reelle karakter af det indhold, der distribueres. Det kan ikke gøres alene på grundlag af tekniske eller endog økonomiske kriterier, som ikke tager højde for kulturpolitikens mål eller beskyttelsen af mangfoldigheden. Konsekvenserne af en digital verden kræver, at vi samarbejder med tv-selskaberne og udbyderne af elektroniske

tjenester og lovgiver om et indre marked for telekommunikation, der ikke længere kan adskilles fra det audiovisuelle marked.

Vi har også behov for en afbalanceret løsning på problemet med ulovligt indhold på internettet, som tvinger hver enkelt af os til at leve op til vores eget ansvar i en kamp, som vi alle må deltage i, hvis vi vil beskytte vores børn og vores kultur, som vi kender den i dag.

Jeg støtter derfor alle disse tekster i deres nuværende form, og jeg håber ikke, at vores forhandling og den endelige afstemning vil blive påvirket af irrelevant pres udefra.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. - (PL) Fru formand! Den europæiske rammelovgivning om telekommunikation blev vedtaget i 1990'erne og frigjorde effektivt de nationale markeder fra statsmonopolerne. Det medførte et kraftigt fald i de konkurrerende operatørers priser på opkald. I de seneste år er der sket revolutionerende ændringer i kommunikationsteknologien. Mobiltelefoner og udviklingen af internettet og trådløse netværk har givet telekommunikation en helt ny karakter. EU-retten bør afspejle disse ændringer, herunder de sociale følger.

Omkring 15 % af europæerne har et handicap, og i 2020 vil de ældre udgøre 25 % af befolkningen. Det er netop disse mennesker med særlige behov, som bør sikres lettere adgang til telekommunikationstjenester. Det er nødvendigt at sikre folk gratis adgang til et fælles alarmnummer, 112, i hele Unionen, herunder brugere af internettelefoner, og til andre elektroniske telekommunikationstjenester. Desuden bør kunderne have krav på at blive fuldt informeret om både de juridiske forpligtelser, der følger med brugen af en given tjeneste, f.eks. i forhold til ophavsret, og om lovhjemlede restriktioner. Nøglen til bedre forbrugerbeskyttelse er frem for alt en nøje fastlæggelse af de nationale tilsynsmyndigheders ansvar med hensyn til den daglige udøvelse af forbrugerrettigheder.

Manuel Medina Ortega, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. - (ES) Fru formand! Ordføreren, fru Trautmann, sagde, at spørgsmål om intellektuel ejendom ikke bør inddrages i debatten. Jeg er enig med hende, for jeg mener, at beskyttelsen af intellektuel ejendom ligesom beskyttelsen af privatlivets fred og andre juridiske begreber allerede er omfattet af andre rammebestemmelser.

Det bør imidlertid påpeges, at beskyttelsen af intellektuel ejendom stadig er vigtig i forbindelse med indholdsopdateringer. Telekommunikationssystemer er blevet beskrevet som motorveje, hvor enhver kan bevæge sig frit, men hvis nogen begår en forbrydelse på motorvejen, griber politiet ind. Man kan ikke stjæle en bil, køre i den på motorvejen og, når politiet så griber ind, henvise til den frie bevægelighed på motorvejen.

Jeg mener, at det ud fra Parlamentets synspunkt er vigtigt at minde om betydningen af at beskytte intellektuel ejendom, minde om beskyttelsen af privatlivets fred og også minde om folks ret til privatliv, en ret, som i øjeblikket krænkes af store telekommunikationsselskaber.

Alexander Alvaro, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. - (DE) Fru formand! Hvis De gav mig samme taletid som de forrige tre talere, ville det passe fint. Jeg bør dog i øvrigt nævne, at jeg havde det indtryk, at jeg ville have to og et halvt minuts taletid.

Så for ikke at spilde tiden, vil jeg gerne takke hr. Harbour, fru Trautmann og fru del Castillo Vera for det helt enestående samarbejde, som hr. Malcolm allerede har henvist til. Vi behandlede dette spørgsmål uden gnidninger og på grundlag af gensidig tillid og et særdeles tæt samarbejde. Desværre er det for sent nu at rette op på den strukturelle uhensigtsmæssighed med at behandle to direktiver under ét.

Lad mig kort sige i lyset af den begrænsede tid, jeg har til rådighed, at det glæder mig meget, at Kommissionen om end noget overfladisk tog fat på det overordnede spørgsmål om beskyttelse af personoplysninger. Det forholder sig sandsynligvis sådan, fru kommissær, at De ikke ville give mig Deres kreditkortoplysninger, Deres telefonnummer og Deres adresse, selv om jeg spurgte pænt. Problemet med nettet er, at mange af disse oplysninger med stor sandsynlighed allerede ligger derude, på steder, som De ikke kunne forestille Dem og ikke ville bryde Dem om. I den forbindelse er jeg glad for, at det i samarbejde med andre grupper og medlemmer lykkedes mig at være med til at sikre, at forbrugernes ret til fortrolig behandling af deres personoplysninger og beskyttelse af deres personlige systemer vil blive omfattet af denne pakke.

Jeg kan se, at tiden er ved at løbe ud, men jeg håber, at vi vil få flere lejligheder til at drøfte de forskellige spørgsmål mere indgående. Jeg vil derfor gerne endnu en gang takke Dem for Deres konstruktive samarbejde, og måske vil det lykkes os at fremme udviklingen af persondatabeskyttelsen i Europa til gavn for forbrugerne.

Angelika Niebler, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Fru formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Lad mig også starte med at takke ordførerne, fru Trautmann, hr. Harbour, fru del Castillo Vera og fru Toia, og alle skyggeordførerne for den gode arbejdsindsats fra alle sider og for deres frugtbare samarbejde med dem, som ikke var lige så tæt involveret i denne sag.

De nyeste retlige rammer for markedsliberalisering stammer fra 2002. Markedets betydning er allerede blevet fremhævet i dag. Hvis jeg må minde Dem om lidt statistik, så har telekommunikationssektoren opnået en omsætning på over 300 milliarder euro alene i Europa. Tusinder af arbejdspladser er afhængige af dette marked, og derfor er det vigtigt, at vi fortsat udvikler de retlige rammer, som har stået deres prøve siden 2002, på en sådan måde, at de nye bestemmelser bliver en del af denne europæiske succeshistorie. I den henseende må vi naturligvis først og fremmest tilpasse vores retlige rammer under hensyntagen til den nye teknologiske udvikling.

I den korte taletid, som også jeg har til rådighed, vil jeg gerne fremhæve to punkter, som er særligt vigtige for mig personligt. Det første er investeringer i en højteknologisk infrastruktur i Europa. Vi i Europa står over for en stor udfordring, som består i hurtigst muligt at investere mest muligt i disse nye højhastighedsbredbåndsnet. Det er en af nøglerne til et konkurrencedygtigt Europa. Vi er nødt til at skabe nogle juridiske vilkår, hvorunder sådanne investeringer kan bære frugt. På den anden side må vi ikke skabe nye monopoler og lukkede markeder.

I udvalg sørgede vi for, at den risiko, der er forbundet med oprettelsen af nye net, vil blive retfærdigt fordelt, og at tilsynsmyndighederne i fremtiden tager højde for denne risikodeling.

Derudover lagde vi stor vægt på spørgsmålet om frekvenspolitikken. Vi er tilhænger af en mere fleksibel frekvenspolitik i Europa. Jeg er overbevist om, at der kan findes en god måde at fordele digitaliseringsdividenden på, så der tages hensyn til tv-selskabernes legitime interesser og samtidig sikres størst mulig fleksibilitet i forhold til nye tjenester.

Erika Mann, for PSE-Gruppen. - (DE) Fru formand! Jeg vil kun tale om to punkter. Jeg vil gerne starte med et område, hvor der stadig er et par spørgsmål, som vi skal have afklaret med fru del Castillo Vera. Jeg tænker på spørgsmålet om, hvordan det kommende lille agents uafhængighed og autonomi kan garanteres, og hvordan det mest hensigtsmæssigt finansieres. Der er meget forskellige holdninger til den sag. Jeg vil meget gerne høre fra Rådet, hvordan dets forhandlinger om dette spørgsmål former sig, og hvordan Rådet forestiller sig, at oprettelsen af sekretariatet eller BERT - eller hvilket navn, der nu bliver vedtaget - kan garanteres, og hvilken finansieringsmetode det forestiller sig. I den forbindelse mener jeg, at kommissæren helt med rette erklærede, at vi skal have en europæisk struktur og ikke har noget ønske om at oprette strukturer, der ikke passer ind i det europæiske retssystem.

Der er som bekendt to finansieringsmetoder under overvejelse. Den første er den blandede finansiering, som ordføreren har foreslået, og den anden er det forslag, som jeg har fremsat, og som min gruppe støtter, nemlig finansiering over fællesskabsbudgettet. Hvorom alting er, ville det være interessant at høre, hvor Rådet - som naturligvis har haft en ophedet debat om dette punkt - og bestemt også de nationale tilsynsmyndigheder i dag står i forhold til finansieringsspørgsmålet.

Mit andet spørgsmål, som også er rettet til Rådet, vedrører finansieringen af de nye net. Også her har vi vedtaget forskellige ændringsforslag, bl.a. et, som jeg fremsatte i Udvalget om Industri, Forskning og Energi, og som er lidt mere detaljeret med hensyn til en mulig risikofordeling i tilfælde af, at visse virksomheder foretager de fornødne investeringer, og konkurrenterne skal have adgang til nettene lige fra starten af. Så vidt jeg har hørt, er Rådet af en anden holdning og ønsker ikke at gå i detaljer eller give virksomhederne nogen som helst garanti for, at en risikodeling kan finde sted. Jeg ville være taknemmelig for Deres uddybning af disse punkter.

Patrizia Toia, for ALDE-Gruppen. - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Den faldende produktion og økonomiske vækst i Europa mærkes også i telekommunikationssektoren, som i øjeblikket oplever forskellige kriser. Det er en sektor, som kræver investeringer, som er styret af forskning og innovation, og som også har behov for en del tid til at træffe sine egne valg. Jeg mener derfor, at vi er nødt til at sikre størst mulig opbakning, og at vores reformpakke vedrørende rammebestemmelserne kan puste nyt liv i denne sektor ved at sikre en stabil, solid og effektiv retlig ramme.

Jeg mener, at det er formålet med vores arbejde i Parlamentet og i Udvalget om Industri, Forskning og Energi. Vi har arbejdet med dette formål for øje for at sikre nogle rammebestemmelser, der, som fru Trautmann sagde, er mindre komplekse, klarere og mere effektive end de nuværende, i den overbevisning at vi nogle

gange ikke har behov for flere regler eller love, men i stedet har behov for pålidelige og effektive instrumenter, hvormed vi kan anvende de eksisterende bestemmelser og indimellem endda ophæve gældende lovgivning.

Vi har arbejdet hårdt for at skabe et åbent og konkurrencepræget marked og forsøgt at forene de evige modsætninger mellem de gamle - for ikke at sige historiske og tidligere monopolistiske - operatører og de nye operatører ved at sige, at der kan være plads til alle inden for en afbalanceret ramme, så længe forretningssansen og designekspertisen er til stede, og der er adgang til de nødvendige ressourcer.

Endelig mener jeg, at vi understregede - og dette, føler jeg i særdeleshed, er et vigtigt punkt - at tilsynet, de forskellige ansvar og ansvarskæden spiller en afgørende rolle inden for en mere fleksibel og dereguleret ramme, og jeg tilslutter mig Kommissionens netop fremkomne synspunkt om, at det er vigtigt, at de forskellige organer med ansvar for den vigtige tilsynsopgave har klart definerede roller og ansvarsområder.

Et sidste punkt, som er blevet fremhævet af flere parlamentsmedlemmer ud over ordføreren, hvis arbejde vi alle roser, er forbrugernes rolle. Forbrugerne er nemlig ofte sat i baggrunden, men vi ønsker at få dem frem i lyset og sætte spot på dem, fordi jeg ville mene, at de sammen med erhvervslivet er den reelle drivkraft på markedet.

Roberts Zīle, for UEN-Gruppen. - (LV) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at takke alle ordførerne for pakken om elektronisk kommunikation for deres arbejde, som begyndte med afholdelsen af høringer og sluttede med udarbejdelsen af betænkninger. Jeg vil også gerne takke kommissær Reding for hendes pålidelige og aktive indsats på området for elektronisk kommunikation, både med hensyn til roaming og også denne pakke. Samtidig er jeg dog ikke overbevist om, at de ændringsforslag, som de forskellige udvalg har fremsat til Kommissionens forslag, vil resultere i en bedre udnyttelse af ressourcerne, i bedre konkurrence på EU's indre marked og i større effektivitet for forbrugerne. Jeg vil gerne kort give Dem et par eksempler på, hvorfor.

For det første er det meget muligt, at den fælles struktur bestående af nationale tilsynsmyndigheder, BERT, vil sikre en mere demokratisk tilsynsstruktur end den, som Kommissionen har foreslået, men det er også meget muligt, at BERT vil komme til at fungere efter dårligere samarbejdsprincipper og svække Kommissionens evne til at træffe tilsynsbeslutninger. For det andet var Kommissionens forslag om en funktionel opdeling af telekommunikationssektoren, der adskilte adgang til nettene fra andre detailprodukter, et modigt skridt. Det lader dog til, at dette adskillelseskra i form af en undtagelsesforanstaltning, der kan træffes af de nationale tilsynsmyndigheder, reelt set aldrig vil finde anvendelse på en hel del markeder. Det er ingen hemmelighed, at i de mindre EU-lande vil tilsynsmyndighedernes evne til at indføre sådanne undtagelsesforanstaltninger over for store virksomheder være meget begrænset, og derfor er jeg ikke overbevist om, at Parlamentets forslag er bedre end Kommissionens i forhold til at styrke EU's indre marked.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Fru formand! Til den store tak, der er givet udtryk for, vil jeg gerne føje min egen ganske særlige tak. Jeg var ansvarlig for rammedirektivet i Udvalget om Industri, Forskning og Energi, og det er takket være fru Trautmanns politiske instinkter i mediespørgsmål og hendes evne til at arbejde meget struktureret og systematisk, at vi i Parlamentet gennem betænkningen om rammedirektivet måske vil kunne forhindre, at der føres en afsporet mediepolitik. Vi får se.

Fru kommissær! Efter min opfattelse har Parlamentet foretaget afgørende ændringer af forslaget til rammedirektiv i forhold til konkurrencelovgivningen, men også og mere specifikt til frekvenshandelen. Jeg fandt, at Deres oprindelige forslag til rammedirektivet udelukkende fokuserede på markedet og i høj grad overvurderede digitaliseringsdividenden. Gudskelov tiltalte disse forslag ikke medlemmerne af Kultur- og Uddannelsesudvalget og efterfølgende heller ikke Udvalget om Industri, Forskning og Energi. Mine kolleger fokuserede derimod på offentlige kulturelle og politiske interesser og samfundets vel i deres drøftelser, og jeg mener, at dette tydeligst afspejles i følgende dele af Trautmann-betænkningen:

Radiofrekvenser betragtes som et offentligt gode og vil desuden forblive medlemsstaternes ansvar. Der vil blive lagt særlig vægt på radio- og tv-sending, men også på opinionsdannende tjenester. Deres forsøg på at tvinge radio- og tv-sending i defensiven er mislykkedes, fru kommissær. Det vil blive lettere at indføre paneuropæiske tjenester - det er positivt, hvilket jeg er sikker på, at De er enig i. Medlemsstaterne vil også have det primære ansvar for yderligere frekvensharmoniseringer. Hvis der opstår vanskeligheder, vil beslutningerne ikke blive truffet af Kommissionen alene - Parlamentet vil også blive inddraget. BERT vil få stor betydning. Jeg mener, det siger sig selv, at BERT skal finansieres gennem EU. Jeg håber, at vi vil formå at sikre det.

Jeg vil ud over rammedirektivet og spørgsmålet om frekvenser også gerne sige noget om to andre betænkninger og starte med Harbour-betænkningen. I Deres betænkning, hr. Harbour, er der virkelig nogle rigtig gode

bestemmelser, der forsvare forbrugernes og forbrugernes interesser. Der vil i fremtiden blive taget større hensyn til eksempelvis handicappede. Jeg mener desuden, at De ligefrem bidrager til mediepluralismen med Deres forslag om obligatoriske tjenester.

Min gruppe kan imidlertid ikke tilslutte sig betænkningens forsøg på også at regulere ophavsretten. Vi bryder os slet ikke om det. Heller ikke den franske model - og her henvender jeg mig også til Rådets formandskab - eller modellen med, at hammeren falder tredje gang, har vores støtte - tværtimod. Dette forsøg fjerner ingen af vores bekymringer vedrørende ophavsret eller beskyttelse af privatlivets fred på internettet.

Lad mig afslutningsvis sige nogle få ord om Alvaro-betænkningen. De har endnu en gang talt meget overbevisende om persondatabeskyttelse, hr. Alvaro. Ligesom De har antydnet i Deres taler, mener jeg heller ikke, at der endnu er fundet en konsekvent linje i spørgsmål som beskyttelse af IP-adresser. Vores erfaring fra telekommunikationsskandalen og handelen med adresser via callcentre har vist, at IP-adresser skal ydes maksimal beskyttelse, og jeg håber, at vi vil nå til enighed herom inden for de kommende to uger.

Eva-Britt Svensson, for GUE/NGL-Gruppen. - (SV) Fru formand! Jeg håber, at mange af vores borgere følger med i denne debat og bliver inddraget i den inden afstemningen, da den involverer så store udfordringer, i særdeleshed vedrørende internettjenester.

Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe vil navnlig gerne fremhæve tre hovedområder:

For det første er Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre imod forslaget om at oprette en ny europæisk myndighed på området. Det vil blive dyrere og mere kompliceret. Det er unødvendigt at oprette endnu en europæisk myndighed.

For det andet skal der lægges større vægt på geografiske forskelle og uensartet infrastruktur i spørgsmålet om elektroniske tjenester. Vi må understrege, at forbrugernes skal sikres lige adgang, så der ikke opbygges flere kløfter i vores samfund. Der må ikke være nogen forskelle i adgangen til elektroniske tjenester mellem dem, som bor i byen og i regioner med en stærk økonomi, og dem, som bor i regioner med en svag økonomi og i tyndt befolkede områder. Når det ikke er samfundet eller staten, men private aktører, der skal overtage så vigtige investeringer i infrastrukturen, er der en klar risiko for, at ikke alle borgere vil få den samme adgang til den samme pris.

For det tredje er GUE/NGL-Gruppen imod forskellige industrielle lobbygruppers store indflydelse. Telekommunikationspakken bør ikke berøre ophavsretten, men det er ikke desto mindre lykkedes lobbyisterne at få netop dette emne taget op i forslaget. Lobbygruppernes forslag - som er blevet godkendt af alle de politiske grupper undtagen Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe, der var den eneste gruppe, som stemte imod i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse - åbner mulighed for kontrol af downloads og fri adgang til eksempelvis websteder som MySpace og YouTube.

Disse ændringsforslag kom ind ad bagdøren i sidste øjeblik, og uden at der havde været nogen videre debat i befolkningen om disse store ændringer. I Sverige havde vi eksempelvis en stor debat om fildeling. Jeg er imod beslutningen om at forbyde fildeling på nationalt plan, og det er jeg også på EU-plan. Risikoen ved nu at tage beslutningen på EU-plan er større i forhold til de nationale beslutninger, eftersom lobbygrupperne har haft stor indflydelse og indvirkning i EU-systemet, og fordi mange borgere mangler tilstrækkelig oplysning, når vi drøfter disse spørgsmål på EU-plan. Jeg håber, at der vil komme en bølge af stærke meningstilkendegivelser fra borgerne med hensyn til at garantere ytringsfriheden og adgangen til internettjenester.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. - (SV) Fru formand! Jeg hedder Sisufos til mellemnavn. Jeg er blevet valgt af 15 % af den svenske befolkning til her i Parlamentet at kæmpe imod, at EU bliver involveret i endnu flere nye områder og dermed fortsætter sin centralisering og bureaukratisering af det europæiske samfund. Det er en Sisufosopgave.

Telekommunikation er et af de områder, hvor EU har en vigtig funktion, og jeg ser med tilfredshed på den foreslåede telekommunikationspakke, som drejer sig om større konkurrence og bedre beskyttelse af privatlivets fred, men det virker uundgåeligt, at der ikke samtidig vil ske en centralisering og bureaukratisering. I den forbindelse er jeg imod to ting. For det første foreslås det, at de frekvensressourcer, der frigøres ved overgangen til digitalt tv, bør tildeles i henhold til EU's bestemmelser. For det andet foreslås det at oprette en ny europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation.

Jeg opfordrer kraftigt Parlamentet til at forkaste begge disse forslag. De frekvensressourcer, der frigøres, bør fordeles af medlemsstaterne, og med hensyn til myndigheden er den naturlige løsning at videreudvikle de europæiske organer på telekommunikationsområdet, der allerede eksisterer.

Desislav Chukolov (NI). - (BG) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg tænker på alle de ting, der er blevet sagt i dag i denne sal, og ingen har understreget behovet for at beskytte fortroligheden af oplysninger. Jeg opfordrer Dem til, at vi i så vigtige spørgsmål under ingen omstændigheder følger USA's eksempel.

De ved, at det overnationale oligarki under påskud af at "bekæmpe terrorisme og piratkopiering" forsøger at sætte flest mulige borgere under total, betingelsesløs og uansvarlig kontrol. Vores personlige oplysningers fortrolighed skal beskyttes for enhver pris. Jeg gentager: for enhver pris!

I øjeblikket kontrolleres alle telefonopkald i Bulgarien. Fra næste år ønsker magthaverne i mit land at indføre fuld og ubetinget adgang til alle logfiler og al elektronisk korrespondance på hver eneste computer. Det sker ikke på grund af hjælpeløshed, for i Bulgarien er der som i resten af Europa tilstrækkeligt mange veluddannede og kvalificerede specialister, der kan bekæmpe enhver form for computerkriminalitet. Det sker, og jeg gentager, med det formål at få total kontrol over borgerne.

Retten til frihed garanterer også vores ret til menneskelig værdighed. Der bør bringes skam over enhver, som forsøger at fratage os vores værdighed. De bør stilles til skue og ikke få hjælp fra medierne til at slippe af sted med sådanne hensigter på denne måde.

I Bulgarien blev der for nogen tid siden afholdt en sløv debat om borgernes rettigheder i den elektroniske verden. Den eneste konklusion, der dengang blev draget, var, at uanset hvad borgerne ønsker, lever de med det, som påtvinges dem. Jeg kan på det bestemteste garantere alle borgere i Bulgarien, at partiet Attack i starten af det nye parlamentsår vil kæmpe for at få ophævet ethvert indgreb i og al overvågning af korrespondance på internettet.

Til sidst vil jeg gerne sige, at hvis vores ret til privat korrespondance først én gang indskrænkes, vil den for altid være det. Selv hvis terroristerne begynder at bruge brevduer. Enhver, som erstatter frihed med sikkerhed, fortjener hverken frihed eller sikkerhed.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Lad mig starte med at lykønske Kommissionen. Vi er nu nået til andet trin i processen med at reducere roamingafgifterne på taletelefoni. Jeg mener, at disse bestemmelser har vist sig at være meget effektive i praksis. I slutningen af feriesæsonen vil forbrugerne imidlertid igen blive ramt af alarmerende høje regninger, for hvis sandheden skal frem, er der sket for få fremskridt på SMS-markedet og i særdeleshed med hensyn til dataroaming.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at gøre noget på dette område og skabe et indre europæisk marked for europæiske forbrugere. Vi kan blot konstatere, at denne del af EU's indre marked endnu ikke fungerer, og at der er et presserende behov for at oprette et indre marked på dette område, navnlig gennem en gradvis indførelse af en fælles, fleksibel plan for tildeling af frekvenser. En effektiv forvaltning af denne knappe ressource er særlig vigtig.

Digitaliseringsdividenden er en historisk mulighed, og det vil også være vigtigt for tv-selskaberne at kunne transmittere deres programmer via tredjegenérationsmobiltelefoner, så vi kan få et fælles europæisk medieområde. Digitaliseringsdividenden skaber også nye muligheder inden for området for europæisk kommunikation.

Jeg vil også gerne fremhæve vigtigheden af at gennemføre den verdensomspændende radiokonferences beslutninger på grundlag af denne strategi, og eftersom der ikke er nogen bestemmelse om, at BERT skal tage sig af disse spørgsmål, opfordrer jeg Kommissionen til at oprette sin egen myndighed eller gruppe, der kan undersøge disse spørgsmål og vedtage officielle retningslinjer for samarbejde.

Jeg mener desuden, at BERT alene bør finansieres med fællesskabsmidler, fordi vi ganske enkelt har behov for en myndighed eller institution, der er helliget EU's indre marked, og fordi de nationale tilsynsmyndigheder bør tildeles flere rettigheder i de andre medlemsstater.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Fru formand, mine damer og herrer! Informationssamfundets udvikling er afhængig af de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Overgangen fra analogt til digitalt tv inden 2012 vil frigøre betydelige frekvensressourcer på europæisk plan og dermed give mulighed for udvikling af nye teknologier og innovative løsninger, der kan styrke den

europæiske konkurrenceevne i denne sektor. For at drage fuld nytte af digitaliseringsdividenden i Europa støtter Parlamentet en fælles, fleksibel og afbalanceret strategi, der på den ene side giver tv-selskaberne mulighed for fortsat at tilbyde og udvide deres tjenester, og på den anden side giver de elektroniske kommunikationsoperatører mulighed for at udnytte denne ressource til nye tjenester, der er knyttet til vigtige sociale og økonomiske anvendelsesformål, og understreger, at digitaliseringsdividenden bør fordeles i overensstemmelse med princippet om teknologisk neutralitet.

Udnyttelsen af digitaliseringsdividenden kan være med til at opfylde målene i Lissabonstrategien ved at sikre bedre interoperable sociale tjenester såsom e-forvaltning, e-sundhed og e-læring især for personer, der bor i ugunstigt stillede eller afsondrede områder eller blot landdistrikter.

Vi anerkender medlemsstaternes ret til at bestemme, hvordan digitaliseringsdividenden skal udnyttes, men mener, at en koordineret fællesskabstilgang i høj grad vil forbedre udbyttet af digitaliseringsdividenden og er den mest effektive måde at forhindre skadelig interferens mellem medlemsstater og mellem medlemsstater og tredjelande på og garantere, at frekvensbrugerne nyder godt af det indre markeds mange fordele.

Forbrugernes tillid til informationssamfundstjenesterne afhænger af kvaliteten af de elektroniske kommunikationstjenester, sikkerheden omkring den og persondatabeskyttelsen. Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder hører alle leverandører af elektroniske kommunikationstjenester, inden de vedtager specifikke foranstaltninger vedrørende elektroniske kommunikationsnets sikkerhed og integritet. Jeg mener også, at medlemsstaterne bør udvikle tiltag, der kan fremme skabelsen af et marked med bredt tilgængelige varer og tjenester, der omfatter faciliteter for handicappede brugere.

Alexander Alvaro (ALDE). - (DE) Fru formand! Dette giver mig en uventet lejlighed til at kommentere fru Harms' indlæg, hvilket jeg vil gøre med største fornøjelse, for jeg mener, at sondringen mellem antydninger og fakta er helt tydelig i betænkningen. Vi har i bund og grund indarbejdet en dom fra forbundsforfatningsdomstolen, som skabte en ny grundlæggende rettighed. Retten til fortrolighed og integritet i it-systemer var det første, der blev nedfældet i denne retsakt. Vi har således reageret hurtigere end nogen medlemsstat, i særdeleshed min egen. Offentligt tilgængelige private net er også blevet omfattet, f.eks. tjenester som Facebook og Bebo, der hidtil har ligget helt uden for direktivets anvendelsesområde. Hvad med "cookies" og lignende software eller andre programmer, der sender brugerdata tilbage til hovedserveren uden forbrugers forudgående samtykke - vil de komme til at høre fortiden til? Forbrugere har i princippet givet deres forudgående samtykke i forbindelse med alt, der ligger på deres computer, mobiltelefon og andet udstyr, der tilhører eller blot er tilgængeligt for tredjemand. I fremtiden kan lokaliseringsoplysninger kun hentes anonymt eller med forbrugers forudgående samtykke. Uanmodet markedsføring, irriterende tekstbeskeder, tåbelige e-mails og lignende - direktivet vil gøre op med alle disse ting. Det vil i fremtiden blive et obligatorisk krav at underrette databeskyttelsesmyndighederne, når en given myndighed søger efter en persons personlige oplysninger.

Sidst, men ikke mindst, har vi udarbejdet bestemmelser vedrørende kravet om anmeldelse af brud på sikkerheden og tab af data, der er klarere i forhold til de nuværende bestemmelser. Eftersom vi før talte om antydninger, vil jeg ikke undlade at nævne, at vi overvejer, hvordan vi skal håndtere IP-adresser, fordi IP-adresser - og her må vi ikke blande tingene sammen - ikke er oplysninger, der handles med, hvilket gælder personoplysninger, kreditkortoplysninger osv., og selv om de blev handlet, kan jeg kort forklare, at en IP-adresse ikke nødvendigvis indeholder personlige karakteristika, i det mindste ikke når Deres køleskab sender en meddelelse til Deres computer.

(Formanden fratog taleren ordet)

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Fru formand! Det er absolut nødvendigt, at folk, uanset hvor de bor - være det i små eller store kommuner, på landet, i byerne eller i storbyerne - har adgang til bredbånd og moderne teknologi. Virksomheder, som etablerer sig i et givet område, er afhængige af en hurtig internetforbindelse. Medmindre der er bredbånd, kan visse områder ikke tiltrække investeringer og virksomheder.

Det er absolut nødvendigt, at regeringerne bekymrer sig om ulighederne mellem land og by i forhold til digitale tjenester og bredbånd og sikrer konkurrencedygtighed og investeringer i disse områder. Problemet er særligt stort i Irland, hvor ulighederne skyldes det private firma Eircom, som kontrollerer internettjenesterne, og hvor der som følge heraf er forfærdelige forskelle mellem land og by. Jeg så gerne, at kommissæren undersøgte situationen, for efter alt at dømme er hverken den nationale tilsynsmyndighed eller regeringen i stand til at gøre det.

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Fru formand! Der er tydeligvis kun en svag skygge tilbage af det ambitiøse projekt, som Kommissionen præsenterede for et år siden. Det er af mange årsager en skam, fordi forbrugerne har behov for uafhængig europæisk forvaltning, ikke en klub af nationale tilsynsmyndigheder, der er stærkt påvirket af store nationale selskaber.

De Grønne er imod at gøre Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation til blot en klub for tilsynsmyndigheder, der er finansieret af dem selv og mangler gennemsigtighed, og hvor Kommissionen ikke har tilstrækkelige kontrol- og vetobeføjelser. Det nye organs uafhængighed er tvivlsom.

Det er også en skam, at nye, innovative virksomheder på grund af pres fra de store telekommunikationselskaber ikke får adgang til de vigtige telekommunikationsinfrastrukturer og er nødt til at kopiere infrastrukturen.

De Grønne er fortalere for teknologineutralitet og adskillelse af tjenesterne for at blive af med de statslige telekomgiganters dominerede stilling. Parlamentet har imidlertid været for frygtsomt og ladet sig påvirke af lobbyer og overset interesserne hos de nye, mere innovative virksomheder, som leverer flest trådløse tjenester i Europa og giver forbrugerne fordele.

Jeg er ked af at sige, at vi overordnet set har ladet en mulighed for at skabe et langt bedre europæisk telekommunikationsmarked glide fra os. Vi er særligt bekymrede over nogle farlige forslag i hr. Harbours betænkning, som klart krænker neutralitetsprincippet i forhold til nettet som et kommunikationsmiddel, krænker brugernes privatliv, truer friheden på internettet og frem for alt overskrider telekommunikationspakkens retlige rækkevidde i forhold til indhold, i forhold til hvad der er lovligt eller ulovligt, legalt eller ikke legalt inden for intellektuel ejendom, og i forhold til informationsfiltre.

Denne pakke drejer sig om markedets infrastruktur og forbrugerne og ikke om, hvordan udbydere af internettjenester kan gøres til digitale politibetjente.

Hanne Dahl (IND/DEM). - Fru formand! Telekommunikationspakken indeholder i sin nuværende form mange gode tiltag. Den almindelige forbruger får lettere adgang, og det bliver billigere, i takt med at gennemsigtigheden øges inden for markedet. Men pakken indeholder dog også nogle meget uheldige elementer, som den foregående taler var inde på. Spørgsmålet om at definere, hvad der er lovligt og ulovligt indhold på hjemmesider, åbner døren for overvågning, registrering og kontrol med al vores kommunikation og handel over internettet. Og det i en grad, der er lande, vi normalt ikke anser for demokratiske, værdig!

Vi kan ikke tillade registrering, ligesom vi ikke kan tillade serviceudbydere vilkårligt at lukke for trafik, som nogen anser for skadelig. Det svarer til, at vi ansatte en hær af kontrollanter på Europas postkontorer til at pille breve ud, som man anså for at være skadelig læsning for modtageren. Hvem er det lige, der skal have lov til at læse mine kærestebreve? Vi må sikre, at fremtidens lovgivning ikke bliver en elektronisk spændetrøje, men i stedet en ramme, hvori fremtidens kultur, samfundsdebat og interaktive liv kan udfolde sig.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at lykønske kommissær Reding. Et år efter bestemmelserne om roaming kommer nu den næste pakke, som er yderst vigtig for navnlig forbrugerne. Jeg vil også gerne lykønske ordførerne. Ikke færre end fire betænkninger har skullet koordineres, og koordineringen synes i høj grad at være lykkedes.

Den forbrugerbeskyttelse, der henvises til i de bestemmelser, som drøftes i hr. Harbours betænkning, ligger meget tæt op ad en korrekt fordeling af digitaliseringsdividenden, hvilket forbrugerne forventer. Det bliver afgørende - sådan som kommissær Reding foreslog - at optimere udnyttelsen af frekvensressourcerne gennem en koordinering på europæisk plan. Det foreslås, at primært tv og mobiltelefoni tilgodeses i forhold til digitaliseringsdividenden, men jeg vil gerne fremhæve vigtigheden af trådløst internet. I mange dele af Europa er dette millioner af borgers eneste mulige adgang til internettet, særligt på landet og i afsidesliggende områder. Så hvis den økonomiske vækst i den sektor, vi drøfter, er særligt kraftig, bør en betydelig del af den deraf følgende dividende tildeles trådløst bredbåndsinternet.

Forskning i optimering og fordeling af dividenden er et andet vigtigt spørgsmål. Opgaven kunne varetages af Det Fælles Forskningscenter, og jeg vil gerne spørge kommissæren, om denne mulighed reelt overvejes. Dette er således de tre vigtigste krav: Forbrugerne skal have mulighed for at vælge, bestemmelserne skal fremme investeringer og konkurrence, og det indre marked skal styrkes. Efter min opfattelse kræver det lobbyvirksomhed ikke kun i Parlamentet, men også i Rådet, dvs. i hver eneste medlemsstat.

Éric Besson, formand for Rådet. - (FR) Fru formand! Tak, fordi De lader mig tale nu. Jeg beder Dem undskylde, men jeg er nødt til om kort tid at tage tilbage til Paris.

Min kollega hr. Chatel vil besvare mange af de spørgsmål, der er blevet stillet under forhandlingen. Lad mig blot sige nogle få ord som svar på hr. Harbours bemærkninger vedrørende manglende debat om forsyningspligtens omfang. Jeg vil først gerne sige, at jeg er enig med ordføreren i, at bredbåndsadgang er en stor udfordring, som vores samfund står over for, uanset om det drejer sig om adgang til viden eller basale tjenester. Som hr. Harbour sagde, falder bredbåndsadgang ikke ind under forsyningspligtydelserne. Det franske formandskab ønsker ganske enkelt at åbne en debat om, hvordan vi sikrer bredbåndsadgang i hele Europa.

Efter at have lyttet til de forskellige medlemsstaters synspunkter, står det klart, at der er flere mulige løsninger. Den første løsning er at udvide forsyningspligtdirektivets anvendelsesområde og omfatte bredbåndstjenester. Den anden løsning involverer det frie valg, idet alene de medlemsstater, der måtte ønske det, får mulighed for at medtage bredbåndsadgang under deres forsyningspligt. Endelig er der den tredje mulighed, som er en blanding og består i, at gøre det obligatorisk at omfatte bredbåndsadgang af forsyningspligten i de medlemsstater, hvor bredbånd er tilstrækkeligt udbredt. Vi har derfor alle under det franske formandskab fået mulighed for at åbne denne debat og forsøge at blive enige. Det er også, hvad, Kommissionen håber, bliver resultatet.

Jeg vil gerne sige nogle få ord til fru Harms. Det er ikke vores hensigt at sætte udviklingen af internettet op imod ophavsretsbeskyttelsen. I konvergensens tidsalder er vi nødt til at udvikle både kommunikationskanalerne og indholdet ved at forbedre nettene, samtidig med at vi tilskynder til skabelse af indhold og støtter kunstnerne. Som De påpegede, lægger Frankrig stor vægt på ophavsret. Det franske formandskab forsøger imidlertid ikke at påtvinge den model, som vi vil udvikle i Frankrig, og som bygger på forebyggende tiltag og en trinvis løsning, som vi i mit land kalder lov om kunstnerisk skabelse og internettet.

Vi er fuldt opmærksomme på det behov, som De påpegede, dvs. beskyttelsen af både privatlivets fred og personoplysninger. Vi føler på ingen måde, at dette er uforeneligt med andre bekymringer, som vi måtte have.

Bernadette Vergnaud (PSE). - (FR) Fru formand, hr. ministre, fru kommissær, mine damer og herrer! Efter måneders forhandlinger, som endnu ikke er afsluttet, tror jeg godt, jeg kan sige, at vi takket være hr. Harbours og skyggeordførers arbejde er nået frem til kompromiser, der fokuserer på forbrugers interesser. Det er således vigtigt at fremme større konkurrence ved at gennemføre en række foranstaltninger, der pålægger telekommunikationsvirksomhederne at tilbyde kontrakter af en hensigtsmæssig varighed og sikre nummerportering inden for én dag for abonnenter, der ønsker at skifte tjenesteyder.

Med hensyn til beskyttelse bør de generelle forbrugerbeskyttelsesregler finde anvendelse for telekommunikationssektoren. Der er planer om at indføre omkostningskontrollerende mekanismer samt forbedringer af de udenretlige forligsprocedurer i tilfælde af tvister.

Et andet meget vigtigt spørgsmål er adgangen til alarmtjenester og lokaliseringsoplysninger, som bør gøres tilgængelige på en pålidelig måde, uanset hvilken teknologi der anvendes.

Beskyttelsen af privatlivets fred var også en af prioriteterne ligesom beskyttelsen af børn. Udbyderne bør gratis tilbyde programmer til forældrekontrol.

Det skulle sikres, at udviklingen på alle disse områder kommer flest mulige mennesker til gavn. Mange foranstaltninger vedrører derfor lige adgang for brugere med handicap eller personer med lave indkomster. Der er også taget hensyn til SMV'ers behov. I betænkningen fremhæves desuden behovet for at udvide forsyningspligtens omfang, især ved at omfatte bredbånd. Det er meget positivt, at det franske formandskab har gjort dette spørgsmål til en af sine prioriteter.

Jeg vil nu gå over til spørgsmålet om indhold og ophavsret, som har haft tendens til at overskygge resten af forbedringerne i teksten. Vores hensigt har i tråd med Kommissionens oprindelige forslag hele tiden været at forsyne forbrugerne med generelle oplysninger om ophavsretskrænkelser. Vi vil helt frem til den endelige afstemning arbejde for at forbedre ordlyden i kompromiserne ved at sikre, at der værnes om neutralitetsprincippet i forbindelse med adgang til indhold. Nogle af de vedtagne ændringsforslag til direktivet om databeskyttelse er imidlertid meget problematiske, og vi skal sørge for, at de fjernes.

Jeg vil endnu en gang gerne takke mine kolleger og ser frem til mere konkrete forslag fra formandskabets side, så der kan skabes yderligere forbedringer af teksten inden næste mødeperiode.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (EN) Fru formand! Telekommunikationspakken er et vigtigt skridt frem mod en modernisering og harmonisering af telekommunikationen i Europa. Jeg arbejdede med direktivet

om borgernes rettigheder og sammen med ordføreren, hr. Harbour, gjorde vi en stor indsats og opnåede enighed på mange områder.

Dette direktiv vil sikre en bedre beskyttelse af borgernes rettigheder i forhold til elektronisk kommunikation. Nummerportering, beskyttelse af privatlivets fred og sikkerhed i forbindelse med telekommunikation er eksempler på forbedringer af direktivet.

Vi havde en meget vanskelig forhandling om netneutralitet. Jeg mener, at netneutralitet i sin yderlighed, som vi har set i visse ændringsforslag, vil skabe større trængsel på nettene og gøre dem langsommere, mindre effektive og dyrere. Netadministration er påkrævet for at sikre effektive og intelligente net og maksimere den generelle brugeroplevelse og -værdi. Jeg er meget tilfreds med, at vi nåede til enighed om ændringsforslagene vedrørende alarmnummeret 112. Efter direktivets vedtagelse vil medlemsstaterne gøre yderligere en indsats og informere folk om og instruere dem i brugen af 112. Der vil blive adgang til 112-nummeret fra hele EU, og medlemsstaterne vil blive pålagt at sørge for indførelsen af opkaldslokalisering.

Derudover kan adgang til alarmtjenester via 112 spærres i tilfælde af gentagen misbrug fra brugerens side, og 112-nummeret vil blive gjort lettere tilgængeligt for handicappede.

Jeg håber også, at ændringsforslaget vedrørende oprettelsen af et varslingssystem på EU-plan vil blive vedtaget. Dette ændringsforslag kræver ikke, at der oprettes et agentur i Bruxelles, men at medlemsstaternes relevante myndigheder sammen udarbejder fælles standarder for varslingssystemet. Varslet vil naturligvis blive udsendt på lokalt plan, men på grundlag af fælles standarder, der sikrer, at alle potentielt berørte EU-borgere kan modtage og forstå budskabet og handle på en måde, der redder deres liv.

Jeg er helt sikker på, at telekommunikationspakken vil styrke virksomhedernes bestræbelser på at forbedre deres resultater og investeringer i ny teknologi og samtidig styrke de europæiske borgeres forbrugerrettigheder.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Fru formand! Det europæiske samfund og verden som helhed er i stigende grad afhængig af elektronisk kommunikation. Der er tale om økonomiens nervesystem. Elektronisk kommunikation anvendes i uddannelsessystemet, i forvaltningen, i sundhedssystemet, i medierne og i forbindelse med livslang læring. Ud over de enorme fordele er elektronisk kommunikation også forbundet med en række direkte trusler i forhold til borgerne, det offentlige og erhvervslivet.

Forventningerne hos borgere, som er mindre intensive brugere af systemet, omfatter bred adgang til tjenester til de lavest mulige priser, eksempelvis på roamingopkald mellem EU-medlemsstater, og fjernelse af de trusler mod brugere af elektronisk kommunikation, der henvises til i hr. Harbours betænkning og andre steder. Vi skal indfri disse forventninger på grundlag af moderne teknologi og konkurrence og med finansiell støtte fra EU, især i landdistrikter og bjergområder. Med henblik på at forene og forbinde disse krav og reguleringsmekanismer og sikre synligheden bør vi overveje, hvorvidt det evt. ville være hensigtsmæssigt at samle de bestemmelser, vi drøfter, i et enkelt direktiv. Jeg takker alle ordførerne for deres arbejdsindsats.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Fru formand! I dag spiller kommunikationskanaler en yderst vigtig rolle i vores liv. Vi skal sikre adgang til bredbånd, især for dem, som bor afsidesliggende områder, og for handicappede, f.eks. synshæmmede. Når vi nyder internettets friheder, må vi anerkende, at med frihed kommer ansvar.

Jeg er stor tilhænger af netneutralitet. I takt med den stigende globalisering er det afgørende, at folk har mulighed for at kommunikere frit med hinanden. Denne frihed, som er af stor værdi, skal imidlertid udnyttes med respekt. Vi må erkende, at uden denne respekt medfører internettet risiko for misbrug.

Vi har sat ind over for nogle af de værste former for misbrug på internettet, f.eks. pædofili. Der skal imidlertid også gøres noget ved andre typer misbrug. Udbydere af internettjenester skal gøre deres del for at forhindre, at deres platform anvendes til destruktive formål som ærekrænkelse, hadsudgydelse og udnyttelse. Jeg vil gerne sige til kommissæren, at vi må gøre alt, der står i vores magt, for at beskytte friheden og samtidig fremme ansvarligheden på internettet.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Fru formand, hr. minister, fru kommissær, mine damer og herrer! Denne arbejdsindsats har været fantastisk. Det resultat, som vores udvalg har opnået, er afbalanceret, og formanden

for Rådet ønskede med rette at tage fuld højde for det. Jeg vil gerne lykønske fru Trautmann, fru del Castillo Vera og hr. Harbour med deres arbejde.

Når det er sagt, har jeg ikke vanskeligt ved at fortælle fru Trautmann, at jeg ikke er enig i hendes synspunkt om, at vi helt bør undlade at henvise til intellektuelle ejendomsrettigheder. Ud over de platforme og kanaler, der drøftes i navnlig hendes betænkning, er det vigtigt for os alle, at disse platforme og kanaler giver os adgang til indhold. Hr. Guardans, hr. Medina og hr. Mavrommatis har klart givet udtryk for dette, og jeg er enig med dem.

I Kommissionens tekst er der to henvisninger til dette spørgsmål, og det ville have været bedre at bevare dem. Forhandlingen fokuserer nu på en henvisning til direktiverne fra 2001 og 2004 om ophavsret og samarbejde mellem de forskellige interessenter. Med hvilket formål? At fremme lovlige tilbud, med andre ord indhold, der vil give vores erhvervsliv og vores kulturelle mangfoldighed mulighed for at klare sig. I den kritik, der er blevet rejst mod disse tekster - og jeg har endda hørt den her i Parlamentet - er der bl.a. blevet henvist til Olivennes-aftalen som et skræmmebillede. Den model, som vi imidlertid bør følge, er fastlagt i det aftalememorandum, der blev vedtaget den 24. juli af den britiske regering, OFCOM og forskellige interessenter. Så vidt jeg ved, støtter de ikke bureaukrati eller internetdiktatur.

Det drejer sig om ikke at forhindre love i at blive håndhævet i medlemsstaterne, at sikre forenelighed med de grundlæggende rettigheder og ikke forhindre nye teknologier og den nye økonomi i at fungere til fordel for vores kulturelle mangfoldighed, vores højteknologiske virksomheder og de europæiske borgeres viden og evner, for det er vores vigtigste våben og vores største aktiver i den globale konkurrence.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Fru formand! Ligesom fru Vergnaud bifalder jeg den del af hr. Harbours betænkning, der vedrører forbrugerbeskyttelse, og som indeholder talrige rigtig gode beslutninger. Adgang for alle til disse tjenester er et meget vigtigt princip, og det kan ikke understreges nok. Jeg kan endnu en gang forsikre Dem om, hr. Harbour, at denne del af betænkningen har min gruppes fulde opbakning.

Det er imidlertid nødvendigt at ændre dele af betænkningen. De har helt ret, fru Reding. I deres indledende bemærkninger gav de udtryk for Deres overraskelse over, at Parlamentet tilsyneladende ønskede at udvande beskyttelsen af personoplysninger. Jeg vil gerne sige til Dem, at dette ikke er Parlamentets holdning, for Parlamentet er ikke klar til at stemme før om et par uger, og først da vil vi se, hvad holdningen til disse spørgsmål er. Indtil da skal vi få styr på alle de ting, der stadig er lidt rodede. Jeg kan forsikre Dem om, at vores gruppe ikke vil godkende en udvanding af databeskyttelsen. Hvis Parlamentet ikke når frem til tilfredsstillende aftaler om databeskyttelse, netadgang og netneutralitet, vil min gruppe ikke kunne stemme for denne pakke, og så må vi se, hvordan vi kommer videre derfra.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Fru formand, fru kommissær! Jeg vil gerne takke Dem for Deres målbevidsthed, og naturligvis vil jeg også takke ordførerne og især fru Trautmann, som har arbejdet ekstremt hårdt for at nå frem til dette kompromis, som, hun ønskede, skulle være neutralt og ikke behandle sektorerne forskelligt. Med hensyn til retten til at udnytte frekvensressourcerne bør det imidlertid bemærkes, at investerings- og afskrivningsbetingelserne er forskellige fra sektor til sektor. Tekstens bestemmelser vedrørende tildeling og harmonisering af frekvenser og licenser sætter satellitoperatører i en juridisk usikker situation på grund af denne sektors særlige karakter. Den nye artikel 8a, som ordføreren har foreslået, indeholder visse garantier, men det er nødvendigt at stramme ordlyden op i overensstemmelse med nærhedsprincippet og ITU's regler. Der er også stadig en række uløste spørgsmål vedrørende indholdet og omfanget af Kommissionens forhandlingsmandat.

Med hensyn til hr. Harbours betænkning vil jeg gerne gøre opmærksom på problemet med definitionen af "offentligt tilgængelig telefonitjeneste" i artikel 1, nr. 2, litra b. Denne definition bør kun finde anvendelse for tovejstjenester ligesom i definitionen i direktivet om databeskyttelse. Internettelefoni (VoIP) og spilkonsoller kan slet ikke sammenlignes med traditionelle teletjenester. Sidestilles de med sådanne, ville rammebestemmelserne hæmme innovation og forsyne intetanende brugere med værktøjer, som de ikke betragter som værende egnet til visse formål, f.eks. muligheden for at foretage et nødopkald fra en spilkonsol, der kan oprette envejsskommunikation. Det er derfor vigtigt at begrænse definitionen til tovejstjenester.

Med hensyn til ophavsret støtter jeg bemærkningerne fra alle de parlamentsmedlemmer, der har rejst dette spørgsmål.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). - (ES) Fru formand! Først vil jeg gerne takke ordførerne for deres gode stykke arbejde. Denne reform opfylder de fastsatte mål og sikrer en tilpasning efter de nye tider og nye udfordringer både i forhold til virksomheder og forbrugere.

Jeg vil dog gerne dvæle ved et bestemt punkt i Harbour-betænkningen. Det er korrekt, at ordføreren har gjort et strålende stykke arbejde, men jeg mener ikke, at vi bør håndtere de endelige ændringsforslag vedrørende indholdet på nettet i dette direktiv, fordi det, som disse ændringsforslag kort og godt gør, er at give tjenesteydere ret til at filtrere og blokere indhold på nettet, hvilket i sidste ende vil betyde, at forbrugerne mister deres anonymitet.

Dette standpunkt er i strid med artikel 12 i direktivet om elektronisk handel, hvoraf det allerede fremgår, at tjenesteydere skal optræde som neutrale formidlere, når de transmitterer elektronisk information.

I en retsstat kan vi ikke indføre foranstaltninger over for nettet, som vi ikke ville indføre over for andre kommunikationsformer. Derfor beder jeg hr. Harbour om at trække disse ændringsforslag tilbage og genoprette balancen mellem ophavsret og internetbrugernes rettigheder.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). - (SK) Fru formand! Jeg vil først gerne takke ordføreren for en fremragende betænkning. Det er aldrig let at arbejde med lovpakker, og jeg glæder mig over betænkningens slagkraft.

Jeg vil også gerne fremhæve, at pakkens hovedformål er at sikre forbrugerne bedre kommunikationstjenester i forbindelse med brug af mobiltelefoner og bredbåndsinternet og bedre kabel-tv-forbindelse. Jeg mener, at forbrugerne takket være ordføreren, hr. Harbour, vil blive bedre og hurtigere informeret.

Hvis forbrugerne ønsker at skifte leverandør, er det ofte ikke muligt at få sammenlignelige tilbud, og nummerporteringen tager stadig alt for lang tid. Jeg glæder mig derfor over hr. Harbours betænkning, der sikrer, at udbydere forsyner forbrugerne med gennemsigtige og frem for alt sammenlignelige priser, og at det bliver muligt at få overflyttet sit gamle nummer til en ny leverandør på blot én dag.

Selv om jeg ville ønske, at ingen nogensinde var nødt til at ringe 112, bør det understreges, at på grundlag af dette direktiv vil alarmtjenesterne få adgang til opkaldsoplysninger, der vil gøre dem i stand til hurtigere og mere effektivt at yde assistance.

Med overgangen til digital transmission frigøres frekvenser, som i fremtiden burde kunne sikre bredbåndsinternet i selv de mest afsidesliggende dele af EU. Fru kommissær! Jeg er overbevist om, at Kommissionen vil sørge for den mest effektive udnyttelse af digitaliseringsdividenden under hensyntagen til den enkelte forbruger.

Stavros Lambrinidis (PSE). - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Vi lever i en verden, hvor alle, både staten, private virksomheder og kriminelle, søger at få videst mulig adgang til vores elektroniske oplysninger på den mindst restriktive måde.

Derfor skal ændringer til direktivet om databeskyttelse gøre præcis, hvad direktivets navn antyder, nemlig sikre størst mulig beskyttelse af vores personoplysninger og privatlivets fred.

Jeg er derfor imod ethvert forsøg på at svække definitionen af personoplysninger med relation til europæiske borgere, for når oplysningerne er personlige, er de beskyttet ved lov. De undtagelser, der ønskes indført, især med hensyn til IP-adresser, er i virkeligheden i strid med gældende europæisk lovgivning.

Desuden mener jeg ikke, at udbydere af internettjenester bør have lov til selv at vurdere, hvilke brud på deres netsikkerhed der er til skade for deres brugere, og hvilke der ikke er. De bør ikke selv kunne afgøre, hvornår brugerne og myndighederne skal underrettes om endog grove forsømmelser.

Jeg anerkender private virksomheders rolle og betydning, men internetgiganternes økonomiske interesser må ikke få lov til at diktere de love, som EU vedtager for at beskytte borgernes grundlæggende rettigheder.

Ruth Hieronymi (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Mange tak til alle ordførerne for deres arbejde, som virkelig har været fremragende. Lad mig dog påpege to ting. EU er ikke kun et økonomisk fællesskab. Det er også EU's opgave at værne om de fælles værdier, og derfor er beskyttelsen af personoplysninger af afgørende betydning. Samtidig må tekniske fremskridt og beskyttelsen af kulturelle og kunstneriske arbejder dog ikke betragtes som modstridende mål. De vil begge være vigtige faktorer for vores fremtidige konkurrenceevne. Derfor anmoder jeg ligesom mange af de medlemmer, der har haft ordet i dag, indtrængende om en styrkelse af rettighedshavernes stilling, dvs. dem, som ønsker deres ophavsrettigheder beskyttet. Ingen andre har behov for denne beskyttelse, og derfor bør der indføres modeller for samarbejde med udbydere af internettjenester. Et skridt i denne retning vil afspejle teknologisk konvergens samt konvergens i styrkelsen af ophavsretten.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Fru formand, fru kommissær! I forbindelse med forvaltningen og fordelingen af frekvensressourcerne skal vi sørge for, at alle borgere får fuld og effektiv adgang til dette offentlige gode.

Forslagene i betænkningerne af fru Trautmann og fru Toia om frekvensressourcerne og digitaliseringsdividenden sætter fra start fokus på denne målsætning. De peger først og fremmest på den sociale, kulturelle og demokratiske betydning og på de nye muligheder, som digitaliseringsdividenden indeholder, og som vi bør udnytte til fordel for de europæiske borgere.

Debatten om digitaliseringsdividenden bør ikke koges ned til et sort-hvidt valg mellem kommercialisering og sociale fordele. At fastlægge en markant strategi på nationalt plan, der giver den enkelte medlemsstat mulighed for at fastsætte almennyttige mål og opfylde og koordinere dem - det er netop det, vi kan gøre på fællesskabsplan.

Den nye strategi, som Kommissionen har lagt for større harmonisering på EU-plan med hensyn til fordeling af frekvensressourcerne på grundlag af fælles forvaltningskriterier, såsom princippet om tjenesteneutralitet og udvidelsen af princippet om en generel licens, synes imidlertid ikke at tage hensyn til frekvensressourcernes offentlige karakter og tilgodeser i stedet det kommercielle aspekt.

Af den grund mener jeg, at vi skal erklære os uenig og gå videre med de forslag, som vores ordførere har fremsat.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Fru formand! Takket være den betænkning, som er under behandling, kan vi gennem en optimal udnyttelse af digitaliseringsdividenden stimulere udbredelsen af bredbåndsteknologi i landlege, afsidesliggende og ugunstigt stillede regioner og tage højde for, at der stadigvæk mange steder overhovedet ikke er digital teknologi eller adgang til digitale tjenester, fordi infrastrukturen mangler.

Det glæder mig, at de medlemsstater, der stadig er bagud, herunder Rumænien, har fremskyndet udarbejdelsen af nationale strategier for digitaliseringsdividenden, der skal bane vej for gennemførelsen af foranstaltninger, som er rettet mod at give borgerne hurtigere og lettere adgang til interoperable sociale tjenester, særligt dem, der giver adgang til de almene og erhvervsfaglige uddannelsessystemer og sundhedssystemerne.

Vi henleder opmærksomheden på den omhyggelighed, der er påkrævet for at sikre størst mulig gennemsigtighed i forhold til fordelingen af de frigjorte frekvenser og investeringerne i næste generation af infrastrukturer, så alle EU-landene kan få adgang til dem.

Arlene McCarthy (PSE). - (EN) Fru formand! Som formand for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke hr. Harbour og skyggeordførerne for at have udarbejdet, hvad, jeg håber, Parlamentet vil betragte som et afbalanceret og brugbart forslag om forsyningspligtigheder.

Jeg vil gerne henlede Parlamentets opmærksomhed på ét punkt - et ændringsforslag, som jeg har fremsat, og som bakkes op af udvalget - nemlig forslaget om at pålægge alle medlemsstater at indføre hotlinenummeret for savnede børn, 116000. Kommissæren vil vide, at ifølge en nylig rapport har kun syv medlemsstater indført hotlinenummeret for savnede børn her halvandet år efter dets indførelse. Den frivillige tilgang virker tydeligvis ikke. I Europa efterlyses der hvert år ca. 130.000.

Statistikkerne viser, at dette er et område, hvor Europa kan hjælpe og skal gribe ind, identificere, spore og finde savnede børn. Jeg tilskynder derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte denne bestemmelse, fremskynde indførelsen af hotlinenummeret for savnede børn og give et kæmpe løft til Europas indsats for at få oprettet et europæisk varslingsystem for savnede børn.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Fru formand! Jeg vil gerne takke fru Trautmann, fru del Castillo Vera, fru Toia og hr. Harbour for et veludført arbejde.

Hvordan opnår vi det fulde udbytte af digitaliseringsdividenden? Det er spørgsmålet. Det er helt sikkert, at overgangen til digitalt tv frigør og vil frigøre frekvensressourcer. Jeg bruger bevist både nutids- og fremtidsformen af verbet "frigøre" for at understrege, at denne udvikling ikke sker på et øjeblik, som et knips med fingrene. Det er noget, som mange aktører synes at have glemt, når de taler deres sag. Desuden vil investeringernes omfang sandsynligvis skræmme mange investorer væk, inden de overhovedet kan nå at tænke på udsigten til en gevinst på 250 milliarder euro. Der skal således tages højde for disse begrænsninger i vores politikker.

Jeg vil gerne benytte denne forholdsvis korte taletid til at understrege det tvingende behov for at skabe en europæisk frekvenspolitik, hvor Parlamentet inddrages som en vigtig aktør. Som sådan vil Parlamentet skulle være opmærksom på de begrænsninger, der skyldes elektromagnetiske bølgers egenskaber, være opmærksom på behovet for frekvensforvaltning og tage behørig højde for standardiseringsorganernes betydning for

sikringen af den optimale udnyttelse af denne knappe ressource under hensyntagen til vores europæiske medborgeres almene interesser.

Med en omskrivning af Jean Cocteau's ord vil jeg også gerne minde kommissæren om, at udbredelsen af fiberoptiske net bestemt har behov for store kærlighedserklæringer, men også kræver håndgribelig kærlighed samt europæisk finansiering for at kunne realiseres, og for at vi kan opbygge disse bredbåndsnet og forhindre digitale kløfter i Europa.

Luc Chatel, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand! Her ved afslutningen af forhandlingen vil jeg gerne starte med at takke Dem, mine damer og herrer - jeg følte, at både kvaliteten af Deres indlæg og Deres engagement i dette spørgsmål fremhæver betydningen af telekommunikation i den aktuelle europæiske debat. I Europa er vi i dag på udkig efter økonomisk strategiske spørgsmål af relevans for vores medborgere. Telekommunikation er et tydeligt eksempel på en kæmpe strategisk udfordring - De har nævnt områdets potentielle indflydelse på europæisk vækst - men samtidig berører det spørgsmål af betydning for borgernes dagligdag. Det er netop denne type spørgsmål, som EU har behov for. Det er trods alt telekommunikation, der i en vis udstrækning giver Europa et menneskeligt ansigt.

Jeg vil gerne rose den meget brede enighed, som jeg har observeret under forhandlingerne mellem Parlamentet og Rådet, især med hensyn til at forbedre frekvensforvaltningen, styrke forbrugerbeskyttelsen og begrænse og forhindre en generel udbredelse af anvendelsen af funktionel adskillelse, hvilket er et punkt, der er blevet nævnt flere gange. Jeg noterer mig imidlertid, at vores institutioner stadig har behov for at arbejde med en række spørgsmål for at nå frem til et kompromis. Jeg henviser naturligvis til indførelsen af Kommissionens ret til at nedlægge veto mod afhjælpende foranstaltninger og også til den juridiske form og finansieringen af alternativet til den europæiske tilsynsmyndighed, da Parlamentet og Rådet synes at være delte i spørgsmålet om myndighedens rolle og beføjelser.

Jeg vil gerne kort vende tilbage til disse tre punkter. Det første vedrører netop spørgsmålet om, hvordan dette nye organ, som flere talere har nævnt, skal finansieres. Som bekendt har medlemsstaterne endnu ikke taget klar stilling til dette spørgsmål, og det siger sig selv, at finansieringsmetoden primært vil afhænge af organets juridiske form og beføjelser. Som De ved - jeg nævnte dette tidligere - har de fleste medlemsstater stadig visse forbehold over for tanken om at oprette et nyt organ. Rådet vil derfor skulle finde en balance mellem de forskellige muligheder, der er blevet nævnt her i eftermiddag.

Med hensyn til næste generation af net, hvilket er et andet punkt, der er blevet nævnt, mener jeg, at fru Trautmann helt med rette påpegede, at vores vigtigste opgave i forhold til at fremme nye net - næste generation af net - fortsat er at fremme konkurrencen, især konkurrencen på infrastrukturen, som giver investorerne et incitament og tilskynder risikodeling mellem de forskellige operatører. Som bekendt finder der i øjeblikket forhandlinger sted i Rådet. Der er imidlertid et presserende behov for at løse disse spørgsmål, som kræver flere tiltag og flere kortsigtede foranstaltninger. Kommissionen har som bekendt offentliggjort et udkast til indstilling om dette spørgsmål, og måske ville kommissæren være så rar at uddybe det.

Det tredje punkt, som jeg gerne vil tale om, og som også er blevet nævnt af flere talere, er naturligvis spørgsmålet om beskyttelse af personoplysninger, og mere generelt indholdsrelaterede spørgsmål snarere end den kanal, der anvendes til at formidle indholdet. Hr. Besson har allerede været lidt inde på det. Jeg mener ikke, at målet for det franske formandskab er at sætte ét spørgsmål op imod et andet eller påtvinge en bestemt model, men jeg glædede mig over, at flere talere her i eftermiddag nævnte, at når vi helt tydeligt er ved at opbygge denne fremtidige økonomi, denne fremtidige kilde til vækst til fordel for den europæiske økonomi, må vi samtidig gøre vores kultur og vores kulturelle aktører i stand til at styrke deres tilstedeværelse på den globale scene. Jeg tror derfor ikke, at vi kan adskille de to ting, selv om jeg ved, at andre interessegrupper også afholder vigtige forhandlinger om emnet. Vi må huske på, at ethvert tiltag, der tager sigte på at modernisere denne infrastruktur, også skal være rettet mod at fremme udbredelsen af indhold og ophavsretsbeskyttelsen, så den skabende proces kan bevares i EU.

Det var de bemærkninger, jeg ønskede at fremsætte som afrunding på denne forhandling.

Viviane Reding, *medlem af Kommissionen*. - (FR) Fru formand! Hvad er det, vi ønsker at opnå? Vi ønsker at sørge for, at alle borgere, uanset hvor de bor, og uanset om de er på farten, har hurtig adgang til mange og sikre tjenester til en rimelig pris. Vi ønsker, at alle borgere får adgang til et væld af indhold, der afspejler Europas kulturelle mangfoldighed.

Vi ønsker, at strategisk vigtige virksomheder bidrager til den økonomiske vækst og beskæftigelsen ved at udvikle en ny infrastruktur og et bredt udvalg af indhold. Vi ønsker, at der oprettes et frit indre marked, der

gør det europæiske kontinent i stand til at blive førende med hensyn til konnektivitet, kommunikation og ny teknologi, men vi håber også, at Europa vil spille en førende rolle i forhold til beskyttelse af forbrugerrettigheder og borgernes privatliv. Det er, hvad vi alle her ønsker at opnå, og jeg synes, at de mange og forskellige synspunkter, som Parlamentet har givet udtryk for, følger disse linjer og er en opfordring til, at der vedtages afbalancerede beslutninger, så det bliver muligt at nå til enighed.

Naturligvis ville intet af dette have været muligt uden ordførernes arbejde. Jeg vil gerne rose dem, fordi de ofte har formået at gøre det umulige. Dette er en usædvanlig bedrift ikke blot fra ordførernes, men også fra Parlamentets udvalgs og koordinators side.

I de kommende uger må vi alle - både Kommissionen, Rådet og Parlamentet - forsøge at få gang i dette projekt, et projekt, som kan føre vores kontinent videre og skabe konsensus mellem Rådet og Parlamentet. Personligt vil jeg og mine kolleger i Kommissionen påtage os rollen som reelle mæglere for at muliggøre dette.

Catherine Trautmann, ordfører. - (FR) Fru formand! Ved afslutningen af denne forhandling vil jeg gerne takke Rådet og kommissæren for at have lyttet så opmærksomt til, hvad vi havde at sige. Det har givet Dem mulighed for at se, at der er ganske betydelig konsensus, ret stor enighed, om telekommunikationspakken i Parlamentet.

Intet kunne være mere almindeligt i vores hverdag end en mobiltelefon, et tv eller muligheden for at kommunikere. Med fællesakten indførtes personers og varers frie bevægelighed som en grundlæggende ret, en grundlæggende frihedsrettighed. Som hr. Paasilinna sagde tidligere, er kommunikation også en grundlæggende ret og et middel, der giver Europa en sjæl, fastholder dets eksistens og forbinder borgerne. Vi må derfor være tilstrækkeligt ambitiøse til at gøre denne telekommunikationspakke til en succes.

Jeg tilskynder derfor Rådet til ikke at gå videre med et kompromis eller en vilje til kompromis, der kan ødelægge den balance, som vi har formået at nå til enighed om på forskellige punkter. Internt og takket være hr. Harbour, fru del Castillo Vera, hr. Alvaro og andre - det ville være umuligt at nævne dem alle - føler vi, at vi allerede har opnået en hel del på grundlag af sund fornuft og en fælles beslutsomhed.

Som svar på bemærkningerne til mig fra hr. Toubon tidligere vil jeg også gerne sige, at jeg ikke kan kritiseres for ikke at ønske at tage højde for behovet for at støtte den skabende proces i Europa. Jeg mener, at den er en stærk drivkraft for innovation, både i forhold til den mangfoldighed og intellektuelle værdi, den medfører, og som er helt afgørende i vore dage.

Vi må imidlertid også tage højde for den frihed, som skal garanteres i vores tekster - vi har vedtaget yderst vigtige tekster om beskyttelse af personoplysninger, og vi er de eneste i verden, der indtil videre har gjort det. Vi skal forene disse to aspekter. De er ikke i konflikt med hinanden. Målet er det samme, nemlig at beskytte både den kunstneriske frihed og det enkelte individs frihed. Det er i den ånd, at vi skal fortsætte arbejdet med at forbedre vores forslag.

Pilar del Castillo Vera, ordfører. - (ES) Fru formand! I denne afsluttende tale vil jeg gerne takke Rådet for dets forstående tilgang, som har været tydelig igen i dag. Jeg vil også gerne takke Kommissionen mange gange og særligt kommissæren for den indsigt, som hun hele vejen har vist, og som jeg ville kalde hendes skudsikre forsvar for et mere konkurrencepræget marked for elektronisk kommunikation og forbrugerbeskyttelse. Jeg vil også gerne takke først og fremmest mine kolleger, der her i dag som så mange gange tidligere har vist, hvor opmærksomme de er på denne sektors betydning for europæisk økonomisk vækst og dermed for beskæftigelsen og de europæiske borgers velfærd.

Jeg vil blot bede Rådet om i denne afsluttende fase og indtil det nuværende formandskabs udløb at give denne telekommunikationspakke mindst lige så stor prioritet som energipakken - jeg ved, at energi er meget vigtigt, men denne pakke er ikke mindre vigtig - så vi kan fortsætte fra det afbalancerede punkt, vi har nået, og som min kollega fru Trautmann netop henviste til.

Parlamentet stiller en række forslag, som efter min mening generelt er ret afbalancerede og vil sikre et tilfredsstillende resultat af forhandlingerne med Rådet og Kommissionen. Vi har høje forventninger til formandskabet i den forbindelse.

Patrizia Toia, ordfører. - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne takke alle skyggeordførerne og blot henlede opmærksomheden på to punkter. Flere i Parlamentet siger, at vi har vedtaget en positiv tilgang, og jeg mener, at det er et træk, som kendetegner hele vores arbejde, de aftaler, som vi er nået frem til, og dem, som venter forude.

En positiv tilgang betyder, at vi har set realistisk på de interesser, der er på spil, på værdien for erhvervslivet og på det arbejde, som de ansatte i denne sektor udfører, og dermed på betydningen for den europæiske økonomi som helhed, men også på borgerens rolle, startende med de mest ugunstigt stillede, som kun har udsigt til at drage fordel af overgangen til digitalt tv, såfremt de får hjælp til at gennemføre denne overgang. Jeg ved, at nogle lande, herunder Frankrig, i den forbindelse fører informations- og støttækampagner, men hvis de ikke følges op, kan disse borgere komme i vanskeligheder.

Vi greb derfor sagen an ud fra forbrugers eller brugers synspunkt. Vi så på muligheden for at skabe nye tjenester, selv telekommunikationstjenester, der bedre opfylder de nye krav og behovet for bedre oplysning og er bedre integreret i det store scenarium omkring informationsnettet. Jeg tror, at når Europa anlægger denne form for tilgang, og markedet ligeså i forhold til forbrugeren, så kommer Europa tættere på borgerne, og jeg tror, at initiativet vedrørende roamingpriser gav EU et positivt image i mange borgers øjne og i forhold til unge mennesker, som måske ikke fuldt ud forstod den rolle, som EU kan spille i forhold til bestemte beslutninger, der påvirker deres liv, deres økonomi og bestemt også deres personlige budget.

Det andet punkt vedrører en afbalanceret tilgang. Jeg mener, at dette er en tilgang, som tager højde for de mange interesser, der er på spil, selv de modstridende interesser, som fru Trautmann nævnte, og også de mange berørte sektorer, og her tænker jeg på digitaliseringsdividenden. Når det under et møde mellem Kulturudvalget og ITRE-udvalget er blevet sagt, at der er plads til alle de forskellige operatører fra telekommunikationssektoren til den audiovisuelle sektor, er det efter min opfattelse udtryk for, at vi har forsøgt at finde en afbalanceret tilgang og forhåbentlig har haft held med det.

Endelig så jeg gerne en stærk europæisk tilgang. For mig ville det være fuldstændig uforståeligt, hvis nærhedsprincippet og medlemsstaternes umistelige beføjelser skulle forhindre udnyttelsen af den merværdi, som Europa absolut skal formå at udnytte. Jeg vil gerne opfordre Kommissionen og Rådet til at benytte sig af denne mulighed for at koordinere, harmonisere og efter min opfattelse også handle som Europas politiske leder.

Malcolm Harbour, ordfører. - (EN) Fru formand! Jeg befinder mig i den usædvanlige situation, at jeg har det sidste ord i denne vigtige forhandling, så jeg fremsætter nok nogle få generelle bemærkninger til sidst.

Først vil jeg dog gerne i forbindelse med min egen betænkning takke de mange parlamentsmedlemmer, som har bidraget til og styrket vores udvalgs beslutsomhed med hensyn til at udarbejde og få gennemført disse forbedringer. Jeg vil gerne forsikre mine kolleger om, at vi i løbet af de kommende par uger vil arbejde for yderligere forbedringer, især omkring databeskyttelsesområderne, hvor vi havde et meget vellykket møde her til morgen. Jeg tror, at vi kan nå til enighed på det punkt. Vedrørende spørgsmålet om anmeldelse af brud på datasikkerheden er det måske ikke overraskende, at der endnu er et stykke vej, fordi der her er tale om et helt nyt udspil fra vores side. Jeg opfordrer varmt Kommissionen, som allerede har været inde over, til at hjælpe os med at færdiggøre udkastet, fordi det trods alt ikke var dens oprindelige forslag.

Det næste punkt er henvendt til fru Harms, da hun er den eneste tilstedeværende repræsentant for De Grønne. Det kom fuldstændig bag på mig at høre hendes kollega hr. Hammerstein Mintz - som jeg kommer rigtig godt ud af det med - sige, at han opfatter min betænkning som en trussel mod netneutraliteten. Vi har brugt meget tid på at udforme et nyt forslag, der rent faktisk giver tilsynsmyndighederne mulighed for at gribe ind, hvis de opdager, at netneutraliteten krænkes. Alligevel kommer hr. Hammerstein Mintz her i Parlamentet, uden at have talt med mig først og uden at fremsætte et alternativt forslag, og fortæller mig, at min betænkning er farlig. Jeg vil blot sige til fru Harms, at hvis De Grønne fortsætter denne form for skræmmekampagne mod og demonisering af vores betænkning, vil det gå ud over forbrugerne, fordi det vil bringe alt andet i fare. Jeg opfordrer dem varmt til at mødes med os og fortælle os, hvorfor vores betænkning er farlig. Lad os se, om vi kan fjerne deres bekymringer. Mange af Dem modtager sikkert daglige e-mails. Jeg fik en, der lod mig vide, at denne betænkning er til fare for netneutraliteten. Jeg kan blot sige til Dem, at vores hensigt er det stik modsatte.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi alle nu bærer et kæmpe ansvar for at hjælpe det franske formandskab med at opnå enighed. Det vil jeg gerne understrege. Der er stor uvished ude i den virkelige verden blandt de mennesker, som er klar til at foretage store investeringer - i næste generation af net - og som ønsker, at denne pakke bliver vedtaget hurtigst muligt. Det kan vi være med til at sikre ved at samarbejde, sådan som vi har bevist, vi kan. Det er et meget stort ansvar. Jeg lover på min side - og jeg ved, at mine kolleger vil følge mig på det punkt - at alle kræfter vil blive sat ind under arbejdet med det franske formandskab. Jeg vil gerne takke især hr. Chatel og hr. Besson for deres dybe engagement i hele denne proces og for deres konkrete indsigt i spørgsmålene. Sammen er jeg sikker på, at vi kan få denne pakke gennemført snarest muligt.

Formanden. - Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted ved næste plenarmøde.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Ivo Belet (PPE-DE), skriftlig. - (NL) Den nye telekommunikationslovgivning, som vi drøfter i dag, har vidtrækkende konsekvenser for alle os internet og telekommunikationsbrugere.

Privatlivets fred skal beskyttes bedre på internettet. Personlige oplysninger, der er gemt på en computer eller sendes via internettet (herunder ens surfervaner), må ikke bruges (misbruges) uden forudgående tilladelse.

Der opfordres til, at indholdsindustrien (hovedsageligt musik- og filmbranchen) og telekommunikationsoperatørerne samarbejder om at løse problemet med piratkopiering (ulovlige downloads). Det er vigtigt, at forbrugerne er godt informeret om, hvad de må og ikke må på internettet, men der kan under ingen omstændigheder blive tale om at nægte nogen adgang til internettet.

Det vil blive lettere for folk at tage deres telefonnummer med sig, når de skifter operatør. Det bør ikke tage mere end en dag at overføre et nummer, hvis der indføres foranstaltninger til forhindring af misbrug.

Vi må håbe, at vi hurtigt kan nå til enighed om dette, og at abonnenterne snarest muligt kan drage fordel af disse forbedringer.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), skriftlig. - (GA) I vore dages yderst sammenkoblede og globaliserede verden bør privatlivets fred og databeskyttelse være en prioritet for os alle. Privatlivets fred må ikke bringes i fare, som det er tilfældet i Harbour-betænkningen. Det er ikke et nationalt eller europæisk organs opgave på en forstyrrende måde at overvåge, hvordan folk bruger internettet.

Parlamentet bør gribe ind og fjerne nogle af de mere regressiver elementer i dette direktiv. Som tingene står, kunne virksomheder og statslige instanser med dette direktiv få endnu større indblik i folks private brug af internettet. Beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder kan ikke bruges som en undskyldning for at give uansvarlige instanser adgang til personlige og private oplysninger.

András Gyürk (PPE-DE), skriftlig. - (HU) At godkende den lovgivningspakke, der er på dagsordenen, er et vigtigt skridt frem mod udbredelsen af bredbåndskommunikation. Det er afgørende at udbrede bredbånd, så Europa i tråd med vores intentioner reelt kan blive en af de mest konkurrencedygtige regioner. Vi behøver blot at gøre en øget indsats for at sikre effektive telekommunikationsbestemmelser, fordi udviklingen af denne sektor i høj grad kan bidrage til øget beskæftigelse.

Åbningen af telekommunikationsmarkedet har taget fart siden sidste halvdel af 1990'erne og mærkbart forbedret serviceniveauet. Vi føler imidlertid, at der stadig er en hel del arbejde at gøre i forhold til at styrke konkurrencen og dermed sikre lavere forbrugerpriser. Ud over alt dette gør lanceringen af nye teknologier det relevant at revidere gældende lovgivning.

Vi føler, at det er en meget lykkelig udvikling, at et vigtigt grundlag for den nye rammeloavgivning er en gennemgang af frekvensfordelingspraksis frem til i dag. Efter vores opfattelse bør princippet om teknologineutralitet være fremherskende i den forbindelse for at øge konkurrencen. En vigtig gevinst er også, at der vil komme en ny ramme for det fremtidige samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder.

Vi bør glæde os over, at de nye bestemmelser også har en ikke ubetydelig lovgivningsmæssig betydning for forbrugerbeskyttelsen. De skaber mere gennemsigtige vilkår for prisfastsættelse og gør det lettere at skifte leverandør. Vi føler, at betydningen af de rammebestemmelser, der skal vedtages, ligger i, at de vil øge konkurrencen på markedet uden at glemme hensynet til en passende grad af forbrugerbeskyttelse.

11. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0457/2008).

Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Spørgsmål nr. 1 af **Manuel Medina Ortega** (H-0527/08)

Om: Politik om forsyningen af landbrugsprodukter

Verden over har frygten for mangel på fødevarer skabt uro, og i en række lande har man pålagt begrænsninger eller særlige afgifter på landbrugsprodukter til eksport. Overvejer Rådet i lyset af dette muligheden for, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik kan fokusere på forsyningssikkerhed for disse produkter og indgå særlige aftaler med de lande, der er de primære leverandører af disse produkter?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand, hr. Medina Ortega! På sit møde den 19.-20. juni i år erkendte Rådet, at de seneste stigninger i fødevarerpriserne er kilde til bekymring både i EU, hvor krisen hovedsageligt påvirker husholdninger med lave indkomster, og internationalt med særlig tanke på udviklingslandene. Årsagerne til dette fænomen er komplekse. Den første er stigningen i den globale efterspørgsel, især blandt de største nye vækstlande. Den anden er forbundet med stigende produktions- og transportomkostninger, som delvist skyldes stigningen i oliepriserne. Den tredje er forbundet med den måde, som finansmarkederne fungerer på, og med spekulation på internationale markeder og lokale fødevaremarkeder. Endelig har flere storproducerende lande haft en dårlig høst på grund af dårlige klimaforhold. På mødet i Rådet (generelle anliggender og eksterne forbindelser) i næste måned vil disse spørgsmål atter være på dagsordenen, og der vil for det første blive set på behovet for at forbedre fødevarerforsyningssikkerheden i koordination med FN og for det andet på de internationale finansielle institutioner og G8. IMF og Verdensbanken har planlagt møder, og det glæder mig meget, at FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, har nedsat en gruppe på højt plan, der skal se på fødevarerkrise. EU vil tage fuld del i gennemførelsen af den erklæring, der blev fremsat på FAO-konferencen i Rom den 5. juni. Vi vil naturligvis også skulle udnytte de kommende møder i FN og Verdensbanken til at udvikle og styrke de aktiviteter, der har til formål at fremme fødevarerproduktionen i de berørte udviklingslande.

Som De kan se, er de politikker, der primært er berørt af fødevarerkrise, og som kan være med til at løse den, landbrugspolitikken, udviklingspolitikken og handelspolitikken. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som hr. Medina Ortega henviste til, kan også bidrage, men kun marginalt i forbindelse med den politiske dialog, der føres med tredjelande, og som har til formål at tilskynde dem til at udforme bedre landbrugspolitikker. Det ville forbedre fødevarerforsyningssikkerheden i udviklingslandene og styrke den regionale integration i de alvorligst ramte områder.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Fru formand! Mange tak for Deres svar. Jeg kan se, at Rådet virkelig bekymrer sig om denne sag.

Jeg vil gerne påpege, at sult altid har været en del af den europæiske historie, f.eks. den berømte kartoffelhungersnød i Irland, som førte til en affolkning af øen. Mange andre dele af Europa har også været affolket som følge af sult, f.eks. Ukraine.

Vi lever i en tid, hvor vi har fået en påmindelse om, hvad der kan ske. Vi taler om et fællesskab bestående af 500 millioner mennesker, som hovedsageligt spiser fødevarer fra udlandet.

Mener Rådet ikke, at det er på tide at udforme en overordnet politik for en omfattende fødevarerforsyningssikkerhed og gøre denne politik til en af EU's generelle politikker, så vi kan sikre, at denne form for massehungersnød ikke opstår igen i fremtiden?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand! Hr. Medina Ortega har helt ret. Jeg tror, at i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, på de møder, som vi vil afholde om udviklingspolitikken, og de meningsudvekslinger og topmøder, som vi vil arrangere med udviklingslandene, vil Rådet helt bestemt fokusere på spørgsmålet om fødevarerforsyningen og fødevarerforsyningssikkerheden. Der er tale om to forskellige spørgsmål, men de bør bestemt behandles samlet. Under alle omstændigheder er det en af det franske formandskabs ambitioner - og her tænker jeg især på Rådets møde i oktober - at rejse disse spørgsmål og se samlet på dem.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru formand! I stedet for den bizarre idé med at se på fødevarerforsyningssikkerheden under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ville det da ikke være bedre at vende tilbage til, at fødevarerforsyningssikkerhed er et naturligt primært mål for den fælles landbrugspolitik, sådan som hr. Sarkozy lovede i sin vigtige tale på landbrugsmessen i Paris i februar? Han gjorde fødevarerforsyningssikkerheden og EU's øgede bidrag til verdens fødevarerproduktion til sine vigtigste mål for moderniseringen af den fælles landbrugspolitik. Hvilke fremskridt kan den franske minister berette om i forbindelse med opnåelsen af disse mål?

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet! Vi er her vidne til et paradigmeskift fra overproduktion i Europa til frygt for vores fødevarerforsyningsikkerhed. Mener De, at de WTO-forhandlinger, der i øjeblikket føres under det franske formandskab, har nogen chance for at munde ud i et tilfredsstillende resultat i december?

Mener De, at verdensmarkedet kunne være en gylden mulighed for vores landbrugssektor? Vi har naturligvis set, at priserne er steget meget kraftigt, og disse priser giver naturligvis vores egne landmænd i lande som Frankrig, Storbritannien og frem for alt i de nye medlemsstater helt nye indtjeningsmuligheder, og de vil samtidig skabe store indtjeningsmuligheder andre steder, særligt i de mindst udviklede lande, de fattigste af de fattige lande.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand! Som svar til hr. Allister kan jeg sige, at jeg bestemt mener, at fødevarerforsyningsikkerheden skal være et primært mål for reformen af den fælles landbrugspolitik. Det er et af de mål, som vi gerne vil fremhæve, når vi reviderer den fælles landbrugspolitik. Når vi foretager denne gennemgribende reform skal vi derfor forsøge ikke kun at se på de kvantitative mål for den fælles landbrugspolitik, men også overveje mere kvalitative aspekter, så vi kan sikre, at alle vores medborgere, uanset hvor de bor, har adgang til fødevarer af høj kvalitet.

Med hensyn til hr. Rübzig's spørgsmål vil jeg gerne påpege, at vi i dag bestemt drager fordel af de høje priser på verdensmarkedet, som er en mulighed for europæisk eksport. I lyset af den globale efterspørgsel generelt kan det også vise sig, at vi er nettoimportører på forskellige områder eller ikke producerer nok. Under de multilaterale handelsforhandlinger gjorde Unionen, hvad den skulle og gav som bekendt en række indrømmelser med hensyn til ændringer af aftaler indgået i henhold til den fælles landbrugspolitik. Det viser sig til vores beklagelse, at andre lande er ansvarlige for blokeringerne. Det er korrekt, at Doha-udviklingsrunden burde lægge større vægt på aspekter af fødevarerforsyningsikkerheden og en afbalanceret global fødevarerproduktion, end det i øjeblikket er tilfældet.

Formanden. - Spørgsmål nr. 2 af **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0529/08)

Om: Den europæiske ungdomspagt

Ungdommen i EU er berørt af alle politiske områder, navnlig faciliteter for uddannelse og livslang læring, beskæftigelse og mobilitet, social integration, sundhed og mulighed for selvstændig virksomhed og støtte i forbindelse med initiativer vedrørende iværksætterånd og frivilligt arbejde. Vil Rådet i denne forbindelse oplyse, hvordan det agter at gennemføre den europæiske ungdomspagt (7619/05) og investere i politikker af betydning for unge?

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand, fru Panayotopoulos-Cassiotou! De peger korrekt på en hel række politikområder, som berører unge mennesker. Det takker jeg Dem for. Ungdomspolitikken er af natur tværsektoriel. Formålet med den europæiske ungdomspagt, som Rådet vedtog i 2005, er netop at integrere ungdomsdimensionen i forskellige politikker i overensstemmelse med Lissabonstrategien.

Vores mål er enkle, nemlig at skabe forbedringer i forhold til det europæiske uddannelsespotentiale, oplæring, ungdomsmobilitet og unges integration på arbejdsmarkedet og sociale inklusion. Vi ved, at vi sammen skal gøre denne pagt endnu mere effektiv, og at vi har behov for konkrete resultater. For at hjælpe os med det vil Kommissionen fra 2009 hvert tredje år udarbejde en ungdomsrapport. Denne rapport vil indeholde en dybtgående analyse af unges situation i Europa og dermed hjælpe os med at sætte fokus på deres bekymringer.

EU har bestemt et stort ansvar her, men i dag og i henhold til traktaterne er medlemsstaternes indsats endnu mere afgørende, og vi skal sikre, at vi inden for EU fokuserer på bedste praksis, uanset om det er på nationalt, lokalt eller regionalt plan. Vi skal fremme alle former for synergier mellem de involverede aktører, såsom virksomheder, skoler, foreninger, erhvervsorganisationer, ungdomsarbejdere, forskere, familien og også arbejdsmarkedets parter. I den forbindelse er Rådets formandskab særligt opmærksom på at fremme unges grænseoverskridende mobilitet. Dette spørgsmål vil blive taget op på Rådets møde den 20.-21. november, hvor rapporten om mobilitet, som er udarbejdet af en ekspertgruppe på højt plan ledet af fru João Rodriguez, vil blive drøftet. Vi så gerne, at Erasmusprogrammet, der har vist sig at være en stor succes, blev udvidet. Vi ved, at det ikke kan gøres fra den ene dag til den anden, men vi håber, at Erasmusprogrammet vil blive mere demokratisk og bygge på et bredere grundlag.

Vi vil også gerne fremme praktikprogrammer af Leonardotypen på europæisk plan. Under det franske formandskab planlægger vi at afholde en stor event med fokus på udvikling af praktikanter mobilitet. På samme måde ønsker vi under det franske formandskab at gøre unges sundhed til en af vores ungdomspolitiske

prioriteter for at få en bedre fornemmelse af, hvilke sundhedsspørgsmål der er specifikke for unge mennesker, alt fra hygiejne til bekæmpelse af afhængighed af tobak, alkohol og naturligtvis stoffer.

I 2009 vil Rådet tage aktiv del i den generelle proces med at evaluere det europæiske samarbejde på ungdomsområdet. I betragtning af at dette vil blive en længerevarende proces, er det vigtigt at sikre indsatsens kontinuitet fra formandskab til formandskab, hvilket er årsagen til, at vi har samarbejdet med de kommende formandskaber, det tjekkiske og svenske formandskab, for at sikre kontinuitet i denne politik, som er så afgørende for den næste generation af europæere.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Fru formand! Jeg takker formanden for Rådet for hans svar og ønsker det franske formandskab alt det bedste med opfyldelsen af dets mål.

Efter vedtagelsen af pagten var der bestemt også en aftale med Rådet om opfyldelse af kvantitative mål: en nedbringelse af skolefraværet med 10 % og et klart defineret kvantitativt mål for nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden inden for en vis periode efter afslutningen af en uddannelse.

Hvor langt er man kommet med opfyldelsen af disse mål i en tid, hvor statistikkerne fortæller os, at ungdomsarbejdsløsheden stadig er meget høj?

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand! Det er korrekt, at ungdomsarbejdsløsheden stadig er meget høj, selv om situationen som helhed i EU er blevet bedre inden for de seneste år.

Jeg mener, at vi skal fokusere på tre indsatsområder. For det første skal vi sørge for, at vi i højere grad reelt tilpasser uddannelserne efter kravene på markedet, i særdeleshed behovene på arbejdsmarkedet, og at uddannelsessystemerne i højere grad er indrettet efter den konkurrencestrategi, der forfølges i henhold til Lissabonstrategien.

For det andet skal vi skabe en dialog med arbejdsgiverne, med arbejdsmarkedets parter, for at fremme et større socialt ansvar hos virksomhederne og sikre den sociale integration af unge mennesker. I den forbindelse har alle virksomheder med hjemsted i Europa, særligt de største virksomheder, et kæmpe ansvar.

For det tredje mener jeg, at vi på uddannelsesområdet også bør sigte mod at oprette ekspertisenetværk og fremme mobilitet mellem vores lande, ligesom vi skal fremme gensidig anerkendelse af eksamensbeviser og kvalifikationer og på den måde gøre det europæiske arbejdsmarked mere fleksibelt.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Fru formand, hr. minister! Jeg vil gerne henvise til en specifik omstændighed, som, jeg mener, er meget vigtig i forbindelse med dette spørgsmål. I alle de undersøgelser, der er blevet foretaget på EU-plan, fremgår til fortsat, at det er de unge, som er mest entusiastiske, når det gælder EU. De unge er samtidig den gruppe, der hyppigst mener, at de kan drage fordel af EU, i modsætning til EU's kraftigste modstandere, som primært er ældre, kompromisløse og desillusionerede mænd.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om De i forbindelse med denne pagt og muligvis også i andre forbindelser har iværksat projekter, som yderligere kunne stimulere denne interesse, denne positive modtagelse af Europa blandt unge.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand, hr. Leichtfried! Jeg tror, jeg vil forsøge ikke at stille det op så sort/hvidt. Jeg mener bestemt, at de unge er entusiastiske, når det gælder EU, og det er rigtigt, at vi skal trække på det, men dermed ikke være sagt, at de øvrige generationer, dem som opbyggede Europa, er mindre entusiastiske. Desværre er nogle for og andre imod EU. Meningsmålingerne viser også - og vi så det igen for nylig - at modstanderne indimellem kan være ret radikale i deres holdninger, og vi skal i den forbindelse arbejde mere i dybden.

Med hensyn til den planlagte pagt, der skal mobilisere unge mennesker og gøre den europæiske idé mere konkret, mener jeg i meget høj grad, at vi skal fremme de unges grænseoverskridende mobilitet, og at vi - takket være disse programmer, som vil modtage større støtte, om end jeg ved, at der er tale om et årelangt og langsigtet projekt - i forbindelse med revisionen af rammerne for vores fælles politikker skal se på programmer, der er rettet mod at forbedre børn og unges mobilitet yderligere, være det studerende, praktikanter eller unge arbejdstagere, der samler erhvervs erfaring eller er i gang med en erhvervsuddannelse.

Jeg mener, at vi på den måde reelt kan gøre den europæiske idé mere konkret og sikre, at de unges entusiasme bærer frugt og skaber den nye generation af europæere, som både De og jeg håber at se.

Formanden. - Spørgsmål nr. 3 af **Robert Evans** (H-0532/08)

Om: Oversøiske territorier i EU - noget unormalt

Anser formandskabet det for unormalt, at man har et land i Sydamerika, der betragtes som en del af Den Europæiske Union, når vi på samme tid tøver med tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien, Tyrkiet og andre europæiske stater, som klart har et stærkere geografisk krav?

Hvordan agter Rådet i det nuværende klima efter folkeafstemningen i Irland at behandle sådanne ansøgninger? Er dette nogensinde blevet drøftet i Rådet?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand, hr. Evans! Jeg er glad for, at De er til stede, for jeg er ikke helt sikker på, hvad der ligger i spørgsmålet. Måske har jeg ikke forstået det korrekt, og så vil De kunne præcisere det.

I Sydamerika er der visse regioner i den yderste periferi, som bestemt udgør en integreret del af EU og af samme grund er støtteberettigede inden for bestemte politikker. Der er imidlertid ikke nogen sydamerikansk stat som sådan, der er medlem af EU - og jeg er meget forsigtig her, for måske har jeg ikke forstået alle nuancerne i spørgsmålet.

Med hensyn til Tyrkiet og Kroatien er der sket vigtige fremskridt, siden vi indledte forhandlingerne med disse lande. I Tyrkiets tilfælde er screeningsprocessen, som er det første formelle skridt i forhold til det enkelte kapitel, blevet gennemført for 23 kapitlers vedkommende. Der er åbnet for forhandlinger om otte kapitler, og med hensyn til et af dem er processen foreløbigt lukket. Vores formandskab mener, at det vil være i stand til at åbne forhandlinger om yderligere to kapitler.

I Kroatiens tilfælde er screeningsprocessen afsluttet. 21 kapitler blev åbnet for forhandling, og heraf er tre foreløbigt lukket. Den 25. juli blev der afholdt en tiltrædelseskonference, og det første og forholdsvist følsomme kapitel om varers bevægelighed blev åbnet, mens kapitel 20 om virksomheds- og industripolitik blev lukket. Som bekendt afhænger fremskridtene i forhandlingerne hovedsageligt af de resultater, som kandidatlandene opnår. Fremskridtene i forhold til at opfylde kriterierne for at åbne og lukke kapitler samt de krav, der fastsættes som led i forhandlingerne, herunder de reviderede tiltrædelseshensligninger, er afgørende i den forbindelse, og vi henviser naturligvis til Kommissionens vurdering. Lad mig gentage, at hvis mine svar ikke har været helt i tråd med Deres spørgsmål, hr. Evans, vil jeg gerne opfordre Dem til at fortælle mig præcis, hvad De mente med Deres spørgsmål.

Robert Evans (PSE). - (EN) Fru formand! Jeg vil komme med en lille præcisering og stille mit spørgsmål på en mere generel måde. Formanden for Rådet har besvaret nogle af de punkter, som jeg fremsatte, og det takker jeg ham for. Han har ret. Min holdning er, at det er unormalt, at vi lader lande som Fransk Guyana være fuldgældigt medlem af EU med alle de fordele, det medfører - det gælder dog ikke kun franske territorier, men jeg kommer også til at tænke på Martinique og Guadeloupe.

Samtidig gør vi modstand inden for Europas grænser - og formanden for Rådet henviste selv til den forhandlingsproces, der finder sted med Kroatien og muligvis også Tyrkiet. Der er lande i EU, som ikke er glade for det.

Der er imidlertid andre misforhold, som er tættere på - Kanaløerne, Jersey og Guernsey, som ikke er med i EU og er undtaget fra EU-lovgivningen. De giver skattely til de rige, så de undgår at skulle betale alt det, som alle andre skal betale.

Drøftes disse forhold, eller misforhold, i Rådet? Kan formanden for Rådet forsvare en situation, hvor Fransk Guyana er en del af EU, og mener han, at denne situation vil fortsætte ikke kun på kort sigt, men også på længere sigt? Kunne han kaste et blik i sin krystalkugle og give mig en smule indsigt i, hvor EU generelt er på vej hen?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand! Tak, hr. Evans! Jeg frygtede faktisk, at jeg havde forstået Deres spørgsmål korrekt, så jeg ikke var nødt til at høre Deres præcisering. Men helt alvorligt, så udgør regionerne i den yderste periferi, alle dem, som vi kalder oversøiske, for det første en del af EU, en vigtig del, og det uanset hvor disse områder er beliggende, og uanset om de har tilknytning til Frankrig, Spanien, Portugal, Det Forenede Kongerige eller et hvilket som helst andet land.

De henviste til de oversøiske departementer, der findes. Disse departementer har været franske siden det 17. århundrede. Indbyggerne har været franske statsborgere siden 1848 - så det er ikke noget nyt - og det er alt

sammen blevet taget i betragtning fra starten af, siden den grundlæggende traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og siden hen EU.

Desuden fremhævede De et punkt vedrørende den form for politik, der bør føres, men her mener jeg, at det er et spørgsmål om at udvide Europas oversøiske indflydelse. Jeg mener, at det er vigtigt, at vi gør en indsats dér, ikke fordi et givet område er fransk, men fordi - og lad mig gentage - det også er et spørgsmål om indflydelse.

Det andet punkt, som De nævnte, og som er noget, der bekymrer Rådet - og her vil jeg ikke nævne navne - berører et vanskeligt spørgsmål, nemlig hvordan vi forhindrer skattelylande uden for EU, uanset om de er oversøiske eller ligger tæt på vores kontinent. Det er korrekt, at det er et problem. Der er blevet arbejdet en del med det i Økofin-Rådet. Der er blevet fremsat en række forslag, og vi forsøger hele tiden effektivt at bekæmpe skattelylande, både på EU-plan og i henhold til de internationale aftaler, som EU har tiltrådt.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Fru formand! Jeg vil gerne stille et ikke specielt seriøst spørgsmål. Bør vi overveje at ændre vores navn til den europæiske og sydamerikanske union? Og bør vi efter Tyrkiets eventuelle tiltrædelse desuden ikke også omfatte Asien? På et mere alvorligt plan vil jeg dog gerne anføre, at EU-borgerne ikke desto mindre har en meget begrænset viden om disse oversøiske territorier. Ville det være muligt at føre en EU-oplysningskampagne, der kunne øge kendskabet til disse spørgsmål, så disse lande føles tættere på og mere velkendte, især for EU's unge borgere? Det ville efterfølgende give dem en bedre forståelse for disse territorier, og der ville ikke blive stillet spørgsmål som disse.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke Rådet. Jeg er muligvis gået glip af det, men jeg hørte ikke ministerens svar på hr. Evans' andet spørgsmål vedrørende stemningen i Rådet efter den irske folkeafstemning. Kunne han for det første fortælle præcis, hvordan stemningen i Rådet er efter den irske folkeafstemning, og om den har nogen indflydelse på behandlingen af ansøgningerne fra Kroatien, Tyrkiet og de øvrige europæiske lande, som har været nævnt? Med andre ord, hvordan ser tingene ud i Rådet efter den irske folkeafstemning med hensyn til disse ansøgninger?

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand! Jeg vil først sige til hr. Paleckis, at jeg mener, at han har helt ret. Det er korrekt, at der skal gøres en indsats for at informere de europæiske borgere og øge deres kendskab til disse fjerntliggende, men trods alt europæiske regioner. Jeg ser, at de er afbildet på eurosedler, hvilket i det mindste er et lille fremskridt. Vi er imidlertid nødt til at gøre mere i forhold til oplysning og formidling. Jeg vil gerne sige til fru Doyle, at det spørgsmål, hun stillede, er meget omfattende. Vi bør derfor koncentrere os om de igangværende forhandlinger. Hvad angår Rådet, bygger disse forhandlinger på de forslag, som Kommissionen har fremsat på grundlag af screeningsrapporter, hvilket er helt almindelig praksis.

Vi gjorde det også klart, at vi er parate til at styrke forbindelserne med en række andre lande, navnlig Balkanlandene, og at vi i betragtning af den indsats, der er gjort, gerne vil have tættere forbindelser til ikke kun Kroatien, men også Serbien og andre lande som Bosnien og Montenegro.

Så er der spørgsmålet om partnerskaber. Der afholdes et vigtigt topmøde mellem EU og Ukraine den 9. september. I den nuværende situation med konflikten mellem Rusland og Georgien vil vi også forsøge at udvide partnerskabet med Ukraine, og som bekendt gjorde vi i går opmærksom på behovet for at styrke forbindelserne med Georgien. Det var min ajourføring vedrørende de igangværende forhandlinger.

Til sidst er der spørgsmålet om situationen i forhold til Lissabontraktaten. Hvis vi ikke får Lissabontraktaten, har en række medlemsstater, inklusive min egen - hvis jeg skal tage formandskasketten af - udtalt, at den nuværende traktat reelt er en traktat for 27 lande, og at vi ganske enkelt har behov for Lissabontraktaten for at kunne fortsætte udvidelsen. Det er helt oprigtigt den nuværende holdning i Rådet.

Formanden. - Spørgsmål nr. 4 af **Avril Doyle** (H-0534/08)

Om: Grænsetilpasningsforanstaltninger for import af mindre kulstofeffektive varer

Kan Rådet venligst oplyse, hvordan det forholder sig til grænsetilpasningsforanstaltninger for import af mindre kulstofeffektive varer fra tredjelande i perioden efter 2012 inden for rammerne af EU's emissionshandelssystem?

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand! Rådet behandlede Deres meget vigtige spørgsmål på sit møde i marts, hvor det påpegede, at i den yderst hårde globale konkurrence, er der en risiko for kulstoflækage i visse sektorer, bl.a. de meget energitunge industrier, som i særdeleshed mærker den

internationale konkurrence. Det er et reelt problem, som skal analyseres og løses i et nyt direktiv, der indfører en kvotehandelsordning i Fællesskabet.

Den bedste måde at håndtere problemet med kulstoflækage på og sikre, at Fællesskabets emissionshandelsordning forbliver effektiv, er fortsat gennem indgåelsen af en international aftale. Det er imidlertid klart, at vi også skal være parate til at handle, hvis vi ikke får en international aftale, og vi drøfter i øjeblikket, hvilke foranstaltninger der på mest hensigtsmæssig vis kan sikre vores industris konkurrenceevne og samtidig sørge for, at EU tager del i bekæmpelsen af drivhusgasser på eksemplarisk vis.

Vi mener, at det er vigtigt at gøre det på en måde, der sikrer, at alle industrier får tilstrækkelig klarhed i forhold til deres investeringer, særligt i en tid, hvor den økonomiske situation er forværret, og vi står over for en faldende international vækst, idet alle tegn viser, at situationen vil være uændret næste år.

I forslaget til direktiv forpligter Kommissionen sig til i lyset af resultatet af de internationale forhandlinger at forelægge en analyserapport samt relevante forslag til håndtering af de problemer, der kan opstå som følge af risikoen for kulstoflækage.

Der er to muligheder. Vi kan tilpasse andelen af gratis kvoter og/eller omfatte importører af produkter, der er fremstillet i energitunge industrisektorer, i fællesskabsordningen og samtidig sørge for, at ordningen er i overensstemmelse med WTO-reglerne. Rådets formandskab håber naturligvis, at Rådet og Parlamentet vil kunne få afklaret disse spørgsmål og sikre, at Europa får sit eget konkurrencedygtige industrielle grundlag, og at vi snarest muligt og inden 2011 ved, hvilke mekanismer der vil finde anvendelse.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg accepterer, at grænsetilpasningsforanstaltninger skal være et af vores værktøjer, men et, der ligger på hylden og kan tages frem og anvendes som en gulerod, ikke en pisk, i forbindelse med internationale forhandlinger, hvor vi i god tro har forsøgt at nå frem til en international aftale om bekæmpelse af klimaændringer. Vil ministeren venligst kommentere artikel 20 i WTO-aftalen, som indeholder en sådan mulighed, altså en mulighed for at indføre et forbud i tilfælde af, at bevaringen af udtømmelige naturressourcer er truet? Vil målene for nedbringelse af CO₂-udledningen falde ind under denne definition, sådan som ren luft hidtil har været? Jeg vil bede ministeren om at overveje dette.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand, fru Doyle! Jeg mener for det første, at vi, som De korrekt sagde, skal anvende de forskellige mulige foranstaltninger som en gulerod og ikke som en pisk for at sikre, at der ikke bliver nogen undtagelse fra kravet om at nedbringe udledningen af drivhusgasser. For det andet skal vi finde den rette balance i forhold til kravene fra industrien, som ikke altid er rimelige i den forbindelse. Med hensyn til artikel 20 i WTO-aftalen mener vi bestemt, at denne foranstaltning opfylder det legitime mål om at bevare udtømmelige naturressourcer. Ifølge den ekspertrapport, som vi har modtaget, er den således i overensstemmelse med den internationale handelsret.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne byde ministeren velkommen til dette møde i Bruxelles, hellere end i Strasbourg, og sige, at jeg ser meget frem til at se det franske formandskab ved kommende møder her i Bruxelles, hellere end i Strasbourg.

Som opfølgning på det accepterer ministeren da, at en af de bedste måder at håndtere fattigdom i verden på er ved at tilskynde iværksættere i fattige lande til at starte virksomhed og skabe velstand gennem handel? I betragtning af Deres åbenlyse interesse for grænsetilpasningsforanstaltninger - som reelt set er importafgifter - hvad siger De da til kritikken om, at grænsetilpasningsforanstaltninger hæmmer udviklingen og i virkeligheden er en europæisk, imperialistisk, protektionistisk foranstaltning, der har til formål at holde eksport fra udviklingslandene ude og fastholde de fattige i fattigdom?

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand! Som formand for Rådet vil jeg forholde mig rolig over for disse fuldstændigt uberettigede og malplacerede angreb, for vi er bestemt ikke de eneste, der gør forretninger i fattige lande.

Alvorligt talt mener jeg ikke, at de foranstaltninger, som vi overvejer - og her henviser jeg også til det, som fru Doyle sagde for lidt siden - er en pisk, der skal anvendes over for udviklingslandene. Ser vi meget objektivt på det og i forhold til at finde en balance mellem konkurrenceevne og bekæmpelse af drivhusgasser, er vi imidlertid nødt til at finde en god balance i forhold til vores vigtige partnere. En af disse vigtige partnere er USA, som, så vidt jeg ved, foreløbig ikke har indgået de samme forpligtelser, som vi har på dette område. En anden er Japan, som også har indgået færre forpligtelser og gør en mindre indsats. Så er der Rusland, hvor man bliver ved med at fortælle mig, at landet ikke har de samme værdier, og at vi må være realistiske i vores dialog med landet, og at der er tale om en spirende stormagt. Der er Brasilien, der er Indien, og der er naturligvis

Kina, som er medlem af WTO. Jeg kan derfor vitterlig ikke se, hvorfor vi skulle holde op med at være realistiske og i stedet være naive. Vi skal føre en eksemplarisk kamp mod global opvarmning. Europa er førende på det område, og vi skal forblive førende og bevare vores fordele i internationale forhandlinger som i København næste år. I den forbindelse bør EU overhovedet ikke skamme sig over at forsvare sine interesser over for lande, der er mindst lige så rige, som vi er. Som andre talere har påpeget i forbindelse med tidligere spørgsmål, har vi også fattigdom i Europa.

Formanden. - Spørgsmål nr. 5 af **Colm Burke** (H-0536/08)

Om: Forummet på højt niveau om bistandseffektivitet i Accra (Ghana) til september

Det forum på højt niveau om bistandseffektivitet, som skal afholdes i Accra til september, udgør en reel mulighed for donor- og partnerregeringer til at påtage sig yderligere forpligtelser, som kan planlægges og overvåges, således at bistandshjælpen til de fattige kommer til at fungere bedre.

Hvordan kan Rådet og medlemsstaterne i højere grad forpligte sig til at opfylde målene for Paris-erklæringen fra 2005? Kan Rådet og medlemsstaterne garantere, at regeringerne ikke blot vil forsøge at forbedre virkningen af den bistand, der ydes efter denne erklæring, men at de også vil tage fat på effektiviteten af bistanden som udtryk for, hvordan bistanden reelt forbedrer tilværelsen for den fattige befolkning? Kan Rådet give et aktualiseret svar på Parlamentets betænkning (P6_TA(2008)0237) om opfølgningen på Paris-erklæringen fra 2005 om bistandseffektivisering? Hvordan foreslår Rådet, nu hvor vi er midtvejs, at regeringerne skal stilles til ansvar for opfyldelsen af de millenniumudviklingsmål, de har sat sig, når henses til, at der er sket et fald i EU's bistandshjælp, fra 0,41% af bruttonationalindkomsten (BNI) i 2006 til 0,38% i 2007, hvilket er et fald på omkring 1,5 milliarder euro?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand, hr. Burke! Deres spørgsmål vedrører tre aspekter, som hænger uløseligt sammen med samarbejde og udvikling, nemlig bistandseffektivitet, millenniumudviklingsmålene og støttens omfang.

Det er et meget aktuelt spørgsmål i lyset af, at det tredje forum på højt niveau om bistandseffektivitet starter i Accra i dag, og at der er under en måned til mødet på højt plan om millenniumudviklingsmålene, som afholdes i New York den 25. september. En anden vigtig begivenhed bliver den opfølgende internationale konference om udviklingsfinansiering, som afholdes i Doha fra den 29. november til den 2. december, og hvor gennemførelsen af Monterreykonsensusen vil blive gennemgået.

Rådet har meget om ørerne i forbindelse med alle disse konferencer og har siden juni vedtaget en række konklusioner. Med hensyn til bistandseffektivitet erkender Rådet, at trods visse fremskridt er der stadig meget at gøre. Vi skal have udpeget de sektorer eller projekter, hvor EU kan gøre en forskel og skabe merværdi i forhold til de andre donorer. Der er ingen tvivl om, at vi også skal anvende de nationale ordninger og gøre støttemodtagerne mere opmærksomme på deres ansvar. Det er det mål, som vi har sat os for Accrakonferencen, og vi håber, at den munder ud i en ambitiøs strategisk erklæring vedrørende Accrahandlingsplanen med nogle stærke, præcise og målbare mål og en tidsplan for deres gennemførelse, så vores partnere bliver mere opmærksomme på vigtigheden af at forbedre bistandseffektiviteten.

Det andet punkt vedrører millenniumudviklingsmålene. Alle partnerne, donorlande som modtagerlande, har et fælles ansvar for at nå disse mål på grundlag af en bæredygtig udvikling og skal overholde deres forpligtelser. I juni vedtog Rådet EU's handlingsdagsorden for millenniumudviklingsmålene, og vi har i den forbindelse fastsat en række mellemliggende mål.

Til sidst er der støttens omfang. Vi er bestemt bekymrede over faldet i den samlede officielle udviklingsbistand, som faldt fra 47,7 milliarder euro i 2006 til 46 milliarder euro i 2007. Trods dette fald er Europa fortsat den største donor, særligt i Afrika, og vi håber, at faldet kun er midlertidigt. Hvis statistikkerne fra de enkelte medlemsstater er korrekte, bør vi kunne forvente en meget høj udviklingsbistand i 2008 og være i stand til at nå vores millenniummål for 2010 og 2015. Derfor har Rådet bedt medlemsstaterne om at udarbejde vejledende rullende tidsplaner for at vise, hvordan de agter at opnå målene for deres officielle udviklingsbistand.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Vedrørende samarbejdet med udviklingslandene, så faldt jeg over en sag, hvor EU donerede 1,2 millioner euro til et projekt i Etiopien, og hvor den etiopiske regering opkrævede 17 % moms. Jeg spekulerer derfor på, om der er sket nogen fremskridt med kontrollen af de udviklingslande, som modtager udviklingsstøtte.

Jeg spekulerer også på, om vi for indeværende har fået nogen indikationer fra medlemsstaterne vedrørende deres finanslov for 2009 med hensyn til bevilling af udviklingsbistand i 2009. Vil der ske et fald på grund af

den økonomiske afmatning i mange lande, og gør formandskabet aktivt noget for at sikre, at dette ikke bliver tilfældet?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand! Jeg vil være nødt til at vende tilbage til hr. Burke for at kunne give ham et mere uddybende svar, for jeg har i øjeblikket ikke nogen oplysninger om medlemsstaternes finanslovsforslag for 2009. Jeg sagde blot, at vi havde anmodet om vejledende udkast. Jeg foreslår derfor, at jeg vender tilbage til hr. Burke senere, og at Rådet forsyner ham med de præcise oplysninger om finanslovene for 2009, så snart de foreligger - jeg har fået oplyst, at vi i øjeblikket kun er i besiddelse af ufuldstændige oplysninger. Hvis hr. Burke tillader det, vil jeg gerne gribe spørgsmålet om Etiopien an på samme måde for at kontrollere, om bistandsreglerne er blevet overholdt med hensyn til opkrævning af moms.

Formanden. - Spørgsmål nr. 6 af **Jim Higgins** (H-0538/08)

Om: EU's operation i Tchad

Kan Rådet redegøre for iværksættelsen af EUFOR-operationen i Tchad? Er der opstået uforudsete problemer og i så fald, hvad har man især lært af erfaringerne herfra?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand, hr. Higgins! De tre multinationale bataljoner, der udgør EUFOR-styrken i det østlige Tchad og i Den Centralafrikanske Republik, er nu fuldt operationelle. Styrken, som består af ca. 3.200 soldater, kan nu udføre alle de missioner, som Rådet tildeler den. Lad mig minde Dem om, at Albanien, Kroatien og Rusland, som snart indsætter fire helikoptere i området, også indgår i denne styrke. Ukraine har indledt forhandlinger, men har indtil videre ikke truffet nogen foranstaltninger.

Som bekendt leder Deres landsmand general Patrick Nash operationen, og Rådets formandskab vil gerne fremhæve og hylde hans professionalisme.

Efter den fælles EU/FN-undersøgelsesmission til Tchad og Den Centralafrikanske Republik fra den 18.-24. juni rapporterede hr. Solana tilbage og fremsatte anbefalinger til FN's opfølgning af operationen. Rådet godkendte hr. Solanas rapport den 25. juni, og FN's generalsekretær vil tage højde for den i sin egen rapport, som vil blive drøftet i Sikkerhedsrådet i den nærmeste fremtid.

Jeg vil gerne understrege, at lige siden EUFOR-styrkens indsættelse, har den handlet på en upartisk, uafhængig og neutral måde. Den har været med til at forbedre sikkerheden i det østlige Tchad og den nordøstlige del af Den Centralafrikanske Republik ved inden for få måneder - langt fra de europæiske baser og i meget fjendtlige omgivelser - at indsætte en stor styrke, hvis blotte tilstedeværelse virker afskrækkende, og ved at afpatruljere hele området og bidrage til at gøre det mere sikkert, yde eskorte til humanitære organisationer efter deres anmodning, hjælpe med at åbne forsyningsruter, beskytte ønskede områder eller tilbyde alternative løsninger for at hjælpe dem med at varetage deres opgaver. Endelig har den også været med til at sikre, at det lokale politi kan være mere aktivt og udvide dets normale indsatsområde.

Under overholdelse af sit mandat gjorde EUFOR-styrken sig bemærket i forbindelse med oprørsangrebene på Goz Beida og Biltine i midten af juni, hvor den evakuerede, indkvarterede og beskyttede omkring 300 humanitære hjælpearbejdere, som anmodede herom, og den forhindrede også, at markedet i området Goz Beida blev plyndret. De irske soldater, som beskyttede en lejr for fordrevne, reagerede meget effektivt, da de blev udsat for direkte beskydning.

I juli ved sammenstødene i Kerfi mellem befolkningsgrupperne Dadjo og Mouro indsatte EUFOR et forstærket kompagni for at sikre området og evakuerede omkring 30 humanitære hjælpearbejdere.

Jeg vil gerne understrege, at EUFOR-styrken arbejder meget tæt sammen med FN-missionen MINURCAT, der opererer i Den Centralafrikanske Republik og Tchad, og som sagt har den også et meget tæt samarbejde med de humanitære organisationer.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Fru formand! Når regntiden slutter, vil der da ikke udbryde krig mellem regeringstropper og oprørsstyrker? Kan Rådet oplyse, hvem der ellers er parate til at deltage i missionen og bidrage med soldater, udstyr og penge?

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. - (FR) Fru formand! EUFOR-styrken var ikke indblandet i sammenstødene mellem regerings- og oprørsstyrkerne og udfører omhyggeligt sin mission på en fuldstændig upartisk måde og holder sig helt ude af de konfrontationer, der opstår som følge af interne problemer mellem

regeringen og oprørerne. Den opfylder sit mandat på en neutral måde og griber ikke ind i Tchads og Den Centralafrikanske Republiks interne anliggender og fokuserer grundlæggende på at hjælpe med at forbedre sikkerheden i det østlige Tchad og den nordøstlige del af Den Centralafrikanske Republik. De gange, hvor den har grebet ind i konfrontationerne og i de begivenheder, som jeg har nævnt, gjorde den det, fordi humanitære missioner var i fare. Den greb ind for at beskytte disse missioner.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg var i Tchad i marts tre uger efter oprørernes offensiv. Jeg brugte seks dage på at mødes med forskellige grupper, og en af de ting, der slog mig, var behovet for at bringe repræsentanter fra oprørsgrupperne til forhandlingsbordet. Jeg spekulerer blot på, om der er sket nogen fremskridt på det område, enten fra FN's eller EU's side, eftersom jeg kan forstå, at der i øjeblikket er mellem 7.000 og 10.000 personer under 18 år, som bærer våben. Hvis der skal ske fremskridt, må nogen få oprørsgrupperne til forhandlingsbordet. Jeg spekulerer blot på, om der er sket nogen fremskridt i den henseende.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Fru formand! Jeg ønsker blot kort at spørge ministeren om hans syn på fremtiden for denne mission. Så vidt jeg ved, udløber dens mandat i marts næste år. Forudser ministeren, at missionen fortsætter i EUFOR-regi i eksempelvis yderligere seks måneder eller muligvis fortsætter i FN-regi? Ser ministeren nogen mulighed for, at missionen kan slutte i marts næste år? Som sagt ønsker jeg blot hans syn på missionens fremtid.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. - (FR) Fru formand! Som svar til hr. Burke og fru Harkin mener jeg, at vi har al mulig grund til at være stolte af denne mission. Lad mig minde Dem om, at det er den største mission nogensinde.

Som svar til fru Harkin insisterer vi på behovet for en hurtig overdragelse til FN for at sikre, at MINURCAT med tiden kan tage over for EUFOR-missionen. EU's særlige repræsentant på stedet, ambassadør Torben Brylle, er i kontakt med oprørsgrupperne. Det ville være synd at sige, at alt går vel.

Jeg mener, at denne mission er helt afgørende, at den vitterlig gør alt, hvad den kan, for de fordrevne, for de mennesker, som er i nød. Vi står over for en reel humanitær tragedie, men det forholder sig også sådan, at missionen stadig mangler ressourcer - hvilket vi bliver ved med at påpege og beklage - og Rådet er meget interesseret i at styrke disse ressourcer, inden FN tager over. Under alle omstændigheder vil det blive en længerevarende affære. Som svar til fru Harkin kan jeg sige, at vi således foretrækker en overdragelse frem for en forlængelse.

Formanden. - Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke var blevet besvaret, ville blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 19.05 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

12. Reaktion på anmodning om beskyttelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

13. Særlig beretning fra Den Europæiske Ombudsmand om klage 3453/2005/GG (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Proinsias De Rossa for Udvalget for Andragender om særberetningen fra Den Europæiske Ombudsmand efter forslag til henstilling til Kommissionen i klage 3453/2005/GG (2007/2264(INI)) (A6-0289/2008).

Proinsias De Rossa, ordfører. - (EN) Hr. formand! Det glæder mig at være her i aften, selv om jeg havde foretrukket, at det ikke havde været så sent. Det er ikke desto mindre vigtigt, at denne betænkning bliver drøftet i Parlamentet.

Betænkningen vedrører en klage mod Kommissionen om et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Sagen er blevet henvist til Parlamentet ved forelæggelse af en særberetning fra Den Europæiske Ombudsmand. At forelægge

Parlamentet en særberetning er det sidste skridt, som Ombudsmanden kan tage i forsøget på at opnå et tilfredsstillende svar på vegne af en borger. Det er derfor sjældent, at betænkninger af denne type drøftes i Parlamentet.

I min betænkning, som er udarbejdet på vegne af Udvalget for Andragender, støttes Ombudsmandens konklusion om, at Kommissionen objektivt set har forhalet behandlingen af andragerens klage i flere år uden begrundelse, og at dette udgør et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Jeg vil gerne fremhæve, at denne betænkning ikke vedrører tolkningen af europæisk ret, men Kommissionens manglende behandling af en klage, og jeg vil derfor gerne sige, at jeg ikke kan acceptere det ændringsforslag, som GUE/NGL-Gruppen har fremsat til denne betænkning, da det søger at inddrage elementer, som vedrører selve EU-retten.

I den oprindelige klage til Kommissionen fra 2001 anmodede klageren, en læge, som arbejder i Tyskland, Kommissionen om at indlede overtrædelsesproceduren mod Tyskland med den begrundelse, at Tyskland tilsidesatte Rådets direktiv 93/104/EF, der almindeligvis er kendt som "arbejdstidsdirektivet". Sagen var den, at Tysklands gennemførelse af direktivet, hvad angår hospitalslægers arbejde, navnlig beregningen af lægernes arbejdstid under vagttjeneste, var i strid med direktivet. Efter klagerens opfattelse medførte dette en alvorlig risiko for såvel ansatte som patienter.

Ombudsmanden fandt i forbindelse med klagen, at de 15 måneder, der var gået, før Kommissionen havde påbegyndt behandlingen af klagen, var et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

I mellemtiden var der blevet vedtaget en ny lov i Tyskland for at bringe tysk lovgivning i overensstemmelse med direktivet, og Kommissionen oplyste klageren, at den havde behov for tid til at undersøge, om den nye lovgivning var i overensstemmelse med fællesskabsretten, og om den reelt tog højde for problemet i den indgivne klage.

I 2004 informerede Kommissionen så klageren om, at den havde vedtaget et forslag til ændring af det oprindelige direktiv, og at den ville undersøge klagen på baggrund af dette forslag. Et år senere, i 2005, måtte klageren atter henvende sig til Ombudsmanden, fordi Kommissionen ignorerede Ombudsmandens tidligere konklusioner.

Der er ingen tegn på, at Kommissionen siden dette forslags forelæggelse i 2004 har foretaget sig yderligere for at komme videre med undersøgelsen af lægens klage. I stedet for at træffe en af to mulige afgørelser - enten formelt indlede overtrædelsesproceduren eller henlægge sagen - har Kommissionen undladt at foretage sig yderligere i forhold til sin undersøgelse. Det forhold, at direktivet skulle ændres (hvilket i øvrigt endnu ikke er sket - og vi skriver nu 2008), er på ingen måde relevant for klagen. I fællesskabsretten er der ikke hjemmel til at tilsidesætte gældende lovgivning og domme med henvisning til, at nye regler er under overvejelse og muligvis vil blive indført.

I min betænkning anmodes Kommissionen desuden om at fremlægge en liste over de medlemsstater, hvis lovgivning ikke på alle punkter er i overensstemmelse med bestemmelserne i arbejdstidsdirektivet, med angivelse af de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i forbindelse hermed. Kommissionen opfordres også til omgående at reagere i overensstemmelse med sine beføjelser i alle tilfælde og i alle medlemsstater, hvor gennemførelsen i national ret eller implementeringen af direktivet - eller implementeringen af eksisterende direktiver - ikke er i tråd med den lovgivning, som er vedtaget af lovgiveren og Domstolen. Jeg anbefaler Parlamentet at stemme for denne betænkning.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg takker for at få mulighed for at give mit syn på ordførerens tale og mit mere generelle syn på den sag, der er til forhandling. Klagen vedrørende arbejdstidsdirektivet har forbindelse til Domstolens afgørelser i SIMAP- og Jaeger-sagerne om beregning af arbejdstiden under vagttjeneste, sådan som det allerede er blevet sagt. Det er et spørgsmål, som ikke direkte er omfattet af direktivet. Desuden gav Domstolens tolkning ifølge mange medlemsstater anledning til grundlæggende problemer og havde vidtrækkende konsekvenser for finansieringen og organiseringen af det offentlige sundhedsvæsen og alarmtjenesterne.

I et forsøg på at gøre noget ved de problemer, som disse domme medførte, afholdt Kommissionen en bred høring i 2004. Den kom til den konklusion, at en passende løsning ville være at foreslå en ændring, som kunne præcisere direktivets anvendelse i forbindelse med beregning af arbejdstiden under vagttjeneste og afspadsering. Kommissionen forelagde dette ændringsforslag i 2004. I betragtning af spørgsmålenes enorme betydning for det offentlige sundhedsvæsen besluttede Kommissionen i 2004, at den ikke ville indlede overtrædelsesproceduren i tilfælde, hvor lovgivningen ville blive ændret som følge af det forelagte forslag.

Kommissionen erkender, at sagsbehandlingstiden i denne sag har været usædvanlig lang, men jeg har forklaret Dem årsagerne hertil.

Eftersom den gældende fællesskabsret er gyldig, indtil de foreslåede ændringer træder i kraft, lod Kommissionen behandlingen af denne klage stå åben ligesom i andre klager vedrørende dette spørgsmål. Hvor det var relevant, indledte den overtrædelsesproceduren i forbindelse med klager, der vedrørte arbejdstidsdirektivet, men som ikke var berørt af ændringsforslaget.

Kommissionen holder desuden nøje øje med og analyserer de efterfølgende ændringer af national lovgivning i alle medlemsstaterne og reaktionerne på Domstolens afgørelser hos lovgiverne, de nationale domstole og arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanterne. Det er meget vigtigt, eftersom de spørgsmål, der indgår i den konkrete klage, der henvises til i betænkningen, rent faktisk er relevante for mere end en medlemsstat.

Kommissionen vil inden længe, om ca. to måneder, forelægge en detaljeret rapport for Parlamentet om gennemførelsen af arbejdstidsdirektivet med komplekse og ajourførte oplysninger om overholdelsen af fællesskabsretten, herunder SIMAP- og Jaeger-dommene, i alle 27 medlemsstater. Rapporten vil også indeholde reaktioner på flere af forslagene i den eksisterende rapport.

Med hensyn til konklusionerne vedrørende håndteringen af overtrædelsesproceduren generelt mener Kommissionen ikke, at det på baggrund af denne specifikke klage vedrørende arbejdstidsdirektivet og ændringer af arbejdstiden under vagttjeneste er hensigtsmæssigt at drage generelle konklusioner om Kommissionens almindelige håndtering af overtrædelsesproceduren. Den etårige frist for afgørelse af de klager, som Kommissionen modtager, er normalt passende, men den er udtrykkeligt fastsat som et generelt princip, der ikke behøver at finde anvendelse i alle tilfælde.

Alejandro Cercas, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. - (ES) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg taler på egne vegne, men også på vegne af de 34 medlemmer i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, der i maj stemte for den initiativbetænkning, som vi udarbejdede med henblik på denne forhandling. Vi støtter alle betænkningen og takker for og værdsætter indsatsen fra hr. De Rossas side, og han har vores fulde opbakning.

Vi vil gerne kort anføre, at vi er bekymrede ikke blot for grundlaget for beregning af lægers arbejdstid under vagttjeneste og for arbejdstidsdirektivet, men også for at vi står over for en for os foruroligende situation, nemlig at de europæiske borgere ikke får svar, når de søger oplysninger hos Kommissionen.

For det andet er vi bekymrede, fordi Kommissionen synes at tro, at der er et hul i lovgivningen i forbindelse med ændring af direktiver.

Selv om jeg kun har kort taletid, må jeg sige til kommissæren, at uanset hvad vi eller Kommissionen måtte mene om retspraksis eller gældende lov, er det dens pligt at gennemføre traktaterne og komme videre, og den har ingen beføjelse til at sætte en given bestemmelse eller andet, der måtte berøre fællesskabsretten, i bero.

Mairead McGuinness, *for PPE-DE-Gruppen*. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. De Rossa for hans betænkning.

Jeg lyttede meget nøje til Kommissionens svar, og jeg vil gerne gentage, at denne betænkning drejer sig om, hvordan Kommissionen håndterede en klage. Selv om klagens genstand helt åbenlyst var meget kontroversiel og aktuel, er det, vi drøfter her i aften under denne forhandling, hvordan Kommissionen håndterer klager. Vi støtter Ombudsmandens konklusioner i forbindelse med den uforholdsmæssigt lange sagsbehandlingstid, som Kommissionen vedstod sig her i aften i Parlamentet.

Lad mig blot sige med hensyn til formålet med klager, at folk henvender sig til Kommissionen, fordi de har et problem og forventer en form for reaktion - måske ikke straks, men bestemt heller ikke efter måneder og år.

Jeg vil minde Dem om sagen om Equitable Life, hvor vi havde en noget lempelig regulering og begrænset klarhed over, hvordan fællesskabsretten reelt blev gennemført - og vi har set nogle alvorlige konsekvenser af denne bestemte sag.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at Kommissionen i øjeblikket behandler en klage om anvendelsen af den irske planlov. Mens Kommissionen var meget aktiv og forstående i starten, frygter jeg, at sagen nu ligger stille. Jeg så gerne, at Kommissionen kom videre med denne sag.

Maria Matsouka, for PSE-Gruppen. - (EL) Hr. formand! Selv om denne betænkning ikke vedrører noget lovgivningsmæssigt, er den af særlig betydning for tolkningen og udformningen af europæisk lovgivning. Derfor takker jeg Ombudsmanden for at have taget initiativ til at udarbejde denne særberetning og også min kollega hr. De Rossa for at bakke op om den holdning, at Kommissionens skønsmæssige beføjelser i håndteringen af klager ikke omfatter vilkårlige tolkninger, særligt ikke til ugunst for borgerne.

Den tillid, vi gerne så, at de europæiske borgere havde til Unionen, bygger både på vedtagelsen af lovgivning til beskyttelse af deres rettigheder og frem for alt dens korrekte gennemførelse.

Kommissionen bør leve op til sin rolle som vogter af traktaten og ikke lade håndhævelsen af Rådets beslutninger være berørt af en europæisk reformproces og altså forhindre anvendelsen af gældende lovgivning. Desuden bør EU kunne skride ind øjeblikkeligt, når procedurerne tillader det.

Kommissionen har pligt til at påvise medlemsstaternes manglende vilje eller evne til at anvende europæisk lovgivning. Det giver dels borgerne mulighed for at kontrollere i hvilket omfang, deres nationale myndigheder opfylder deres europæiske forpligtelser, og dels kommer regeringerne omsider til at stå til ansvar i forhold til disse forpligtelser.

Marian Harkin, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. De Rossa, for hans fremragende betænkning. Som medlem af Udvalget for Andragender er jeg altid meget bevidst om, at vi i mange EU-borgeres øjne er EU's ansigt udadtil. Når jeg siger "vi", mener jeg selve Udvalget for Andragender og Kommissionen, som også vurderer andragender. I dette konkrete tilfælde blev klagen reelt ignoreret, og Ombudsmanden afgjorde, at det udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Det glæder mig at se, at ordføreren og Udvalget for Andragender bakker op om Ombudsmandens holdning. De europæiske borgere skal kunne forvente, at Kommissionen som traktatens vogter vil sørge for, at den europæiske lovgivning implementeres på en rettidig og virkningsfuld måde. De skal kunne forvente et rettidigt og virkningsfuldt svar, og selv om Kommissionen har skønsmæssige beføjelser i forhold til, hvordan en given sag skal gribes an - dvs. om overtrædelsesproceduren skal indledes eller ej - har den ikke skønsmæssig beføjelse til at undlade at tage stilling til en sag inden for en rimelig frist, hvilket var tilfældet i denne sag.

Med hensyn til ændringsforslag 1, så er det et spørgsmål, der skal tages hånd om, men ikke i forbindelse med denne betænkning.

Til sidst har jeg blot en personligt bemærkning til arbejdet i Udvalget for Andragender. At indgive et andragende er for mange borgere deres eneste kontakt med EU-institutionerne. Det er afgørende, at dette system fungerer på en effektiv og gennemsigtig måde. Kommissionen indgår i processen, men det gør Parlamentet også. Vi skal sikre, at udvalget har tilstrækkelige ressourcer til at udføre sit arbejde på en effektiv og rettidig måde.

For at forstå denne problematik fuldt ud er vi nødt til at sætte os i andragernes sted og se situationen ud fra deres synsvinkel. Som enkeltperson eller en lille gruppe går de imod systemet. Hvis systemet ikke reagerer på en effektiv måde, opfatter de det som et bureaukratisk mareridt, og det medfører en fremmedgørelse af andragerne og sandsynligvis af alle, de taler med om sagen. Af hensyn til offentligheden og EU er dette noget, som ikke må ske.

Marcin Libicki, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Jeg taler i dag på vegne af Union for Nationernes Europa, men også i egenskab af formand for Udvalget for Andragender. Det glæder mig, at alle de, der indtil videre har haft ordet i denne sag, er medlemmer af dette udvalg, hvilket også gælder formanden, som leder dagens forhandling. Vi er således vældig godt inde i disse spørgsmål.

Baggrunden for denne betænkning af hr. De Rossa, som jeg takker for et fremragende dokument, er en beretning fra Den Europæiske Ombudsmand, som vi i egenskab af Parlamentets Udvalg for Andragender har et fast samarbejde med. Vores samarbejde med Den Europæiske Ombudsmand er meget tilfredsstillende. Vi er alle i daglig berøring med institutionens arbejde, eftersom Udvalget for Andragender er det organ, som Parlamentet har udpeget som ansvarlig for forbindelserne med Ombudsmanden.

Alle vi, der taler om dette emne, ved, at sagsbehandlingstiden er et mareridt for de europæiske institutioner og dermed også et mareridt for de europæiske borgere naturligvis. Vi skal derfor opfordre Kommissionen til at gøre sit yderste for at være hurtigere til at udføre alle de opgaver, den pålægges.

Jeg vil gerne understrege et vigtigt punkt i hr. De Rossas betænkning, nemlig det første punkt, i henhold til hvilket Parlamentet bifalder Den Europæiske Ombudsmands henstilling til Kommissionen. Parlamentet

bifalder som regel Ombudsmandens henstillinger, fordi vi mener, at kravene og argumenterne er velbegrundede.

Elisabeth Schroedter, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil starte med at henvende mig til kommissæren. Her til morgen forsøgte De, hr. kommissær, at fortælle os, hvilket fint program Kommissionen havde i vente for de europæiske borgere, et, som ville sikre dem gode job og vise EU's sociale ansigt. Når det kommer til konkret handling, bakker Kommissionen imidlertid ud.

Den aktuelle sag vedrører en klage fra en tysk læge og behandlingen af denne klage. Det drejede sig ganske enkelt om i det mindste at undersøge overholdelsen af de eksisterende minimumskrav til arbejdstiden i EU. Ikke engang det formåede Kommissionen. Deres reaktion var langt fra, hvad man ville forvente af en vogter af traktaten. De siger intet i årevis, og så lempes De endda kravene. Det er, hvad offentligheden betragter som svigt i forhold til deres rettigheder. Med denne tavshed og ændringerne af arbejdstidsdirektivet har De forvoldt massiv skade på det europæiske projekt. Det skal gøres klart.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Hr. formand! Klager fra borgerne er en vigtig kilde til oplysninger om overtrædelser af fællesskabsretten. Den konkrete sag, som har trukket ud i syv år, drejer sig om, at den tyske regering ikke har formået at sikre den korrekte gennemførelse af direktivet om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (det er direktiv 2003/88, som ophævede og erstattede direktiv 93/104). I henhold til Ombudsmandens udtalelse udgør udeblivelsen af et effektivt svar fra Kommissionen et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Den unødigt lange tid, nogle gange flere år, det tager Kommissionen at forberede sit svar i sager om forsømmelighed fra medlemsstaternes side, giver grund til bekymring, hvilket også gælder de talrige sager om medlemsstaternes manglende efterlevelse af Domstolens domme. Sådan praksis undergraver tiltroen til den ensartede anvendelse af fællesskabsretten, sår tvivl om formålet med EU og forringer borgernes tillid til EU-institutionerne. Den måde, som borgernes klager behandles på, bør være i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik. Der skal sikres en effektiv undersøgelse af klagerne og den kortest mulige sagsbehandlingstid.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Klager vedrørende tilrettelæggelsen af arbejdstiden er hastesager. Tænk på, hvad der kunne ske, hvis arbejdstidsreglerne i lægers tilfælde overtrædes. Det kunne føre til, at en kirurg skulle foretage en kompliceret operation efter at have været på vagt i 23 timer. Der er en hel række erhverv, hvor en u hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdstiden kan bringe liv i fare. Det er derfor yderst vigtigt, at klager behandles inden for en rimelig frist.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg har to punkter. For det første vil jeg gerne tilslutte mig det, som fru Harkin sagde med hensyn til ressourcer. Måske er der et ressourceproblem i Kommissionen. Hvis det er tilfældet, bør vi have det at vide.

For det andet kræver det en viljestærk borger at holde fast i en klage, som bliver ignoreret, og jeg frygter for de mange, som ikke har tiden, ressourcerne eller måske evnen til at blive ved med at kæmpe imod systemet. Hvor mange sager tabes på gulvet, og er der overhovedet nogen statistik over det?

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne understrege nogle få grundlæggende ting, som vi efter min opfattelse stadig bør fokusere på.

Denne sag drejer sig om én klage. Denne klage er ikke reglen. En af vores vigtigste og grundlæggende forpligtelser er nemlig at reagere rettidigt på borgernes henvendelser. Jeg mener, at når man dykker dybere ned, står det klart, at Kommissionen bærer sig korrekt ad i disse sager.

Denne sag var usædvanlig, fordi udfaldet af den kunne have påvirket flere medlemsstater. Derfor anvendte Kommissionen i 2004 sin skønsbeføjelse og handlede, som den gjorde. I dag mener jeg, at tiden klart har vist, at det ikke var den bedste beslutning, men det var en beslutning, som lå inden for Kommissionens skønsbeføjelse.

Jeg vil gerne sige, at sager om overtrædelse, der vedrører manglende overholdelse af lovgivningen i spørgsmål, som henhører under arbejdstidsdirektivet, behandles i normalt tempo, fordi, hvilket jeg allerede har sagt, uanset hvor alvorlige grundene bag vores beslutning var, har tiden vist, at udsættelsen af sagen ikke var den bedste beslutning.

Proinsias De Rossa, ordfører. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle, som er blevet tilbage her i aften og har deltaget i denne forhandling, og også kommissæren for hans svar. Hans erkendelse af, at der rent faktisk

var tale om usædvanlige forsinkelser, og at det givetvis ikke var hensigtsmæssigt, at sådanne forsinkelser skulle forekomme, hilses velkommen.

Ikke desto mindre er Udvalget for Andragender og Ombudsmanden fortsat ikke enige i Kommissionens tolkning af dens ret til ikke at behandle en klage, hvis den vurderer, at det ikke er hensigtsmæssigt. Vi er af den holdning, at denne skønsbeføjelse ikke omfatter udsættelsen af en sag i otte år, hvilket der er tale om her.

Jeg glæder mig over kommissærens meddelelse om, at der inden for to måneder vil blive offentliggjort en rapport, som beskriver samtlige medlemsstaters overholdelse af fællesskabsretten og også omfatter den konkrete klage, som vi drøfter her i aften.

Jeg mener, at en tidligere indgriben fra Kommissionens side meget vel kunne have ført til en hurtigere ændring af arbejdstidsdirektivet og muligvis på et tidligere tidspunkt have afværget de risici, som patienter og bestemt også hospitalslæger og -sygeplejersker i sundhedssektoren har løbet i disse år, hvor de har arbejdet og haft vagttjeneste i op til 100 timer om ugen.

Jeg mener, at uenigheden om dette spørgsmål fremhæver den nuværende overtrædelsesprocedures svaghed og den måde, hvorpå politiske hensyn og også ressourcemæssige hensyn kan komme til at påvirke følsomme spørgsmål, som burde håndteres i henhold til lovgivningen og ikke i henhold til, hvor politisk følsomme de er.

Endelig skal det siges, at normalt er det Ombudsmanden og det agentur, Kommissionen eller endog Rådet, som klagen er rettet imod, der i fællesskab håndterer sager af denne type. Det er meget sjældent, at vi er nødt til at beskæftige os med sådanne sager i Parlamentet. Ved denne sjældne lejlighed anmodes Parlamentet om at godkende Ombudsmandens afgørelse mod Kommissionen. Jeg finder det dybt beklageligt, at vi er nødt til at gøre det, men det er desværre sådan, det forholder sig.

Jeg så derfor gerne, at kommissæren på et tidspunkt ville give udtryk for, medgive og erkende, at han har accepteret, at udsættelsen af sagen ikke var acceptabel. Jeg vil også gerne have et løfte fra ham om, at der vil blive indført nogle procedurer, der kan sikre, at klager aldrig igen kan få lov til at trække ud i så lang tid.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 11.00.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. - (FI) Jeg blev forfærdet, da jeg læste hr. De Rossas betænkning om klagen mod Tyskland vedrørende tilrettelæggelsen af lægers arbejdstid.

Der er helt afgjort tale om ineffektiv forvaltning, hvis Kommissionen ikke kan behandle en andragers klage uden helt unødigt at forsinke sagen i flere år. Denne sag er udtryk for et åbenlyst misbrug af den skønsbeføjelse, som Kommissionen nyder i forbindelse med tolkningen af dens forpligtelser. I stedet for at udøve skøn synes Kommissionen at have handlet fuldstændig egenrådigt.

Det er på tide, at Kommissionen står frem og fortæller os, hvordan den i fremtiden vil sikre, at klager håndteres på en måde, der er så hurtig og effektiv som mulig.

14. Ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Iratxe García Pérez for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om ligestilling mellem kvinder og mænd - 2008 (2008/2047(INI)) (A6-0325/2008).

Iratxe García Pérez, ordfører. - (ES) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil indlede med at takke Kommissionen for beretningen om ligestilling mellem kvinder og mænd for 2008, som indeholder en omfattende tilgang til både politikkerne for integrering af ligestillingsaspektet og specifikke foranstaltninger til positiv særbehandling. Det skal dog bemærkes, at Kommissionens beretning er fokuseret på arbejdsrelaterede spørgsmål og ikke omfatter mange andre forhold og vanskelige situationer, som kvinder står over for, og vi har derfor forsøgt at få dem med i denne betænkning fra Parlamentet.

Jeg vil også takke alle mine kolleger, som har bidraget til at forbedre den oprindelige betænkning. Der er enighed om, at der til trods for de fremskridt, der er gjort, stadig er langt igen.

På det punkt bliver selvtilfredshed nok vores værste fjende. Hvis vi ikke er opmærksomme på udfordringerne og det arbejde, der stadig skal gøres, bliver det vanskeligt for os at gøre fremskridt på ligestillingsområdet.

Denne betæknings perspektiv er baseret på princippet om integrering af ligestillingsaspektet, og der rejses forskellige spørgsmål, som berører dette princip. De er alle sammen vigtige, og vi kan ikke se bort fra nogen af dem: integration af kvinder på arbejdsmarkedet, kønsbestemt vold, kvinder i uddannelse, forening af familieliv og arbejde samt sårbare grupper som indvandrerkvinder og handicappede. Alle disse aspekter skal overvejes og fortjener grundige undersøgelser og analyser, men den tid, jeg har til rådighed, vil jeg bruge på de ting, der efter min opfattelse er de vigtigste.

Kønsbestemt vold er vor tids største sociale plage, ikke bare i Europa, men over hele verden. En social uretfærdighed, hvor kvinder, udelukkende fordi de er kvinder, udsættes for mænds voldshandlinger, fordi chauvinistiske værdier stadig er temmelig rodfastede i vores samfund.

Derfor er det nødvendigt at tilskynde til lovgivning i medlemsstaterne med henblik på at bekæmpe denne sociale plage. Vi har et meget godt eksempel i Spanien, hvor loven mod kønsbestemt vold for nogle få år siden blev vedtaget på nationalt plan. I loven fastsættes mishandlede kvinders rettigheder, og den omhandler en omfattende politik fra forebyggelse til behandling og reintegrering af disse kvinder.

Hvad angår kvinder og arbejdsmarkedet, må vi være klar over, at vi stadig langt fra har nået Lissabonstrategiens mål. Kvindernes beskæftigelsesfrekvens er øget, men arbejdsløshedstallene for kvinder er stadig langt højere end for mænd, og derfor skal vi gennem både Kommissionen og medlemsstaterne træffe politiske foranstaltninger, som tilskynder kvinder til at træde ind på arbejdsmarkedet på de samme vilkår som mænd.

En anden kendsgerning, som vi ikke kan ignorere, er lønforskellen, som har været på 15 % siden 2003. Der kræves omfattende foranstaltninger, som erhvervslivet og fagforeningerne kan tilslutte sig.

Vi foreslår også i betænkningen, at EU-institutionerne og medlemsstaterne erklærer den 22. februar for den internationale dag for ligeløn. En kvinde skulle arbejde 52 dage mere om året for at tjene det samme som en mand.

Hvad angår forening af arbejdsliv og familieliv, må vi sætte en stopper for, at 85 % af de uformelle plejere er kvinder. Vi må have flere offentlige tjenesteydelser i form af børnepasning og pleje af personer med behov for det.

Desuden bør vi, hvad angår kvinders deltagelse i det offentlige liv, tilskynde til initiativer, der kan øge deltagelsen gennem sociale organisationer, fagforeninger og politiske partier. Valgkvoterne var et afgørende skridt, som vi skal bygge videre på i vores kamp for ligestilling i demokratiet.

Der er andre vigtige aspekter, f.eks. adgang til uddannelse, udryddelse af sociale stereotyper og problemer for kvinder i landområder, som vi ikke kan ignorere. Vi må gøre fælles sag. Vi må arbejde snævert sammen med organisationerne og føre det grundlæggende EU-princip om ligestilling mellem mænd og kvinder ud i livet, for dermed bevæger vi os hen imod et Europa med mere ret og større social retfærdighed.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen bifalder betænkningen og beslutningsforslaget om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU. Vedtagelsen af betænkningen understreger Parlamentets engagement i ligestilling mellem kvinder og mænd og bekræfter dets støtte til Kommissionens tilgang. Jeg vil især takke ordføreren, fru García Pérez, for hendes støtte til de skridt, som Kommissionen har taget på dette område.

Ligestilling mellem kvinder og mænd er en af EU's grundlæggende værdier. Det er også et område, hvor på Europa ofte har været forud for den sociale udvikling. I de senere år har det også iværksat vigtige og ambitiøse initiativer. Accepten af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd understreger Kommissionens vilje til at gøre brug af alle midler til at bringe Europa tættere på reel ligestilling mellem kvinder og mænd på alle områder.

Endvidere bemærker Kommissionen, at der i Parlamentets beslutningsforslag understreges visse emner, som indgår i køreplanens prioriterede områder. Det drejer sig navnlig om kvinders stilling på arbejdsmarkedet, bedre balance imellem arbejde og privatliv, lige adgang til ledende stillinger og bekæmpelse af vold mod kvinder. Denne tilgang er i overensstemmelse med Kommissionens politik på området og omfatter emner, som blev fremhævet i beretningen for 2008.

Selv om der helt klart er sket fremskridt inden for ligestilling mellem kvinder og mænd, venter der stadig store opgaver. Vi skal fortsætte bestræbelserne og styrke retsgrundlaget.

Kommissionen deler ordførerens synspunkt om, at balancen mellem arbejdsliv og privatliv spiller en vigtig rolle for, at der kan opnås ligestilling mellem kvinder og mænd. Vi er udmærket klar over, at det mest er kvinder, der tager ansvar for familien og hjemmet. Det er grunden til, at kvinder oftere end mænd må afbryde deres studier og karrierer og meget ofte ikke vender tilbage til dem. For at øge kvindernes beskæftigelse er det derfor afgørende at have adgang til økonomisk overkommelig børnepasning af høj kvalitet. Kommissionen agter at forelægge en beretning om udviklingen på dette område en af de kommende uger.

Desuden hørte Kommissionen i 2006 og 2007 repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere om balancen mellem arbejdsliv og privatliv. I juli 2008 gav de udtryk for, at de ville forhandle om forældreorlov. Kommissionen er ikke i gang med at udarbejde forslag om dette spørgsmål.

Kommissionen vil inden længe forelægge en pakke med initiativer om balancen mellem arbejdsliv og privatliv, navnlig en beretning om børnepasning, et udkast til direktiv om ændring af direktivet om barselsorlov og et udkast til direktiv om ændring af direktivet fra 1986 om medhjælpende ægtefæller. Den aktuelle situation for medhjælpende ægtefæller inden for landbruget og ligeledes i andre sektorer, hvor der er familievirksomheder, er uacceptabel. Det er uacceptabelt, at personer, der regelmæssigt arbejder i familievirksomheder, i nogle lande ikke har nogen ret til social sikring og befinder sig i en meget vanskelig situation i tilfælde af skilsmisse, forsørgerens død eller økonomisk ufare.

En ligestillingspolitik har afgørende betydning for forebyggelse og bekæmpelse af vold begået mod det modsatte køn, fordi den skyldes det ulige styrkeforhold mellem mænd og kvinder. Effektive foranstaltninger mod kønsbestemt vold bidrager også til beskyttelsen af kvinders rettigheder i samfundet og til ligestilling.

Vold mod kvinder er uacceptabel. Voldtægt, seksuelt misbrug af piger, handel med kvinder med henblik på seksuel udnyttelse eller udnyttelse som arbejdskraft, vold i hjemmet, chikane på arbejdspladsen og ligeledes traditionelle praksis eller skamfering - f.eks. skamfering af kønsdele - svækker kvinders helbred, frihed, værdighed og fysiske og følelsesmæssige ukrænkelighed. Vores tiltag skal være grundige og overordentligt effektive, navnlig i tilfælde hvor vold mod kvinder begås i forbindelse med international organiseret kriminalitet, f.eks. menneskehandel.

Derfor har Kommissionen planer om som led i sit arbejdsprogram for 2009 at revidere og omskrive lovgivningen om menneskehandel, udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, som er en grusom forbrydelse, der hovedsageligt begås mod piger.

Til sidst vil jeg sige, at ligestillingspolitik er vigtig for at ændre tankegang og adfærd. Den er afgørende for at sikre ikke blot retlig ligestilling, men også reel ligestilling mellem kvinder og mænd. Kommissionen glæder sig derfor over Europa-Parlamentets støtte i kraft af dette beslutningsforslag.

Marian Harkin, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. - (EN) Hr. formand! Jeg vil allerførst sige, at dette er en meget omfattende betænkning, hvor mange af de problemer, der skal løses for at sikre ligestilling mellem kvinder og mænd, fremhæves.

Jeg er især tilfreds med, at vold mod kvinder bliver taget op, for alt for mange mennesker mener, at vold mod kvinder er et kvindeanliggende, men i virkeligheden er den et samfundsanliggende, og så længe den ikke bliver behandlet som et samfundsanliggende, kan vi ikke gøre os forhåbninger om at bringe den til ophør.

Desuden er jeg enig i ordførerens erklæring om feminiseringen af fattigdom og om de grupper, der har en særlig risiko, samt det centrale spørgsmål om at sikre lige adgang til pensionsordninger og andre sociale ydelser.

I den forbindelse havde jeg gerne set en inddragelse af punkt 14 i min udtalelse, hvor jeg specifikt nævner plejeres situation. Eftersom forholdet mellem aktive og inaktive personer i 2030 vil være 2:1, vil plejende pårørende komme til at spille en meget større rolle, og eftersom der allerede er 100 millioner plejende pårørende i EU - mænd og kvinder, men hovedsageligt kvinder - uden tilstrækkelig adgang til sociale ydelser og pensionsordninger, må vi sørge for, at denne generation af plejende pårørende ikke bliver den næste generation af fattige, ældre mennesker, som bidrager til feminiseringen af fattigdom.

Endelig har jeg en personlig bemærkning til punkt 9, som ikke afspejler Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggenders synspunkter. Jeg mener, at teksten bør ændres, så det fremgår, at det er nødvendigt at respektere de nationale lovgivningsprocesser, når abortspørgsmålet behandles. Der er en protokol til Maastrichttraktaten, som sikrer, at EU-lovgivningen ikke vil tilsidesætte artikel 40.3.3 i den irske forfatning om beskyttelse af ufødte.

Under Lissabondebatten i Irland sagde mange borgere til mig, at EU ønskede at presse på for, at der skulle være adgang til abort i Irland. Selv om jeg sagde, at det ikke var rigtigt, hævdede mange fortsat, at Parlamentet presser på, og det er årsagen til, at jeg mener, at vores hensigter skal være klare. Det er ikke et spørgsmål om ens syn på abort. Mit er måske ikke i overensstemmelse med ordførerens, men det er ikke det, spørgsmålet drejer sig om. Spørgsmålet drejer sig om subsidiaritetsprincippet, og borgerne må, uanset deres holdning til abort, kunne stole på det. Det mener jeg også, at alle i Parlamentet bør respektere.

Maria Badia i Cutchet, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget*. - (ES) Hr. formand! Jeg vil allerførst lykønske ordføreren med hendes valgte tilgang, da hun udarbejdede denne betænkning om ligestilling mellem mænd og kvinder.

Som ordfører for Kulturudvalget vil jeg fremhæve dette udvalgs vigtigste bidrag, som naturligvis drejede sig om forhold inden for vores kompetenceområde, f.eks. uddannelse, kultur, sport og kommunikation.

For det første foreslog vi, at ligestillede adfærdsmønstre i skoler fremmes, at de kønsstereotyper, som stadig er for udbredte i nogle medier, udryddes, at der træffes foranstaltninger til at bekæmpe den faglige adskillelse i forskellige faser af uddannelsessystemet, så der er lige mange lærere af hvert køn i hver fase, at lønmæssig diskrimination på grund af køn udryddes inden for uddannelse, kultur, sport og kommunikation, og at kvinders deltagelse i styrende organer forøges i sektorer, hvor kvinder er i mindretal.

Som ordføreren allerede har sagt, er der stadig langt igen. Jeg kommer i tanker om et par linjer af et digt af Antonio Machado, som lyder: "Rejsende, der er ingen vej, vejen bliver til, mens du går", for vi opnår ligestilling, mens vi kæmper for den.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *for PPE-DE-Gruppen*. - (EL) Hr. formand! Jeg lykønsker udvalget med betænkningen på vegne af min politiske gruppe. Jeg lykønsker også min kollega med at have givet udtryk for Parlamentets synspunkter i sin betænkning, selv om vi på visse punkter stillede ændringsforslag for at forbedre den og gennem Parlamentets betænkning vise, at vi anerkender det, der er sket på grundlag af køreplanen for ligestilling og ligestillingspagten.

Vi har haft betydelig kvantitativ succes. Vi skal stadig forbedre gennemførelsen af foranstaltningerne. Vi skal sikre effektiv gennemførelse og udvidet retlig beskyttelse ved udpegning af et kompetent klageorgan i hver enkelt medlemsstat og ved fastsættelse af sanktioner på grundlag af proportionalitetsprincippet.

Vi ønsker også, at subsidiaritetsprincippet og princippet om det frie valg fastholdes. Hvad angår arbejde i familien kombineret med erhvervsaktivitet, ønsker vi ikke, at det kun er kvinder i arbejde, der bliver dækket. Dækningen bør udvides til at omfatte de arbejdsløse, de, der beslutter kun at passe deres hjem, personer i liberale erhverv og selvstændige erhvervsdrivende i familievirksomheder.

Vi ønsker at styrke barselsorlov og familieorlov. Vi mener, at den meddelelse, som Kommissionen om kort tid forelægger, vil indeholde et godt forslag.

Eftersom kvinder studerer og arbejder mere, fortjener de at blive betalt for alle former for tjenesteydelser.

Zita Gurmai, *for PSE-Gruppen*. - (HU) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Kommissionens regelmæssige vurderinger, som giver et klart billede af den aktuelle situation, er overordentligt vigtige for bestræbelserne på at opnå ligestilling mellem kvinder og mænd. Kommissær Špidlas engagement i denne sag er velkendt. Den første beretning om ligestilling mellem kvinder og mænd blev udarbejdet for fem år siden, og nu kan vi med god ret forvente resultater. Ifølge beretningen om ligestilling mellem kvinder og mænd fra 2008 er der sket visse fremskridt, men desværre nævnes der også nogle stillestående områder, hvor der ikke er sket noget mærkbart.

Lønforskellen mellem mænd og kvinder er stagneret på 15 % i løbet af de sidste fem år, og min kollega nævnte, at det svarer til 54 dage, dvs. frem til den 22. februar. Forholdet mellem kvinder og mænd er stadig ugunstigt inden for beslutningstagning, og det billede, som medierne giver af kvinder, er ufordelagtigt. Det største problem er, at der ikke er sket nogen fremskridt af betydning på netop beskæftigelsesområdet og dermed forbundne områder, selv om disse virkelig er afgørende, dels på grund af EU's demografiske udfordringer, dels på grund af økonomisk vækst og sikring af ligestilling. Disse hovedprioriteringer gør det helt påkrævet, at flere kvinder kommer ud på arbejdsmarkedet.

En kvantitativ succes ved Lissabonstrategien er de 12 millioner nye job, der er skabt, hvoraf 7,5 millioner er besat af kvinder, men det er ikke ensbetydende med en kvalitetsforbedring. Tvunget deltidsarbejde, den planlagte 65-timers-arbejdsuge, de horisontale og vertikale arbejdsmarkeder og adskillelse vil desværre føre

til, at foreningen af arbejdslivet og privatlivet fortsat vil være et genstridigt problem, som vil vedblive med at vokse, fordi der mangler børnepasningsinstitutioner. Jeg mener, at det er nødvendigt, at medlemsstaterne udarbejder yderligere koordinerede strategier og metoder og faktisk gennemfører dem, og ligeledes at de yder reel politisk støtte. Jeg lykønsker ordføreren med hendes arbejde. Hun har forelagt en glimrende betænkning.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Jeg vil naturligvis allerførst takke min ven og kollega Iratxe García for det arbejde, hun har gjort med denne betænkning, som efter min opfattelse er et vigtigt og fyldestgørende dokument. Jeg vil også fremhæve i hvert fald fire af de spørgsmål, der rejses i betænkningen, og som ordføreren nævnte i sit indlæg. De er også vigtige for min gruppe.

For det første nødvendigheden af, at de europæiske institutioner i betragtning af den aktuelle bølge af vold mod kvinder skrider ind med både lovgivning og etablering af et klart retsgrundlag, så alle former for vold mod kvinder kan bekæmpes. Dette bør f.eks. omfatte anerkendelse af retten til asyl på grund af kønsbestemt forfølgelse.

For det andet er det for at sikre kvinders øgede deltagelse i beslutningstagning nødvendigt, at alle institutioner og politiske partier undersøger denne sag og træffer specifikke foranstaltninger i forbindelse hermed, og vi udelukker ikke valgkvoter.

For det tredje er det vigtigt en gang for alle at erkende, at det for at sikre kvinders totale frigørelse er nødvendigt, at det er kvinderne selv, der træffer afgørelse om deres seksuelle rettigheder og reproduktive sundhedsrettigheder.

For det fjerde er det afgørende, og jeg beklager, at der i de senere år ikke er sket fremskridt i forbindelse med lønforskellen mellem mænd og kvinder, at Kommissionen og medlemsstaterne i samråd med arbejdsmarkedets parter vurderer de strategier og aktioner, der skal rette op på denne situation.

Eva-Britt Svensson for GUE/NGL-Gruppen. - (SV) Hr. formand! Jeg vil også lykønske ordføreren med denne betænkning, som jeg støtter fuldt ud. Jeg støtter også fru Figueiredos ændringsforslag om arbejdsmarkedet. Jeg har kun et minuts taletid, så jeg tager ikke nogen bestemte politiske spørgsmål op. Jeg vil blot påpege en enkelt ting.

Ordføreren nævner forskellige foranstaltninger, som skal træffes for at opnå ligestilling mellem kvinder og mænd. Det bliver til 45 punkter i alt. Jeg gentager: 45 punkter! I EU og dets medlemsstater, som længe har påstået at prioritere lige rettigheder for kvinder og mænd, viser denne betænkning, at der er 45 områder, som skal ændres. Mere skal der ikke siges, bortset fra at jeg støtter betænkningen og frem for alt konkrete foranstaltninger nu!

Urszula Krupa, for IND/DEM-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Et vigtigt element i betænkningen er efter min mening opfordringen til at gøre det lettere for arbejdstagere at vende tilbage til jobbet efter en fraværperiode med barsels- eller forældreorlov og til at bringe lønforskelle og forskelle på uddannelsesområdet til ophør.

Det er ikke desto mindre vanskeligt at acceptere den anførte direkte årsagssammenhæng mellem dagligdags problemer, der berører mange mennesker, og det at være kvinde. At behandle det sociale liv som en kønskamp, hvor der skabes en ny fjende på grundlag af den tidligere model for klassekampen, giver fortalerne ret til ubegrænset indblanding på alle områder af den menneskelige eksistens, herunder familiens funktion.

Problemet i Europa er ikke kampen mellem mænd og kvinder. Det er den manglende respekt for rettigheder og moralske principper, der især kommer til udtryk som ubegrænset grådighed og egoisme. Som kvinde ville jeg foretrække, at lige rettigheder ikke førte til ligestilling med mænd på alle områder, men snarere til ordninger, der beskytter kvinder og letter deres byrder. Når de ikke længere bliver betragtet som en upersonlig arbejdsstyrke, kan de yde et kreativt bidrag på mange områder af økonomien.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Denne betænkning om ligestilling mellem kvinder og mænd for 2008 opsummerer en betænkning fra Europa-Parlamentet, som allerede er vedtaget, og som skabte et stort incitament, der skal føres ud i livet. Jeg betragter den som en afspejling af det arbejde, som Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling har udført, og derfor vil jeg allerførst takke fru García Pérez for, at hun har udarbejdet den.

For at nå Lissabonmålene er det afgørende at udnytte kvindernes potentiale på arbejdsmarkedet fuldt ud. Det er også vigtigt, at kvinder får mest mulig adgang til videregående uddannelse og livslang læring samt adgang til ny teknologi og informationssamfundet, så de kan konkurrere på arbejdsmarkedet.

Jeg beundrer de kvinder, der leder store virksomheder og også små familievirksomheder og skaber nye jobmuligheder. Ved siden af de daglige opgaver som hustru og mor påtager en forretningskvinde sig også ledelsesopgaver i sin virksomhed, hun tager ansvar for ikke bare sin families trivsel, men også virksomhedens. Som samfund anerkender vi ikke altid tilstrækkeligt, hvor betydningsfuld denne opgave er for samfundet. Kvinder i ledende stillinger er tvunget til at overvinde mange yderligere hindringer, som især er forbundet med deres familieansvar.

Forening af familieliv og arbejdsliv er en af de vigtigste forudsætninger for, at kvindernes beskæftigelsesfrekvens kan øges. Derfor er det afgørende at foreslå foranstaltninger, der kan motivere fædre til at tage forældreorlov, således at barselsorloven deles mellem forældrene.

Mange kvinder er i dag klar over, at de ikke vil opnå betydningsfulde stillinger på grundlag af sociale støtteprogrammer, men kun på grundlag af deres egne evner. Forbunds kansler Angela Merkel er et lysende eksempel på, at vi kvinder også har vores egen faste plads i den internationale politik.

I historiebøgerne kan vi læse en masse om mænds heltemod. Kvinderne optræder kun i baggrunden. Jeg er overbevist om, at det er vores ansvar at sætte fokus på de anonyme kvinder i vores samfund, som verden ikke kunne gøre fremskridt uden.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Hr. formand, mine damer og herrer! Der er problemer, som der bliver talt meget om, men der bliver gjort meget lidt. Under debatten om den sociale pakke talte vi om manglen på de instrumenter, der er påkrævede for at gøre princippet om lige løn for lige arbejde anvendeligt og for at reducere lønforskellen mellem mænd og kvinder. Uden dem er vores tilsagn kun ord, og lovgivningen er til ingen verdens nytte.

Der er også problemer, som der bliver gjort meget lidt for at løse, og som vi ikke engang taler om. Der bliver ikke rigtig talt om, at der handles med 100.000 kvinder hvert år, bortset fra her sent om aftenen, sandsynligvis fordi de er varer og ikke borgere. De fleste af dem bliver solgt til prostitution. Vi anmoder om fastere integrerede aktioner imod netværk for menneskehandel og fælles foranstaltninger for at begrænse efterspørgslen efter prostitution. Uden efterspørgsel bliver menneskehandel overflødig.

Der bliver heller ikke talt om situationen for kvinder, der arbejder som husholdersker i private hjem. De er usynlige. Uden nogen eller med meget få sociale rettigheder står de over for den samme risiko for misbrug, som kvinder gør i deres egne familier, bl.a. risikoen for udnyttelse. For dem, der arbejder i udlandet, gør den manglende udøvelse af politiske rettigheder den sociale og økonomiske situation endnu vanskeligere. En korrekt regulering af deres situation er ikke bare et aktuelt spørgsmål om retfærdighed, den kan også forhindre, at den voldsomme fattigdom blandt ældre kvinder fortsætter i fremtiden.

Et andet emne, som vi ikke kan tale om, er kvinderne i Rumæniens regering, for de findes ikke. Vi mener, at det er på tide at gå fra at udstede erklæringer om det, vi bør gøre, til at gøre det, vi bør gøre.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand! Der er beviser for, at forskelsbehandling af kvinder findes og i sidste instans rammer kvindelige arbejdstagere, hvis løn i gennemsnit er over 15 % lavere end mænds. I nogle lande, deriblandt Portugal, er tallet over 25 %, og den situation er faktisk forværret i de senere år.

Derfor opfordrer vi til forbedring af beskæftigelsen, anstændige lønninger, overholdelse af social-, sundheds- og sikkerhedsstandarter og kortere arbejdstid uden lønnedgang. Det kunne bidrage til at skabe flere job med rettigheder for kvinder og sikre bedre forening af arbejdsliv og familieliv.

Der skal tilskyndes til, at der træffes foranstaltninger til bekæmpelse af usikre ansættelsesforhold, som især berører kvinder, og til forbedring af overenskomstforhandlingerne, hvad angår beskyttelse af mandlige og kvindelige arbejdstagere. Indførelsen af offentlige foranstaltninger og aktiviteter, der skal forbedre kvindernes adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje og gøre dem mere bevidste om deres rettigheder og de offentlige tjenesteydelser, der står til deres rådighed, skal også støttes, samtidig med at deres værdighed respekteres.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Desværre bliver kvinder i Det Forenede Kongerige forskelsbehandlet voldsomt. Jeg ved, at mit eget udvalg - Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling - har hjertet på rette sted. Men størstedelen af forskelsbehandlingen skyldes, at arbejdsmarkedslovgivningen er så byrdefuld for små virksomheder, der ansætter unge kvinder, at de ganske enkelt forskelsbehandler i det skjulte.

Jeg mener, at det er den klassiske lov om utilsigtede følger. Man indfører en lov her og en lov der, men i virkeligheden sker der ingenting, og det styrker faktisk holdningen.

Det er ikke for at være ubeleven, men når jeg ser mig omkring i udvalget - Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling - må jeg konstatere, at deres tankegang er dybt forankret i 1970'erne - de er ikke kommet videre. Livet er altså ikke sådan længere, og når jeg hører folk tale om kvindefrigørelse, må jeg som englænder sige, at den fandt sted for meget længe siden. Jeg ved ikke, hvilke problemer andre lande har, men vær venlige ikke at overføre alt dette på Det Forenede Kongerige, hvor vi ikke har problemet, for selv om jeg siger, at De har hjertet på rette sted (loven om utilsigtede følger), forkludrer De det hele.

Mary Honeyball (PSE). - (EN) Hr. formand! Det er måske et nyttigt sammentræf, at jeg taler efter Godfrey Bloom, som synes at befinde sig langt inde i det 19. århundrede. Han er jo berømt for for ikke så længe siden at have sagt, at kvinder skulle gøre rent bag køleskabet, og at det var en af deres vigtigste opgaver i livet. Hvis det er mig, der ikke er kommet videre, så er jeg stolt, for jeg ønsker på ingen måde, navnlig ikke som engelsk kvinde, at blive kædet sammen med den slags bemærkninger.

Det, jeg vil sige, er, at der i denne betænkning er rejst mange meget vigtige spørgsmål, og det takker jeg ordføreren for. Jeg takker også kommissæren for hans bemærkninger. Der er et bestemt emne, som jeg vil tage op, nemlig spørgsmålet om menneskehandel. Som repræsentant fra London - og oven i købet kvindelig repræsentant fra London - har jeg haft en særlig interesse for spørgsmålet, fordi London er et af de steder, der er meget berørt af kvindehandel.

Medlemsstaterne bliver for øjeblikket anmodet om at undertegne Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel. Selv om nogle af medlemsstaterne har undertegnet den, er der andre - 15 faktisk - som endnu ikke har undertegnet den, og det er endog to, som ikke synes at være rede til at gøre det. Jeg vil derfor anmode samtlige EU's medlemsstater om at ratificere denne konvention om bekæmpelse af menneskehandel og opfordre alle her, også alle medlemmerne af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, om at henvende sig til deres regeringer og presse dem til at gøre en endnu større indsats, end de måske allerede gør, for at bekæmpe den modbydelige og hæslige handel med kvinder.

Věra Flasarová (GUE/NGL). - (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg bifalder fru Pérez' betænkning og Kommissionens beretning. De statistiske oplysninger, der viser, at kvindernes beskæftigelsesfrekvens i de senere år er steget til 57,2 %, er positive, men som det fremgår af betænkningen, er der stadig en lang række problemer. Kvinder bestrider kun en tredjedel af lederstillingerne i private virksomheder og på andre områder, herunder det politiske. En stor del af de nye job er ikke omfattet af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, og dermed er fremtidsperspektiverne usikre. Det er den type job, som kvinder ofte får. De betragtes stadig som mennesker, hvis hovedansvar er familien, og hvis arbejdsindtægter kun er et supplement til familiens økonomi. Det er grunden til, at kvinder stadig bliver dårligere betalt end mænd for det samme arbejde og med de samme kvalifikationer. Disse stereotyper repræsenterer fortsat et af instrumenterne til forskelsbehandling af kvinder på arbejdsmarkedet. Jeg mener, at arbejdsgiveres vilje til at yde kvinder godtgørelser for at hjælpe dem med børnepasning og dermed fremme deres videre professionelle udvikling og karriereudvikling er meget utilfredsstillende.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Vi taler om nødvendigheden af at bekæmpe vold mod kvinder, tilskynde til kvinders deltagelse i aktiviteter inden for civilsamfundet og et forhold, der henhører under Kulturudvalgets kompetenceområde, nemlig forskelle på kvinders og mænds uddannelse.

Selv om kvinder opnår bedre resultater end mænd på uddannelsesområdet, er der stadig ulige løn mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet. Som medlem af Kultur- og Uddannelsesudvalget stillede jeg personligt et ændringsforslag til Kultur- og Uddannelsesudvalgets udtalelse i forbindelse med denne betænkning. Jeg mener, at det er vigtigt, at billeder af kvinder i nedværdigende situationer fjernes fra medierne i betragtning af den indvirkning, som medierne har på offentlighedens opfattelser og holdninger.

Det er i det vestlige samfund stadig et problem at sikre ligestilling mellem kvinder og mænd på alle EU's politiske indsatsområder.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Betænkningen indledes med en betragtning, hvor det anføres, at ligestilling mellem kvinder og mænd er et grundlæggende princip i EU, der har eksisteret i over 50 år. Den anden del af betænkningen indeholder imidlertid 46 punkter med henstillinger og opfordringer til eller anmodninger om, at dette princip overholdes. Der er også grundlæggende henstillinger om lige adgang til midler, uddannelse, sundhedspleje og løn. Der er en anmodning om at bekæmpe vold mod kvinder, en anmodning om at bekæmpe handel med kvinder og meget mere.

Den slags betænkninger er meget vigtige, og jeg lykønsker ordføreren. På den anden side indeholder betænkningen også bemærkninger om utilstrækkelig gennemførelse af allerede vedtagne dokumenter. Der henvises til utilstrækkelig kontrol og utilstrækkelige sanktioner. Der henvises imidlertid også til politikeres uoprigtighed, når de udadtil giver udtryk for deres støtte til ligestilling mellem kvinder og mænd, men i praksis ikke optræder i overensstemmelse hermed, og det er grunden til, at forventningerne ikke er så store, som vi gerne havde set.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Når man læser beslutningen om ligestilling mellem kvinder og mænd, er det vanskeligt ikke at støtte den. Jeg tænker især på punkterne om vold mod kvinder og behovet for undervisning fra en tidlig alder i den forskelsbehandling af dem, der finder sted. Vi er udmærket klar over, at gode opvækstvilkår og god uddannelse er den bedste metode til at udrydde forskelsbehandling af og vold mod kvinder.

EU's borgere er forholdsvis uvidende om handel med kvinder og har ikke det store kendskab til, at der i dag findes en så grusom og brutal handel, som er uacceptabel i en civiliseret verden. Derfor mener jeg, at der bør afsættes betydelige midler til en oplysningskampagne.

Det skal imidlertid påpeges, at der til trods for alle de vanskelige problemer, som vi diskuterer, er sket store fremskridt hen imod ligestilling mellem kvinder og mænd i de senere år, og det gælder især i landdistrikterne.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Ligestilling mellem mænd og kvinder bør være et grundprincip i det europæiske samfund.

Den seneste Eurobarometerundersøgelse viser, at kvinder i landdistrikter ikke er med til at træffe beslutninger i deres egne samfund, ikke har fast arbejde og for de flestes vedkommende kun har ansvar for husholdningen. Denne andel er oppe på 98 % i nogle områder. Ikke desto mindre ønsker over 50 % af kvinderne at have adgang til det europæiske arbejdsmarked og at opnå kvalifikationer, der kan lette deres ansættelse inden for offentlig forvaltning, landbrug, social bistand eller undervisning. Desuden ønsker en stor procentdel af kvinderne at udnytte de faciliteter, der står til rådighed på europæisk plan i forbindelse med etablering af virksomhed.

Som følge heraf mener jeg, at initiativer taget af kvinder fra landdistrikter til at blive aktivt inddraget i samfundet og til løbende at forbedre og deltage i deres egen regions økonomiske udvikling skal støttes. Udryddelse af forskelsbehandling kræver en fælles europæisk indsats. I programmer som Den Europæiske Socialfond og Progress bør der i samarbejde med lokale regeringer og myndigheder afsættes flere midler til støtte for kvinder i landdistrikter.

Vladimír Špidla, medlem af Kommissionen. - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg takker for debatten. Når man ser på udviklingen, kan det generelt siges, at der er sket store fremskridt, men det står klart, at der er langt igen. Det er årsagen til, at Kommissionen forsøger at gennemføre omfattende forhandlinger under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Jeg har f.eks. henvist til de lovgivningsmæssige forslag, der allerede er udarbejdet, og til ønsket om at skærpe straffene for menneskehandel.

Jeg vil også sige, at bestræbelserne på at opnå ligestilling naturligvis hviler på et solidt etisk grundlag, og selv om vi ikke fandt nogen begrundelser om social ligevægt, de sociale systemers stabilitet eller økonomi, ville det alligevel være rigtigt og nødvendigt at fortsætte konsekvent. Jeg vil imidlertid gerne sige, at reelle lige muligheder er EU's højeste prioritet, og et samfund, som ikke formår at opnå lige muligheder, har på lang sigt ingen fremtid i den globale konkurrence. Det er ikke kun rimeligt og etisk ubestrideligt, det er også gavnligt. Også af denne grund mener jeg, at det er helt afgørende, at vi fortsætter og ikke stiller os tilfreds med en udvikling, der i visse henseender kan fortolkes som fremskridt, men hvor mange ting stadig kan opfattes som meget beskedne resultater.

Iratxe García Pérez, ordfører. - (ES) Hr. formand! Jeg glæder mig over alle indlæggene, for jeg mener, at de giver os mulighed for at fastslå, at vi alle sammen er enige om det fælles mål, selv om der er visse nuanceforskelle og uenigheder.

Jeg vil også sige til kommissæren, at jeg er meget tilfreds med hans tale og med hans bidrag til debatten. Vi tilslutter os alle sammen hans tale. Derfor vil jeg give udtryk for min tilfredshed, men jeg vil gerne tilføje, at det, der er brug for nu, er en ægte politisk vilje til at gennemføre alle de initiativer, der er foreslået. Derfor har han Parlamentet på sin side, hvis han vedbliver med at lægge vægt på betydningen af dette spørgsmål og fastholder sine bestræbelser på at gennemføre alle disse initiativer.

Jeg vil gerne fremhæve en ting, nemlig betydningen af mænds engagement i kampen for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Det er afgørende at inddrage mænd i dette arbejde. At mandlige kolleger i dag har deltaget i denne debat er efter min opfattelse et bevis på, at mænd også skal stå på kvindernes side i kampen for ligestilling.

Jeg vil slutte af med at nævne et af de spørgsmål, der blev rejst under debatten af en kollega, som sagde, at kvinder siger det samme som i det 19. århundrede. Jeg vil gerne informere ham om, at kvinder i Spanien i det 19. århundrede krævede stemmeret, de kunne ikke engang stemme. Derfor er der en klar forskel.

Der er sket store fremskridt, det kan ikke nægtes. Vi må takke alle de kvinder, alle de organisationer, der har arbejdet for ligestilling. Det må imidlertid ikke være ensbetydende med at nægte det indlysende, nemlig at der stadig er lang vej igen, og at vi stadig har meget arbejde foran os. Hvis vi alle sammen, både mænd og kvinder, er vedholdende, skulle vi gerne opnå reel ligestilling mellem mænd og kvinder.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 11.30.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Sylwester Chruszcz (NI), skriftlig. - (PL) Under denne debat er mange emner blevet berørt. Jeg vil fremhæve spørgsmålet om barselsorlov og forældreorlov. Europa står over for et demografisk problem, der ikke kun skyldes de økonomiske vanskeligheder, der berører vores kontinent, men også den manglende støtte til unge mødre. Det er umådelig vigtigt for en kvinde, der har fået et barn, at få den støtte, der giver hende og barnet den fornødne sikkerhed og garanterer, at hun ikke er forhindret i at vende tilbage til arbejdslivet eller det sociale liv.

Mødre skal beskyttes, således at de kan vende tilbage til deres arbejdsplads, når tiden er inde, og tage sig af deres familier, og vi skal lægge stor vægt på at sikre, at disse ordninger behandles lige seriøst over hele Europa.

Corina Crețu (PSE), skriftlig. - (RO) Selv om Rumænien er en af EU's duksedrenge, hvad angår de lovgivningsmæssige rammer og antallet af statslige initiativer og programmer til fremme af ligestilling mellem kvinder og mænd, lider det under mangler på vigtige områder, der understreger og fastholder ulighederne mellem kvinder og mænd.

Hvad angår kvinders adgang til ledende stillinger, er Rumænien et af de lande i Europa, der klarer sig dårligst. Ud af de 331 medlemmer af parlamentet er kun 37 kvinder, dvs. godt 11 %. Alligevel er andelen af kvinder i Rumæniens lokale forvaltninger endnu lavere. Sverige har næsten lige mange kvinder og mænd i parlamentet. I Rumænien arbejder næsten en tredjedel af kvinderne på deltid, sammenlignet med kun 7,7 % af mændene, til en løn, der i gennemsnit er 15 % lavere end mændenes.

Denne situation hænger snævert sammen med fastholdelsen af kønsstereotyper, som betyder, at kvinderne har ansvar for det meste af husarbejdet. Desværre findes ulighederne mellem kvinder og mænd og de dermed forbundne fordomme ikke kun i familien, men også i det rumænske uddannelsessystem. Undersøgelser viser, at skoleaktiviteter i Rumænien er tilbøjelige til at skabe kønsdifferentierede mentaliteter, og det samme gælder de samfundsøkonomiske oplysningsaktiviteter, som underviserne iværksætter.

Derfor vil jeg understrege, at det er vigtigt at inddrage betydningen af uddannelse og nedbringelse af ulighederne mellem kvinder og mænd i betænkningen.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Ligestilling mellem mænd og kvinder er et grundlæggende princip i EU, men tallene i beretningen for 2008 viser, at der stadig ikke er ligestilling. Lønforskellen har endog været på 15 % siden 2003.

I betragtning af den situation mener jeg, at vi skal styrke den europæiske lovgivning, f.eks. ved at tvinge arbejdsgiverne til at revidere lønningerne for at reducere lønforskellen.

Det er også vigtigt at se på den særlige situation, som kvinder i landdistrikter befinder sig i. De bliver aldrig betegnet som "i arbejde" på det officielle arbejdsmarked. Fordi disse kvinder, der jo arbejder, eftersom de hjælper deres ægtefælle på familiebruget, ikke har nogen klar erhvervsmæssig status, løber de ind i temmelig mange økonomiske og juridiske vanskeligheder, hvad angår adgang til alderspension eller social sikring. Jeg vil støtte enhver foranstaltning, der tager sigte på at forbedre disse kvinders situation.

Endelig bifalder jeg den foreslåede foranstaltning til forbedring af kvinders adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje. En sådan adgang er en afgørende forudsætning for, at de kan udøve deres frihed.

Dumitru Oprea (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Jeg mener, at forskelsbehandlingen af kvinder og mænd primært varer ved som følge af en gammeldags tankegang, der stadig eksisterer i moderne samfund: Manden forsørger familien, og kvinden har det sociale ansvar for den. Denne tankegang findes i alle lande, men navnlig i ugunstigt stillede områder. Fænomenet kan bringes til ophør gennem god uddannelse.

I den forbindelse mener jeg også, at vi bør tage højde for, at udviklingen af det nuværende generelle samfund har ført til, at kvinderne i stigende grad deltager aktivt i samfundslivet, og at deres status i samfundet er forbedret mærkbart. Alligevel kan der opstå problemer i familien, navnlig hvad angår forældrenes rolle i forbindelse med pasning, opdragelse og uddannelse af børnene. Tidsmanglen, den travle hverdag og spejlingen i andre lande har ført til, at forældrene har mindre kontrol over deres børn i ferier og i tidsrummet mellem kl. 14.00 og kl. 18.00 på hverdage.

Derfor er det vigtigt at finde løsninger, der kan fjerne bekymringerne over, hvad barnet laver, mens forældrene er på arbejde, ved at iværksætte aktiviteter i eller uden for skolen, som kan erstatte forældrenes manglende overvågning. Faktisk bør ordningerne efter skoletid udvides og gøres til et projekt, der er nyttigt for familien, samfundet, landet og Europa.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. - (RO) Jeg vil gerne lykønske ordføreren og understrege, hvor vigtig denne betænkning er for, at Lissabonstrategiens mål om økonomisk vækst kan nås.

Både EU og medlemsstaterne bør tilvejebringe en bedre samfundsmodel. Til trods for de fremskridt, der er sket, er der stadig ulighed mellem mænd og kvinder, og det er grunden til, at vi må skride ind.

Jeg vil gøre opmærksom på et problem, som mange kvinder står over for hver dag, og som meget sjældent fører til domfældelse, nemlig seksuel chikane.

Ifølge en national undersøgelse udført i Rumænien var ofrene for seksuel chikane i 90 % af tilfældene kvinder, og hver niende i bysamfund har været udsat for seksuel chikane. I over 55 % af tilfældene var gerningsmanden ofrets overordnede.

Jeg mener, at strategierne og tiltagene på dette område bør revurderes for at forbedre kvinders leve- og arbejdsvilkår, og medlemsstaterne bør fremskynde håndhævelsen af fællesskabslovgivningen om ligestilling mellem kvinder og mænd på arbejdsmarkedet, også hvad angår seksuel chikane.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), skriftlig. - (RO) Tiden er inde til at opgive stereotyper og handle beslutsomt for at give reelle lige muligheder for kvinder og mænd. I løbet af de sidste 10 år er der utvivlsomt sket fremskridt, hvad angår stigningen i kvinders repræsentation i europæisk toppolitik, men det er ikke nok. Tværtimod har lønforskellene været forholdsvis konstante i de senere år. De europæiske virksomheder bidrager stadig til den grundlæggende udstødelse, og der kræves faste og mere modige beslutninger og en langt mere effektiv mediekampagne til formålet.

Kvinders generelle deltagelse i beslutningsprocessen er også genstand for tydelige forvridninger i Rumænien, som er det eneste land, hvor ikke en eneste kvinde er minister, og i parlamentet udgør kvinderne kun 9 %. Det rumænske samfund har pligt til at bekæmpe fastlåste holdninger og alle former for forskelsbehandling mellem kønnene.

Jeg har tillid til, at brugen af valgkvoter har en positiv indvirkning på kvindernes repræsentation. Vi kan finde eksempler på bedste praksis i de nordiske lande og ikke bare der. Lige gyldigt om vi vælger et valgsystem baseret på forholdstalsvalg ved at garantere lige mange kandidater af hvert køn, ligelig repræsentation i medierne (Belgien) eller lovmæssigt fordelte kvoter (Finland, Sverige, Spanien og Frankrig), mener jeg, at situationen for kvinder, der ønsker denne form for deltagelse i det politiske, økonomiske og sociale liv, kan forbedres i Rumænien.

15. ENISA (Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel af Giles Chichester og Angelika Niebler for PPE-DE-Gruppen til Kommissionen om ENISA (O-0060/2008 - B6-0159/2008).

Angelika Niebler, *ordfører*. - (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! I 2004 blev det europæiske agentur for net- og informationssikkerhed, bedre kendt som ENISA, oprettet. Dets hovedopgave er at forbedre net- og informationssikkerheden i EU og fremme tættere samarbejde medlemsstaterne imellem.

ENISA's mandat er utvivlsomt komplekst. Computervirusser, spammail, phishing og trojanere er reelle trusler i de virtuelle datas verden. Hacking truer private og offentlige net. Alt dette forvolder enorme skader på vores moderne kommunikationssamfund. Sikkerhed er vores computersystemers akilleshæl. Det er på det område, vi er sårbare og udsat for fare. Når jeg siger det på den måde, forstår De sikkert, hvor vigtigt dette agentur er for os.

ENISA har ikke noget stort personale, men det har stadig denne mammutopgave at udføre. Dette rejser det legitime spørgsmål om, hvorvidt ENISA faktisk kan udføre sine opgaver på den måde, som det fungerer for øjeblikket. Vi har mange gange både her i Parlamentet og i andre organer diskuteret, hvordan ENISA kan videreudvikles. Det seneste forslag fra Kommissionen var, at ENISA blev slået sammen med den planlagte europæiske myndighed for telekommunikationsmarkeder. Parlamentet og Rådet støttede ikke det forslag. I stedet for besluttede Parlamentet og Rådet inden sommerferien, at ENISA's mandat skulle forlænges med tre år.

Hovedformålet med vores forespørgsel til Kommissionen er at sikre, at denne debat bliver struktureret i løbet af de næste tre år. Ved at fremsætte forespørgslen ønsker vi også at tage tyren ved hornene og opfordre Kommissionen til at give udtryk for sin holdning til de spørgsmål, som efter vores opfattelse er afgørende. Kan ENISA i sin nuværende form udføre de opgaver, der forventes af det? Overvejer Kommissionen at erstatte ENISA med en anden organisation? Er det absolut nødvendigt, at disse opgaver udføres af et EU-agentur? Hvilke generelle ændringer af ENISA's struktur bør efter Kommissionens opfattelse overvejes?

Jeg glæder mig til at høre Kommissionens svar. Jeg er meget spændt på at høre, hvor langt overvejelserne er fremme i Kommissionen. I Parlamentet bliver vi naturligvis efterfølgende opfordret til at danne os vores egen mening om ENISA's fremtidige form.

Viviane Reding, *medlem af Kommissionen*. - (EN) Hr. formand! Medlemmerne er bekendt med, at ENISA's mandat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af ENISA automatisk udløber den 13. marts 2009.

Kommissionen mener imidlertid, at det er afgørende at sikre kontinuiteten i net- og informationssikkerhedsaktiviteterne. Det synspunkt delte Parlamentet og Rådet under debatterne om forslaget til en ændringsforordning om forlængelse af ENISA's mandat. Derfor er det instrument, der forlænger ENISA's mandat med yderligere tre år, berettiget.

Det er rigtigt, at der i den evaluering af ENISA, som Kommissionen indledte i 2006, blev påpeget en række problemer, men agenturets positive resultater i betragtning af de begrænsede midler, det har til rådighed, blev også understreget. Kommissionen reagerede på de påpegede problemer ved at stille et forslag til forordning om oprettelse af telekommunikationsmyndigheden.

Vi bemærker i dag, at Rådet og Parlamentet er enige om, at ENISA bør holdes adskilt fra et nyt organ, der skal oprettes som et alternativ til telekommunikationsmyndigheden, og Kommissionen mener stadig, at der er behov for et effektivt organ, som kan overvåge sikkerheds- og integritetsanliggender. Det er grunden til, at det er vigtigt at fortsætte ENISA's arbejde.

Jeg er imidlertid også overbevist om, at udfordringerne i forbindelse med netsikkerhed vil kræve en stærk og samordnet europæisk reaktion. De seneste internetangreb i Estland og ligeledes i Georgien - det alvorlige internetangreb i Georgien i løbet af sommeren synes at være gået ubemærket hen - har vist, at et land alene kan være meget sårbart.

Derfor opfordrer jeg Europa-Parlamentet og Rådet til i begyndelsen af 2009 at indlede en omfattende debat om Europas tilgang til netsikkerhed og bekæmpelse af internetangreb og til at tage ENISA's fremtid med i disse overvejelser.

Under debatten om forlængelse af ENISA-forordningen blev der i både Parlamentet og Rådet efterlyst en debat om målene med en mulig moderniseret net- og informationspolitik og om de mest hensigtsmæssige midler til at nå disse mål. Det blev erklæret udtrykkeligt, at forlængelsen af ENISA ikke måtte påvirke resultatet af den debat. For at fremme en sådan debat vil Kommissionens tjenestegrene i andet halvår af 2008 udarbejde et spørgeskema, som skal anvendes til offentlig onlinehøring om de mulige mål med en moderniseret net-

og informationssikkerhedspolitik på EU-plan og om midlerne til at nå disse mål. Det sker naturligvis i samråd med ENISA og dets bestyrelse.

Nikolaos Vakalis, for PPE-DE-Gruppen. - (EL) Hr. formand, fru kommissær! Europa-Parlamentet og Rådet har godkendt forlængelsen af ENISA's mandat til udgangen af 2012. Denne forlængelse på tre år giver mulighed for yderligere debat om ENISA's fremtid og det videre spørgsmål om øget net- og informationssikkerhed i Europa.

Efter min opfattelse bør revisionsproceduren indledes omgående. Den bør omdanne organet fra et midlertidigt til et permanent organ, og dette skal frem for alt ledsages af en samtidig personaleforøgelse og en ajourføring af artikel 2 og 3 i organets forretningsorden, som er overordentligt vigtige. Denne løsning vil give organet mulighed for hurtigst muligt at indlede arbejdet i henhold til et ajourført og forbedret mandat.

Jeg vil gerne minde Dem om - og det er også Kommissionens synspunkt - at kun et europæisk agentur kan garantere net- og informationssikkerheden. Jeg vil også påpege, at langt størstedelen af partnerne i dag er enige i, at ENISA er det organ, der er bedst egnet og kvalificeret til at udvikle en ny, dynamisk europæisk politik for net- og informationssikkerhed.

ENISA har tidligere været kritiseret voldsomt. Jeg vil imidlertid minde om, at man i forbindelse med evalueringsrapporten i 2007 kun kunne evaluere ENISA's første funktionsår, og derfor er evalueringen ikke længere pålidelig eller aktuel. De seneste evalueringer udført af uafhængige organer har afsløret sandheden. Det er afgørende, at der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed, så organet kan fungere mere effektivt.

Til sidst vil jeg sige, at den græske regering ønsker at støtte en bæredygtig løsning, og derfor har den påtaget sig at dække udgifterne til vedligeholdelse af et ENISA-kontor i Athen for at lette organets arbejde og drift.

Anni Podimata, for PSE-Gruppen. - (EL) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! De forhold, der ligger til grund for dagens debat om den mundtlige forespørgsel fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater om ENISA, har ændret sig meget, siden denne forespørgsel blev fremsat. For det første har Rådet og Europa-Parlamentet godkendt forlængelsen af organets mandat frem til 2012.

Samtidig har Rådet og Europa-Parlamentet været skeptiske over for Kommissionens forslag om oprettelse af en europæisk myndighed for markedet for elektronisk kommunikation. I stedet for foreslår Rådet og Europa-Parlamentet BERT-henstillingen med grundlæggende ansvar for bedre gennemførelse af rammebestemmelserne for telekommunikationstjenester uden at blive involveret i spørgsmål om netsikkerhed og -integritet.

Disse spørgsmål er imidlertid overordentligt vigtige, hvilket De, fru kommissær, med rette påpegede for et øjeblik siden og i Deres erklæring tidligere i dag. De understregede, at de seneste internetangreb mod Estland og andre lande viser, hvor vigtigt det er, at vi omgående præsenterer en overbevisende og samordnet europæisk reaktion.

Det er netop den rolle, som ENISA kan og skal spille, når det fungerer i henhold til et ajourført og forbedret mandat med klart definerede opgaver og mål, og naturligvis når det har de fornødne midler og menneskelige ressourcer til rådighed.

Denne gang håber jeg, at Kommissionen virkelig vil yde et væsentligt bidrag ved at hjælpe ENISA i dets bestræbelser på at styrke nettenes sikkerhed og integritet. Det er afgørende for at fremme virksomhedernes og de europæiske borgers tillid til europæiske net.

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

Jorgo Chatzimarkakis, for ALDE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, fru kommissær! Netsikkerhed - det lyder som et specialiseret videnområde, men nets sikkerhed har indflydelse på stadig flere sider af vores dagligliv: mobilkommunikation, internettet, der som en blæksprutte presser sig ind på flere og flere områder af de daglige aktiviteter, omgivende intelligens - den computerintelligens, der er bygget ind i vores omgivelser, f.eks. for at hjælpe ældre eller kontrollere komplekse arbejdsprocesser. Alt dette viser, at vi bliver stadig mere afhængige af disse avancerede former for teknologi. De styrer vores liv og væksten i økonomien.

Hvor afhængige vi er blevet, blev for nylig demonstreret i Estland. Kommissæren nævnte, at Georgien også var ramt. Folk er mindre opmærksomme på det tilfælde, men hvis vi havde brug for et mere iøjnefaldende eksempel end Estland, kunne vi finde det der. Vi så, hvordan en moderne netværksdrevet økonomi pludselig blev afhængig af den faktor, af den teknologi, hvordan den blev angrebet, og hvordan dens sikkerhed var alvorligt truet. Det er også grunden til, at Kommissionen, hvor kommissær Liikaanen på det tidspunkt sad på posten, med rette anerkendte behovet for et agentur for netsikkerhed. Det er grunden til, at vi blev overrasket, da ENISA blev evalueret efter kun et år, før det havde fået de fornødne ressourcer, og der blev sat spørgsmålstejn ved selve agenturets eksistens. Det chokerede os på det tidspunkt, og derfor glæder det mig, at vi har denne debat nu.

Hvorfor satte vi spørgsmålstejn ved dette agentur efter blot et år? Hvordan agter De, agter vi, at udforme ENISA's mandat på en sådan måde, at det kan fungere som et agentur, der arbejder på de samme betingelser som de agenturer, der findes i USA, Japan og Kina?

Jeg takker Dem for Deres anerkendelse af ENISA's resultater efter den anden evaluering. Alligevel diskuterer medlemmerne af Parlamentet dag efter dag dette kulturskifte, disse klimaændringer, der påvirker vores økonomier, der tvinger os til at opgive vores økonomiske afhængighed af fossile brændstoffer og gå over til andre energikilder. Hver dag går vi op i dette arbejde med liv og sjæl. Vi ved alle sammen, at den eneste løsning er at ændre vores systemer. Til det formål har vi brug for intelligente løsninger, og vi har brug for netsikkerhed, for sikkerhed er afgørende. Det er grunden til, at jeg er taknemmelig for, at vi holder denne debat som led i opbygningen af et ENISA med flere ressourcer og af større netsikkerhed.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil runde af med at sige, at der er enstemmig støtte i Rådet og bred støtte i Europa-Parlamentet til at forlænge ENISA's mandat med tre år. Begge lovgivningsmagts parter blev enige om at nå til enighed under førstebehandlingen hurtigst muligt og inden den gældende forordnings automatiske udløb.

Jeg forstår, at Rådet agter at sætte vedtagelsen af ændringsforordningen øverst på dagsordenen for et kommende rådsmøde. Dermed vil problemet være løst, og efter at Kommissionen har forelagt et dokument om de problemer, der ligger til grund for internetangreb, kan Parlamentet begynde at behandle det og indlede en reel debat om vores fremtidige tiltag på det område.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

16. Ligestilling mellem mænd og kvinder: Markedsføring og reklame (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Eva -Britt Svensson for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder (2008/2038(INI)).

Eva-Britt Svensson, ordfører. - (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke mine kolleger i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Lige Muligheder og navnlig skyggeordføreren for nogle fremragende og konstruktive bidrag til betænkningen.

Formandskabet for Rådet har fremhævet vigtigheden af at bekæmpe kønsstereotyper. Det er et af formandskabets seks prioriterede områder. Derfor anser jeg det for vigtigt, at også vi her i Parlamentet giver vores syn på problemet med kønsstereotyper og på, hvordan de påvirker ligestillingen mellem kvinder og mænd.

For at undgå eventuelle misforståelser vil jeg anføre særskilt og være meget tydelig omkring, at jeg i betænkningen absolut ikke anbefaler nogen ny lovgivning på området, hverken på EU-plan eller på nationalt plan. De foranstaltninger, jeg foreslår, vedrører nationale, selvregulerende organer, som allerede findes, og som repræsenterer producenter, annoncører og forbrugere. Disse organer bør arbejde på at øge bevidstheden om betydningen af kønsstereotyp reklame. Medlemsstaterne bør også sørge for, at der findes organer, som offentligheden kan rette klager til. Jeg mener desuden, at Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, som er ved at blive etableret, bør forske i, hvordan ligestillingen påvirkes af denne form for reklame. Vi har brug for at vide mere.

Hvorfor er dette da så vigtigt? Det er det, fordi der er reklame overalt: i vores hjem, i det offentlige rum, i aviser, i medierne osv. Selvfølgelig bliver vi påvirket, uanset om vi er klar over det eller ej. Virksomhederne ville ikke bruge flere milliarder på reklame, hvis den ikke havde nogen effekt.

Reklame og markedsføring handler i dag ikke kun om, at man forsøger at sælge en vare eller et produkt, men om at sælge en hel livsstil, en form for kultur. Man skal altså være på en bestemt måde og agere på en bestemt måde for at leve op til forventningerne inden for forskellige normer. Det er særlig vigtigt, at vi modarbejder dette fænomen, når det påvirker unge mennesker, som søger deres voksenidentitet, fremtidige uddannelsesveje osv. Jeg ønsker, at alle mennesker skal have mulighed for at vælge, uden at de bevidst eller ubevidst bliver påvirket af forskellige kønsstereotype normer.

I dag er det umuligt for en annoncør at reklamere for et produkt, som skærper miljøproblemerne eller fremskynder klimaændringerne. Jeg har en vision om, at det i fremtiden skal være lige så umuligt at sælge produkter, der har et kønsdiskriminerende eller kønsstereotyp budskab.

Jeg er også overbevist om, at med den øgede bevidsthed om reklamens betydning vil forbrugerne, både mænd og kvinder, begynde at nægte at købe produkter, hvor der anvendes denne form for reklame. Jeg er desuden lige så overbevist om, at forbrugerne vil foretrække virksomheder, producenter, som har en bevidst reklamepolitik, og som ikke tillader kønsstereotyp reklame. Dette vil blive en vigtig succesfaktor for virksomheder og annoncører, der viser deres ansvarlighed ved at påvirke og bidrage til øget ligestilling. Det er jo det mål, vi alle siger, vi har. Det her er én faktor ud af rigtig mange, men det er en betydningsfuld faktor.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak til Parlamentet og ordføreren, fru Svensson, fordi de har taget fat om det meget vanskelige emne, hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder.

Reklame spiller en vigtig rolle i mediernes finansiering. Den reducerer forlagsprisen på blade og aviser og sikrer, at en masse audiovisuelt indhold stilles gratis til rådighed for forbrugerne. Dette er vigtigt for ytringsfriheden og for mangfoldigheden, et emne, som ofte er blevet drøftet her i Parlamentet.

I årenes løb har vi oplevet en ophobning af reklameforbud og -kontroller - cigaretter, alkohol, fedtholdige fødevarer - og snart kommer der nye regler om, hvordan bilfabrikanter må reklamere for CO₂-emissioner. Reklame er et blødt mål, for det er meget lettere at regulere reklamen end at tage fat på de underliggende problemer, der som regel er mere komplekse - men den betænkning, vi diskuterer i aften, taler for yderligere kontrol med reklame, denne gang på baggrund af det subjektive område kønspolitik.

Som mediekommissær anerkender jeg de underliggende politikområder, men jeg gad også vide, hvilken indvirkning disse områder vil få, hvis de bliver gennemført på en hel branche og på offentligheden. Da det er blevet vanskeligere at gøre reklame, fordi der er færre penge, samt på grund af alle forbuddene, har annoncørerne reduceret reklamens rolle i deres markedsføringsudgifter. Der findes andre måder at markedsføre produkter på uden at gøre reklame i medierne, f.eks. salgsfremmende foranstaltninger. Det er til stor skade for mediepluralismen, fordi størstedelen af den trykte presse - aviserne og bladene - ikke tjener nok til, at de fortsat kan blive udgivet.

Betænkningen tager ikke højde for de positive aspekter, der støtter betænkningens mål om at beskytte borgerne. Lad mig give et par eksempler. Artikel 3 i direktivet om audiovisuelle medietjenester indeholder en stærk formulering om menneskelig værdighed og ikkediskrimination i forbindelse med audiovisuel reklame. Jeg kan forsikre Dem, at Kommissionen nok skal sørge for, at medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv afspejler det, som den lovgivende myndighed ønskede.

Betænkningen pointerer heller ikke den værdifulde rolle, som selvregulering har spillet. Lad mig også give et eksempel på det. De bør være opmærksom på, at der er blevet sat udmærket ind over for tilfælde af, og jeg citerer, "kritisable stereotyper", og jeg skal give Dem et meget konkret eksempel. Modeindustrien har stoppet sine pornochic-kampagner, der stemplede kvinder som rene sexobjekter. Så der findes lovgivningsmæssige foranstaltninger til at løse problemerne.

Vi bør i den forbindelse have en meget realistisk tilgang. Reklame er et kortvarigt medie, som man ser flygtigt på en side eller i et 30-sekunders videspot. Det, som betænkningen kalder stereotyper, er måske bare en hurtig måde, hvorpå et produkt knyttes til en bestemt gruppe forbrugere. De kan også afspejle dårligt kreativt arbejde. På den anden side findes der god reklame og dårlig reklame, og som mediekommissær er jeg nødt til at acceptere, at ytringsfriheden også indbefatter retten til at fejle - endda til at fejle godt og grundigt - også selv om vi ikke bryder os om det. Hvis jeg bad plenarforsamlingen her om at træffe en beslutning om det, så tror jeg ikke, at retten til at fejle ville blive hindret.

Som det erkendes i betænkningen, findes der ingen grundlæggende forskning, der forbinder brugen af stereotyper med manglende ligestilling mellem kønnene. Til politiske beslutningsprocesser kræves et solidt

bevisgrundlag, ikke kun stærke synspunkter, og det er det, vi baserer vores politiske forslag på, og derfor støtter Kommissionen de positive anbefalinger i Europa-Parlamentets betænkning. Udveksling af bedste praksis mellem kontrolorganerne er f.eks. noget, vi altid støtter. Uddannelse, forskning og yderligere debat bør helt sikkert fortsat finde sted.

Jeg vil gerne påpege, at jeg nu i ni år som mediekommisær har talt for, at der skal undervises i mediekundskab i skolerne. Jeg mener, at det vigtigste vil være, hvis vi kunne få de unge til at være kritiske i deres vurdering, så de vil kunne fortolke reklamerne og afvise de dårlige reklamer, noget, der virkelig ikke hører hjemme i vores samfund. Jeg vil gerne, at vi koncentrerer os om bedste praksis; f.eks. kan jeg godt lide de spanske reklamepriser, der håndterer kønsspørgsmålene på en god måde. Det er den rigtige måde at gøre det på, og vi bør således trække det positive frem og se, om vi kan gøre yderligere fremskridt, for det er umagen værd at kæmpe for dette her.

Esther Herranz García, for PPE-DE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Sand frihed hører op der, hvor andres frihed begynder, og jo friere medierne er, jo friere er samfundet. Tabet af frihed begynder netop med censur af reklame og fortsætter ind i det redaktionelle indhold.

Derfor har Det Europæiske Folkeparti indgivet ændringer til denne betænkning for at rette op på en række totalitære vildfarelser, som er i modstrid med princippet om et frit samfund.

Europæisk markedsføring og reklame praktiserer allerede selvregulering, og der er tilstrækkeligt med lovgivning i medlemsstaterne. Markedsføring og reklame findes ikke kun i mediernes verden; de er en del af vores dagligdag, og heldigvis arbejder der nogle fremragende fagfolk inden for de pågældende fagområder, som for det meste er bevidst om den indflydelse, de har på den sociale balance. Derfor vil Det Europæiske Folkeparti stemme imod de ændringer og afsnit, som kommunisterne er kommet med, da de fremsætter bagtalelser om omfattende chauvinisme og kønsdiskrimination hos dem, der arbejder i sektoren, og det er en vildfarelse.

I Det Europæiske Folkeparti tror vi på ligestilling mellem mænd og kvinder, men vi mener, at den skal gøres gældende, uden at alle andre bringes i miskredit. Vi er af den opfattelse, at børn og unge skal beskyttes, og at børn og unge mennesker skal opfores af deres familie og samfundet som ét. Opfores med værdier, som hjælper dem til at blive bedre mennesker.

Jeg mener, at den sekteriske anvendelse af ligestilling, som er formålet med denne betænkning, er en alvorlig fejltagelse, og det vil Det Europæiske Folkeparti naturligvis ikke tillade. Vi håber oprigtigt, at vores ændringer vil blive vedtaget, så vi kan støtte betænkningen. Ellers vil jeg undlade at stemme ved den endelige afstemning af respekt for medlemsstaternes nærhedsprincip og af respekt for fagfolkene inden for markedsførings- og reklameindustrien.

Jeg tror ikke, det vil være gavnligt for os at kritisere national lovgivning og overskride Parlamentets beføjelser, for det vil mindske vores troværdighed fremover.

Bernadette Vergnaud, for PSE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Denne betænkning er ikke så søvndyssende, som det sene tidspunkt, hvor den bliver debatteret, kunne antyde, og jeg vil gerne takke fru Svensson for det arbejde, hun har udført, og for hendes samarbejde.

Markedsføring og reklame findes overalt i vores samfund og bidrager til dannelsen af sociale begreber, der sommetider har uønskede bivirkninger, i form af diskrimination eller tilbagegang til forenklede kønsstereotyper. Reklame er helt afgjort også en kilde til kreativitet og anvendes sommetider tilsigtet med sigte på at være humoristisk. Men annoncørerne må ikke glemme, at de har en vigtig pædagogisk rolle at spille, at vi skal udvikle de unges kritiske sans med henblik på at eliminere enhver form for diskrimination som følge af, hvad der ind imellem er nedværdigende kønsbaserede billeder, som kunne bringe den enkeltes værdighed i fare.

Formålet med denne betænkning er ikke at sætte spørgsmålstegn ved den redaktionelle eller den kreative frihed, men at tilskynde aktørerne inden for sektoren til at forbedre de eksisterende selvregulerende systemer, at samarbejde med de kompetente myndigheder om at forbedre reglerne for god praksis og at være bevidst om deres ansvar, ikke blot med hensyn til ligestilling mellem kønnene, men også med hensyn til den fysiske og mentale sundhed, som nogle gange er truet af det pres, der kommer af de skønhedskriterier, der fastsættes som den ønskelige standard.

Derfor beder jeg medlemmerne forkaste de mange ændringer, som søger at slette dele af teksten, da teksten ellers vil miste hele sin substans.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Jeg kan nikke genkendende til det problem, som ordføreren beskriver. Jeg kan lige se for mig, at der kom en rekognosceringsmission fra planeten Mars. De kommer til jorden, og som forberedelse ser de alene på reklamer for at danne sig et billede af menneskene på jorden. Derpå kommer de her og ser til deres overraskelse, at kvinder ikke kun interesserer sig for rengøringsmidler og ikke bare sidder hele dagen og venter på, at deres mænd kommer hjem fra arbejde, men at kvinder er selvstændige og intelligente, at de tjener deres egne penge og således også er forbrugere, og at der i øvrigt også findes andre typer familier på jorden, som man aldrig ser i reklamerne, som f.eks. familier med kun en forælder, homoseksuelle par med børn, indvandrerfamilier eller f.eks. personer i kørestol eller med talefejl. Dem ser man aldrig i reklamerne. Så for så vidt er jeg enig med ordføreren.

Men når det er sagt, er jeg enig med kommissær Reding og tillige min kollega fra EPP: Der er stadig noget, der hedder ytringsfrihed. Jeg mener derfor ikke, at vi på nogen måde skal gribe ind i reklamernes indhold. Det er bedre med bedste praksis. Her må jeg naturligvis ikke nævne nogen mærker, men jeg har et italiensk modemærke i tankerne, som nu i 20 år har brudt med tabuer, og også på andre produkter.

Denne betænkning er i øvrigt alt for bred, for dens titel er "markedsføring og reklame", men den handler også om skolebøger, tv, internet, computerspil og meget andet. Jeg mener oprigtigt talt, at EU skal holde fingrene væk herfra.

Desuden står der også noget om reklame for sextjenester. Det har da overhovedet ikke noget med sagen at gøre. Smag og moral kan være forskellig, og jeg mener ikke, vi skal indføre dette ensartet fra EU.

Endelig, hvis man ser på det billede, som reklamerne nu i 50 år har skitseret af kvinder, må jeg med tilfredshed konstatere, at vi kvinder er meget klogere, end vi tror. Vi lader nemlig overhovedet ikke reklamerne forhindre os i at blive selvstændige alligevel.

Endelig, hvis vi virkelig ønsker at gøre noget, har jeg to konkrete forslag. For det første, hvis vi ikke bryder os om reklamerne, så lad os strejke som forbrugere, og for det andet foreslår jeg, at der på en af de fire topposter i EU udnævnes mindst én kvinde.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Jeg ønsker at gøre opmærksom på, at der såvel i fjernsynet, herunder ikkekommercielt fjernsyn, som på reklametavler findes reklamer, hvis indhold eller form nedværdiger de personer, der optræder i reklamen. De pågældende personer er normalt - men ikke altid - kvinder. De fratages deres værdighed, behandles som objekter, fremstilles, som om de befinder sig på et lavere intellektuelt niveau, eller som om de kun er interessante i kraft af deres seksualitet, og dette medfører et lavt selvverd hos forudsætningsløse personer, der udsættes for den slags materiale. Det nedsætter deres bestræbelser på at gennemføre deres livsplan og begrænser deres ambitioner. Reklamer som disse påvirker først og fremmest unge mennesker, hvilket kan gøre virkningen endnu voldsommere. Det er en af de mange følger af den allestedsnærværende forbrugerskisme. For mange mennesker er indtjening - selv hvis den skaffes ved uanstændige metoder - vigtigere end at behandle mennesker som personer, der har en værdi i sig selv, som der skal værnes om. Det er derfor vigtigt, at reklamer af denne slags reguleres af lovgivningen.

Hiltrud Breyer, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Ligestilling mellem kvinder og mænd er en del af EU's værdier og mål. EU agter at tilvejebringe denne ligestilling på alle områder. Det er utænkeligt, at reklameverdenen skulle være undtaget herfra. Derfor bifalder jeg betænkningen af fru Svensson, som har taget fat om dette vigtige spørgsmål og præsenteret en afbalanceret betænkning. De skal have oprigtigt tak.

Reklame påvirker os ubevidst. En vigtig faktor er f.eks. den måde, hvorpå den skaber kønsstereotyper. Diskrimination i reklame er i modstrid med målet om ligestilling. EU gør ikke nok for at eliminere kønsdiskrimination i medierne. Vi må derfor gøre det klart, at Europa er et værdiernes Europa. Vi ønsker ingen kvindefjendtlig reklame, ingen reklamer, der degraderer kvinder til objekter, eller som svælger i grove klichéer om kvinder. Det samme gælder naturligvis reklamer om mænd.

Det ville glæde mig, hvis reklamen derimod bidrog til at vende op og ned på vores fortærskede rolleforståelse, vores billeder af mænd og kvinder. Men beklageligvis har man i reklameindustrien trukket fronterne op over for noget, som egentlig burde være en selvfølge, nemlig respekt, og frem for alt respekt for kvinder. Jeg kan ikke forstå, hvorfor reklameindustrien rejser sådan en storm i et glas vand. Jeg kalder det en storm i et glas vand, netop fordi det desværre lader til at være faldet i ørerne hos mange af de kvindelige medlemmer her i Parlamentet.

Alligevel kan vi egentlig godt blive enige om følgende grundprincipper: Vi har brug for mere opmærksomhed på diskrimination i medierne, og vi har brug for nationale overvågningsmyndigheder, som man kan rette

klager til. Noget lignende findes i øvrigt allerede i mange medlemsstater. Derfor forstår jeg ikke rigtig, hvad folk hidser sig op over. Jeg havde endda gerne set, at vi var gået længere i denne betænkning. Derfor håber jeg, at vi virkelig kan blive enige om at støtte det, vi har på dagsordenen, for vi har brug for denne betænkning som grundlag, og vi bør ikke udvande den yderligere.

Urszula Krupa, for IND/DEM-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Trods de mange positive aspekter i betænkningen, der skaber opmærksomhed omkring den negative indflydelse fra medier, markedsføring og reklame, som karikerer og objektiverer mennesker, diskriminerer dem og fratager dem deres værdighed, er jeg alligevel nødt til at protestere mod nogle af dens argumenter, som er manipulatoriske og har til formål at skabe et moderne egalitært samfund blottet for etiske modeller. Forskellige hormon- og psykologbehandling gør det ganske rigtigt muligt at lave forsøg med mennesker, men sådanne forsøg medfører alvorlige traumer og skulle forbydes, ligesom forsøg med dyr er reguleret.

Såvel mandighed som kvindelighed - de to former, som udgør menneskets legemlige konstitution - er personlighedsdannende elementer. Det er umuligt at bytte rollerne om, eftersom de indprentet i den menneskelige natur. Det er meget godt at skabe opmærksomhed omkring reklamens indflydelse, men det ville være bedre at postulere etisk og juridisk kontrol med udgangspunkt i en forudgående accept af et universelt værdisystem, som bygger på - allerbedst - guddommelig lov.

Edit Bauer (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Nogle gange er vi ikke engang klar over, at følgerne af reklamepolitikken har vidtrækkende konsekvenser for bevarelsen af stereotyper, som udgør en næsten uoverkommelig hindring for de ændringer, der er nødvendige, hvis vi skal nå de fastsatte målsætninger, herunder Lissabonmålsætningerne.

Men desuagtet kan vi også anføre, at reklame som sådan har sine særdeles gode sider. Vi bør indse, at reklamepolitik, navnlig med hensyn til mænd og kvinder, bremser processen til harmonisering af arbejds- og familielivet, da der meget ofte tegnes et billede af en kvinde, der lykkeligt og smilende har styr på alle de - ofte indbyrdes modstridende - opgaver, som følger af hendes forskellige sociale roller, og som meget ofte udføres under et stort tidspres.

Problemet er ikke kun, at forældede stereotyper om mandens og kvindens roller opretholdes, men tillige at de forstærkes yderligere, for eksperterne varskoer, at reklame ikke kun forstærker, men ligeledes skaber forventninger. Et af de mest forbløffende tegn på dette er antallet af piger, der lider af anoreksi.

Eftersom markedsføring og reklame bruger eller misbruger eksisterende stereotyper, er det formålsløst, at Det Europæiske Råd vedtager resolutioner til bekæmpelse af stereotyper, da de vil være fuldstændig virkningsløse.

Men løsningen vil afgjort ikke være et eller andet specifikt europæisk adfærdskodeks. Problemet med markedsføring og reklame kan ikke tilskrives mediet som sådan. Det er en skam, at betænkningen i sit forsøg på at løse problemet vælger en vej, som enten ikke vil kunne gennemføres i praksis eller ikke vil nå målsætningen.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg finder betænkningen meget vigtig og meget nødvendig. Det miljø, der til stadighed omgiver os, har usædvanlig stor betydning for holdningsdannelse, adfærd og problemtilgang, herunder ligestilling. Markedsføring, reklame, medier, internet og tv kan for alvor fremkalde en positiv og en meget negativ holdning til begrebet ligestilling mellem kønnene.

Hvis vi ikke begrænser handlefriheden for de medier, organisationer og institutioner, der beskæftiger sig med markedsføring og reklame, hvis vi ikke indfører censur, så bør vi overveje de negative konsekvenser og tage stærk afstand fra, at kvinder sættes i et dårligt lys som nogen, der ansporer til vold, fra kønsdiskrimination og fra, at de vises i en kombination af "frække" kvindebilleder og endnu frakkere, fristende alkoholiske drikke. Er det ikke ydmygende?

Da vi ser ligestilling som et partnerskab, mener vi, at markedsføringens og reklamens tolerance over for disse problemer gælder lige så meget for mænd. Reklame og markedsføring bør bidrage til forståelsen af ligestilling og afspejle etiske modeller for ligestilling mellem mænd og kvinder, ikke forvrænge ligestillingsfilosofien med indtjening for øje. Markedsføring og reklame bør således skabe et miljø, der fremmer social forståelse og sociale muligheder.

Betænkningen fremhæver et behov for, at principperne for ligestilling mellem kønnene udbredes i medierne ved hjælp af programmer og materialer rettet mod forskellige aldersgrupper, og at der udbredes god praksis,

som bygger på respekt og anerkendelse af forskellen mellem kønnene, og ikkediskrimination. Dette vil skabe en ligestillingskultur og dermed ligestilling.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Reklame er en fast bestanddel af vores liv og har en ubestridelig indflydelse på offentlighedens adfærd og dannelsen af den offentlige mening.

I betænkningen fremfører ordføreren, fru Svensson, argumenter, som jeg er enig i. Det drejer sig hovedsagelig om argumenter, der indikerer et behov for at beskytte børn og unge mod negativ reklame. Reklame for salg af sekstjenester og prostitution ødelægger børn allerede i en ung alder.

Jeg har en anden holdning end ordføreren, når det handler om, hvordan det angivne mål kan indfris. Det er vanskeligt for os på europæisk plan at gribe ind i mediefriheden og undlade at rette os efter nærhedsprincippet. Jeg tror ikke, det vil lykkes os at vedtage et europæisk etisk kodeks på området for markedsføring og reklame.

Vores bekymringer for den unge generation skal angribes hovedsagelig af forældre og lærere. Jeg er overbevist om, at hovedansvaret ligger hos forældre og lærere, som vil kunne lære børnene at anvende fjernsynet og den ny teknologi fornuftigt og ansvarligt.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Resolutionen lægger for stor vægt på problemet med manglende ligestilling mellem mænd og kvinder og på kønsstereotyper. Negativ stereotypering skal nævnes, og manglende ligestilling er et væsentligt element i dårlig reklame, men det er ikke det eneste.

For det første viser en række psykologiske forsøg, at fjernsynet og de øvrige medier lærer børn - især børn, men også voksne - at være aggressive og at have en negativ holdning og en negativ adfærd. I forbindelse med det, som kommissær Reding sagde om undervisning i skolerne, finder jeg det som psykolog væsentligt, at forskningen viser, at folk tror fuldt og fast på, at fjernsyn og især reklame ikke påvirker dem så meget, som de i virkeligheden gør. Markedsføring og reklame i medierne bevæger sig mellem at være oplysende, salgsfremmende og manipulerende. Problemet består i at kunne skelne det ene fra det andet. Hvis den fri reklame ikke overholder moralske, sociale og psykologiske principper, er den skadelig. Det er sandsynligvis det allervigtigste argument.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne foreslå nogle praktiske måder, hvorpå vi kunne angribe problemet med den negative indflydelse, som reklame vedrørende ligestilling mellem kønnene har i Europa.

I den gældende europæiske lovgivning er oprindelseslandet et centralt spørgsmål. Dette gælder også for reklame, således at en produktion, der er godkendt af en national transmissionskomité i en medlemsstat skal godkendes, før den transmitteres i alle andre medlemsstater.

Vi har for nylig grebet ind over for tydelige eksempler på kønsdiskrimination promoveret af reklameproduktioner, der ikke kunne forhindres i at blive transmitteret i EU-landene. Jeg mener således, at der bør indføres foranstaltninger til undtagelse fra oprindelseslandsprincippet, når det konstateres, at den europæiske pagt om ligestilling mellem kønnene krænkes af anstødelige medieproduktioner. Da vi diskuterer et område, der falder inden for Fællesskabets kompetence, nemlig handel med audiovisuelle tjenester, mener jeg, der bør indføres bøder, som skal håndhæves af Kommissionen, til producenter, der promoverer diskriminerende billeder via reklame.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! Vi går ind for både markedsøkonomi og konkurrenceevne. Så vi ønsker, at sandheden skal frem på baggrund af en sund konkurrence - produkterne bør konkurrere ud fra egentlige kendsgerninger.

Frihed er ikke lig med uansvarlighed, og reklame er ikke noget kneb, som tillader hvem som helst at prale af deres produkter. Vi talte i morges om at sætte ind over for diskrimination, og det er højst mærkværdigt, at de, der går ind for at afskaffe diskrimination, ikke ønsker at beskytte den menneskelige værdighed ved at indføre selvregulering på reklame.

Jeg vil gratulere kommissæren, for hun har ofte gennem sine forslag vist, at hun træffer foranstaltninger til at beskytte mindreårige og til at sikre værdier ved hjælp af medierne og navnlig den moderne teknologi.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg støtter den holdning, at forældre og værger bærer et stort ansvar i deres samvær med børn. Forretningslivet betragter og behandler i dag børn som vigtige forbrugere. Derfor er det nødvendigt at forberede dem allerede i en ung alder på, hvilken magt reklamen

egentlig har, og hvor dårlig indflydelse den kan have. Jeg synes dog ikke om, at vi skal regulere den på ensartet vis over hele Europa.

Som kommissæren også siger, må vi i uddannelsessystemet forsøge at vise børnene vej allerede i en meget ung alder og derved gøre dem opmærksomme på såvel de muligheder som de risici, der ligger i reklamen.

Eva-Britt Svensson, ordfører. - (SV) Hr. formand! Mange tak for debatten. Jeg vil gerne præcisere en ting: Betænkningen er fra Den Samlede Europæiske Venstrefløj og intet andet. Hvad ændringsforslagene angår, vil jeg gerne minde om, at 53 ændringsforslag fra de forskellige politiske grupper er vedtaget i udvalget, heriblandt fire ændringsforslag fra fru Herranz García.

Ytringsfriheden er blevet nævnt. Det siger sig selv, at ytringsfriheden er ukrænkelig. Der er intet i betænkningen, der vedrører nogen ny lovgivning, hverken på EU-plan eller i medlemsstaterne. Det er et nationalt anliggende. Det, vi gør i betænkningen, er at betone de organer, som allerede findes, selvregulerende og fælles organer, hvor producenter, annoncører og forbrugere sammen finder frem til de bedste metoder.

Kommissionen taler om, at der er brug for mere grundlæggende forskning i, hvordan ligestillingen er påvirket. Det er jeg enig i, og derfor er dette betonet i betænkningen. Vi må have mere forskning. Vi må foranledige kritisk tænkning! Det er præcis det, betænkningen handler om. At øge bevidstheden og dermed den kritiske tænkning.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 3. september 2008 kl. 11.30.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Zita Gurmai (PSE), skriftlig. - (HU) Kampen mod stereotyper er et af de seks prioriterede områder i ligestillingskøreplanen for 2006-2010.

Det er et anliggende af principiel betydning, hvis praktiske følger er enormt vidtrækkende og gennemgribende, da stereotyper skaber en urimelig situation for kvinder og udgør en væsentlig barriere for deres succes, hvadenten det gælder jobsøgning, arbejdsplads, karriereudvikling, deltagelse i beslutningsprocesser eller balance mellem arbejds- og privatliv. Stereotyper skaber og opretholder uligheder på alle livets områder, hvilket gør usigelig skade på hele samfundet og gør bestræbelserne på at skabe ligestilling mindre effektive.

Det er min holdning, at der er brug for en velorganiseret og koordineret indsats og kampagner mod stereotyper, hvori vigtige elementer er den sociale bevidsthed, der begynder i barndommen, uddannelsessystemet og anvendelsen af en forsvarlig praksis.

Den markedsføring og reklame, der optræder i medierne, har en vigtig betydning for det billede, der dannes af kvinder - det negative billede bidrager væsentligt til opretholdelsen af den urimelige situation, og samtidig kan denne tendens vendes, hvis man viser virkeligheden, mulighederne og kundskaberne på en realistisk måde. Vi må derfor arbejde på at udfærdige disse mulige redskaber og foranstaltninger, hvormed vi kan fremhjelpe en positiv forandring. Tilsvarende er det afgørende, at den eksisterende lovgivning anvendes behørigt.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), skriftlig. - (PL) Eva-Britt Svenssons betænkning om, hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem kvinder og mænd, er et af de dokumenter, som tager sigte på intervention i anliggender, der i betragtning af de problemer, EU står over for i øjeblikket, ikke er særlig vigtige. I nogle henseender er betænkningen ganske simpelt ikke seriøs.

For ordføreren er kønsstereotyper et større problem end forråelsen af mediernes indhold, især når det gælder børn. I betragtning af de eksisterende reklamekodekser, der gælder i medierne, er det overdrevet at påstå, at reklame fremkalder had på baggrund af køn. Betænkningen nævner ikke det voksende problem med kønsdiskriminering blandt EU-borgere af den muslimske tro. Jeg er bange for, at den muslimske presse ikke overvåges med hensyn til ligestilling mellem kvinder og mænd.

Det er et særdeles alvorligt problem at løse for EU's medlemsstater. De karakteristiske relationer, der hersker på området for ligebehandling af mænd og kvinder i det traditionelle, historiske europæiske samfund, kræver ingen intervention på nuværende tidspunkt. Enkeltstående tilfælde af degenereret adfærd på dette område kan bekæmpes med den eksisterende lovgivning.

17. Kloning af dyr til fødevareforsyning (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel af Neil Parish for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter til Kommissionen om kloning af dyr til fødevareforsyning (O-0069/2008 - B6-0545/2008).

Neil Parish, *forespørger.* - (EN) Hr. formand! Jeg vil meget gerne byde kommissær Vassiliou velkommen her i aften til at overvære vores mundtlige forespørgsel, især på dette sene tidspunkt.

Når vi har med kloning at gøre, handler det ikke kun om fødevaresikkerhed, men vi tror i Europa desuden på, at vi i medfør af den fælles landbrugspolitik producerer fødevarer af en meget høj standard og tillige af en meget høj velfærdsstandard. Problemerne med kloning handler ikke kun om dyrevelfærd, men ligeledes om forbrugernes tillid til fødevarer, der kan komme fra klonede dyr.

Man behøver blot kigge tværs over Atlanten til USA for at se, hvordan man forhindrer, at klonede dyr kommer ind i fødevarekæden. Hvis en klonet tyr f.eks. er 1.000 euro værd, når den er klar til at komme ind i fødevarekæden, så vil de, der har opdrættet tyren, blive afkrævet en sikkerhedsstillelse, måske til en værdi af 3.000 euro, og når de afliver dyret og sørger for, at det ikke kommer ind i fødevarekæden, får de sikkerhedsstillelsen tilbage. Sådan holdes klonede dyr på en ganske simpel måde ude af fødevarekæden.

Jeg synes, vi skal tage dette anliggende meget alvorligt, og jeg opfordrer kommissæren til at tage det op igen.

Jeg vil gennemgå nogle af de problemer, der er forbundet med kloning, især set fra et velfærdsmæssigt synspunkt. Kloning indebærer alvorlige sundheds- og velfærdsproblemer for klonerne og deres rugemødre. Dyrenes sundhedsproblemer kommer af de invasive teknikker, der er nødvendige for at producere en klon; der er lidelser hos rugemødrene, som bærer de klonede fostre, og en høj sygelighed og dødelighed hos de unge klonede dyr.

I OIE's videnskabelige og tekniske bedømmelse blev det konstateret, at kun 6 % af de klonede embryoner resulterede i sunde kloner, som overlevede på lang sigt.

EFSA's rapport peger ligeledes på en øget andel af mislykkede og unormale drægtigheder hos rugemødre til klonede embryoner. Disse unormale drægtigheder samt klonernes store størrelse giver en øget hyppighed af kejsersnit hos køer, der er drægtige med kloner, i forhold til traditionelle drægtigheder. Dødeligheden og sygeligheden er højere hos kloner end hos naturligt producerede dyr, og såvel rugemoderens som klonens velfærd kan blive påvirket.

På det etiske område er Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik i tvivl, om kloning af dyr til fødevareforsyning er etisk forsvarligt. Man ser heller ingen overbevisende argumenter, der forsvarer produktionen af fødevarer fra kloner og deres afkom.

Hvis man ser på tallene for, hvad der sker, når dyr bliver klonet, er klonede kalve ofte 25 % tungere end normalt, hvilket giver en smertefuld fødsel, og 25 % af de køer, der er drægtige med kloner, udvikler hydrallantois på 120. gestationsdag. Meldinger i 2003 viser, at kun 13 % af de embryoner, der implanteres i rugemødre, resulterer i kalve født til tiden, og kun 5 % af alle de klonede embryoner, som overføres til modtagerkøer, overlever. I EFSA's udtalelse henvises til en undersøgelse, hvor der ud af 2.170 køer, som fik implanteret embryoner, kun fandt 106 levende fødsler sted - 4,9 % - og kun 82 overlevede i mere end to dage.

Med i vores overvejelser må vi også tage de problemer, der opstår ikke alene med dyrevelfærden, men også i dyrenes genpulje - og dette er også et avlsmæssigt aspekt. Tag f.eks. Holstein Friesian - man antager, at der kun findes omkring 50 stammer af Holstein Friesian-racen. Hvis vi begynder at klonе tyre, og kvien fra en klonet tyr derefter parres med afkommet igen, så der bruges den samme far, så skaber vi en endnu snævrere genpulje. Derudover er der problemer med sygdomme og med genetik, der videreføres til afkommet. Derfor er vi nødt til at sikre, at der er krydsningsfrodighed.

Industrien kan ikke selv forklare, hvorfor et klonet dyr har sit ophavs celle - en ældre celle. Derfor er der igen risikoen for at producere et dyr, der ikke er lige så robust og lige så sundt.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at indsende forslag, der forbyder kloning af dyr til fødevareforsyning og anbringelse af klonede dyr på markedet for kød- og mejeriprodukter.

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak til hr. Parish for at tage dette spørgsmål op, for det er et spørgsmål, som Kommissionen har overvejet i høj grad og anser for at være vigtigt, og det er i sandhed noget, der optager os. Som hr. Parish sagde, har Kommissionen anmodet EFSA om at afgive en udtalelse om fødevarer sikkerhed, dyresundhed, dyrevelfærd og de miljømæssige konsekvenser af brugen af levende klonede dyr.

Den endelige udtalelse blev vedtaget den 15. juli i år, og Kommissionen evaluerer nu de nødvendige tiltag, der skal iværksættes. I udtalelsen anføres det, at risikovurderingen er forbundet med usikkerhed på grund af det begrænsede antal tilgængelige undersøgelser. Der anføres ligeledes, at det blev konstateret, at sundheden og velfærden hos en væsentlig del af de klonede dyr var belastet, ofte i alvorlig grad, med dødelig udgang.

Kommissionen er klar over, at selv om kloning af dyr er blevet mere effektivt i de senere år, forekommer der i dag stadig skadevirkninger for dyrenes sundhed og velfærd. Det tyder på, at dødeligheden og sygeligheden hos kloner efter fødslen er højere end hos naturligt formerede dyr. De fleste overlevende kloner er imidlertid normale og sunde, har man konstateret ved psykologiske målinger samt ved adfærdsundersøgelser og kliniske undersøgelser.

Kommissionen følger den videnskabelige udvikling tæt på dette område. I 2004 finansierede Kommissionen ligeledes et fælleseuropæisk forskningsprojekt kaldet Cloning in Public, der behandlede de etiske, juridiske og andre samfundsmæssige aspekter ved kloning af husdyr. Projektet blev koordineret af det danske Center for Bioetik og Risikovurdering og havde til formål at fremme den offentlige debat om emnet bioteknologi.

Med hensyn til offentlighedens inddragelse indledte Kommissionen i efteråret 2007 en offentlig høring om de etiske aspekter ved kloning af dyr til fødevarerforsyning, og i september 2007 tilrettelagde Kommissionen en åben rundbordskonference om samme emne med repræsentanter fra den akademiske verden, erhvervslivet, ngo'er, civilsamfundet, internationale organisationer, det internationale erhvervsliv osv. For at øge den offentlige deltagelse blev rundbordskonferencen også transmitteret på internettet og forhandlingerne offentliggjort.

Sidst, men ikke mindst har Kommissionen for nylig indledt en Eurobarometerundersøgelse på forbrugernes holdning til kloning til fødevarerproduktion. Formålet med undersøgelsen er at spørge offentligheden om dens holdning og kendskab til kloning og fødevarer, som stammer fra klonede dyrs afkom. Resultaterne vil blive offentliggjort meget snart.

Kommissionen tager fuldt hensyn til de etiske overvejelser omkring håndteringen af følsomme emner, såsom kloning. Kommissionen har beskæftiget sig med de etiske aspekter ved kloning af dyr siden 1997, hvor Kommissionens gruppe af rådgivere vedrørende etik inden for bioteknologi udsendte en udtalelse om de etiske aspekter ved kloning. På grund af teknologiens aktuelle stade på det pågældende tidspunkt omhandlede udtalelsen ikke brugen af kloning til fødevarerformål. Af denne årsag anmodede Kommissionen Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi, Kommissionens uafhængige rådgivningsorgan på området, om at afgive en udtalelse om de etiske aspekter ved kloning af dyr til fødevarerforsyning. Gruppens udtalelse blev udgivet i januar i år. I betragtning af den nuværende grad af lidelser og sundhedsproblemer hos rugemødre og klonede dyr udtrykte Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik tvivl om, hvorvidt kloning af dyr til fødevarerforsyning er etisk forsvarligt. Gruppen forsvarede, at der ikke i øjeblikket er nogen overbevisende argumenter, der forsvare produktionen af fødevarer fra klonede dyr og deres afkom. Kommissionen undersøger i øjeblikket de betænkeligheder, som gruppen har givet udtryk for.

I henhold til internationale regler skal restriktioner vedrørende indførsel af varer bygge på legitime bekymringer, være ikkediskriminerende og stå i et rimeligt forhold til det forfulgte mål. I henhold til globale handelsregler kan indførslen af fødevarer fra tredjelande stoppes, hvis de udgør en alvorlig trussel for dyresundheden eller den offentlige sundhed. På baggrund af de udførte undersøgelser og EFSA's udtalelse vil Kommissionen overveje, om der skal indføres restriktioner. Jeg er sikker på, at det kommer til at ske meget snart.

Agnes Schierhuber, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, fru kommissær! Diskussionen i dag er absolut nødvendig for, at der kan blive skabt opmærksomhed omkring de farer, der er forbundet med kloning. Jeg er Neil Parish meget taknemmelig for at have fremsat denne mundtlige forespørgsel til Kommissionen. En ting står helt klart: Dyresundheden hænger sammen med fødevarer sikkerheden.

Som bekendt findes der forskellige former for kloning: terapeutisk og reproduktiv kloning samt dna-kloning. Det, vi diskuterer i dag, er reproduktiv kloning. Reproductiv kloning er, når der skabes en genetisk identisk

kopi af noget - en plante, et dyr eller måske også en dag - når vi mener, alle grænser skal overskrides - et menneske.

Når kloning anvendes i dyreavl til fødevareproduktion, er der imidlertid problemer. Det første, jeg vil nævne, er den store fejlhypighed. Vi ved fra amerikanerne, at der kun er meget få kloner, der overlever. Kloning til fødevareproduktion er derfor økonomisk urentabelt. Lige fra begyndelsen har en klon samme genetiske alder som sit ophav, hvilket vil sige, at hvis ophavet er en seks år gammel ko, så bliver klonen en kalv, hvis gener er seks år gamle. Under kloningsprocessen vil det klonede genom uvægerlig tage skade. Dette gør klonen modtagelig over for sygdomme og parasitter.

Når kloning finder sted over flere generationer, fru kommissær, så sker der en stigende udtømming af den genetiske variation, som er nødvendig for arternes overlevelse, fordi de dermed kan tilpasse sig forandringerne i deres naturlige omgivelser.

Til sidst er det spørgsmålet, om menneskeheden kan tillade sig at gribe ind i de mest naturlige biologiske processer, selv når det gøres i den bedste hensigt. Jeg ser ikke nogen grund til at ændre på noget, som har fungeret i millioner af år. Et menneske lever under alle omstændigheder alt for kort tid til at opleve virkningen af sine handlinger på lang sigt. Jeg håber, at det ikke går os som Goethes troldmandens lærling, der ikke kunne slippe af med de ånder, han havde påkaldt.

Csaba Sándor Tabajdi, for PSE-Gruppen. - (HU) Hr. formand! Jeg er fuldstændig enig i hr. Parishs forslag: Der er brug for to former for nultolerance her. For det første skal klonede dyr på ingen måde komme ind i fødevarekæden - det kan vi alle blive enige om. Vi er også fuldstændig enige om, og vi vil bede Kommissionen sørge for, at klonede dyr fra Argentina, Brasilien og andre steder uden for Unionen ikke skal importeres eller føres ind i EU på nogen måde. Dette er den dobbelte nultolerance, som efter min opfattelse er essensen af hr. Parishs forslag. Fru Schierhuber og hr. Parish sagde begge to, at det stadig er forbundet med en enorm risiko, at der ikke eksisterer nogen reel, hensigtsmæssig kontrol eller overvågning, at der ikke findes nok prøveemner og ikke nok forsøg, og at eventuelle forsøg kun vedrører svin og kvæg, så det er forbundet med en enorm risiko. Sammenfattet kunne man faktisk sige, at de ikke bør komme ind i fødevarekæden, og det ville naturligvis være tåbeligt og idiotisk at hindre den gen- og bioteknologiske forskning. Forskning er én ting, fødevarekæden er en anden, og en tredje ting er, at der er brug for en omfattende, pålidelig kontrol, som er uafhængig af organisationerne i sektoren, samt for uafhængig overvågning i flere og længere perioder.

Mojca Drčar Murko, for ALDE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Ud fra vores erfaring med andre anliggender, der vedrører fødevarer, samt ved at rejse hensigtsmæssige spørgsmål i tilknytning til relationen mellem mennesket som den dominerende art og dyrene, ved vi, at offentlighedens opfattelse i høj grad afhænger af det specifikke kendskab til emnet. Forbrugerne er mere og mere følsomme, når det gælder husdyr, der lider overlast. Derfor skal de have ordentlig oplysning om de risici, der er forbundet med kloning af dyr. Der er behov for en oplysningskampagne, der forklarer dem, hvilken utrolig unødvendig proces kloning har været indtil videre.

Man forventede, at EFSA ikke ville finde klare sikkerhedsproblemer i relation til fødevarer fra klonede husdyr i forhold til dyr avlet på traditionel vis. EFSA pointerede imidlertid i deres nylige rapport, at det er en praksis, der har store eftervirkninger på dyrenes sundhed og velfærd.

Spørgsmålet fremkalder samfundsmæssige problemer, hvorfor vi stærkt tilrådes at forbyde kloning af dyr til fødevarer samt indførsel af klonede dyr og deres afkom.

Janusz Wojciechowski, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Vores civilisation lever af at udnytte dyr og vil uden tvivl blive ved med det længe endnu. Vi dræber dyr for at tilfredsstille mange behov, men vi sætter os ligeledes visse standarder. Vi europæere sætter i det mindste grænser for, hvor meget dyrene må lide, og støtter deres trivsel. Vores lovgivning foreskriver, at et dyr ikke er et objekt.

Kloning af dyr er en kontroversiel videnskabelig bedrift. Kloning af dyr i erhvervsøjemed er på den anden side et etisk misbrug. Det er ikke husdyravl, men husdyrproduktion. Det bygger ikke engang på samlebåndsprincippet, men på fotokopieringsprincippet. Vi bør afvise det af moralske hensyn, ikke kun af respekt for dyrene, men også på vegne af vores egen menneskelighed. Der er kun ét skridt fra at behandle dyr som objekter til at behandle mennesker som objekter. Der er allerede kun et lille skridt fra kloning af dyr til kloning af mennesker. På vegne af Gruppen Union for Nationernes Europa støtter jeg resolutionen.

David Hammerstein, for Verts/ALE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Jeg gad vide, hvad det er, vi håber at opnå ved et moratorium for kloning af dyr til fødevareforsyning. Hvad håber vi på at opnå ved at benytte os af

forsigtighedsprincippet og forhindre indførsel af klonede dyr? Hvad håber vi på at opnå ved at stoppe med at behandle dyr som rene objekter og udsætte dem for unødvendige lidelser?

Fåret Dolly døde syg og vanskabt. Eksperimentet med fåret Dolly var en fiasko. Men det ser ikke ud til, at vi har lært noget af det.

Kloning kan nedsætte den genetiske variation, den kan frembringe en større sårbarhed over for dyresygdomme, og den kan frembringe en situation, hvor sansende væsener - vores slægtninge i dyreriget, som kan føle og opleve smerte - udsættes for endnu større lidelser.

Kartika Tamara Liotard, for GUE/NGL-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne sige hr. Parish hjertelig tak, og jeg kan støtte ham fuldt ud i det, han har sagt. Det er bevist, at kloning påfører dyr lidelser, og det er ligeledes den konklusion, som blev draget af EFSA. Hvis vi tillader kloning af dyr til fødevareproduktion, løber vi ind i følgende problemer, ud over dyrenes lidelser og de etiske indvendinger: Det er yderst tvivlsomt, om forbrugerne overhovedet vil spise kød fra klonede dyr, det er usikkert, om det vil være helt ufarligt, og endelig er den offentlige debat om fødevarer fra klonede dyr ikke engang kommet rigtigt i gang endnu.

Jeg er derfor temmelig fortørnet over, at Kommissionen overhovedet vover at foreslå, at kloner skal falde ind under definitionen i forordningen om nye levnedsmidler. Kommissionen angiver derved indirekte, at den kan støtte kloning af dyr til fødevareproduktion. Jeg anmoder derfor på det kraftigste Kommissionen om også i denne betænkning at genoverveje sin holdning. I betragtning af alle indvendingerne opfordrer jeg også Kommissionen til omgående at fremsætte forslag til et totalt forbud mod kloning af dyr.

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! Det er rigtigt og naturligt at ville forbedre besætningens kvalitet ved at avle ud fra vores bedste dyr. Kunstig inseminering og embryonoverførsel gør dette muligt. Kloning er derimod noget ganske andet: Som Food Standards Agency i Det Forenede Kongerige har observeret, er der tale om et kvantespring i forhold til at give Moder Natur en hjælpende hånd.

Ud over de øvrige etiske spørgsmål og faren for kopividenskab på det menneskelige område giver dyrevelfærden anledning til reel bekymring. Den for tidlige aldring og de sundhedsproblemer, der ses hos de højprofilerede tilfælde af kloning, som har været forsidestof, som f.eks. fåret Dolly, er gode påmindelser om disse velfærdsproblemer. Vi ville være bedre tjent med at sætte flere penge af til at gøre noget ved dyresygdomme end med at eksperimentere med naturen.

Set fra forbrugernes side er der også et fødevarekvalitetsproblem, idet klonede besætninger alle ville have den samme sårbarhed over for de samme sygdomsstammer, hvorimod genetisk variation er et af vores bedste værn mod uhemmede sygdomsudbrud. Faktisk kan jeg ikke - uanset hvordan jeg vender og drejer dette emne - finde noget, der overbeviser mig om, at kloning af dyr er hverken rigtigt, nødvendigt eller i offentlighedens interesse.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Hvis beskyttelse af den biologiske mangfoldighed er en af Kommissionens prioriteter, så skulle kloning slet ikke komme på tale. Jeg kunne godt tænke mig at høre argumenterne for kloning af dyr til fødevarer. Skal vi lade os styre udelukkende af økonomiske overvejelser? Hvad med de etiske, sociale og sundhedsmæssige problemer?

Inden vi bestemmer os for at tillade, at den slags fødevarer sælges på EU-markedet, må vi have vores borgeres tilladelse til at tage et skridt som dette. For mit eget vedkommende er jeg ikke sikker på, at jeg ville kunne få en svinekotelet fra et klonet svin eller mælk fra en klonet ko ned.

I stedet for genetisk modificerede fødevarer og fødevarer fra klonede dyr burde vi i højere grad overveje tiltag for at vende tilbage til naturlige fødevarer, som er økologiske, sunde og fri for kemikalier. Lad os overlade kloning til forskningsverdenen. Efter min opfattelse er der stadig lang vej fra laboratoriet til den europæiske forbrugers kniv og gaffel, for der er stadig alt for mange spørgsmål. Og fordi der stadig er så mange ubesvarede spørgsmål, er det min overbevisning, at vi ikke bør forhaste os i dette anliggende.

Kommissionen bør heller ikke handle imod holdningen hos Europas borgere. Selv hvis fødevarer, som stammer fra klonede dyr, blev tilladt på EU-markedet, er jeg overbevist om, at hvis de blev tydelig mærket, og folk skulle træffe en bevidst beslutning om at købe dem, så ville de ikke finde mange aftagere blandt EU's forbrugere.

Hvis vi indfører produkter, som stammer fra klonede får, fjerkræ, geder eller kvæg, kommer vi til at ødelægge omdømmet for den europæiske landbrugsmodel, som i høj grad sætter miljøbeskyttelse og dyrenes trivsel højt.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Hr. formand! Jeg støtter også fuldt ud Neil Parishs forslag om et forbud mod brugen af klonede dyr til fødevareproduktion. Men jeg har nu i et godt stykke tid været tilskuer til Kommissionens bestræbelser på at påtvinge medlemsstaterne retlige rammer, som vil føre til indførelsen af genetisk modificerede fødevarer til massedistribution, og i fremtiden måske også kød fra klonede dyr.

I mange lande, herunder Polen, har de lokale myndigheder vedtaget resolutioner, der foreskriver, at hele regioner, og endda et helt land, holdes gmo-frit. Kommissionen presses af industrielle interessegrupper til at ignorere disse resolutioner og til at presse på for at indføre genetisk modificerede fødevarer på markedet. EU's medlemsstater skylder offentligheden et klart svar: Går de ind for sunde, naturlige fødevarer eller genetisk modificerede og klonede levnedsmidler? Vi må ikke være hykleriske på dette punkt.

Lad mig også spørge kommissæren, hvordan hun har tænkt sig at beskytte offentligheden mod uvidende at købe fødevarer, som i fremtiden kan komme fra klonede dyr. Sådanne fødevarer vil ikke være forsynet med særlig mærkning, da eksportørerne vil forsøge at smugle dem ind på det europæiske marked.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg kommer til at være den afvigende opfattelse i denne diskussion, for mennesket har gennem tiderne manipuleret med dyreavl og forøget dyrenes produktivitet med henblik på at dække sit behov. Der er et tydeligt kontinuum: fra naturlig bedækning til kunstig sædooverføring, til embryonoverførsel, til embryondeling, in vitro-fertilisation, blastomerkerneoverførsel, fosterkerneoverførsel og nu somatisk celle-kerneoverførsel.

Hver ny udvikling har været anset for at være for vidtgående, og hver gang er teknikken blevet forbedret og perfektioneret, fordelene har manifesteret sig, og de forudsete problemer er forsvundet lidt efter lidt.

Nu begynder landbrugssammenslutningerne at kunne se fordele for dyresundheden og dyrevelfærden ved anvendelsen af kloning. Fødevarer sikkerhedsautoriteten siger: "Intet tyder på, at der er nogen fødevarer sikkerhedsmæssige forskelle mellem fødevarer fra sunde klonede køer og svin og deres afkom i sammenligning med fødevarer fra sunde dyr, som er avlet på traditionel vis". EFSA ser heller ingen miljørisici - og der er fordele: Dyr med en høj værdi og deres gener sikres, truede racer bevares og kan endda genindføres, farlige patogener bortelimineres og forhindres i at blive overført internationalt, produktiviteten og konkurrenceevnen øges, og forskning og udvikling fremhjælpes i Europa frem for andre steder.

Så hvorfor går vi europæere gentagne gange helt automatisk i den fælde at nære mistillid til enhver ny udvikling og skynde os at forbyde nye ting? Prøv at se, hvad der skete med gmo'er. Så lad os diskutere og have en debat, og lad os basere vores argumenter på videnskab og kendsgerninger. Jeg opfordrer Kommissionen til at følge udviklingen nøje, støtte forskningen, præcisere videnskaben og forsvare kendsgerningerne, men ikke indføre forbud. Lad os droppe denne unøjagtige, ulogiske og misvisende resolution.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! For det tilfælde, at hr. Purvis, tror, han er alene, så lad mig forsøge at følge en middelvej. Dette er en meget værdig debat, og det er en skam, den bliver afholdt på dette sene tidspunkt. Jeg lyttede til den første del fra mit kontor, og den var medrivende - hvilket kan være sjældent for en debat i Europa-Parlamentet - fordi den er praktisk.

Jeg vil gerne nævne en række argumenter. Det, der foruroliger mig i debatten nu, er koblingen mellem genetisk modificerede fødevarer og kloning af dyr. Jeg hører ikke til dem, der taler for et forbud mod gmo'er, for i Irland anvender vi store mængder af genetisk modificerede foderstofingredienser, og det må vi blive ved med. Bekymringerne vedrørende kloning, som formanden for landbrugsudvalget, hr. Parish, har givet fint udtryk for, handler om velfærd, og man frygter tydeligvis, at dyrene lider. Det er et problem, som må undersøges.

At tale for et forbud mod klonede dyr til fødevareproduktion løser ikke nødvendigvis det problem, hvad angår processens forskningsstadie. Derfor, selv om min umiddelbare reaktion som medlem af landbrugsudvalget var at støtte denne resolution - jeg er glad for, at vi tog dette spørgsmål op, og bifalder udvalget og dets formand for at have gjort det - er det nu min instinktive fornemmelse, at hr. Purvis måske er på rette spor, og at et direkte forbud måske er at gå for vidt. Jeg afventer Kommissionens meget velovervejede udtalelse.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Lad mig først og fremmest hilse lejligheden til at holde denne debat velkommen. Jeg synes, den er kommet meget rettidigt.

Dette er et emne, der giver anledning til store bekymringer. Det, jeg ikke bryder mig om, er, at vi i Europa ikke har tilstrækkeligt med kontrol til at sørge for, at klonede dyr ikke kommer ind i eller når til fødevarekæden.

Jeg forstår behovet for at muliggøre dyreavl og udvikling, og jeg kan sætte mig helt ind i det, hr. Purvis siger - og jeg har intet ønske om at standse videnskabens evne til at udvikle sig på nogen måde eller i nogen form, størrelse eller facon - men det er min stærke overbevisning, at vi må fastsætte nogle klare kriterier og kontrolforanstaltninger. Jeg deler hr. Parishs bekymringer for dyrenes velfærd. Ja, jeg har store bekymringer omkring dyrevelfærden, for en meget stor procentdel af de klonede dyr lider i en meget tidlig alder.

Lad mig igen anføre, at jeg ikke er imod eller ønsker at stå i vejen for den fremtidige udvikling. Tidligere har vi begået mange fejl. Lad os ikke gøre det i forbindelse med dette vanskelige emne. Lad os beskytte fødevarekæden mod klonede dyr. Jeg er imod, at de skal indgå i fødevarekæden.

Androula Vassiliou, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Europa-Parlamentets udtalelse om denne nye teknologi og følgerne heraf er naturligvis af stor betydning for mig, og jeg hilser de ærede medlemmers synspunkter velkommen. Navnlig vil jeg sige, at EFSA's udtalelse giver os nyt stof til eftertanke, og der er mange faktorer, der skal tages med i vores overvejelser. Jeg er enig i, at nye levnedsmidler ikke er det rigtige redskab til håndtering af spørgsmålet om fødevarer fra klonede dyr, og det er noget, der kan blive diskuteret under vores rådslagninger om forslaget om nye levnedsmidler.

Jeg vil dog gerne komme med en præcisering her, idet jeg hørte en række talere omtale kloning og genetisk modificering, som om de var én og samme ting. Nej - genetisk modificering og kloning er to særskilte teknikker. Ifølge sagkyndige udtalelser ændrer kloning ikke på det genetiske materiale; kloner er slet og ret genetiske kopier af dyr.

Som afslutning på mine bemærkninger vil jeg gerne give Dem garanti for, at Kommissionen i de fremtidige foranstaltninger nøje vil undersøge samtlige faktorer, der er i spil.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Jeg har modtaget beslutningsforslag⁽¹⁾ B6-0373/2008 fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 3. september 2008 kl. 11.30.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Magor Imre Csibi (ALDE), skriftlig. - (EN) Selv om der følges strenge betingelser, og EFSA konkluderer, at kød fra klonede dyr svarer fuldstændig til traditionelt kød, er kloning af dyr til fødevareforsyning for mange mennesker en risikobetonet og uacceptabel skik. Det aktuelle omfang af lidelser og sundhedsproblemer hos klonede dyr forstærker denne påstand. Hvis de traditionelle metoder fungerer, hvorfor skulle vi så fremhjælpe en teknik, der forvolder så mange dyr lidelser og død? Den forbedrer hverken avlen, fødevaresikkerheden eller forsyningssikkerheden. Den giver tydeligvis ingen oplagte fordele for forbrugeren.

Endvidere har de europæiske forbrugere ved flere lejligheder givet udtryk for, at de ikke ønsker fødevarer fra kloner eller kloners afkom på deres bord. Det er en legitim opfordring, som sender et tydeligt signal, så hvorfor overvejer vi i det hele taget kloning til fødevareforsyning? Folk ønsker selv at bestemme, hvad de spiser, og de frygter, at kloning i sidste ende vil blive tvunget ned over hovedet på dem. Hvis vi ikke ønsker at stemme offentligheden endnu mere ugunstigt over for det europæiske projekt, så tror jeg, vi gør klogest i at lytte til deres vilje og sætte den igennem. Derfor er jeg imod kloning af dyr til fødevareforsyning.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. - (SK) Jeg blev forbløffet, da jeg læste teksten til denne resolution. Jeg vil først og fremmest sige, at jeg vil stemme for den, men jeg har et par bemærkninger:

Afsnit B: "der henviser til, at kloningsprocedurer udviser en lav overlevelseshøjde for overførte embryoner og klonede dyr, idet mange klonede dyr dør i de tidlige stadier af livet ..."

Hvordan ville fremtiden se ud for menneskeheden, hvis mennesket udviste den samme påfaldende grad af forsigtighed, og hvis vi stoppede med at nedfryse humane embryoner?

Afsnit C: "... graden af kloners dødelighed og sygelighed er højere end i naturligt producerede dyr, og ... aborter sent i graviditeten og graviditetsproblemer kan påvirke rugemødrenes sundhed".

⁽¹⁾ Se protokollen.

Hvordan ville fremtiden se ud for menneskeheden, hvis samfundet som helhed støttede familiemødre i samme grad, som vi støtter beskyttelsen af dyr, der er rugemødre?

Afsnit D: "... Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik ... på baggrund af det nuværende omfang af lidelser og sundhedsproblemer hos rugemødre og dyrekloner, sætter spørgsmålstejn ved, om kloning af dyr ... er etisk begrundet ...".

Hvordan ville fremtiden se ud for menneskeheden, hvis denne gruppe tog højde for lidelserne hos kvinder, der bliver rugemødre for at forbedre deres økonomiske situation, eller for den stress, der opleves af kvinder efter gentagne mislykkede forsøg på kunstig befrugtning, eller hvis gruppen konsekvent forbød brugen af humane embryoner til forskning, fordi det er moralsk utilladeligt?

Heldige dyr, for denne resolution viser ligeledes, at de i nogle tilfælde er bedre beskyttet end mennesket.

18. Dagsorden for næste møde: se protokollen

19. Hævelse af mødet

(Mødet er hævet kl. 23.50)